

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA ARCHITEKTURY

Katedra architektury

Akademický rok 2005/06

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

pro:

Michala Rosického

obor:

architektura

Vedoucí katedry Vám ve smyslu zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. určuje tuto diplomovou práci:

Název tématu:

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

Zásady pro vypracování:

Místo:

Paleolitické naleziště Jeongok-ri, Jižní Korea

Komentář:

Předmětem řešení je návrh muzea ve smyslu probíhající mezinárodní architektonické soutěže. Muzeum, umístěné v těsné blízkosti naleziště, bude poskytovat návštěvníkům vybavení na současně technické úrovni a přístup k širokému rozsahu prehistorických míst a archeologických informací. Od muzea je očekáván živý zážitek z prezentace uplynulé doby a paleolitické kultury stejně jako harmonické zapojení do krajinné scenerie řeky Hantan.

Podklady:

Výkresové, textové a fotografické podklady poskytnuté vypisovatelem soutěží jsou uloženy na serveru FA.

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Univerzita Jihočeská
Votavská 1523, Liberec 1
PSČ 461 17

+CD

KAR/AR

V 31/06 A

+ SAMOTAT. PRÍL.

Požadované výkony pro odevzdání DP:

- A - Seznam příloh
- B - Rozbor místa a úkolu

Poznámka:

Předpokládán je esej s obrazovým doprovodem, dokládající autorovo vnímání a interpretaci daného místa a úkolu.

- C - Návrh (povinný minimální rozsah, možno doplnit o další části)

část návrhu

měřítka

- C.1 - celková situace řešeného území M 1: 500
- C.2 - charakteristické řezy územím M 1: 500
- C.3 - půdorysy všech úrovní muzea M 1: 200
- C.4 - řezy muzeem M 1: 200
- C.5 - pohledy M 1: 200
- C.6 - vybraný architektonický detail řešení M 1: 1 – M 1: 20
- C.7 - interiérové perspektivy min. 2x
- C.8 - exteriérové perspektivy a zákresy do fotografií min. 2x
- C.9 - model muzea M 1: 200 – 1: 500

- D - Průvodní zpráva a technická zpráva s bilancí ploch muzea

- E - 2x sada zmenšených výkresů pro oponenta a pro archivaci ve formátu A3
Elektronická podoba všech částí diplomní práce na CD-ROM

Vedoucí diplomové práce:

prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

Zadání diplomové práce:

23.2. 2006

Termín odevzdání diplomové práce:

29.5.2006 v 10:00 na děkanátě FA

J. Suchomel
vedoucí katedry

J. Suchomel
děkan

V Liberci dne 23.2.2006

Prohlášení

Byl(a) jsem seznámen(a) s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom(a) povinnosti informovat o této skutečnosti TUL, v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložil(a) na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracoval(a) samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím diplomové práce a konzultantem.

Datum 29. května 2006

Podpis *Michal Reig*

522

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

Museum prehistorie v Jeongok-ri
provincie Gyeonggi, kraj Yeoncheon
Jižní Korea

Michal Rosický
kontakt: mrosicky@centrum.cz

diplomní projekt
Fakulta architektury
Technické univerzity v Liberci
květen 2006
vedoucí práce:
Prof. ing. arch. akad. arch. Jiří Suchomel

01.	Situace areálu
02.	Řešené území
03.	Situace musea
04.	Půdorys přízemí
05.	Půdorys 1. patra
06.	Půdorys 2. patra
07.	Půdorys 3. patra
08.	Řezy
09.	Řezy
10.	Řezy
11.	Řezy
12.	Perspektivy
13.	Perspektivy
14.	Perspektivy
15.	Perspektivy
16.	Perspektivy
17.	Pohledy
18.	Pohledy
19.	Expozice
20.	Schema expozice
21.	Detaily

VÝKRESOVÁ ČÁST:

VII.	Použitá literatura
VI.	Bilance ploch
	Konstruktivní a technické řešení
	Materiály a barvy
	Dispoziční a provozní řešení
V.	Průvodní zpráva
	Naučná cesta
	Princip
	Účel
IV.	Park
	Princip expozice
	Ukazování a význam odkopu
	Průchodnost a rozdělení funkcí
	Monument vs. jarmark
	Pozice musea
III.	Museum
	Ostatní části
	Museum jako centrum
	Přístup
	Náplň areálu současná a budoucí
II.	Areál
	Zadání
	Terénní konfigurace
	Místo
I.	Situace, zadání

TEXTOVÁ ČÁST:

1650 m ²	33%	Výstavní plochy (stála a proměnlivá expozice)
500 m ²	10%	Archivy, sklady (depozitář, nakládací rampa, spec. skl.)
350 m ²	7%	Kurátorská část (šest, kurátorů, výzkumné místnosti)
150 m ²	3%	Administrativa (ředitel, kanceláře, jednací místnost)
300 m ²	6%	Výuka (víceúčelový sál, mediolab)
250 m ²	5%	Verejné prostory (vstupní hala, café, obchod)

Hlavní rozměrová kritéria jsou nastavena následovně (hrubé podlažní plochy):

- Budova bude navržena v harmonii s okolním přírodním prostředím, zejména v blízkosti vlastního naleziště budou zásahy do krajiny minimální
- Bude představen přehled vývoje lidského druhu tak, jak je v současnosti ve společnosti většinově chápán a přijímán
- Návštěvník se dozví nejen obecné historické informace, ale především se podrobně seznámí s kulturou života doby karmenné v oblasti Jeongok-ri
- Expozice má zabavovat a zajímavou formou předvést artefakty objevené na zdejších nalezištích, jedna se vyhradí o pěštině klíny, jejich úlomky a suroviny na jejich výrobu. Předměty jsou přibližně tři stovky a způsob jejich prezentace je ponechán na vůli architektů
- Existence hrany čedičové desky, kterou zadavatel ve vyznačeném prostoru požaduje odkrýt a na archeologická a skutečných pozůstatků a stop historie. Tento „odkop“ je považován za významný exponát a má být prezentován veřejnosti, lhostejno zda uvnitř, či vně musea.

Na návrh musea a okolí mají vliv následující skutečnosti:

- se budou informace sdílet návštěvníkům.
- Kromě území a vlastní budovy musea je úkolem navrhnout také „scénář expozice“, tedy princip, kterým (stavba), pro účely související např. s venkovní expozicí, pro další návštěvníky apod.
- V rámci určeného prostoru pro budovu musea může být umístěna ještě další doplňková konstrukce (stavba), ale má fungovat i jako centrum všech okolních aktivit týkajících se prehistorie a historie Koreje (o náplni areálu viz II. Areál).
- prehistorii, ale má fungovat i jako centrum všech okolních aktivit týkajících se prehistorie a historie
- Museum nemá být pouze samostatnou budovou zprostředkovávající návštěvníkům informace o
- vytvořen čtverec okolo přírodního prázdného svahu.
- plochu na místě současných rodinných domků, které budou odstraněny. Pro vlastní budovu musea je
- zahrnuje víceméně přibližnou cestu k místu musea podél terénního zlomu a pak celkem velkou
- Cílem současně bylo navrhnout náplň a podobu vytvářeného území a budovu vlastního musea. Území

Zadání

Uzemí prehistorického areálu se rozkládá v divácký velmi atraktivním meandru řeky Hantan, obklopeném z jihu výraznými zalesněnými pahorky. Plocha uvnitř meandru je terénně rozdělena na dvě výškové úrovně pod zemí ukrytou čedičovou deskou. Čedičový výlev se podarilo spojit dvě datovat na stáří přibližně půl milionu let, což velmi usnadňuje dataci vlastních nalezišť. Výškový rozdíl obou úrovní činí přibližně patnáct až dvacet metrů. Čelo desky vytváří v krajině jasné zřetelné na jihu orientovaný sráz běžící křídlem přes vnitřní plochu meandru od západu k východu. V jednom místě je průchod tímto srázem umožněn vytvořenou pánví. Další výraznější terénní útvary jsou již dílem novodobé lidské činnosti – násypy a zářezy silnic, železnice.

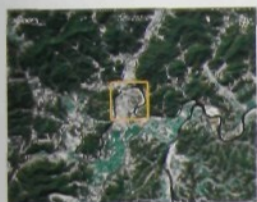
Terénní konfigurace

Město Jeongok se nachází v samém severním cípu jižní Koreje, pár kilometrů od demilitarizované zóny okolo hranice s jejím severním sousedem. Provincie Gyeonggi obklopuje hlavní město Soul a sousedí se severokorejským státem. Na jejím severním okraji se rozkládá kraj Yeoncheon, který se vyznačuje velkým množstvím úrodné, obdělávané půdy a bohatou nabídkou přírodních krás. Protékají jím dvě významné řeky – Imjin a Hantan. V severovýchodních partiích se jedná o hornaté území, směrem k západu se krajina vyrovnává a nabízí již zmiňované bohatství zemědělské půdy.

Misto

I. Situace, zadání

První náhodné nalezy v oblasti Jeongok-ri učinil jistý americký voják v roce 1978. Odstartoval tak systematický průzkum jedné z nejvýznamnějších východoasijských archeologických lokalit doby kamenné. Nalezené nástroje typu Acheulean v této lokalitě znamenaly jistý průlom v dosavadních teoriích o šíření znalostí v době kamenné. Tak zvaná Moviova linie, která předpokládala jakési rozdělení paleolitického světa na pokročilejší západ a zůstávající východ, stáela na zručnosti opracování kamených nástrojů a uváděla, že na východě zeměkoule se objevují pouze velmi jednoduché nástroje. Nálezy v Jeongok-ri však naznačují obdobnou zručnost při zpracovávání kamenů jako v západní části světa. To je jeden z důvodů, proč je zdejšímu nalezišti přikládán takový význam. Systematické vykopávky započaly na místě hned v roce 1979 a od té doby se na nich vysílalo mnoho věhlasných nejen korejských archeologů. Do roku 2002 proběhlo celkem jedenáct vědeckých výprav na naleziště Jeongok-ri.

II. Areal

Součet		5000 m ²
Technologie (strojovny, elektro, udržba, úklid)	350 m ²	7%
Komunikace (chodby, schody, záchody)	1200 m ²	24%
Zvláštní funkce (dle návrhu jakýkoli účel)	200 m ²	4%

V současné době se v areálu nachází kromě vlastního naleziště a souvisejících provozních budov i místo, na němž se každoročně koná Paleontický festival. Festival je kombinací zejména masové sportovní kultury, skanzenu a experimentální archeologie. Na programu jsou kromě vystoupení populárních zpěváků také různá divadelní představení povětšinou s historickou tematikou a v neposlední řadě si návštěvníci mohou zkusit na vlastní kůži některé činnosti z doby kamenné.

Kromě těchto dvou aktivit se počítá v okolí musea i s dalšími činnostmi. Celý areál tak bude sestávat ze šesti částí, které, ač v jistých ohledech značně nesourodé, nabízejí pestrou výbavu aktivit pro páchozí. Jsou jimi: Museum, Prehistorický park, Venkovní expozice (místo vykopávek), Historická vesnice, Zábavní park a Odpočinkový park. Jednotlivé atrakce jsou ve velké míře samostatné, propojené do jakési sítě pouze pěšími trasami tak, aby návštěvník mohl bez překážek volně přecházet a dle svého vlastního zájmu si vybrat cíl, přitom však stále vnímat budovu musea jako střed všeho dění.

Charakteristika jednotlivých aktivit viz II. Ostatní částí.

Přístup

V těsné blízkosti areálu procházejí dvě významné dopravní trasy – silnice číslo 3 vedoucí od Soulu míjí areál na východě a silnice číslo 37 vedoucí víceméně podél demilitarizované zóny přibližně východo-západním směrem, která území obklopuje ze západní a severní strany.

Protože celý komplex je pojat jako síť samostatných aktivit, nebude mít žádnou vstupní bránu. Zábavní park, Historická vesnice a Prehistorický park budou mít vlastní parkoviště ve své blízkosti, čtvrtá parkovací plocha sloužící zejména pro přístup k museu je umístěna u silnice číslo 3 na východě území. Tento přístup je však pojat přeci jen jako významnější. Situace ještě neznačí návštěvníci přijíždějící do areálu jako celku, budou dovezení právě sem.

Odtud návštěvníci procházejí po stezce – časové ose, která je pomocí jednoduchých informačních bodů symbolicky přivádí do minulosti, do střední části areálu – k museu. Jedná se spíše o stručné informace o událostech pro přehled o rozlehlosti časových období, o nichž se budou v museu dozvídat. Veškerá historie se odvíjí vlastně na prvních dvou metrech stezky, dále se dlouhými místy beze zpráv projevuje extrémní nedostatek informací, které o dobách prehistorických jsou k dispozici. Celá stezka má přibližně 280 metrů a má přivádět návštěvníky z přítomnosti do doby před 500 000 lety, kdy erupce nedaleké sopky vytvořila čedičový příkrov. Jeden metr cesty tak odpovídá přibližně 1800 roků historie. Vstupní část, kde se na prvních pár metrech shromáždí prakticky celá historie, vytváří informační vstupní bránu do areálu. Po stezce se dostane návštěvník na nástupní rampu musea, po níž vystoupá do vlastní budovy.

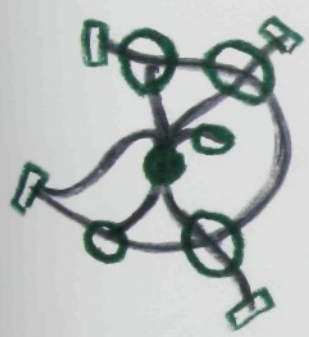
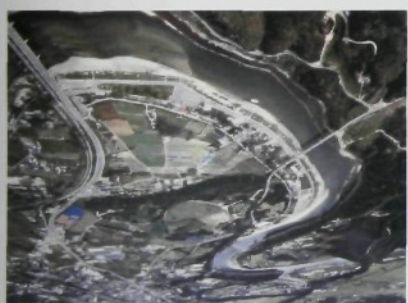
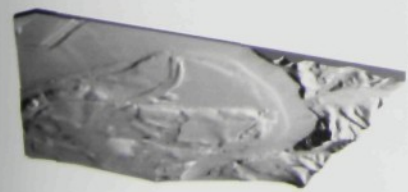
Návštěvníci mohou na místo dorazit i vlakem, který má stanici v těsném sousedství Historické vesnice.

Museum jako centrum

Všem zmiňovaným aktivitám má budova musea tvořit centrum. Srdci areálu koneckonců napovídá i zadaná poloha – nejen geometrickou pozicí, ale i významem přítomného průlomů ve vřahu. Například téměř všech částí areálu se týká historie a prehistorie. Ovšem museum je místo, kde se rozličné druhy informací mají sjednocovat a zastiřšovat. Okolní aktivity doplňují a mohou nepřítis slučitelnými aktivitami. Zmiňovanou skutečnost areálu jako sítě budova s tímto výsostným postáním bude tak obklopena dalšími, příbuznými, i když museum, podporují je a rozvádějí některé díčí aspekty jím předávaných informací. Budova s tímto výsostným postáním bude tak obklopena dalšími, příbuznými, i když spojující jednotlivá stanoviště a předpokládá značných přesunu návštěvníků v rámci komplexu musí brát budova a její bezprostřední okolí v úvahu. Uvedené skutečnosti mají zásadní vliv na podobu musea, budova zcela jasně artikuluje, že je centrem, že je tím nejdůležitějším bodem celého komplexu.

Ostatní částí

Na dolní (jižní) ploše uvnitř meandru Hantangan vznikne „Historická vesnice“ a „Zábavní park“. Historická vesnice bude seznamovat návštěvníky s historií blízkí dnešním dnem, jedná se o jakýsi skanzen prezentující kulturní tradice korejského

Přírodní příruha slouží i nadále jako průchod mezi oběma částmi areálu, ovšem je transformována do polointeriérového prostoru centrální prosklené vstupní haly, která rozděluje celou budovu na dvě základní části – západní expoziční rozdělenou do dvou objektů a východní objekt zázemí, který obsahuje kancelářské prostory a vědecké i skladovací zázemí. Prosklená centrální hala kromě průchodu také zastřešuje provozy nezbytné pro provoz návštěvníků - prodej lístků, obchod a malou kavárnu. Z haly se vstupuje do všech důležitých částí musea – expozice, sálu i provozního zázemí. Pócit oblohy nad hlavou je důležitou součástí pobytu v této prostote, stejně jako průhled zvenku dovnitř. Při průchodu nemá návštěvník pócit uzavřenosti, ale v záplavě světa procházet součskou musea a bud se přetransportovat do horní části areálu, nebo se ponořit do výkopu a tam nalézt vlastní prehistorii.

Průchodnost a rozdělení funkce

Významnost pozice i pojět musea jsou v principu monumentu. Pojetí jarmarku je ponecháno okolním akcím, zábava a mumraj jsou odděleny od budovy musea, kde vřádné monumentální atmosféra vědomosti a instituce jejího obstarávání. Tomuto principu i odpovídá jasné, nekompromisní vzezření. Přesné objemy nesou betonový plášť, který nenechá nikoho na pochybách o bytelnosti a odolnosti této instituce. Čelní fasády vystupující z lesního masivu fungují jako brány zvoucí do svých útrob přicházející návštěvníky.

Monument vs. jarmark

V srdci prehistorického areálu stojí budova musea vyrůstající z lesa a země a nabízející široké možnosti vzdělání v oblasti dávných dějin lidstva. Husty les svírá museum ze dvou stran – východní a západní, čela budovy jsou tak pojata jako vstupní brány. Budova stojí v přirozeném průchodu stromů svahem, tvoří centrální bod celému areálu. Vyjíměná pozice pro vyjíměný dům. Jediněčný terénní útvar je podpořen stavbou musea, zdurazněn jeho význam a jasné označena jeho pozice. Frekventovaný průchod je zregulován a umožněn i méně zdatným návštěvníkům.

Pozice musea

III. Museum

Festival je významnou krajskou událostí, která je hojně prezentována a podporována v rámci propagace turistického ruchu v kraji Yeoncheon. Na samém okraji severní plošiny na vrcholu srázu je vlastní archeologické naleziště. Výkopové jámy budou zpřístupněny v rámci venkovní expozice, jejíž náplň je zejména terénní práce archeologa a poznání, co se z dob dávnou minulých dochováá do dnešních dnů. Podobá expozitů bude přirozená, nálezy na hliněných podstavcích v hladce vyřezané obdelnicové jámě. Vše bude pouze chráněno před nepřízní počasí lehkými stanovými konstrukcemi.

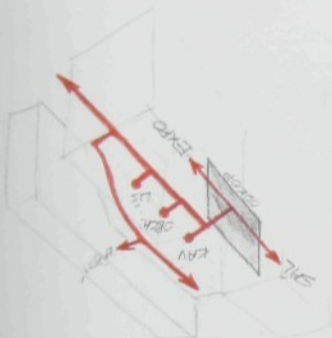
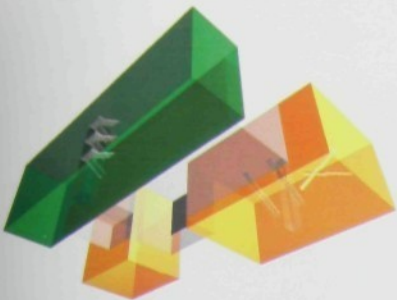
Pravidelný festival pak všechny tyto aktivity sdružuje a nabízí v rozšířené podobě i vzdělávání. Festival nechybí libiví maskoti, alegorické vozy a nejlustavější hvězdy korejské společnosti.

Dokonce je možné i vyrobené kamenné nástroje v praxi použít při pokusném jednoduchého obydli, práce s hlinou, tvorba nádoby a vaků z přírodních materiálů apod. receptů doby kamenné. Samozřejmě je výroba pěstitelů klnu, nechybí stavba vzdělání pro široké spektrum návštěvníků. Zájemci mohou zkoušet mnohé činnosti dle přiblížit prehistorii a vědy i zkoumající. Jedná se o velkolepou kombinaci zábavy a s dalšími doprovodnými akcemi. Jeho tématem je popularizovat život doby kamenné a žít v doběch dávnou minulých. Vlastnoučn zkoušení pracovních postupů může Experimentální archeologie je ve světě poměrně rozšířeným způsobem zkoumání života napomoci porozumění, jak člověk doby kamenné používal své nástroje a bojoval o přežití. Kromě toho je to samozřejmě velmi lákavá forma poznávání nejen pro dětské návštěvníky podobných akcí. Vlastní zkušenost tak může výrazně pomoci při vzdělávání.

Intelektuálně nenáročná lidová odpocinková relaxace sloužící návštěvníkům pro odpočinkování. Těsně pod srázem se rozkládá odpocinkový park, jenž nabízí naopak klidnou relaxaci v přírodě – odpocinek bez reflektoru, klasknutí a cukrové vaty (viz IV. Park). Horní, severní plošina je z velké většiny věnována Prehistorickému parku, který, jak již bylo zmíněno, bude celoročně zasvěcen experimentální archeologii, tedy aktivitám, nichž návštěvníci mohou vzít fyzicky do ruky některé artefakty (tedy nikoli vzácné archeologické nálezy, nýbrž jejich náhrady) a vykonávat určité činnosti obdobně, jak je prováděli lidé v době kamenné.

Experimentální archeologie je ve světě poměrně rozšířeným způsobem zkoumání života v dobách dávnou minulých. Vlastnoučn zkoušení pracovních postupů může Experimentální archeologie je ve světě poměrně rozšířeným způsobem zkoumání života napomoci porozumění, jak člověk doby kamenné používal své nástroje a bojoval o přežití. Kromě toho je to samozřejmě velmi lákavá forma poznávání nejen pro dětské návštěvníky podobných akcí. Vlastní zkušenost tak může výrazně pomoci při vzdělávání.

Zejména obchod se suvenýry a "tradičními" výrobky, a kulturních činností, předvádění národa a takzvané tradiční život. Lze očekávat určitou kombinaci komerčních aktivit, Zábavní park bude nabízet zájemcům klasickou poutovou zábavu se všemi aspekty, které k tomu neodmyslitelně patří: hluk, množství lidí, světlé efekty apod.

Ukazování a význam odkopu

Návštěvníci přicházejí k museu do mírného kopce po nakloněné rovině. Kolem výtvarného prvku se vyhoupnou na vrch a ocitají se ve velkorysém dvoraně, na jejímž konci nalézají hladkou hliněnou stěnu archeologického výkopu. Prezentace hliněné stěny je třetí, ale rozhodně ne nejméně významnou funkci poskytne dvoraně. Odkryt kulturních vrstev na čedičovém základu je zpočátku pohled zakrytý objektem expozice. Na odkrytu se návštěvníci (ti procházející pouze pohledem shora z druhé strany haly) mohou seznámit s neúplnou skutečností, která ze všeho, o čem se dozvídají v expozici, zbyla do dnešních dob. Tento dílem obraz dílem dokument je monumentální přes osm metrů vysoká hliněná stěna ve spodní části s hladce odříznutou čedičovou stěnou. Je to naznačující úvod a zároveň zastřešující závěr expozice. První od ní se vstupuje do obou nejvýznamnějších vzdělávacích prostor – expozice a sálu. Stěna funguje jako lákadlo i exponát zároveň. Její monumentální a vznešenou krásu si mohou lidé vychutnávat ze světlu otevřeného velkorysého prostoru haly.

Princip expozice

Expozice je pojata jako dějová s jednou základní linkou, po níž návštěvníci procházejí prostorem a dozvídají se všechny důležité informace. Dějová linka se dělí na tři základní části: všeobecně historický úvod seznamující návštěvníka s obecnými informacemi ohledně prehistorie lidstva a dějin Jeongok-ri, hlavní část představující na osudech smysleného člověka život v době kamenné a nauceho závěr, který upozorňuje na současné problémy a aspekty a nastoluje otázky pro budoucnost. Největší význam má střední část, v níž návštěvníky provádí smyslený paleontický člověk (jakýsi korejský Kopčem) dobou svého života. Divák sleduje Kopčemovy osudy od narození až do smrti a seznamuje se tak nejen s každodenní snahou jeho tlupy získat dostatek potravy, ale i s výjimečnými událostmi v jeho životě. Expozice nabízí návštěvníkům mnoho možností, jak ji procházet. V principu existuje krátká informativní dějová cesta a dlouhá podrobná, objasňující a dokazující cesta. Hlavní součástí obou cest jsou centrální výjevy expozice, které formou figurin, panoram a projekcí budou přibližovat vždy určitou významnou událost v Kopčemově životě. Krátká cesta v principu obchází tyto dějové expozice doplněné jen nezbytnými a nejdůležitějšími informacemi. Kromě výjevových záznamů jsou součástí expozice ještě informativní záznamy, která doplňují, zpřesňují základní vědomosti, popřípadě předkládají důkazy podporující (či vyvracející) nějakou hypotézu, nebo skutečnost. Tyto doplňkové informace jsou rozděleny do třech kategorií - fakta, spekulace a díla. Fakta poskytují rozšíření vědomostí, prezentují nálezy, důkazy. Spekulace nabízejí možnost seznámit se s věcmi, které nejsou doloženy primárními nálezy, ale lze se je domnívat, jedna zejména o zvyky, rituály, různé drobnosti ze života apod. Díly jsou místa, na nichž si návštěvník může vykonat své domnělosti, prokázat vlastní znalosti, nebo zapojit svou vlastní fantazii při předkládání vlastních spekulací. Každý divák si tak sám určí, kolik a čeho si projde a nastuduje – možnosti je neřeberné množství. Nálezy budou návštěvníkům prezentovány jednak v informativních záznamech fakta, především však v rámci výjevových expozic ve skutečných situacích (resp. smyslených situacích).

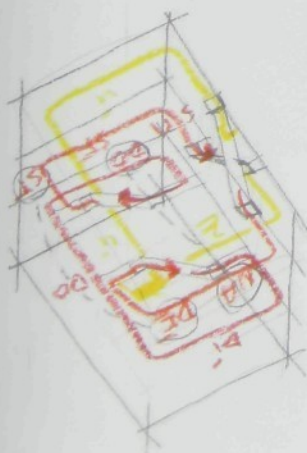
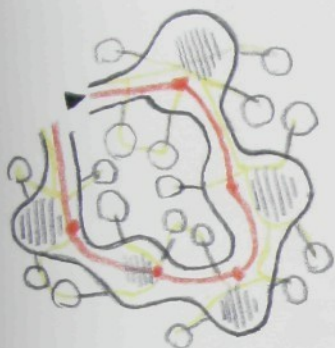
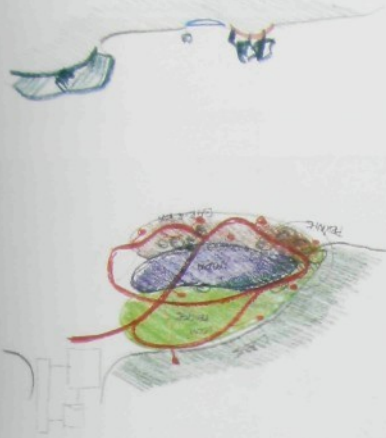
IV. Park

Účel

Odpočíkový park je klidnou, nepřetvářivou, zónou určenou pro posezení, procházku, nebo poležení v přírodě.

Princip

Konceptně se zakládá na čtyřech paralelních přírodních elementech, jež se na konci parku prolínou. Jsou jimi: les, volná zatrávňovaná plocha, voda a "bariéra". Bariéra sestává z několika umělých vyvýšenin a ostrůvků zeleně. Jejím účelem je pohled a pocitově uzavřít prostor parku od okolních provozů. Ovšem oddělení není neprodyšné, hlavní cesta se skrz ně několikrát krátce prosmykne, aby nabídla i pohled "na druhou stranu". Na konci odlehlejšího od musea se pak všechny prvky prolínou v umělém mokradu, který se sporadickými stromy bude nabízet bohatou flóru a snad i faunu. Do parku je z předprostoru musea jeden přístup. Existuje zde hlavní cesta, po níž lze dvěma smyčkami projít v zásadě celý prostor. Doplnkově je zde ještě několik užších vedlejších cest, které někde tvoří zkratku, jinde nabízejí odbočku k nějakému cíli.

Pro sezení jsou v parku určeny jednak volně stojící lavičky na březích jezírka, jednak připadně stoličky, nebo jinou zábavu.

Naučná cesta

Pro zpestření je v parku také Cesta po stopách dávných lovců, což je série inscenovaných zastavení se smyšlenými a uměle vytvořenými archeologickými nálezy. Divák se, chce-li, může seznámit s tím, co vlastně archeologové nacházejí a z čeho se dozvídají o historii. Tato zastavení doplňují obecné informace, které návštěvníci dostanou v muzeu, a přiblíží i jiné nálezy, než které učinili archeologové v Jeongok-ni. Ty si mohou ostatně prohlédnout ve venkovní expozici, kde budou zprístupněny výkopové jámy se svými příznačnými i přízračnými "hrobečky" pěstních klínů.

V. Průvodní zpráva

Dispozici a provozní řešení

Provoz je muzeum rozděleno na dvě části oddělené střední prosklenou halou. Provozní zázemí muzea je umístěno ve východním čtyřpodlažním objektu, který je navržen jako konstrukční jednotka a v některých částech dispozici dvojtrakt. Všechna patra propojuje schodiště a rozměrný výtah přibližně ve střední dispozici. V nejvyšším patře je velkoplošné pracoviště kurátorů s nezbytným sociálním zázemím a drobným příručím skladem, oddělené pak pracovnína vedoucího kurátorského úseku a dvě další kanceláře. Ve druhém patře se nachází administrativní místnosti, laboratoře s vlastní šatnou a také hlavní vstup z horní úrovně centrální haly. Dolní dvě úrovně jsou věnovány skladům a technickému zázemí. Většinu prvního patra zabírá depozitář s badatelskou, v přízemí se pak nachází řada provozních skladů. Sociální zařízení pro zaměstnance je dvojitá, v přízemí sloužící pro pracovníky ve vstupní hale (prodej lístků, obchod, kavárna) a ve druhém patře pro administrativní a vědecké pracovníky. Příjezd zásobovacích vozidel je od východu od silnice číslo 3, od lesa na východní straně je také vstup pro zásobování. Objekt zázemí je jediným ze všech tří, který má okenní otvory. Všechny jsou orientovány na východ do lesa. Jednak se tak nabízí příjemný pohled pro zaměstnance, jednak se zachovává neporušenost objektu směrem do čel muzea a vstupní haly. Okna jsou pásová a umístěna do modulu fasády (viz V. Materiál a barvy).

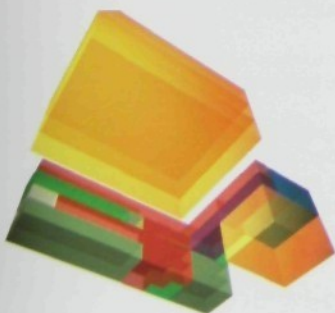
Střední část muzea je plně věnována vstupní hale. Příchod k muzeu je po nakloněné rovině do mírného kopce kolem výtvarného prvku, který doplňuje předpolí muzea. Za vstupem skrze dvojtrakt skleněnou fasádu se cesta pouze procházejících návštěvníků odděluje na široké schodiště vedoucí na horní úroveň druhého vstupu. Návštěvníci expozice procházejí po rovině podél schodiště, pod níž se nachází zhluk prodejních pultů s veškerým návštěvníckým servisem. Poté, co si zakoupí lístky případně suvenýry, dopřou návštěvníci až na konec haly, kde je čeká pohled na odkrytou hliněnou stěnu a vstup do expozice či sálu. Prostor pod horní vstupní plošinou je dvoupodlažní a v přízemí využit pro sociální zázemí návštěvníků, v patře pro sklady a dílny údržby objektu.

Objekt expozice je třípodlažní s jediným vstupem i výstupem. Vertikální komunikace se přizpůsobuje cestě expozici, která začíná i končí u vstupního, respektive výstupního otvoru. Jsou navrženy celkové čtyři schodiště tak, aby každé z nich sloužilo pouze jednomu směru. V prostoru expozice jsou dvě pohotovostní toalety pro návštěvníky a nezbytný prostor pro technologie.

Objekt sálu a proměnlivé výstavy je umístěn v zadní části muzea. Sál je přístupný z dolní úrovně od odkopané stěny. Pojme 198 diváků a je vybaven drobným zázemím. Vstupy do sálu jsou dva v dolní části vedle póda. Sál má pro dobrou viditelnost převýšení 30 centimetrů na každou řadu diváků a jeho konstrukční výška je 7,5 metru. V prostoru vstupu a zázemí je vloženo mezipatro přístupné z prostoru údržby v prvním patře objektu zázemí. Mezipatro obsahuje technologie nezbytné pro provoz sálu a proměnlivé výstavy nad ním. Do prostoru proměnlivé výstavy se vchází z horní úrovně střední haly. Prostor je ponechán bez stavebních zásahů, jeho dispozice bude věcí konkrétní instalace. Ve hmotě objektu sálu a výstavy je integrován výtah spojující obě úrovně střední haly.

Materiál a barvy

Muzeum svým postátním nejen pokladnice vědomostí, ale také místa jejich předávání je pojato jako monument. Prefabrikované desky z žemnozrného betonu tvoří provětrávanou fasádu, která působí hladce a přesně jak v celku, tak i v detailu. Desky mají dva rozdílné moduly, větší 2650 mm je přisouzen expozici části, menší 1875 mm kryje budovu zázemí. Desky jsou opatřeny na zadní straně výtahující výztuží, za níž se věší na připravené ocelové konzoly. Otvory se přizpůsobují v co největší míře uvedeným modulům. Kromě typických prvků budou výrobny i některé speciální, jedna se zejména o dílce přiléhající terénu a proskleným konstrukcím vstupní haly a potom o rohové prvky, které jsou vždy celým modulem na čelní (kratší) straně objektu a polovinou modulem na sousední stěně. Všechny tři objekty mají jednotný vzhled, mají působit společně jako jeden element v kontrastu se skleněným klínem mezi nimi. Ve střední hale se zcela zřetelně kromě betonových fasád projevují tři další materiály. Sklo jako krycí bílá, ocel, která ji nese, a chila na podlaze. Sklo na střeše a fasádách bude izolační dvojsklo, čiré, propouštějící co možná největší viditelného světla a co možná nejméně tepelného záření, jako vyhodný se zdá být systém fólie vložené do prostoru mezi skly (např. Heat Mirror).

[1] Korea Data a fakta, Nakladatelství JAN, Praha, 1992
[2] Svoboda, J., Dvorský, P.: Archeologové na loveckých stezkách, Albatros, Praha, 1994
[3] Lommel, A.: Pravek a umění přírodních národů, Artia, Praha, 1972
[4] Encyklopedie Wikpedia: http://en.wikipedia.org/wiki/South_Korea, <http://en.wikipedia.org/wiki/Gyeonggi-do>
[5] Jeongok-ri Paleolithic festival: <http://www.ryc21.net/festival/2005/english/>
[6] The Smithsonian Institution Human Origins Program: <http://www.mnh.si.edu/anthro/humanorigins/>

VII. Použité zdroje informací

Stála expozice	Proměnlivá výstava (v jednopodlažním uspořádání)	Sál	Vstupní hala	Zázemí	Sklady	Technologie	Administrativa	Kuratorská část	Komunikace (včetně WC)	Celkem
34 %	1513 m ²	180 m ²	150 m ²	756 m ²	544 m ²	292 m ²	162 m ²	420 m ²	470 m ²	4497 m ²
4 %										10 %
3 %										100 %

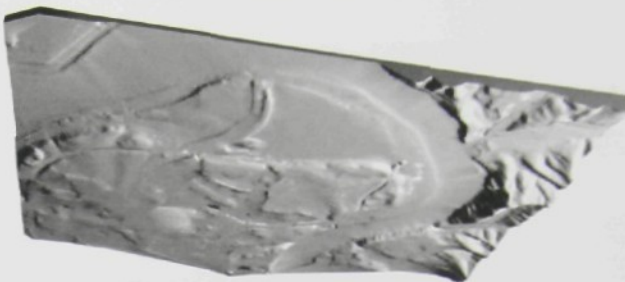
VI. Bilance ploch

vybavení pro provoz těchto částí, vše společně je umístěno v objektu zázemí.
Technologie je rozdělena do jednotlivých objektů, přičemž v objektu expozice a sálu je pouze nezbytné
Střechy jsou jednoplašťové s fóliovou krytinou.
Otvírání pro lepší větrání celého prostoru.
realizováno v krajních polích v prostoru zádveří. Ve vhodných místech budou skleněné tabule střechy
neseny příhradovým nosníkem uloženým mezi objekt expozice a objekt sálu. Zavěšování je
kombinací tyčových elementů a táhel s oblokovou dolní stranou. V místě u odkopu jsou vazníky
Skleněná střecha je nesená ocelovými vazníky s rozponem maximálně 13 600 mm. Vazníky jsou
vestavět pro výstavu vložené patro.
prostoru je v úrovni horního vstupu do musea, Světla výška 8700 mm umožňuje v případě potřeby
podhled skryjící technologii, proměnlivá výstava využívá dvojité podlahy. Podlaha výstavního
Sál a proměnlivá výstava mají stropy uložené ve stěnách s rozponem 12 350 mm. Sál má akustický
7200 mm. Konstrukční výška je zde 5000 mm, celková výška objektu je shodná s objektem zázemí.
Objekt expozice má stropy také žebírkové, položené na stěnách a průvlakách. Maximální rozpon je
včetně atiky od podlahy vstupní haly 15 900 mm.
vybaveny zavěšeným podhledem. Konstrukční výška objektu je 3750 mm, celková výška objektu
střední hale je vykonzolidováno schodiště. V místech, kde si to bude provozovatel žádat, budou stropy
okení otvory jsou po přibližně 3,5 metru vybaveny nosnými ocelovými sloupky. Ze stěny přiléhající ke
betonovou vytažnou šachtou. Rozpon stropů je 8475 mm. Přes osmáct metrů dlouhé pasové
Objekt zázemí je jednodílný s nosnými fasádami, jednou nosnou příčinou vnitřní stěnou a nosnou
většinou prostor se zavěšeným podhledem.
beton. Obvodové stěny jsou nosné tloušťky 250 mm. Stropy jsou navrženy jako žebírkové, ve
Konstrukční systém objektu je stěnový, v objektu expozice pak ve středě se sloupky, z monolitického
kotvami.
zemních budou zajišťovány pilotovými stěnami a během odleňování zeminy jištěny zemními
Geologické podmínky staveniště jsou relativně obtížné, vrstva spraší, šikmý cedivový podklad a
značné převýšení staveniště budou klást velké nároky na návrh základů. Výkopy ve sprašových

Konstrukční a technické řešení

návštěvníkům naznačují, kde se nacházejí.
motiv pravěkých jeskyních maleb, které tak symbolicky při vstupu do budovy zcela zřetelně
prodejněho pulitu pak tmavá. Hlavním vizuálním prvkem jsou čelní obkladové desky s natěštěnými
kavárny a nízké prodejní části. Základním materiálem je dřevo. Vysoké regály jsou světlé, deska
části - prodej lístků, obchod a kavárna a do dvou vizuálních - vysoké regály obchodu a zázemí
Do prostoru pod schodištěm jsou umístěny prodejní pulity, které jsou rozčleněny do třech funkcích
měřítka a přibližuje tak celý prostor návštěvníkovi.
a doplněk, v určitém smyslu i kontrast. Vnější do monumentálního prostoru drobnou kresbu, malé
Na podlažích všech společných prostor leží cihelná dlažba, která tvoří betonovým fasádám podklad
směru od hlavního vstupu dozadu k hornímu vstupu, kde je umístěn žlab. V místě styku s budovou
sálu a výstavy bude odtok vody řešen nástěně v rámci betonové předážené fasády.
fasády jsou dvojité, vytvářející zádveří, konstrukci mají obě stěny společnou. Střecha má spád 2% ve
propojeny tahy, v horní pak nosníky skleněných tabulí a na koncích zavěšování. Skleněné vstupní
kombinací tyčových elementů a táhel s oblokovou dolní stranou. V příčném směru jsou v dolní části
minimálně ruší jak vzhledu do okolí, tak i pohledy dovnitř, do musea. Vazníky jsou
Konstrukce nesoucí skleněné elementy bude ocelová a je navržena tak, aby pokud možno zcela

SCHEMA KOMUNIKACI

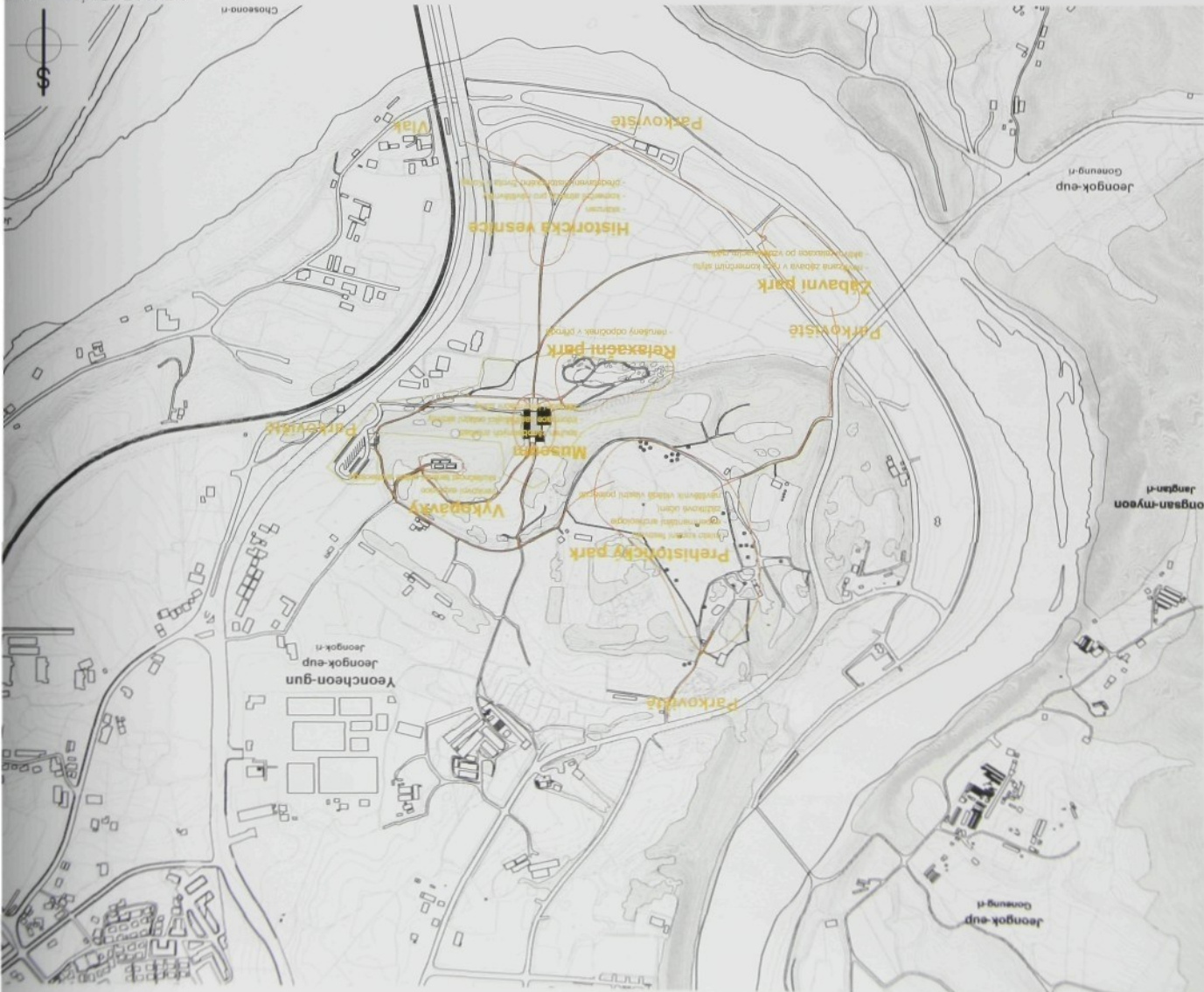
SCHEMA PŘÍRODNÍCH PRVKŮ

SCHEMA AREÁLU

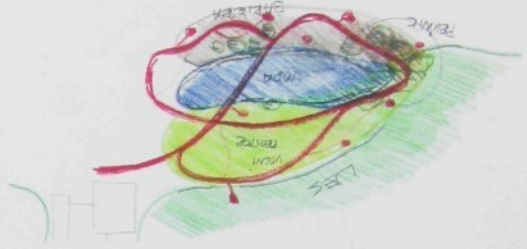
SITUACE AREÁLU 1:7500

REZ ÚZEMÍ A-A 1:1000

KONCEPČNÍ SCHEMA PARKU

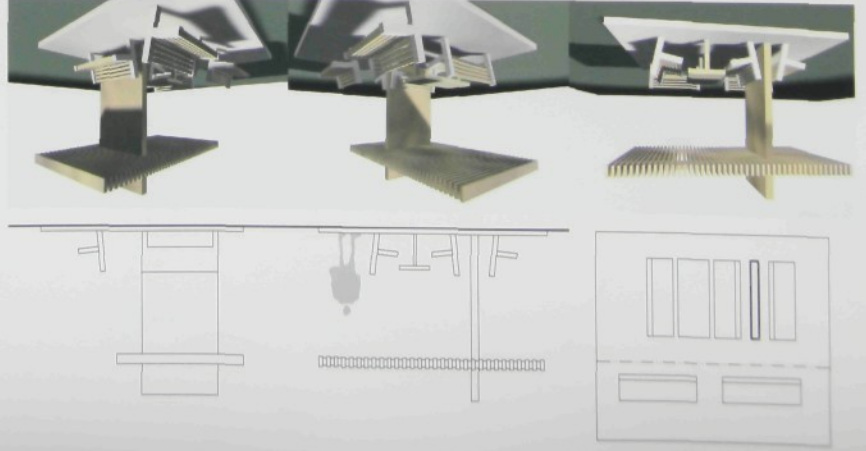

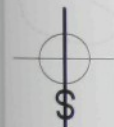
- 1 Zbytky kostry ulovené zvíře, známky opracování nástrojů, ztracený písečný klín
- 2 Nástěnná malba na skalním výchozu
- 3 Zbytky potopeného člunu s vybavením rybaře
- 4 Tábořiště, zbytky ohniště, hromady pohozovaných kostí, úlomky opracovávaných kamenů
- 5 Past na zvíře, umělé tvarování terénu pro usměrňování průchodu zvířete
- 6 Otisky nohou dávných lovců uchované v blátě
- 7 Mohyly padlých bojovníků, uspořádané hromada kamenů, zbytky obřadních nástrojů
- 8 Místo sběru kamenů na křivky, vytržené hromady balvanů

CESTA PO STOPÁCH DÁVNÝCH LOVCŮ

ODPOČINKOVÝ PARK

ODPOČINKOVÝ PARK - POSEZENÍ 1:100

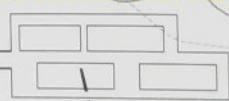

VENKOVNÍ EXPOZICE - ZASTŘEŠENÉ AUTENTICKÉ VÝKOPY

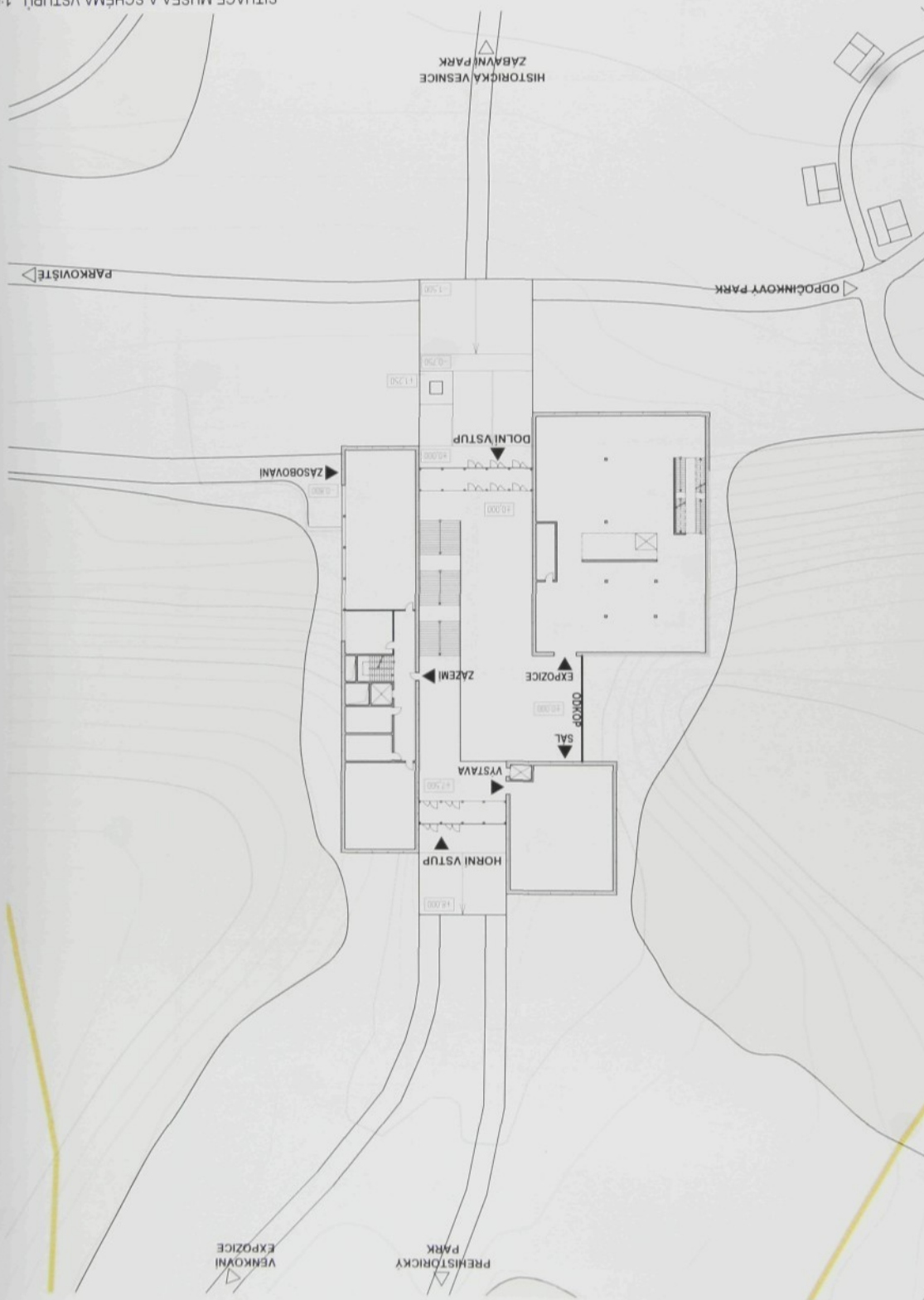
VENKOVNÍ EXPOZICE

C-C

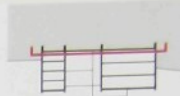
SITUACE MUSEA A SCHEMA VSTUPŮ 1:500

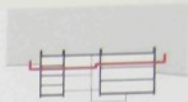

± 0.000 = 40.000 m.n.m.

- expozice
- pracoviště kurátorů
- administrativa
- sklady, depozitář
- technologie
- kommunikace

- expozice
- prostor návštěvníků
- pracoviště kurátorů
- administrativa
- sklady, depozit
- technologie
- kommunikace

± 0.000 = 40.000 m.n.m.

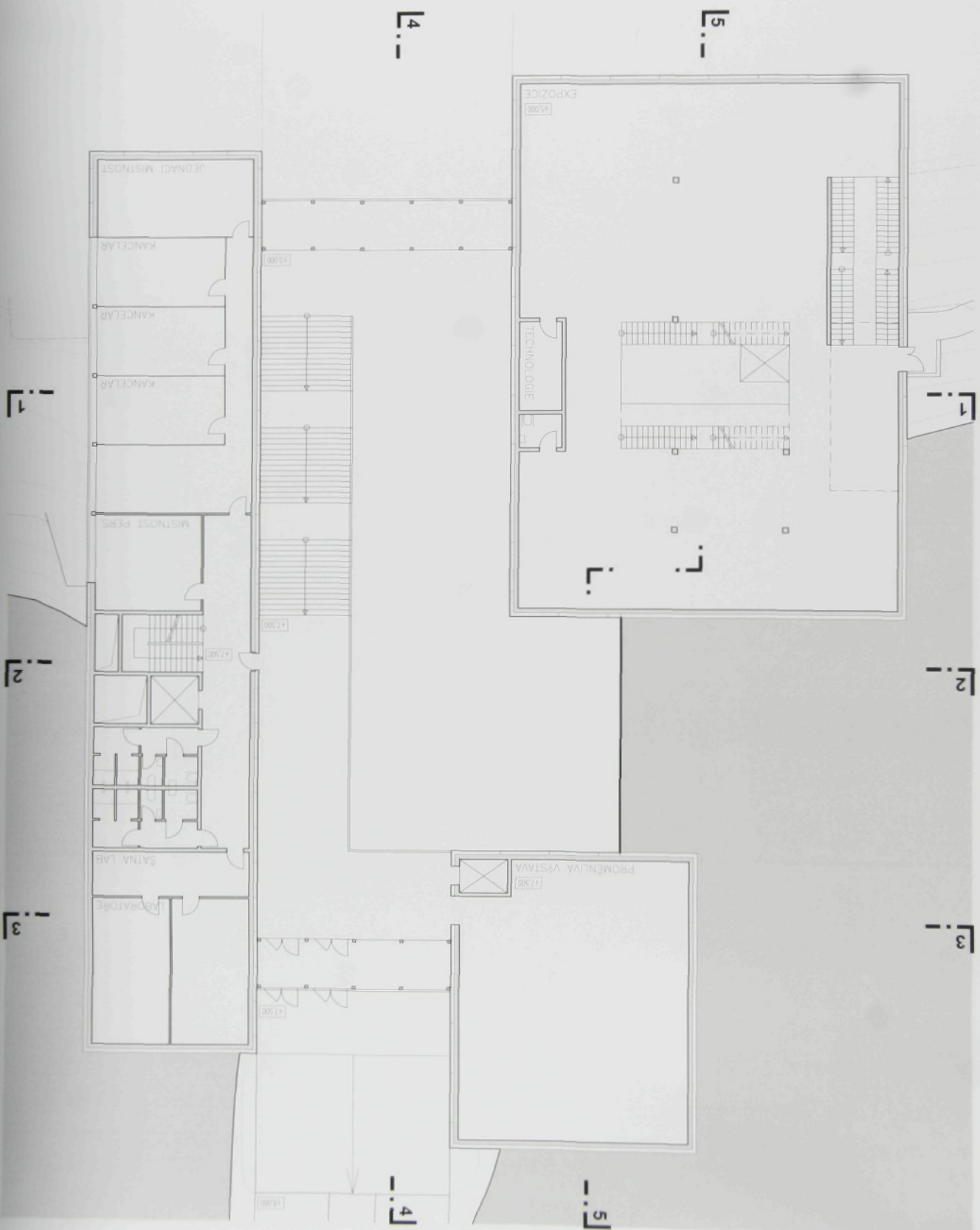
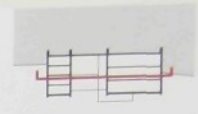

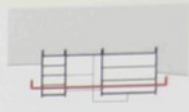
PŮDORYS 1.PATRA 1:200

± 0.000 = 40.000 m.n.m.

- expozice
- vizuální sál
- pracoviště kurátora
- administrativa
- sklady, depozit
- technologie
- kommunikace

- exposition
- visitor's hall
- curator's office
- administration
- storage, deposit
- technology
- kitchen

± 0.000 = 40.000 m.n.m.

PŮDORYS 3.PATRA 1:200

1

2

3

4

5

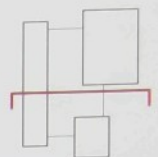
1

2

3

4

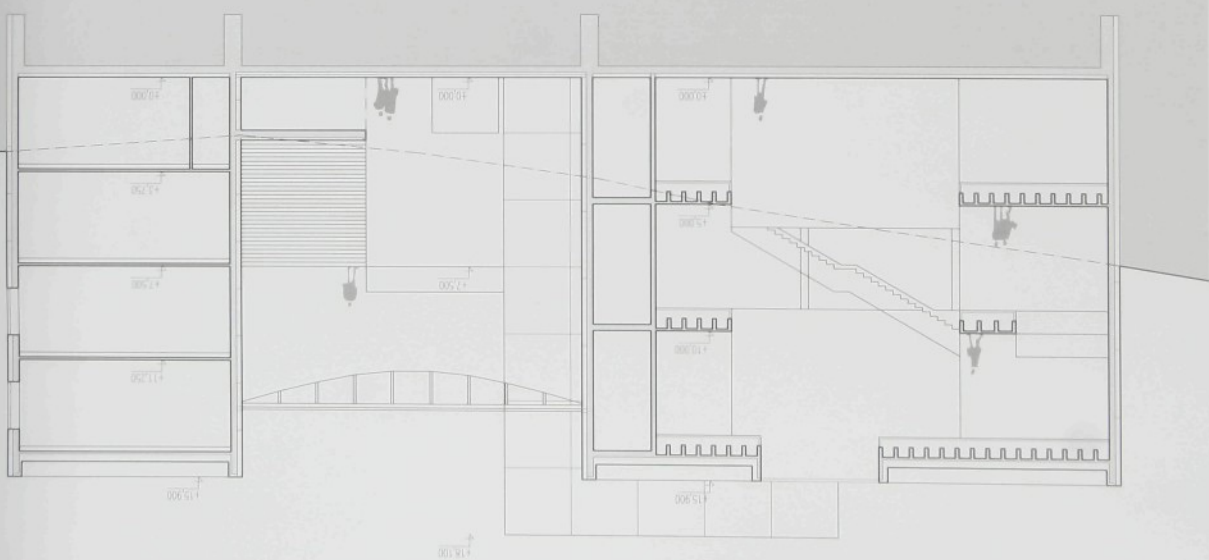
5

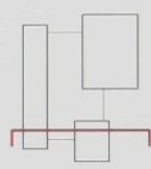

REZ 2-2 1:200

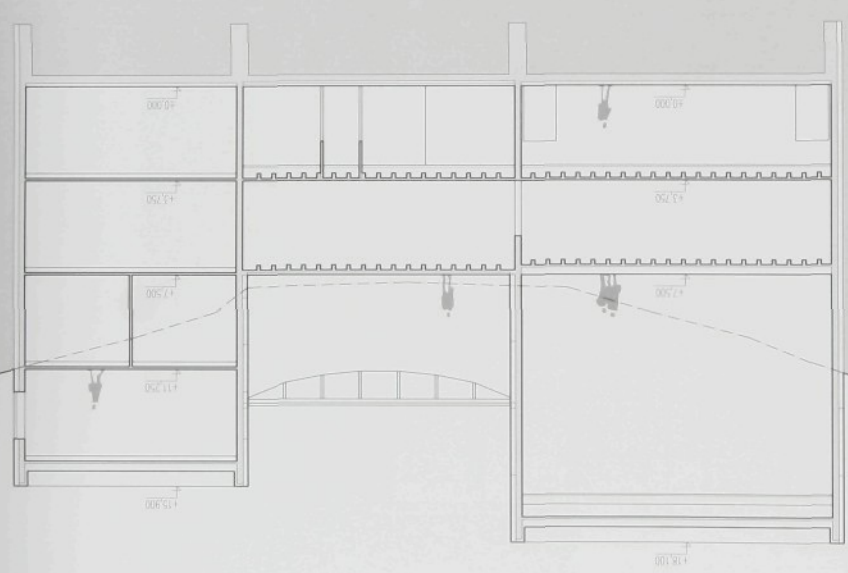

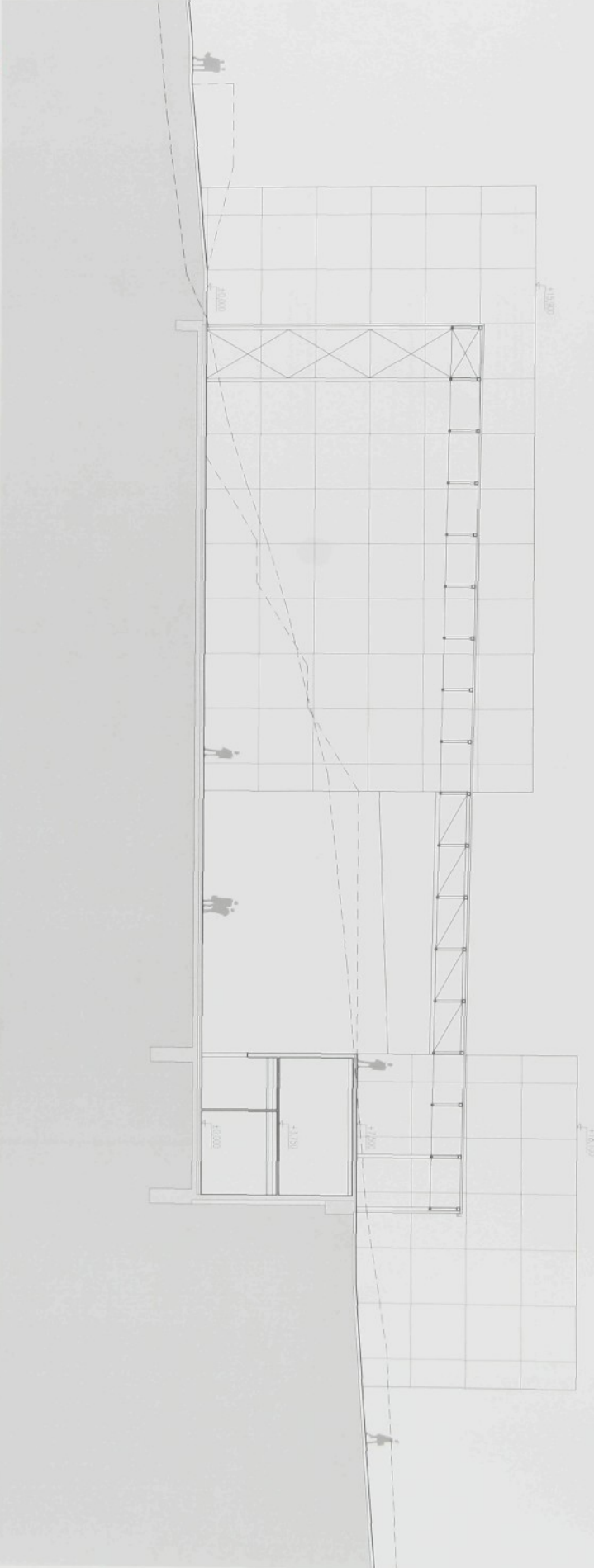
REZ 1-1 1:200

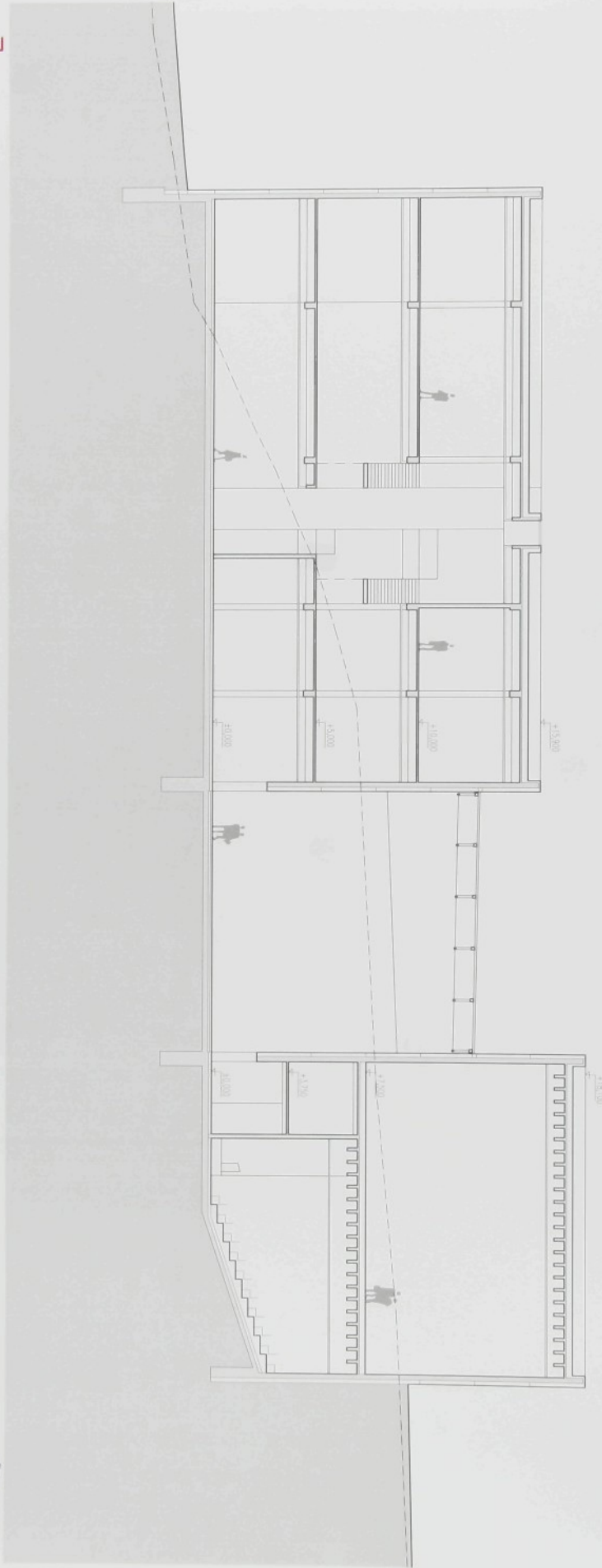

REZ 3-3 1:200

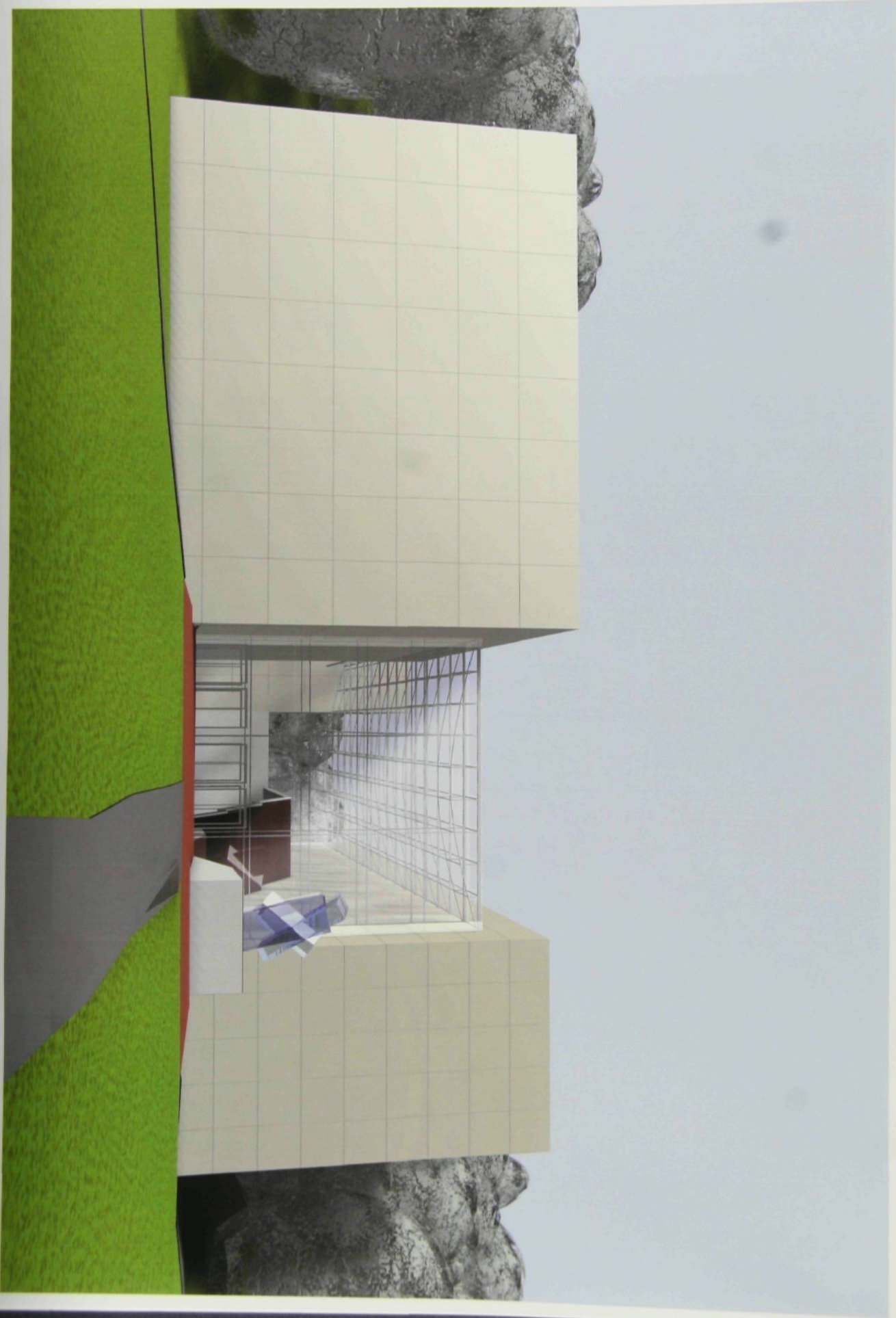

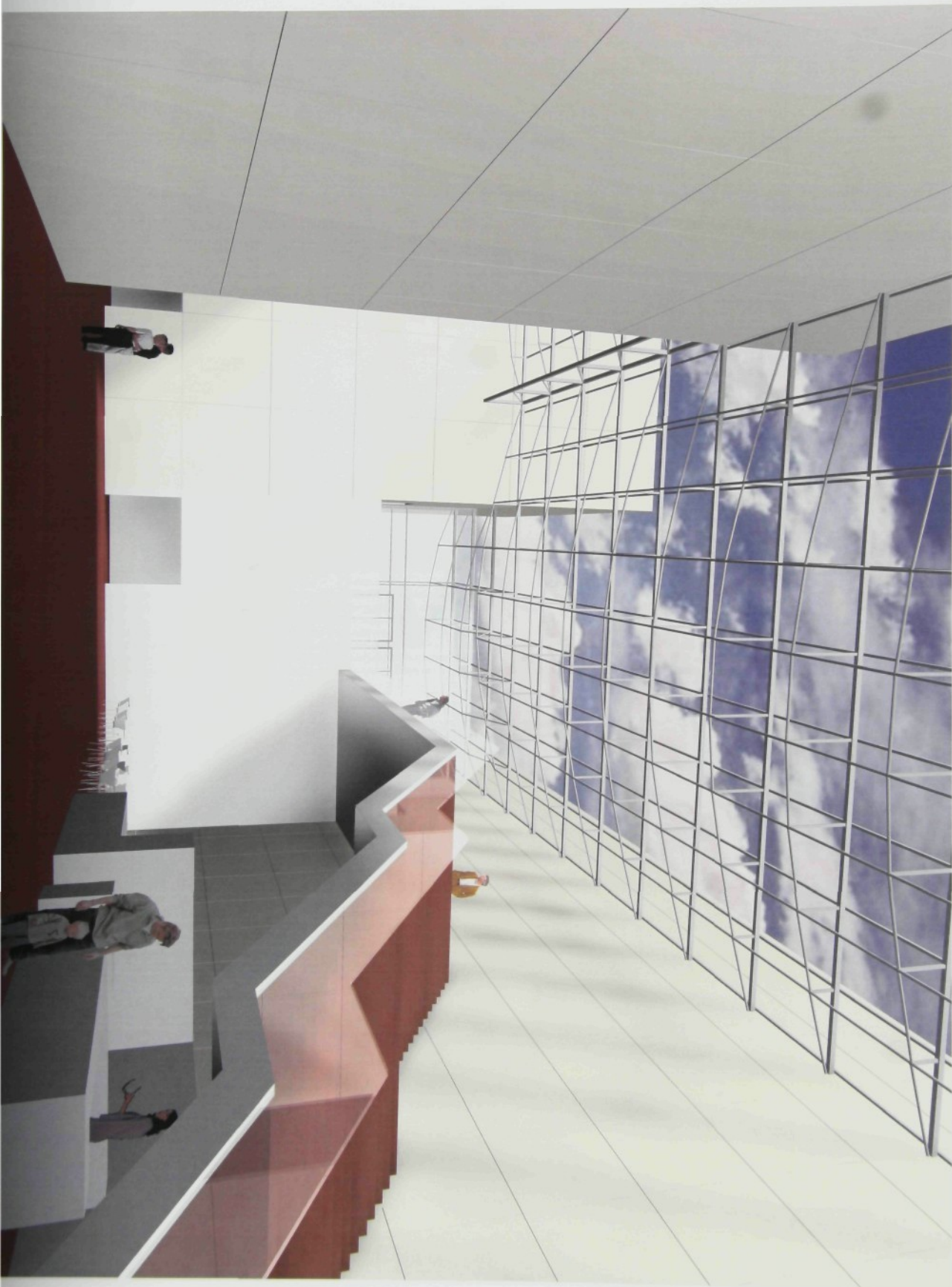

REZ 4-4 1:200

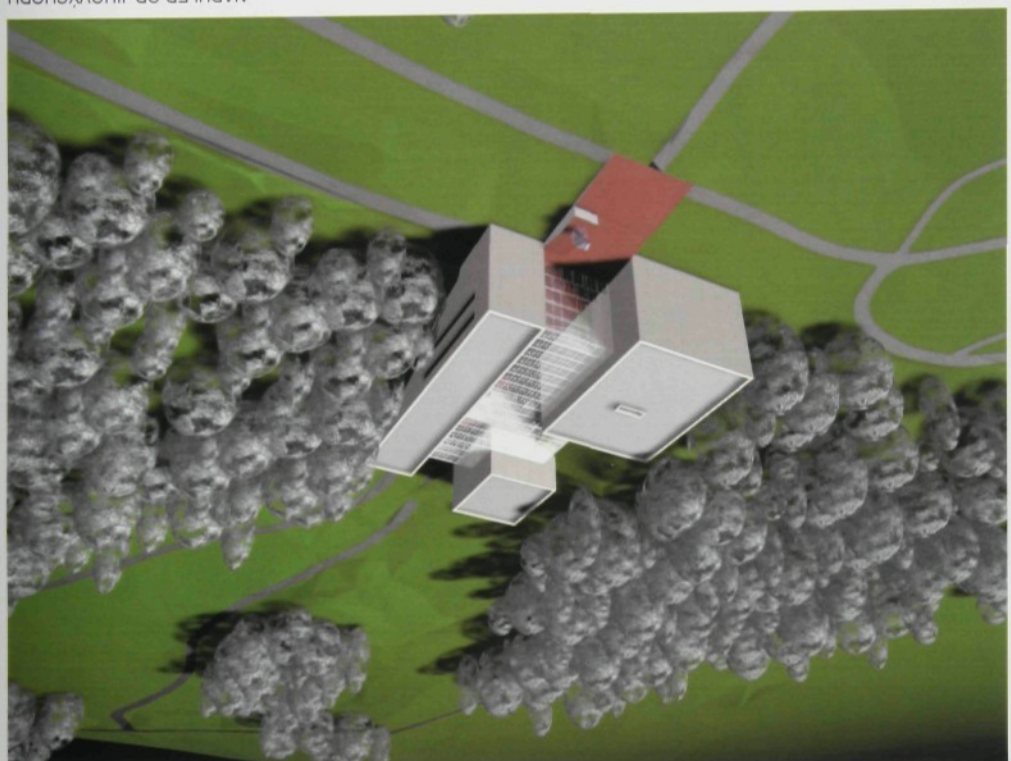

REZ 5-5 1:200

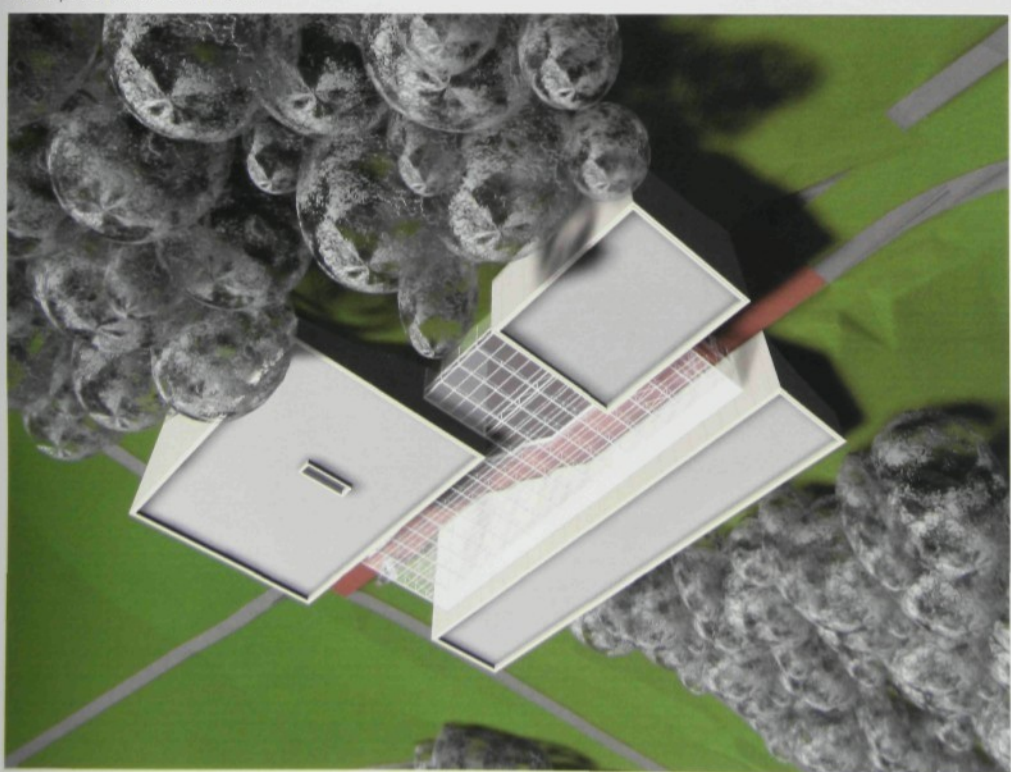

NADHLED OD JIHOVÝCHODU

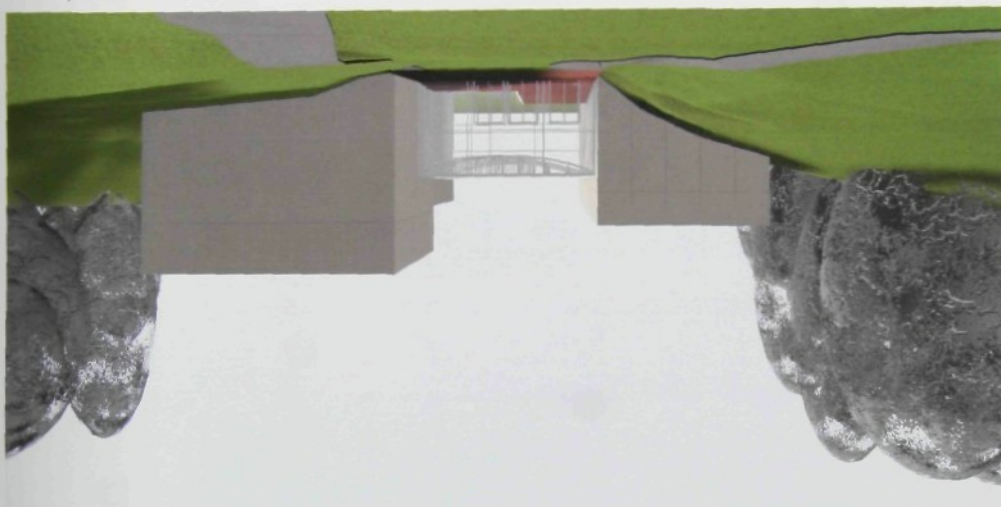

V srdci prehistorického areálu stojí budova musea vyrůstající z lesa a země a nabízející široké možnosti vzdělání v oblasti dávných dějin lidstva. Budova stojí v přírodním průchodu strmým svahem, tvoří centrální bod celému areálu a nabízí nejen propojení obou částí celého komplexu ležících na dvou rozdílných výškových úrovních, ale právě i průchod lesem. Hustý les svírá museum ze dvou stran - východní a západní, celá budova jsou tak pojata jako vstupní brány. Prosklená centrální hala zastřešuje provozy nezbytné pro provoz návštěvníku - prodej lístků, obchod a malou kavárnu. Odtud se vstupuje do všech důležitých částí musea - expozice, sálu, provozního zázemí. Počet oblohy nad hlavou je důležitou součástí pobytu v této prostotě, stejně jako průhled zvenku dovnitř. Návštěvníci přicházejí k museu do mírného kopce po nakloněné rovině. Před budovou signalizuje vstup také skulptura umístěná na zvýšeném stupni, jehož čehli dvoraně, na jejímž konci nalezá hladkou hliněnou stěnu archeologického vykopu

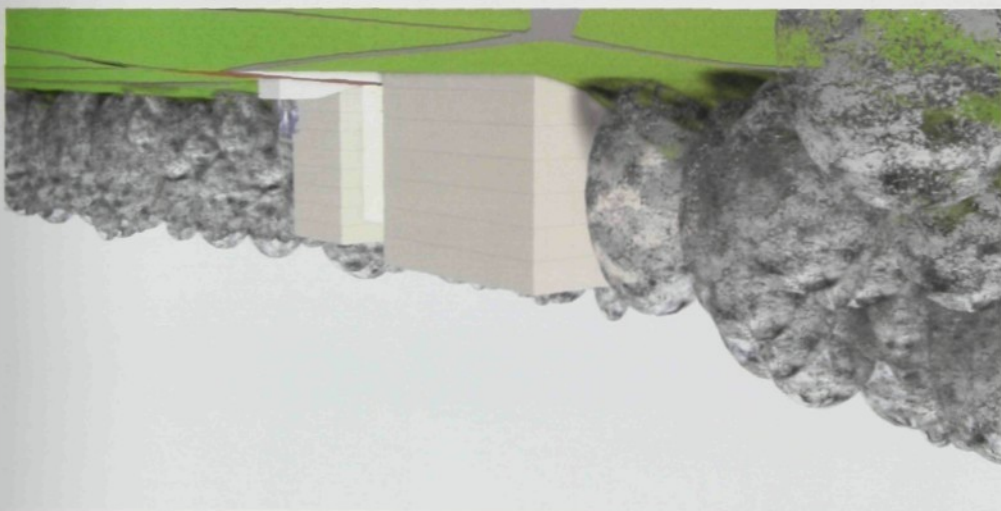
NADHLED OD SEVEROZÁPADU

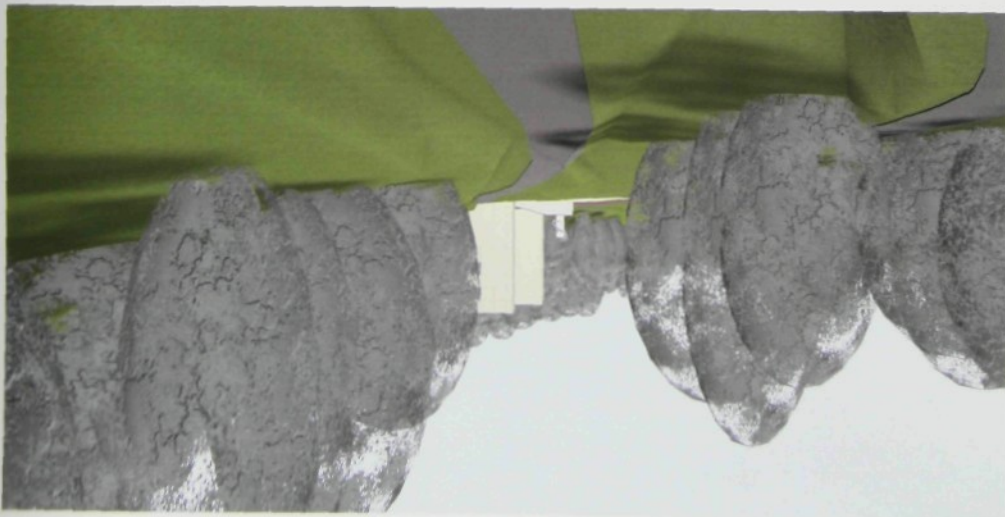
HORNÍ VSTUP

POHLED OD PARKU

POHLED Z MOSTKU PŘÍSTUPOVÉ CESTY

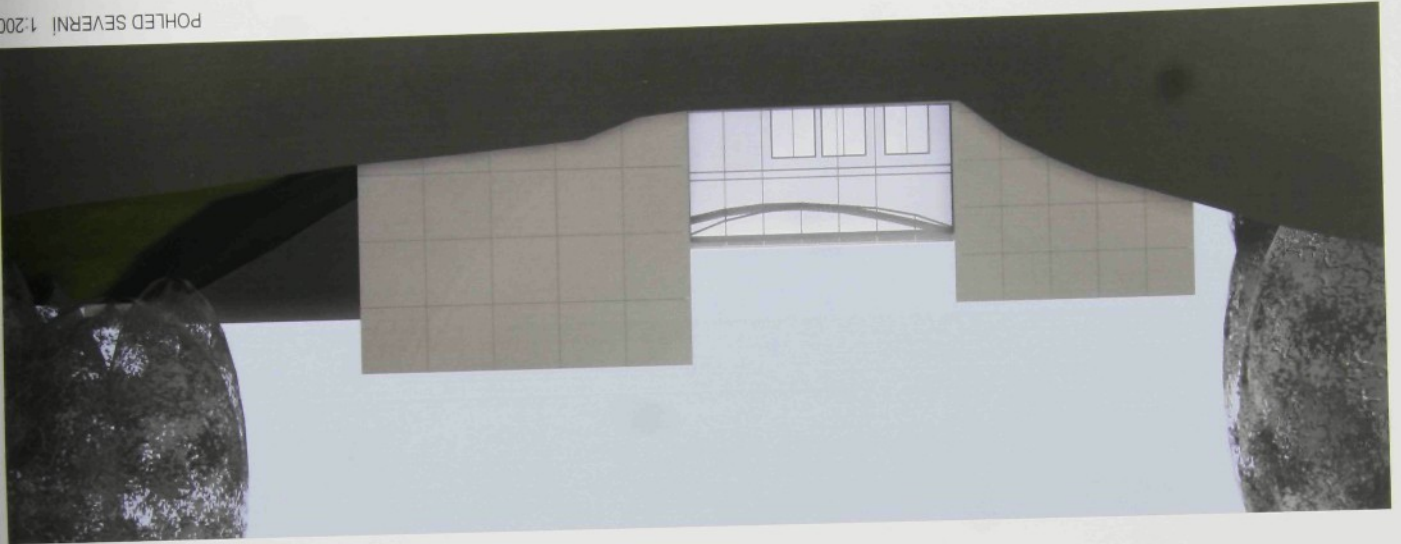
POHLED Z HORNÍ ÚROVNĚ

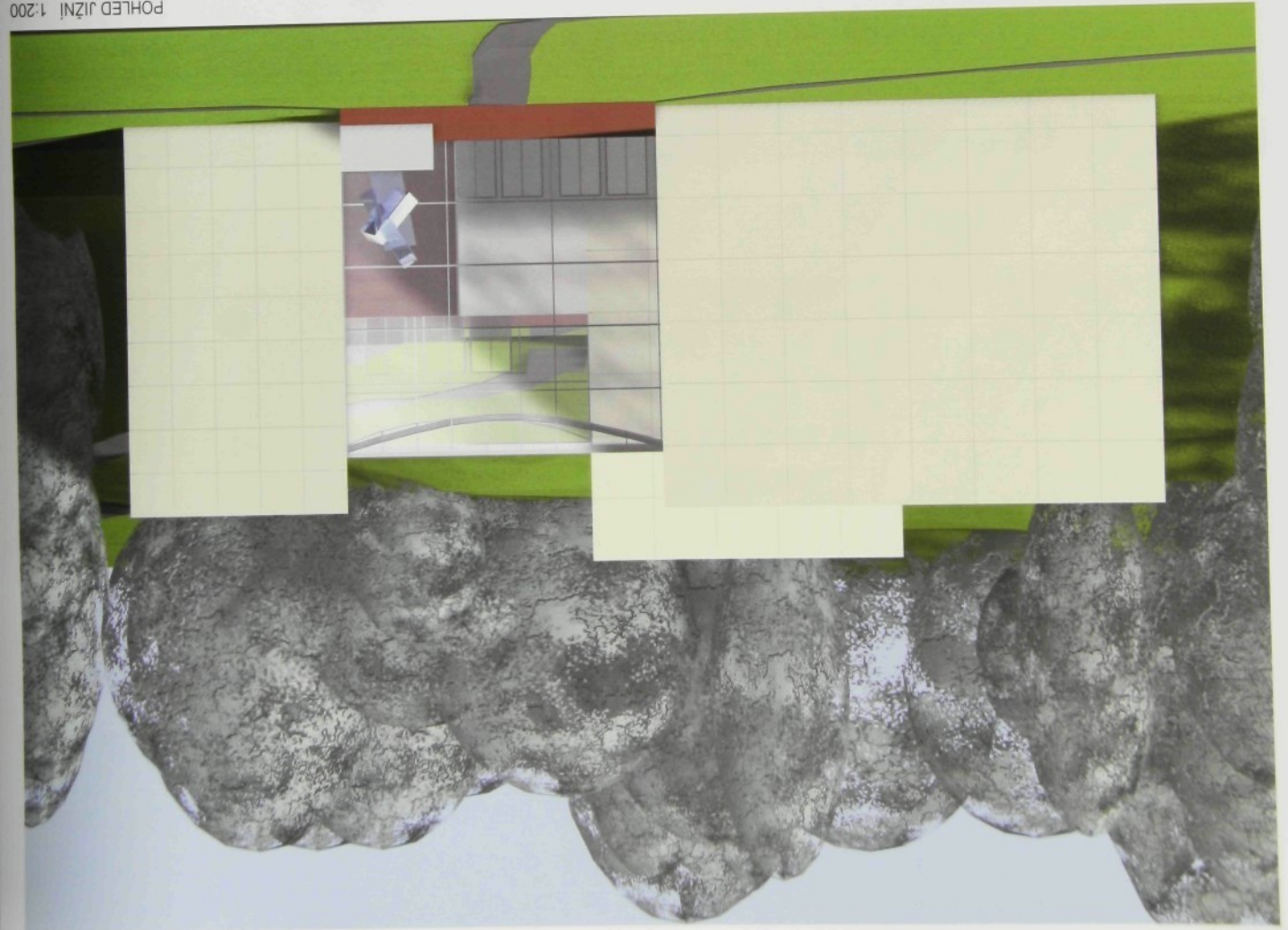
POHLED OD KAVÁRNY NA OBJEKT EXPOZICE

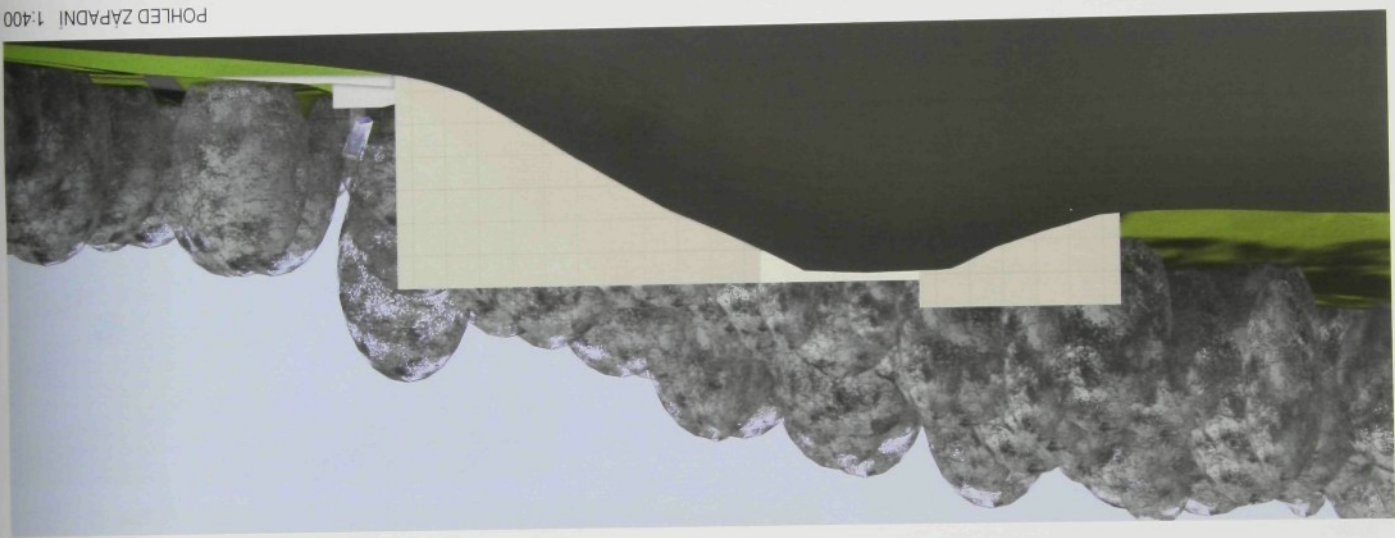
POHLED SEVERNÍ 1:200

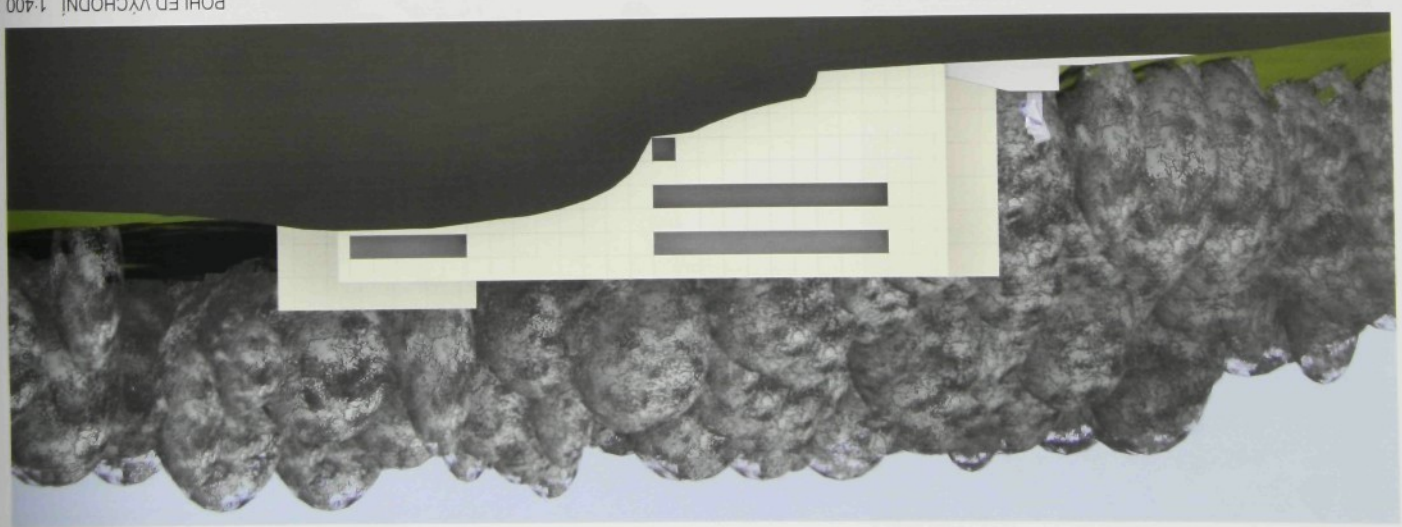
POHLED JIŽNÍ 1:200

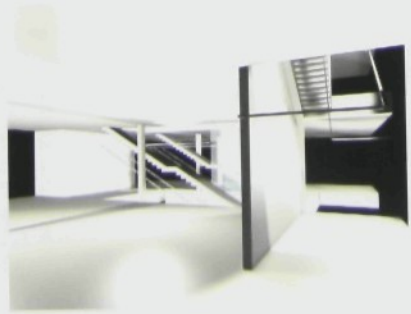
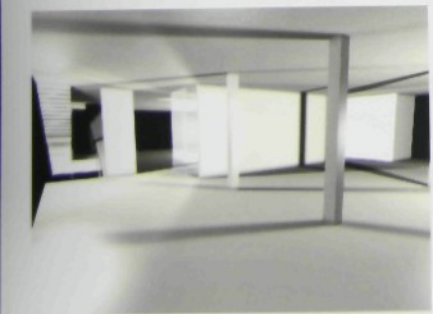
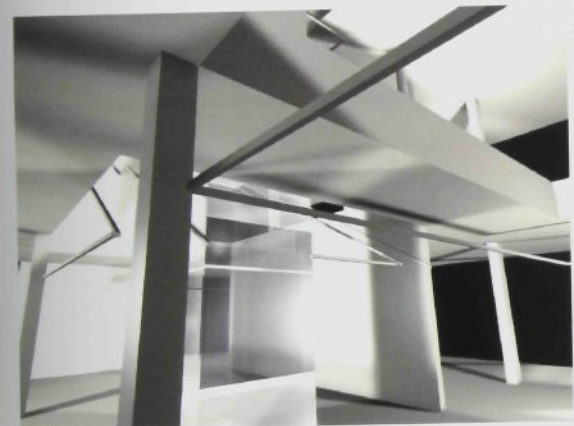
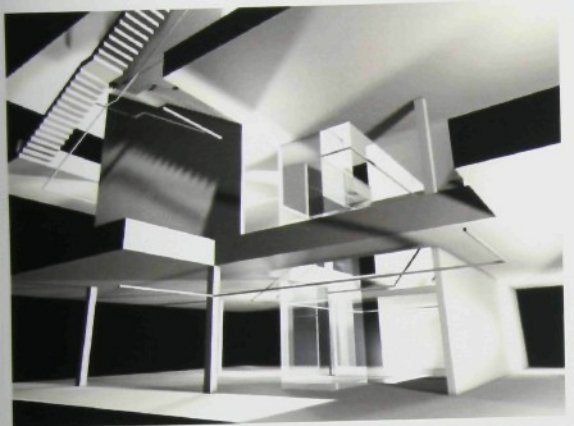
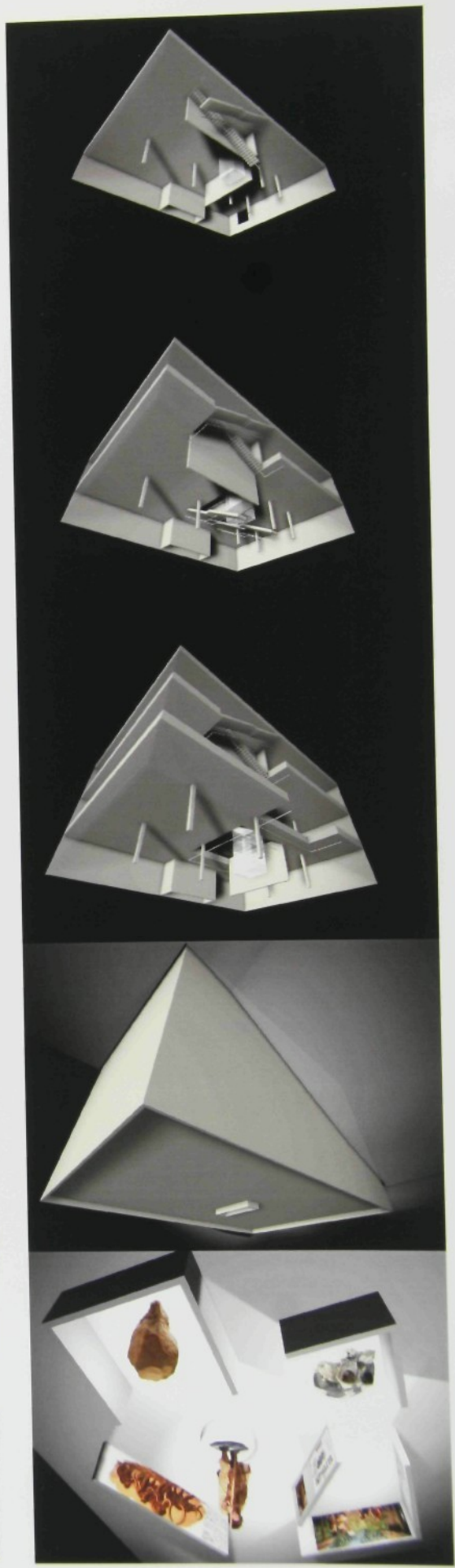

POHLED ZAPADNÍ 1:400

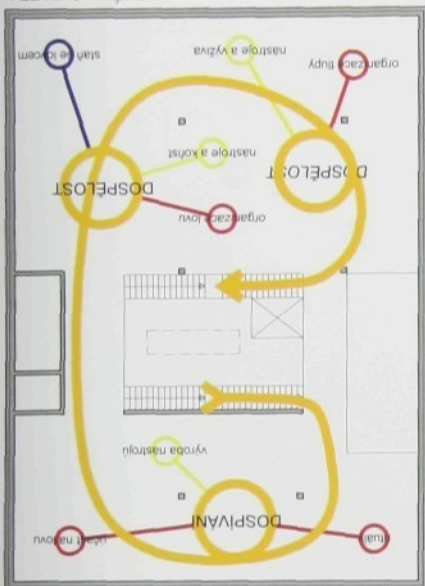
POHLED VÝCHODNÍ 1:400

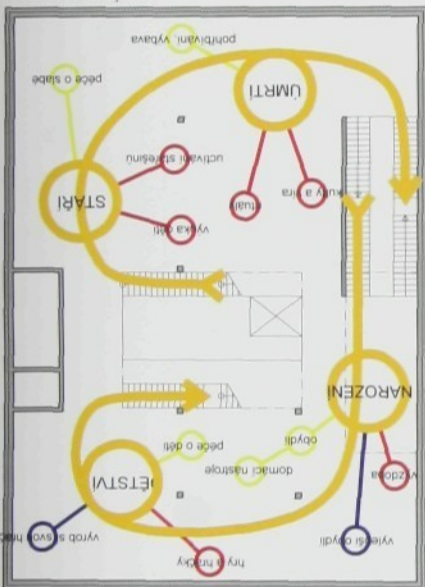

SCHEMA EXPOZICE

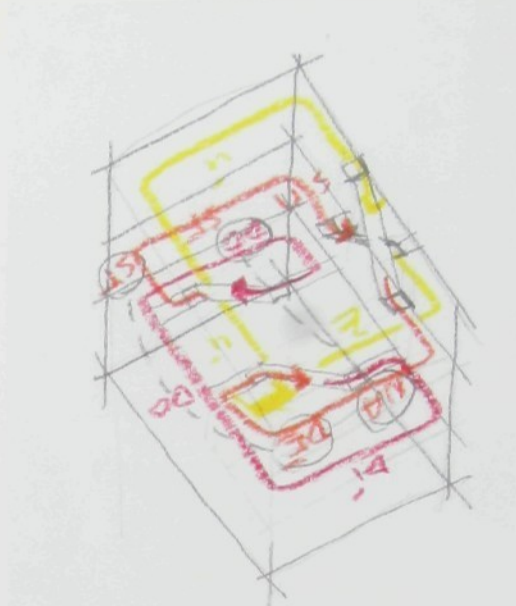
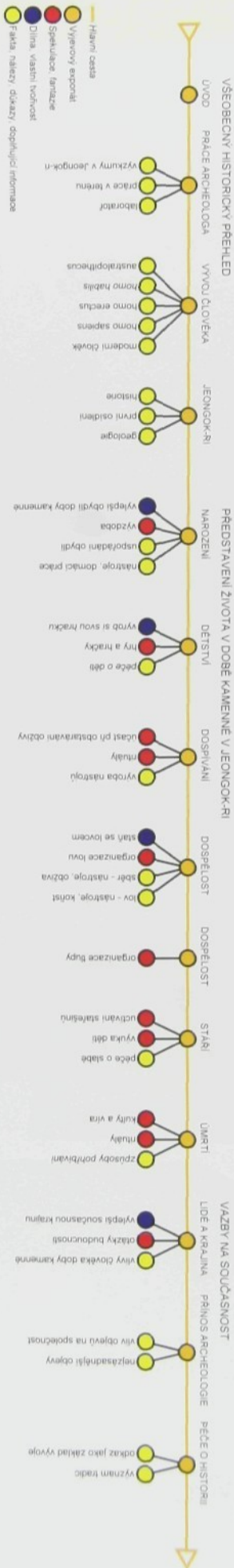
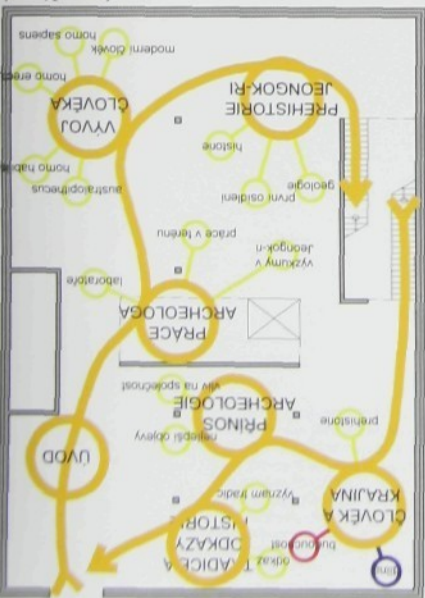
SCHEMA 2. PATRA

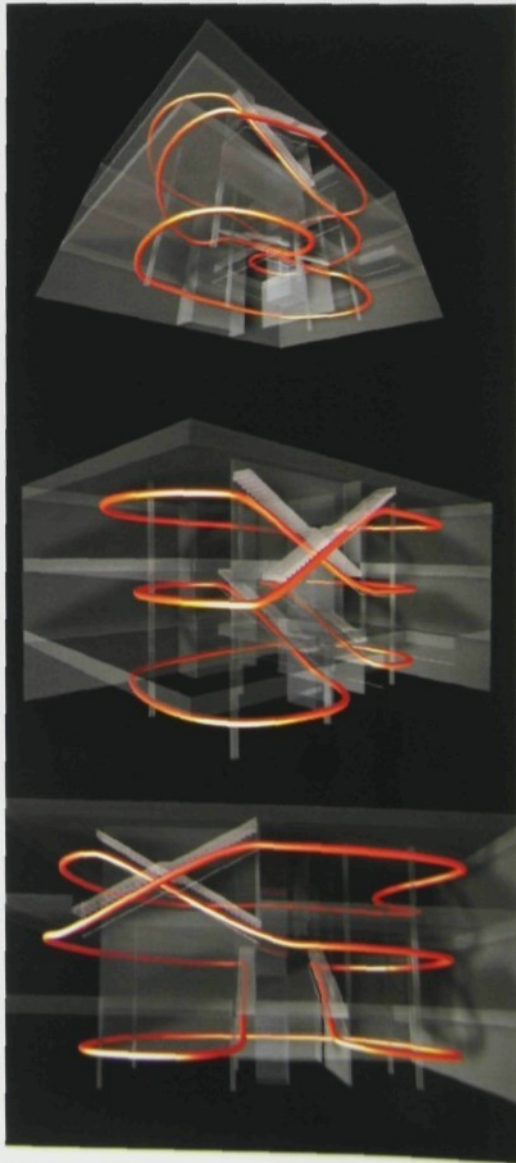
SCHEMA 1. PATRA

SCHEMA PRÍZEMÍ

Expozice se dělí na tři základní části: všeobecný historický úvod seznamující návštěvníka s obecnými informacemi o lidské minulosti, hlavní část představující na osudech jednoho smyšleného člověka život v době kamenné a naučnou záležitost, která upozorňuje na současnou situaci a problémy a nastoluje otázky pro budoucnost. Největší význam má střední část, v níž návštěvník sleduje vývoj člověka od narození až do smrti. Expozice nabízí návštěvníkům mnoho možností, jak ji prožít. V principu existuje krátká informační cesta a dlouhá podrobná, objasňující a dokazující cesta. Hlavní součástí obou cest jsou centrální výstavní expozice, jež doplňují další upřesňující informace rozdělené do třech kategorií - fakta, spekulace, interpretace. Divák si tak sám určí, kolik a čeho si prode a nastuduje spekulace a fakta. Divák si tak sám určí, kolik a čeho si prode a nastuduje spekulace a fakta.

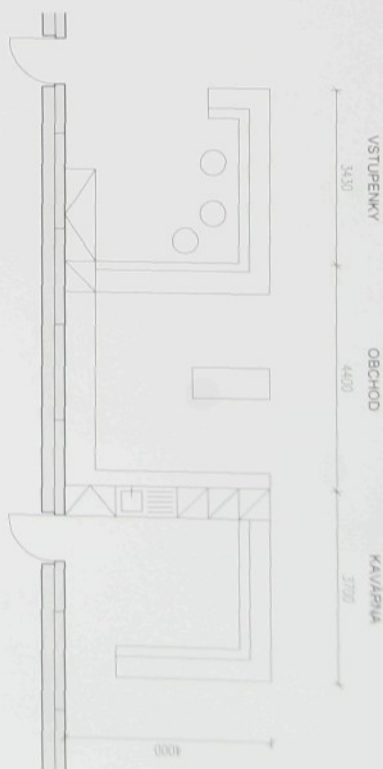
Prodejní pulty jsou rozčleněny do třech funkčních částí - prodej lístků, obchod a kávařna a do dvou vizuálních - vysoké regály obchodu a nízké prodejní části. Základním materiálem je dřevo. Vysoké regály jsou světlé, deska prodejního pultu pak tmavá. Hlavním vizuálním prvkem jsou černé obkládkové desky s natištěnými motivy pravěkých jeskyních maleb, které tak symbolicky při vstupu do budovy zcela zřetelně návštěvníkům naznačují, kde se nacházejí.

POHLEDY 1:100

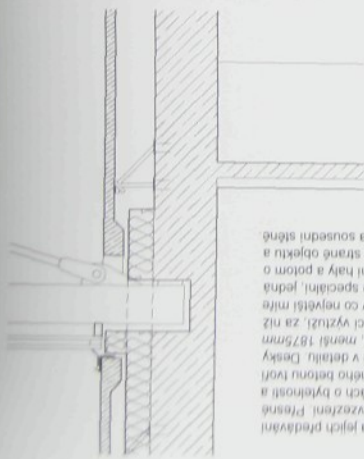
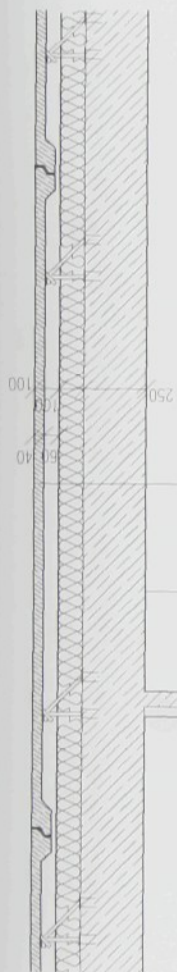
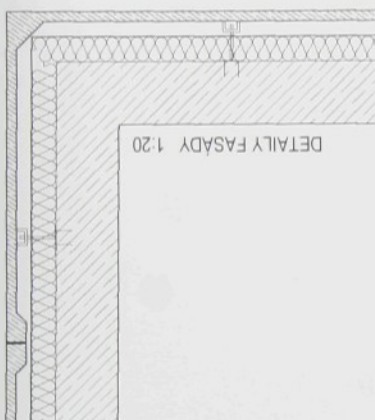

PŮDORYS PRODEJNÍCH PULTŮ 1:100

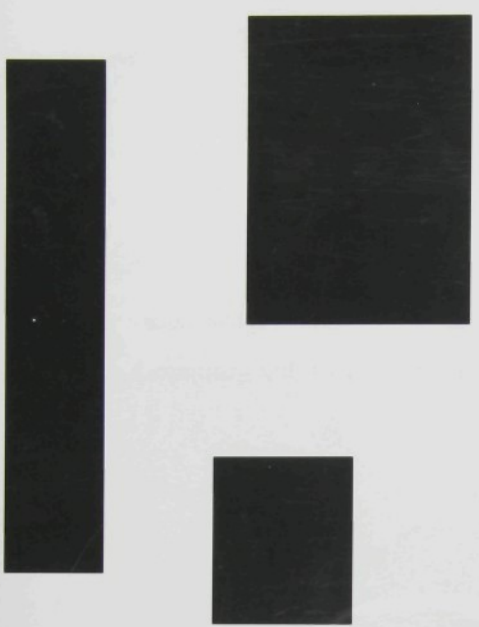

Museum svým posláním nejen pokladnice vědomostí, ale také místa jejich předávání je pojato jako monument. Tému odpovídá jasné, nekompromisní vzezření. Přesné objemy nesou betonový plášť, který neměchá nikoho na pochybách o bytelnosti a odolnosti této instituce. Prefabrikované desky z jemnozrnného betonu tvoří provětranou fasádu, která působí hladce a přesně jak v celku, tak i v detailu. Desky mají dva rozdílné moduly: větší 2650mm je přisouzen expoziční části, menší 1875mm kryje budovu zázemí. Desky jsou opatřeny na zadní stěně vychýlující výztuží, za níž se vešší na připravené ocelové konzoly. Čivory se přizpůsobují v co největší míře uvedeným modulům. Kromě typických prvků budov vyrobených i některé speciální, jedná se zejména o dílce přibíhající terénu a proskleným vstupní haly a potom o rohové prvky, které jsou vždy celým modulem na čelní (krašší) straně objemu a

DETAILY FASÁDY 1:20

경기도립국립사민물관

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

Museum prehistorie v Jeongok-ri
provincie Gyeonggi, kraj Yeoncheon
jižní Korea

Michal Rosický
kontakt: mrosicky@centrum.cz

diplomní projekt
Fakulta architektury
Technické univerzity v Liberci
květen 2006
vedoucí práce:
Prof. ing. arch. akad. arch. Jiří Suchomel

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum 경기도청사박물관

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBerci
Univerzita v Liberci
Koruněská 130a, Liberec 1
PSC 461 17

V31/06 A

KAR/AP

SAHNET AT 04, PC 11.

TEXTOVÁ ČÁST:

I. Situace, zadání

Místo
Terénní konfigurace
Zadání

II. Areal

Náplň areálu současná a budoucí
Přístup

Museum jako centrum

III. Museum

Pozice musea

Monument vs. jarmark

Průchodnost a rozdělení funkcí

Ukazování a význam odkopu

IV. Park

Princip expozice

Účel

Princip

Naučná cesta

V. Průvodní zpráva

Dispozici a provozní řešení

Materiály a barvy

Konstrukční a technické řešení

VI. Bilance ploch

VII. Použitá literatura

01. Situace areálu
02. Řešené území
03. Půdorysy a řezy
04. Půdorysy a řezy
05. Perspektivy
06. Pohledy
07. Expozice
08. Detaily, materiály

VÝKRESOVÁ ČÁST:

Hlavní rozměrová kritéria jsou nastavena následovně (hrubé podlažní plochy):	1650 m ²	33%
Výstavní plochy (stála a proměnlivá expozice)	500 m ²	10%
Archivy, sklady (depozitář, nakládací rampa, spec. skl.)	350 m ²	7%
Kurátorská část (šéf, kurátoři, výzkumné místnosti)	150 m ²	3%
Administrativa (reditel, kanceláře, jednací místnost)	300 m ²	6%
Výuka (víceúčelový sál, mediabab)	250 m ²	5%
Vedlejší prostory (vstupní hala, café, obchod)		

-Budova bude navržena v harmonii s okolním přírodním prostředím, zejména v blízkosti vlastního náleziště budou zásahy do krajiny minimální

-Bude představen přehled vývoje lidského druhu tak, jak je v současnosti ve společnosti většinově chápán a přijímán

-Návštěvník se dozví nejen obecné historické informace, ale především se podrobně seznámí s kulturou života doby kameně v oblasti Jeongok-ri

-Expozice má zabývat formou představení artefaktů objevených na zdejších nalezištích, jedna se vyhradí o pěstění klínů, jejich úlomky a suroviny na jejich výrobu. Předmetů jsou přibližně tři stovky a způsob jejich prezentace je ponechán na vůli architektů.

-Existence hrany čedičové desky, kterou zadávatel ve vyznačeném prostoru požaduje odkrýt a na vrstvách spráše nad ní dokumentovat historické kulturní vrstvy. Tím se objasňuje vztah práce archeologa a skutečných pozůstatků a stop historie. Tento "odkop" je považován za významný exponát a má být prezentován veřejnosti, lhostejno zda uvnitř, či vně musea.

Na návrh musea a okolí mají následující skutečnosti:

se budou informace sdělovat návštěvníkům.

Kromě území a vlastní budovy musea je úkolem navrhout také "scénář expozice", tedy princip, kterým (stavba), pro účely související např. s venkovní expozicí, pro další provozy pro návštěvníky apod.

V rámci určeného prostoru pro budovu musea může být umístěna ještě další doplňková konstrukce Korye (o náplni areálu viz II. Areal).

prehistorii, ale má fungovat i jako centrum všech okolních aktivit týkajících se prehistorie a historie Museum nemá být pouze samostatnou budovou zprostředkovávající návštěvníkům informace o vytyčeném čtverci okolo přírodního přírodního svahu.

plachu na místě současných rodinných domků, které budou odstraněny. Pro vlastní budovu musea je zahrnuje víceméně přírodní cestu k místu musea podél terénního zlomu a pak celkem velkou Cilem současně bylo navrhout náplň a podobu vytyčeného území a budovu vlastního musea. Území plochu na místě současných rodinných domků, které budou odstraněny. Pro vlastní budovu musea je zahrnuje víceméně přírodní cestu k místu musea podél terénního zlomu a pak celkem velkou

Zadání

Území prehistorického areálu se rozkládá v divácký velmi atraktivním meandru řeky Hantan, obklopeném z jihu výraznými zalesněnými pahorky. Plocha uvnitř meandru je terénně rozdělena na dvě výškové úrovně pod zemí ukrytou čedičovou deskou. Čedičový výlev se podalito spojitivě datovat na stáří přibližně půl milionu let, což velmi usnadňuje dataci vlastních nálezů. Výškový rozdíl obou úrovní činí přibližně patnáct až dvacet metrů. Celá deska vytváří v krajině jasné zřetelné na jih orientovaný sráz běžící křížem přes vnitřní plochu meandru od západu k východu. V jednom místě je průchod tímto srázem umožněn vytvořenou průřezem. Další výraznější terénní útvary jsou již dilem novodobé lidské činnosti – násypy a zářezy silnic, železnice.

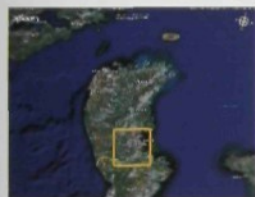
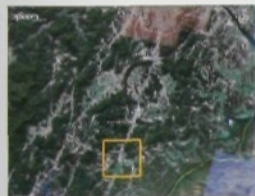
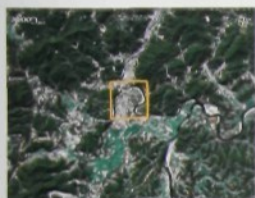
Terénní konfigurace

Město Jeongok se nachází v samém severním cípu Jižní Koreje, pár kilometrů od demilitarizované zóny okolo hranice s jejím severním sousedem. Provincie Gyeonggi obklopuje hlavní město Soul a sousedí se severokorejským státem. Na jejím severním okraji se rozkládá kraj Yeoncheon, který se vyznačuje velkým množstvím úrodné, obdělávané půdy a bohatou nabídkou přírodních krás. Protékají jím dvě významné řeky - Imjin a Hantan. V severovýchodních partiích se jedná o hornaté území, směrem k západu se krajina vyrovnává a nabíží již zmiňované bohatství zemědělské půdy.

Misto

1. Situace, zadání

První náhodně nálezy v oblasti Jeongok-ri učinil jistý americký voják v roce 1978. Odstartoval tak systematický průzkum jedné z nevyznaných východoasijských archeologických lokalit doby kameně. Nalezené nástroje typu Acheulean v této lokalitě znamenaly jistý průlom v dosavadních teoriích o šíření nástrojů a uváděla, že na východě zeměkoule se objevují pouze velmi jednoduché nástroje. Nálezy v Jeongok-ri však naznačují obdobnou zručnost při zpracovávání kamenů jako v západní části světa. To je jeden z důvodů, proč je zdejšímu nalezišti přikládán takový význam. Systematické vykopávky započaly na místě hned v roce 1979 a od té doby se na nich vystřídalo mnoho věhlasných nejen korejských archeologů. Do roku 2002 proběhlo celkem jedenáct vědeckých vyprav na naleziště Jeongok-ri.

Technologie (strojovny, elektro, údržba, úklid)
Komunikace (chodby, schody, záchody)
Zvláštní funkce (dle návrhu jakýkoli účel)

„Současné době se v areálu nachází kromě vlastního nálezště a souvisejících provozních budov i mlstio, na němž se každoročně kona Paleolitický festival. Festival je kombinací zejména masové sportovní populárního, skanzenu a experimentální archeologie. Na programu jsou kromě výstopení populárních zpěváků také různá divadelní představení povětšinou s historickou tematikou a v neposlední řadě si návštěvníci mohou zkusit na vlastní kůži některé činnosti z doby kamenné.“

An aerial photograph showing a sharp bend in a river. A bridge crosses the river in the upper left. The surrounding landscape includes fields, some buildings, and a road. The river is dark and flows from the top left towards the bottom right.

A hand-drawn diagram of a complex network. It features a central black dot connected to several peripheral nodes, which are represented by small circles and rectangles. The connections are made with curved lines, suggesting a non-linear or dynamic relationship between the nodes.

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum 경기도정옥 선사박물관

Na dolní (jižní) ploše uvinit meandru Hantaŋgung vznikne „historická vesnice“ a „Zábavní park“. Historická vesnice bude seznamovat návštěvníky s historií blízkého dnešním dnům, jedná se o jakýsi skanzen prezentující kulturní tradice korejského

Přírodní příruva slouží i nadále jako průchod mezi oběma částmi areálu, ovšem je transformována do polointeriérového prostoru centrální prosklené vstupní haly, která rozděluje celou budovu na dvě základní části – západní expozici rozdělenou do dvou objektů a východní objekt zázemí, který obsahuje kancelářské prostory a vědecké i skladovací zázemí. Prosklená centrální hala kromě průchodu také zastřešuje provozy nezbytné pro provoz návštěvníků - prodej lístků, obchod a malou kavárnu. Z haly se vstupuje do všech důležitých částí musea – expozice, sálu i provozního zázemí. Pociť oblohy nad hlavou je důležitou součástí pobytu v této prostotoře, stejně jako průhled zvenku dovnitř. Při průchodu nemá návštěvník pocit uzavřenosti, ale v záplavě světla procházejí souteškou musea a buď se přetranportovat do horní části areálu, nebo se ponořit do výkopu a tam nalézt vlastní prehistorii.

Průchodnost a rozdělení funkcí

Významnost pozice i pojetí musea jdou v principu monumentu. Pojetí jarmarku je ponecháno okolním akcím, zábava a mumraj jsou odděleny od budovy musea, kde vládne monumentální atmosféra schránky vědomosti a instituce jejího obstarávání. Tímto principu i odpovídá jasné, nekompromisní vzezření. Přesné objemy nesou betonový plášť, který nenechá nikoho na pochybách o bytelnosti a odolnosti této instituce. Čelní fasády vystupující z lesního masivu fungují jako brány zvoucí do svých útrob přicházející návštěvníky.

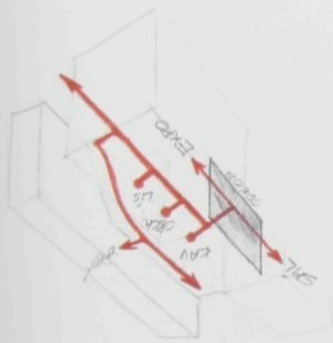
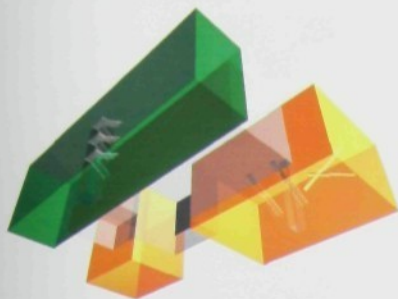
Monument vs. jarmark

V srdci prehistorického areálu stojí budova musea vyrůstající z lesa a země a nabízející široké možnosti vzdělání v oblasti dávných dějin lidstva. Husty les svírá museum ze dvou stran – východní a západní, celá budova jsou tak pojata jako vstupní brány. Budova stojí v přirozeném průchodu stírným svahem, tvoří centrální bod celému areálu. Vyjimečná pozice pro vyjimečný dům. Jedinečný terénní útvar je podpořen stavbou musea, zdůrazněn jeho význam a jasné označena jeho pozice. Frekventovaný průchod je zregulován a umožněn i méně zdatným návštěvníkům.

Pozice musea

III. Museum

lehkými stánovými konstrukcemi. V hlaďce vyříznuté obdelníkové jámě. Vše bude pouze chráněno před nepřítelí počasí dnešních dnů. Podoba expozitů bude přirozená, nálezy na hliněných podstavcích terénní práce archeologa a poznání, co se z dob dávných dochová do výkopové jámy budou zpřístupněny v rámci venkovní expozice, jejíž náplň je zejména Na samém okraji severní plošiny na vrcholu srázu je vlastní archeologické naleziště. Festival je významnou krajskou událostí, která je hojně prezentována a podporována v společnosti. Festivalu nechybí libví maskoti, alegorické vozy a nejslavnější hvězdy korejské porcování masa a dalších mnohdy poněkud bizarních činnostech. Při prezentaci Dokonce je možné i vyrobené kamenné nástroje v praxi použít při pokusném receptu doby kamenné. Samozřejmostí je výroba pěstních klínů, nechýbí stavba vzdělání pro široké spektrum návštěvníků. Zájemci mohou zkoušet mnohé činnosti dle přibližně prehistorii a vědy ji zkoumající. Jedná se o velkolepou kombinaci zábavy a s dalšími doprovodnými akcemi. Jeho tématem je popularizovat život doby kamenné a Pravidelný festival pak všechny tyto aktivity sdružuje a nabízí v rozšířené podobě i vzdělávání. návštěvníky podobných akcí. Vlastní zkušenost tak může výrazně pomoci při o přežití. Kromě toho je to samozřejmě velmi lákavá forma poznávání nejen pro dětské často napomoci porozumění, jak člověk doby kamenné používal své nástroje a bojoval života v dobách dávných minulých. Vlastnoruční zkoušení pracovních postupů může Experimentální archeologie je ve světě poměrně rozšířeným způsobem zkoumání je prováděli lidé v době kamenné. archeologické nálezy, nbyř jejich náhrady) a vykonávat určité činnosti obdobně, jak bylo zmíněno, bude celoročně zasvěcen experimentální archeologii, tedy aktivitám, při nichž návštěvníci mohou vzít fyzicky do ruky některé artefakty (tedy nikoli vzácné Horní, severní plošina je z velké většiny věnována Prehistorickému parku, který, jak již v přírodě – odpocínek bez reflektorů, kláskonu a cukrové vaří (viz IV. Park). Těsně pod srázem se rozkládá odpocínkový park, jenž nabízí naopak klidnou relaxaci odregování. Intelektuálně nenáročná lidová odpocínková relaxace sloužící návštěvníkům pro Zábavní park bude nabízet zájemcům klasickou poutovou zábavu se všemi aspekty, které k tomu neodmyslitelně patří: hluk, množství lidí, světlé efekty apod. Zábavní historický zvyk a rituál apod. rozličných historických zvyk a rituál apod. zejména obchod se suvenýry a "tradičními" výrobky, a kulturních činností, předvádění národa a takzvaný tradiční život. Lze očekávat určitou kombinaci komerčních aktivit,

Ukazování a význam odkopu

Návštěvníci přicházejí k museu do mírného kopce po nakloněné rovině. Kolem vytvarného prvku se vyhoupnou na vrch a ocitají se ve velkorysém dvoraně, na jejímž konci naězají hradkou hlíněnou stěnu archeologického výkopu. Prezentace hlíněné stěny je třetí, ale rozhodně ne nejméně významnou funkcí prosklené dvorany. Odkryv kulturních vrstev na čedičovém základu je zpočátku pohledu zakrytý objektem expozice. Na odkryvu se návštěvníci (ti procházející pouze pohledem shora z druhé strany haly) mohou seznámit s neúprosnou skutečností, která ze všeho, o čem se dozvědějí v expozici, zbývá do dnešních dob. Tento dílem obraz dílem dokument je monumentální přes osm metrů vysoká hlíněná stěna ve spodní části s hladce odříznutou čedičovou stěnou. Je to naznačující úvod a zároveň zastřešující závěr expozice. Přímo od ní se vstupuje do obou nejvýznamnějších vzdělávacích prostor – expozice a sálu. Stěna funguje jako lákadlo i exponát zároveň. Její monumentální a vznešenou krásu si mohou lidé vychutnávat ze světla otevřeného velkorysého prostoru haly.

Princip expozice

Expozice je pojata jako dějová s jednou základní linkou, po níž návštěvníci procházejí prostorem a dozvědějí se všechny důležité informace. Dějová linka se dělí na tři základní části: všeobecně historický úvod seznamující návštěvníky s obecnými informacemi ohledně prehistorie lidstva a dějin Jeongok-ri, hlavní část představující na osudech jednoho smyšleného člověka život v době kamenné a nauceho závěru, který upozorňuje na současné problémy a aspekty a nastoluje otázky pro budoucnost.

Největší význam má střední část, v níž návštěvníky provádí smyšlený paleolitický člověk (jakýsi korejský Kopčom) dobou svého života. Divák sleduje Kopčomovy osudy od narození až do smrti a seznamuje se tak nejen s každodenní snahou jeho tlupy získat dostatek potravy, ale i s výjimečnými událostmi v jeho životě.

Expozice nabízí návštěvníkům mnoho možností, jak ji procházet. V principu existuje krátká informační dějová cesta a dlouhá podrobná, objasňující a dokazující cesta. Hlavní součástí obou cest jsou centrální výjevy expozice, které formou figurin, panoramat a projekcí budou přibližovat vždy určitou významnou událost v Kopčomově životě.

Krátká cesta v principu obchází tyto dějové expozice doplněné jen nezbytnými a nejdůležitějšími informacemi.

Kromě výjevových zasedání expozice jsou součástí expozice ještě informativní zákoutí, která doplňují, zpřesňují základní vědomosti, popřípadě předkládají důkazy podporující (či vyvracející) nějakou hypotézu, nebo skutečnost. Tyto doplňkové informace jsou rozděleny do třech kategorií – fakta, spekulace a dílna. Fakta poskytují rozšíření vědomostí, prezentují nálezy, důkazy. Spekulace nabízí možnost seznámit se i s věcmi, které nejsou doloženy primárními nálezy, ale lze se je domnívat, jedna zejména o zvyky, rituály, různé drobnosti ze života apod. Dílny jsou místa, na nichž si návštěvník může vyzkoušet dovednosti, prokázat vlastní znalosti, nebo zapojit svou vlastní fantazii při předkládání vlastních spekulací.

Každý divák si tak sám určí, kolik a čeho si projde a nastuduje – možnosti je nepřeberně množství. Nálezy budou návštěvníkům prezentovány jednak v informativních zákoutích fakta, především však v rámci výjevových expozit ve skutečných situacích (resp. smyšlených situacích).

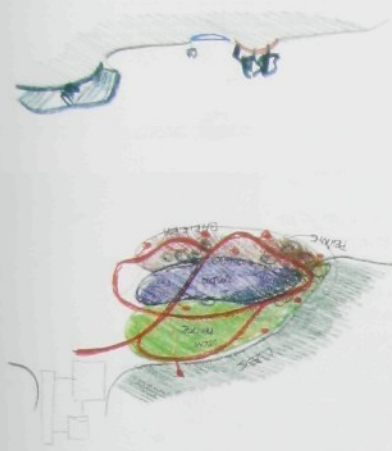
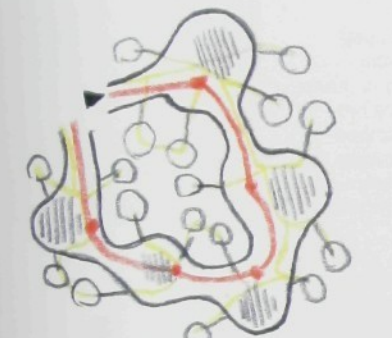
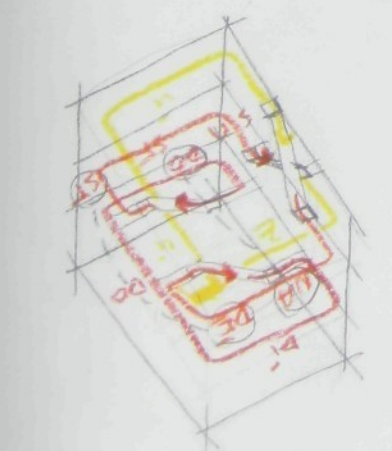
IV. Park

Účel

Odpočinkový park je klidnou, neprůchozí, zónou určenou pro posezení, procházku, nebo poležení v přírodě.

Princip

Koncepčně se zakládá na čtyřech paralelních přírodních elementech, jež se na konci parku prolínou. Jsou jimi: les, volná zatravněná plocha, voda a "bariéra". Bariéra sestává z několika umělých vyvýšenin a ostrůvků zeleně. Jejím účelem je pohledově a pocitově uzavřít prostor parku od okolních provozů. Ovšem oddělení není neprodávště, hlavní cesta se skrz ně několikrát krátce prosmýkne, aby nabídla i pohled "na druhou stranu". Na konci odlehlém od musea se pak všechny prvky proniknou v umělem mokradu, který se sporadickými stromy bude nabízet bohatou flóru a snad i fauna. Do parku je z předprostoru musea jeden přístup. Existuje zde hlavní cesta, po níž lze dvěma směrky projít v zásadě celý prostor. Doplnkově je zde ještě několik užších, vedlejších cest, které někde tvoří zkratku, jinde nabízejí odbočku k nějakému cíli.

Pro sezení jsou v parku určeny jednak volně stojící lavičkami pro posezení i piknik, případně stolní hru, nebo jinou zábavu.

Naučná cesta

Pro zpestření je v parku také Cesta po stopách dávných lovců, což je série inscenovaných zastavení se smyšlenými a umělé vytvořenými archeologickými nálezy. Divák se, chce-li, může seznámit s tím, co vlastně archeologové nacházejí a z čeho se dozvídají o historii. Tato zastavení doplňují obecné informace, které návštěvníci dostanou v muzeu, a přibližují i jiné nálezy, než které učinili archeologové v Jeongok-ri. Ty si mohou ostatně prohlédnout ve venkovní expozici, kde budou zpřístupněny výkopové jámy se svými příznačnými i přízračnými "throbecky" pěstních klinů.

V. Průvodní zpráva

Dispozíční a provozní řešení

Provozně je muzeum rozděleno na dvě části oddělené střední prosklenou halou. Provozní zázemí muzea je umístěno ve východním čtyřpodlažním objektu, který je navržen jako konstrukční jednotka v některých částech dispozicí dvojtrakt. Všechna patra propojuje schodiště a rozměrný výtah přibližně ve střední dispozici. V nejvyšším patře je velkoplošné pracoviště kurátorů s nezbytným sociálním zázemím a drobným příručním skladem, oddělené pak pracovním vedoucím kurátorského úseku a dvě další kanceláře. Ve druhém patře se nachází administrativní a jedna místnost, laboratoře a vlastní šatna a také hlavní vstup z horní úrovně centrální haly. Dolní dvě úrovně jsou věnovány skladům a technickému zázemí. Většinu prvního patra zabírá depozitář s badatelnou, v přízemí se pak nachází řada provozních skladů. Sociální zařízení pro zaměstnance je dvojí, v přízemí sloužící pro pracovníky ve vstupní hale (prodej lístků, obchod, kavárna) a ve druhém patře pro administrativní a vědecké pracovníky. Přilep zázemí vozidel je od východu od silnice číslo 3, od lesa na východní straně je takéž vstup pro zásobování. Objekt zázemí je jediným ze všech tří, který má okenní otvory. Všechny jsou orientovány na východ do lesa. Jednak se tak nabízí příjemný pohled pro zaměstnance, jednak se zachovává neporušenost objektu směrem do cíle muzea a vstupní haly. Okna jsou pasová a umístěna do modulu fasády (viz V. Materiál a barvy).

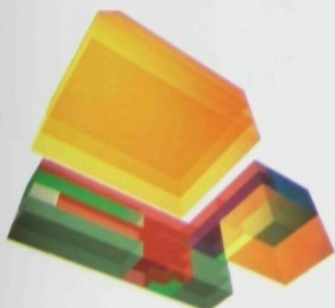
Střední část muzea je plně věnována vstupní hale. Příchod k muzeu je po nakloněné rovině do mírného kopce kolem vytvárného prvku, který doplňuje předpolí muzea. Za vstupem skrze dvojitou skleněnou fasádu se cesta pouze procházejících návštěvníků odděluje na široké schodiště vedoucí na horní úroveň druhého vstupu. Návštěvníci expozice procházejí po rovině podél schodiště, pod nímž se nachází šluk prodávající pušky s veškerým návštěvníckým servisem. Poté, co si zakoupí lístky připadně suvenýry, dojdou návštěvníci až na konec haly, kde je čeka pohled na odrytou hliněnou stěnu a vstup do expozice či sálu. Prostor pod horní vstupu je dvoupodlažní a v přízemí využít pro sociální zázemí návštěvníků, v patře pro sklady a dílny údržby objektu.

Objekt expozice je třípodlažní s jediným vstupem i výstupem. Vertikální komunikace se přizpůsobuje čtyři schodiště tak, aby každé z nich sloužilo pouze jednomu. V prostoru expozice jsou dvě pohotovostní toalety pro návštěvníky a nezbytný prostor pro technologie.

Objekt sálu a proměnlivé výstavy je umístěn v zadní části muzea. Sál je přístupný z dolní úrovně od odkopané stěny. Pojme 198 diváků a je vybaven drobným zázemím. Vstupy do sálu jsou dva v dolní části vedle podla. Sál má pro dobrou viditelnost převýšení 30 centimetrů na každou řadu diváků a jeho konstrukční výška je 7,5 metru. V prostoru vstupu a zázemí je vloženo mezipatro přístupné z prostoru údržby v prvním patře objektu zázemí. Mezipatro obsahuje technologie nezbytné pro provoz sálu a proměnlivé výstavy nad ním. Do prostoru proměnlivé výstavy se vchází z horní úrovně střední haly. Prostor je ponechán bez stavebních zásahů, jeho dispozice bude věcí konkrétní instalace. Ve hmotě objektu sálu a výstavy je integrován výtah spojující obě úrovně střední haly.

Materiál a barvy

Muzeum svým posláním nejen pokládá vědomosti, ale také místa jejich předávání je pojato jako monument. Prefabrikované desky z jehmnozrného betonu tvoří provětrávanou fasádu, která působí hladce a přesně jak v celku, tak i v detailu. Desky mají dva rozdílné moduly, větší 2650 mm je přisouzen expozici části, menší 1875 mm kryje budovu zázemí. Desky jsou opatřeny na zadní straně výčnívajícím výztuží, za níž se věší na připravené ocelové konzoly. Otvory se přizpůsobují v co největší míře uvedeným modulům. Kromě typických prvků budou vyrobeny i některé speciální, jedna se zejména o dílce přiléhající terénu a proskleným konstrukcím vstupní haly a potom o rohové prvky, které jsou vždy celým modulem na čelní (kratší) straně objektu a polovinou modulu na sousední stěně. Všechny tři objekty mají jednotný vzhled, mají působit společně jako jeden element v kontrastu se skleněným klínem mezi nimi. Ve střední hale se zcela zřetelně kromě betonových fasád objevují tři další materiály: Sklo jako krycí bílá, oceť, která ji nese, a cihla na podlaze. Sklo na střeše a fasádách bude izolací dvojsklo, cihle, jako propouštějící co možná nejvíce viditelného světla a co možná nejméně tepelného záření, jako vhodný se zdá být systém fólie vložené do prostoru mezi skly (např. Heat Mirror).

[1] Korea Data a fakta, Nakladatelství JAN, Praha, 1992
 [2] Svoboda, J., Dvorský, P.: Archeologové na loveckých stezkách, Albatros, Praha, 1994
 [3] Lommel, A.: Pravek a umění přírodních národů, Arta, Praha, 1972
 [4] Encyklopedie Wikipedia: http://en.wikipedia.org/wiki/South_Korea, <http://www.ryc21.net/festival/2005/english/>
 [5] Jeongok-n Paleolithic festival: <http://www.ryc21.net/festival/2005/english/>
 [6] The Smithsonian Institution Human Origins Program: <http://www.mnh.si.edu/anthro/humanorigins/>

VII. Použité zdroje informací

Celkem	4497 m ²	100 %
Komunikace (včetně WC)	470 m ²	10 %
Kurátorská část	420 m ²	9 %
Administrativa	162 m ²	4 %
Technologie	292 m ²	7 %
Skлады	544 m ²	12 %
Zázemí		
Vstupní hala	756 m ²	17 %
Sál	150 m ²	3 %
Stála expozice	180 m ²	4 %
Proměnlivá výstava (v jednopodlažním uspořádání)	1513 m ²	34 %

VI. Bilance ploch

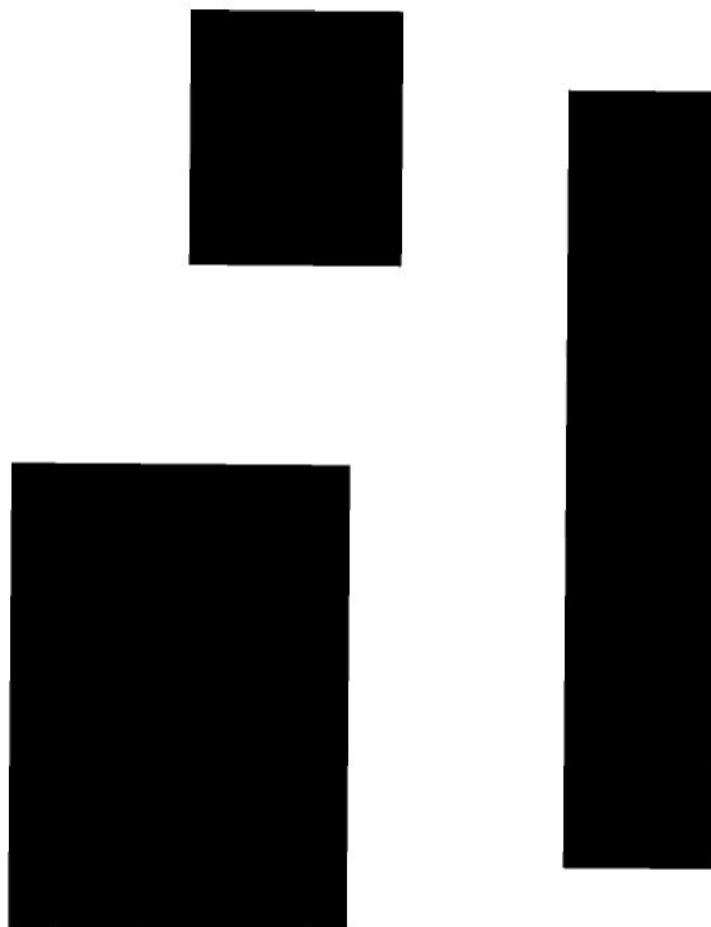
Geologické podmínky staveniště jsou relativně obilné, vrstva spraš, šikmý čedičový podklad a zeminách budou zajišťovány pilotovými stěnami a během odtěžování zeminy jištěny zeminami. Značné převýšení staveniště budou klást velké nároky na návrh základů. Výkopy ve sprašových kotvami. Konstrukční systém objektu je stěnový, v objektu expozice pak ve středu se sloup, z monolitického betonu. Otvorové stěny jsou nosné tloušťky 250 mm. Stropy jsou navrženy jako žebírkové, ve většině prostor se zavěšeným podhledem. Objekt zázemí je jednodílný fasádami, jednou nosnou příčnou vnitřní stěnou a nosnou betonovou vylahovou šachtou. Rozpon stropů je 8475 mm. Přes osmáct metrů dlouhé pásové okenní otvory jsou po přibližně 3,5 metru vybaveny nosnými ocelovými sloupky. Ze stěny přiléhající ke střední hale je vykonozováno schodiště. V místech, kde si to bude provozovatel žádat, budou stropy vybaveny zavěšeným podhledem. Konstrukční výška objektu je 3750 mm, celková výška objektu včetně atiky od podlahy vstupní haly 15 900 mm. Objekt expozice má stropy také žebírkové, položené na stěnách a průvlacích. Maximální rozpon je 7200 mm. Konstrukční výška je zde 5000 mm, celková výška objektu je shodná s objektem zázemí. Sál a proměnlivá výstava mají stropy uložené ve stěnách s rozporem 12 350 mm. Sál má akustický podhled skryjící technologii, proměnlivá výstava využívá dvojité podlahy. Podlaha vystavniho prostoru je v úrovni horního vstupu do musea, Světla výška 8700 mm umožňuje v případě potřeby vestavět pro výstavu vložené patro. Skleněná střecha je nesená ocelovými vazníky s rozporem maximálně 13 600 mm. Vazníky jsou kombinací tyčových elementů a táhel s obloukovou dolní stranou. V místě u odkopu jsou vazníky nesený příhradovým nosníkem uloženy mezi objektem expozice a objektem sálu. Zaveřování je realizováno v krajních polích v prostoru zádveří. Ve vhodných místech budou skleněné tabule střechy otvírat pro lepší větrání celého prostoru. Střechy jsou jednoplaťové s foliovou krytinou. Technologie je rozdělena do jednotlivých objektů, přičemž v objektu expozice a sálu je pouze nezbytně vybavení pro provoz těchto částí, vše společně je umístěno v objektu zázemí.

Konstrukční a technické řešení

Konstrukce nesouci skleněné elementy bude ocelová a je navržena tak, aby pokud možno zcela minimálně rušila jak výhledy z interiéru do okolí, tak i pohledy dovnitř, do musea. Vazníky jsou propojeny táhly, v horní pak nosníky skleněných tabulí a na koncích zaveřování. Skleněné vstupní fasády jsou dvojité, vytvářející zádveří, konstrukci mají obě stěny společnou. Střecha má spád 2% ve směru od hlavního vstupu dozadu k hornímu vstupu, kde je umístěn zlab. V místě stýku s budovou sálu a výstavby bude odtok řešen nástřešně v rámci betonové předasazené fasády. Na podlahách všech společných prostor leží cihelná dlažba, která tvoří betonovým fasádám podklad a doplněk, v určitém smyslu i kontrast. Vnější do monumentálního prostoru drobnou kresbu, malé měřítko a přibližuje tak celý prostor návštěvníkovi. Do prostoru pod schodištěm jsou umístěny prodejní pulty, které jsou rozčleněny do třech funkčních částí - prodej lístků, občerstvení a kavárna a do dvou vizuálních - vysoké regály obchodu a zázemí kavárny a nízké prodejní části. Základním materiálem je dřevo. Vysoké regály jsou světlé, deska prodejního pultu pak tmavá. Hlavním vizuálním prvkem jsou čelní obkládací desky s natřenými motivy pravěkých jeskyních maleb, které tak symbolicky při vstupu do budovy zcela zřetelně návštěvníkům naznačují, kde se nacházejí.

경기도전곡신사박물관

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

Museum prehistorie v Jeongok-ri
provincie Gyeonggi, kraj Yeoncheon
Jižní Korea

Michal Rosický
kontakt: mrosicky@centrum.cz

diplomní projekt
Fakulta architektury
Technické university v Liberci
květen 2006
vedoucí práce:
Prof. ing. arch. akad. arch. Jiří Suchomel

TEXTOVÁ ČÁST:

I. Situace, zadání

Místo
Terénní konfigurace
Zadání

II. Areál

Náplň areálu současná a budoucí
Přístup
Museum jako centrum
Ostatní části

III. Museum

Pozice musea
Monument vs. jarmark
Průchodnost a rozdělení funkcí
Ukazování a význam odkopu
Princip expozice

IV. Park

Účel
Princip
Naučná cesta

V. Průvodní zpráva

Dispoziční a provozní řešení
Materiály a barvy
Konstrukční a technické řešení

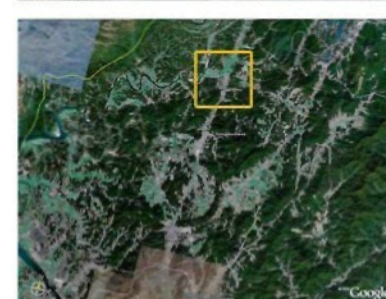
VI. Bilance ploch

VII. Použitá literatura

VÝKRESOVÁ ČÁST:

01. Situace areálu
02. Řešené území
03. Situace musea
04. Půdorys přízemí
05. Půdorys 1. patra
06. Půdorys 2. patra
07. Půdorys 3. patra
08. Řezy
09. Řezy
10. Řezy
11. Řezy
12. Perspektivy
13. Perspektivy
14. Perspektivy
15. Perspektivy
16. Perspektivy
17. Pohledy
18. Pohledy
19. Expozice
20. Schéma expozice
21. Detaily

První náhodné nálezy v oblasti Jeongok-ri učinil jistý americký voják v roce 1978. Odstartoval tak systematický průzkum jedné z nejvýznamnějších východoasijských archeologických lokalit doby kamenné. Nalezené nástroje typu Acheulean v této lokalitě znamenaly jistý průlom v dosavadních teoriích o šíření znalostí v době kamenné. Tak zvaná Moviova linie, která předpokládala jakési rozdělení paleolitického světa na pokročilejší západ a zaostalejší východ, stavěla na zručnosti opracování kamenných nástrojů a uváděla, že na východě zeměkoule se objevují pouze velmi jednoduché nástroje. Nálezy v Jeongok-ri však naznačují obdobnou zručnost při zpracovávání kamenů jako v západní části světa. To je jeden z důvodů, proč je zdejšímu nalezišti přikládán takový význam. Systematické vykopávky započaly na místě hned v roce 1979 a od té doby se na nich vystřídalo mnoho věhlasných nejen korejských archeologů. Do roku 2002 proběhlo celkem jedenáct vědeckých výprav na naleziště Jeongok-ri.

I. Situace, zadání

Místo

Město Jeongok se nachází v samém severním cípu Jižní Koreje, pár kilometrů od demilitarizované zóny okolo hranice s jejím severním sousedem. Provincie Gyeonggi obklopuje hlavní město Soul a sousedí se severokorejským státem. Na jejím severním okraji se rozkládá kraj Yeoncheon, který se vyznačuje velkým množstvím úrodné, obdělávané půdy a bohatou nabídkou přírodních krás. Protékají jím dvě významné řeky - Imjin a Hantan. V severovýchodních partiích se jedná o hornaté území, směrem k západu se krajina vyrovnává a nabízí již zmiňované bohatství zemědělské půdy.

Terénní konfigurace

Území prehistorického areálu se rozkládá v divácky velmi atraktivním meandru řeky Hantan, obklopeném z jihu výraznými zalesněnými pahorky. Plocha uvnitř meandru je terénně rozdělena na dvě výškové úrovně pod zemí ukrytou čedičovou deskou. Čedičový výlev se podařilo spolehlivě datovat na stáří přibližně půl milionu let, což velmi usnadňuje dataci vlastních nálezů. Výškový rozdíl obou úrovní činí přibližně patnáct až dvacet metrů. Čelo desky vytváří v krajině jasně zřetelný na jih orientovaný sráz běžící křížem přes vnitřní plochu meandru od západu k východu. V jednom místě je průchod tímto srázem umožněn přirozeně vytvořenou průrvou. Další výraznější terénní útvary jsou již dílem novodobé lidské činnosti – náspy a zářezy silnic, železnice.

Zadání

Cílem soutěže bylo navrhnout náplň a podobu vytyčeného území a budovu vlastního musea. Území zahrnuje víceméně přístupovou cestu k místu musea podél terénního zlomu a pak celkem velkou plochu na místě současných rodinných domků, které budou odstraněny. Pro vlastní budovu musea je vytyčen čtverec okolo přírodního průlomu svahem.

Museum nemá být pouze samostatnou budovou zprostředkovávající návštěvníkům informace o prehistorii, ale má fungovat i jako centrum všech okolních aktivit týkajících se prehistorie a historie Koreje (o náplni areálu viz II. Areál).

V rámci určeného prostoru pro budovu musea může být umístěna ještě další doplňková konstrukce (stavba), pro účely související např. s venkovní expozicí, pro další provozy pro návštěvníky apod. Kromě území a vlastní budovy musea je úkolem navrhnout také „scénář expozice“, tedy princip, kterým se budou informace sdělovat návštěvníkům.

Na návrh musea a okolí mají vliv následující skutečnosti:

-Existence hrany čedičové desky, kterou zadavatel ve vyznačeném prostoru požaduje odkrýt a na vrstvách spráše nad ní dokumentovat historické kulturní vrstvy. Tím se objasňuje vztah práce archeologa a skutečných pozůstatků a stop historie. Tento „odkop“ je považován za významný exponát a má být prezentován veřejnosti, lhostejno zda uvnitř, či vně musea.

-Expozice má zábavnou a zajímavou formou předvést artefakty objevené na zdejším nalezišti, jedná se výhradně o pěštní klíny, jejich úlomky a suroviny na jejich výrobu. Předmětů jsou přibližně tři stovky a způsob jejich prezentace je ponechán na vůli architekta.

-Návštěvník se dozví nejen obecné historické informace, ale především se podrobně seznámí s kulturou života doby kamenné v oblasti Jeongok-ri

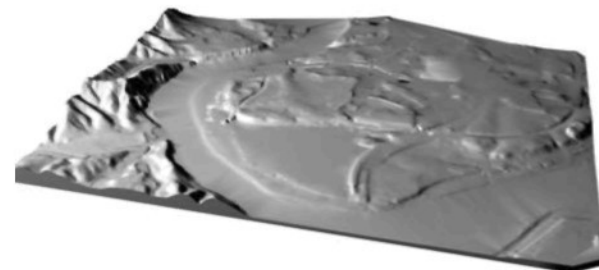
-Bude představen přehled vývoje lidského druhu tak, jak je v současnosti ve společnosti většinově chápán a přijímán

-Budova bude navržena v harmonii s okolním přírodním prostředím, zejména v blízkosti vlastního naleziště budou zásahy do krajiny minimální

Hlavní rozměrová kritéria jsou nastavena následovně (hrubé podlažní plochy):

Výstavní plochy (stálá a proměnlivá expozice)	1650 m ²	33%
Archivy, sklady (depozitář, nakládací rampa, spec. skl.)	500 m ²	10%
Kurátorská část (šéf, kurátoři, výzkumné místnosti)	350 m ²	7%
Administrativa (ředitel, kanceláře, jednací místnost)	150 m ²	3%
Výuka (víceúčelový sál, medialab)	300 m ²	6%
Veřejné prostory (vstupní hala, café, obchod)	250 m ²	5%

Technologie (strojovny, elektro, údržba, úklid)	350 m ²	7%
Komunikace (chodby, schody, záchody)	1200 m ²	24%
Zvláštní funkce (dle návrhu jakýkoli účel)	200 m ²	4%
Součet	5000 m²	

II. Areál

Náplň areálu současná a budoucí

V současné době se v areálu nachází kromě vlastního naleziště a souvisejících provozních budov i místo, na němž se každoročně koná Paleolitický festival. Festival je kombinací zejména masové spotřební kultury, skanzenu a experimentální archeologie. Na programu jsou kromě vystoupení populárních zpěváků také různá divadelní představení povětšinou s historickou tematikou a v neposlední řadě si návštěvníci mohou zkusit na vlastní kůži některé činnosti z doby kamenné.

Kromě těchto dvou aktivit se počítá v okolí musea i s dalšími činnostmi. Celý areál tak bude sestávat ze šesti částí, které, ač v jistých ohledech značně nesourodé, nabízejí pestrý výběr aktivit pro příchozí. Jsou jimi: Museum, Prehistorický park, Venkovní expozice (místo vykopávek), Historická vesnice, Zábavní park a Odpočinkový park. Jednotlivé atrakce jsou ve velké míře samostatné, propojené do jakési sítě pouze pěšími trasami tak, aby návštěvník mohl bez překážek volně přecházet a dle svého vlastního zájmu si vybrat cíl, přitom však stále vnímat budovu musea jako střed všeho dění.

Charakteristika jednotlivých aktivit viz II. Ostatní části.

Přístup

V těsné blízkosti areálu procházejí dvě významné dopravní trasy – silnice číslo 3 vedoucí od Soulu míjí areál na východě a silnice číslo 37 vedoucí víceméně podél demilitarizované zóny přibližně východo-západním směrem, která území obklopuje ze západní a severní strany.

Protože celý komplex je pojat jako síť samostatných aktivit, nebude mít jedinou vstupní bránu. Zábavní park, Historická vesnice a Prehistorický park budou mít vlastní parkoviště ve své blízkosti, čtvrtá parkovací plocha sloužící zejména pro přístup k museu je umístěna u silnice číslo 3 na východě území. Tento přístup je však pojat přeci jen jako významnější. Situace ještě neznalí návštěvníci přijíždějící do areálu jako celku, budou dovedeni právě sem.

Odtud návštěvníci procházejí po stezce – časové ose, která je pomocí jednoduchých informačních bodů symbolicky přivádí do minulosti, do středu areálu – k museu. Jedná se spíše o stručné informace o událostech pro přehled o rozlehlosti časových období, o nichž se budou v museu dozvídat. Veškerá historie se odbude vlastně na prvních dvou metrech stezky, dále se dlouhými místy beze zpráv projeví extrémní nedostatek informací, které o dobách prehistorických jsou k dispozici. Celá stezka má přibližně 280 metrů a má přivádět návštěvníky z přítomnosti do doby před 500 000 lety, kdy erupce nedaleké sopky vytvořila čedičový příkrov. Jeden metr cesty tak odpovídá přibližně 1800 rokům historie. Vstupní část, kde se na prvních pár metrech shromáždí prakticky celá historie, vytváří informační vstupní bránu do areálu.

Po stezce se dostane návštěvník na nástupní rampu musea, po níž vystoupá do vlastní budovy.

Příjezd nouzový a zásobovací je také od východu ze silnice číslo 3.

Návštěvníci mohou na místo dorazit i vlakem, který má stanici v těsném sousedství Historické vesnice.

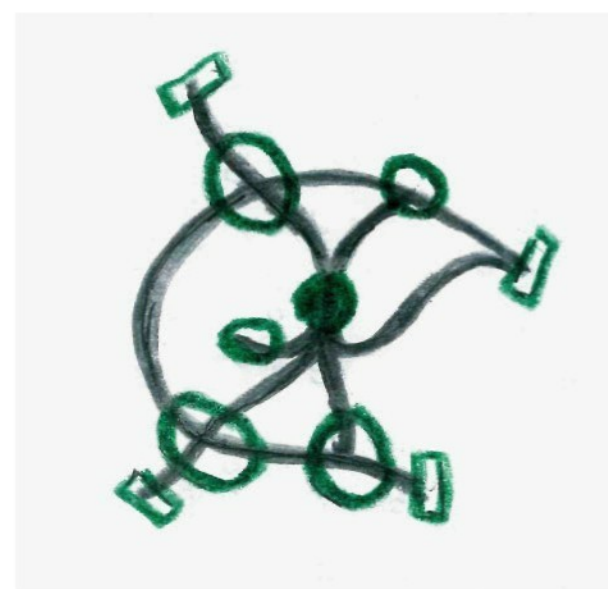
Museum jako centrum

Všem zmiňovaným aktivitám má budova musea tvořit centrum. Srdci areálu koneckonců napovídá i zadaná poloha – nejen geometrickou pozicí, ale i významem přírodního průlomů ve svahu.

Náplň téměř všech částí areálu se týká historie a prehistorie. Ovšem museum je místo, kde se rozličné druhy informací mají sjednocovat a zastřešovat. Okolní aktivity doplňují museum, podporují je a rozvádějí některé dílčí aspekty jím předávaných informací. Budova s tímto výsostným posláním bude tak obklopena dalšími, příbuznými, i když mnohdy nepřímými slučitelnými aktivitami. Zmiňovanou skutečnost areálu jako sítě spojující jednotlivá stanoviště a předpoklad značných přesunů návštěvníků v rámci komplexu musí brát budova a její bezprostřední okolí v úvahu. Uvedené skutečnosti mají zásadní vliv na podobu musea, budova zcela jasně artikuluje, že je centrem, že je tím nejdůležitějším bodem celého komplexu.

Ostatní části

Na dolní (jižní) ploše uvnitř meandru Hantangang vznikne „Historická vesnice“ a „Zábavní park“. Historická vesnice bude seznamovat návštěvníky s historií bližší dnešním dnům, jedná se o jakýsi skanzen prezentující kulturní tradice korejského

národa a takzvaný tradiční život. Lze očekávat určitou kombinaci komerčních aktivit, zejména obchod se suvenýry a „tradičními“ výrobky, a kulturních činností, předvádění rozličných historických zvyků a rituálů apod.

Zábavní park bude nabízet zájemcům klasickou poutňovou zábavu se všemi aspekty, které k tomu neodmyslitelně patří: hluk, množství lidí, světelné efekty apod.

Intelektuálně nenáročná lidová odpočinková relaxace sloužící návštěvníkům pro odreagování.

Těsně pod srázem se rozkládá odpočinkový park, jenž nabízí naopak klidnou relaxaci v přírodě – odpočinek bez reflektorů, klaksonů a cukrové vaty (viz IV. Park).

Horní, severní plošina je z velké většiny věnována Prehistorickému parku, který, jak již bylo zmíněno, bude celoročně zasvěcen experimentální archeologii, tedy aktivitám, při nichž návštěvníci mohou vzít fyzicky do ruky některé artefakty (tedy nikoli vzácné archeologické nálezy, nýbrž jejich náhražky) a vykonávat určité činnosti obdobně, jak je prováděli lidé v době kamenné.

Experimentální archeologie je ve světě poměrně rozšířeným způsobem zkoumání života v dobách dávno minulých. Vlastnoruční zkoušení pracovních postupů může často napomoci porozumění, jak člověk doby kamenné používal své nástroje a bojoval o přežití. Kromě toho je to samozřejmě velmi lákavá forma poznávání nejen pro dětské návštěvníky podobných akcí. Vlastní zkušenost tak může výrazně pomoci při vzdělávání.

Pravidelný festival pak všechny tyto aktivity sdružuje a nabízí v rozšířené podobě i s dalšími doprovodnými akcemi. Jeho tématem je popularizovat život doby kamenné a přiblížit prehistorii a vědy ji zkoumající. Jedná se o velkolepou kombinaci zábavy a vzdělání pro široké spektrum návštěvníků. Zájemci mohou zkoušet mnohé činnosti dle receptů doby kamenné. Samozřejmostí je výroba pěstních klínů, nechybí stavba jednoduchého obydlí, práce s hlínou, tvorba nádob a vaků z přírodních materiálů apod. Dokonce je možné i vyrobené kamenné nástroje v praxi použít při pokusném porcování masa a dalších mnohdy poněkud bizarních činnostech. Při prezentaci festivalu nechybí líbiví maskoti, alegorické vozy a nejslavnější hvězdy korejské společnosti.

Festival je významnou krajskou událostí, která je hojně prezentována a podporována v rámci propagace turistického ruchu v kraji Yeoncheon.

Na samém okraji severní plošiny na vrcholu srázu je vlastní archeologické naleziště. Výkopové jámy budou zpřístupněny v rámci venkovní expozice, jejíž náplní je zejména terénní práce archeologa a poznání, co se z dob dávno minulých dochovává do dnešních dnů. Podoba exponátů bude přirozená, nálezy na hliněných podstavcích v hladce vyříznuté obdélníkové jámě. Vše bude pouze chráněno před nepřízní počasí lehkými stanovými konstrukcemi.

III. Museum

Pozice musea

V srdci prehistorického areálu stojí budova musea vyrůstající z lesa a země a nabízející široké možnosti vzdělání v oblasti dávných dějin lidstva. Hustý les svírá museum ze dvou stran – východní a západní, čela budovy jsou tak pojata jako vstupní brány. Budova stojí v přirozeném průchodu strmým svahem, tvoří centrální bod celému areálu. Výjimečná pozice pro výjimečný dům. Jedinečný terénní útvar je podpořen stavbou musea, zdůrazněn jeho význam a jasně označená jeho pozice. Frekventovaný průchod je zregulován a umožněn i méně zdatným návštěvníkům.

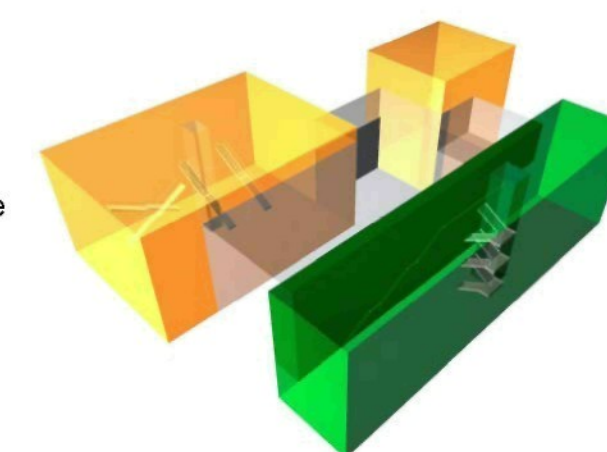
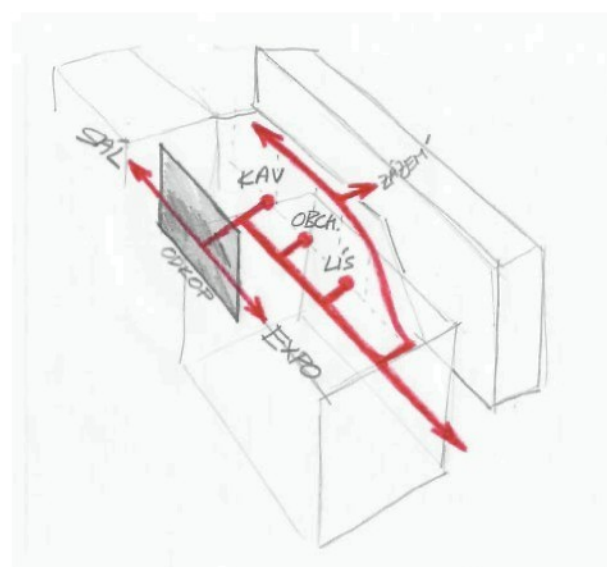
Monument vs. jarmark

Významnost pozice i pojetí musea jdou v principu monumentu. Pojetí jarmarku je ponecháno okolním akcím, zábava a mumraj jsou odcloněny od budovy musea, kde vládne monumentální atmosféra schránky vědomostí a instituce jejího obstarávání. Tomuto principu i odpovídá jasné, nekompromisní vzezření. Přesné objemy nesou betonový plášť, který nenechá nikoho na pochybách o bytelnosti a odolnosti této instituce. Čelní fasády vystupující z lesního masivu fungují jako brány zvoucí do svých útrob přicházející návštěvníky.

Průchodnost a rozdělení funkcí

Přírodní průrva slouží i nadále jako průchod mezi oběma částmi areálu, ovšem je transformována do polointeriérového prostoru centrální prosklené vstupní haly, která rozděluje celou budovu na dvě základní části – západní expozici rozdělenou do dvou objektů a východní objekt zázemí, který obsahuje kancelářské prostory a vědecké i skladovací zázemí.

Prosklená centrální hala kromě průchodu také zastřešuje provozy nezbytné pro provoz návštěvníků - prodej lístků, obchod a malou kavárnu. Z haly se vstupuje do všech důležitých částí musea – expozice, sálu i provozního zázemí. Pocit oblohy nad hlavou je důležitou součástí pobytu v této prostře, stejně jako průhled zvenku dovnitř. Při průchodu nemá mít návštěvník pocit uzavřenosti, ale v záplavě světla procházet soutěskou musea a buď se přetransportovat do horní části areálu, nebo se ponořit do výkopu a tam nalézt vlastní prehistorii.

Ukazování a význam odkopu

Návštěvníci přicházejí k museu do mírného kopce po nakloněné rovině. Kolem výtvarného prvku se vyhoupnou na vrch a ocitají se ve velkorysém dvoraně, na jejímž konci nalézají hladkou hliněnou stěnu archeologického výkopu. Prezentace hliněné stěny je třetí, ale rozhodně ne nejméně významnou funkcí prosklené dvorany. Odkryv kulturních vrstev na čedičovém základu je zpočátku pohledu zakrytý objektem expozice. Na odkryvu se návštěvníci (ti procházející pouze pohledem shora z druhé strany haly) mohou seznámit s neúprosnou skutečností, která ze všeho, o čem se dozvídají v expozici, zbyla do dnešních dob. Tento dílem obraz dílem dokument je monumentální přes osm metrů vysoká hliněná stěna ve spodní části s hladce odříznutou čedičovou stěnou. Je to naznačující úvod a zároveň zastřešující závěr expozice. Přímo od ní se vstupuje do obou nejvýznamnějších vzdělávacích prostor – expozice a sálu. Stěna funguje jako lákadlo i exponát zároveň. Její monumentální a vznešenou krásu si mohou lidé vychutnávat ze světla otevřeného velkorysého prostoru haly.

Princip expozice

Expozice je pojata jako dějová s jednou základní linkou, po níž návštěvníci procházejí prostorem a dozvídají se všechny důležité informace.

Dějová linka se dělí na tři základní části: všeobecně historický úvod seznamující návštěvníka s obecnými informacemi ohledně prehistorie lidstva a dějin Jeongok-ri, hlavní část představující na osudech jednoho smyšleného člověka život v době kamenné a naučného závěru, který upozorňuje na současné problémy a aspekty a nastoluje otázky pro budoucnost.

Největší význam má střední část, v níž návštěvníky provádí smyšlený paleolitický člověk (jakýsi korejský Kopčem) dobou svého života. Divák sleduje Kopčemovy osudy od narození až do smrti a seznamuje se tak nejen s každodenní snahou jeho tlupy získat dostatek potravy, ale i s výjimečnými událostmi v jeho životě.

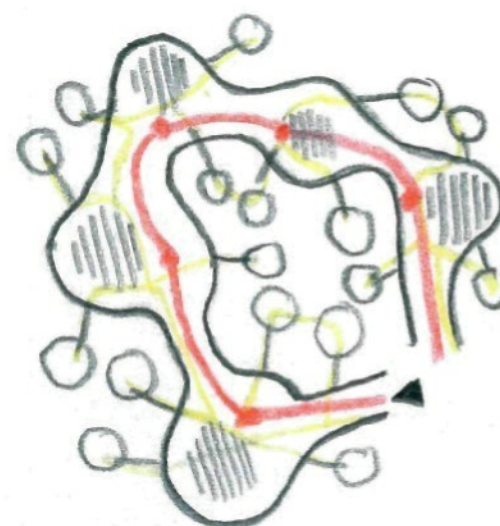
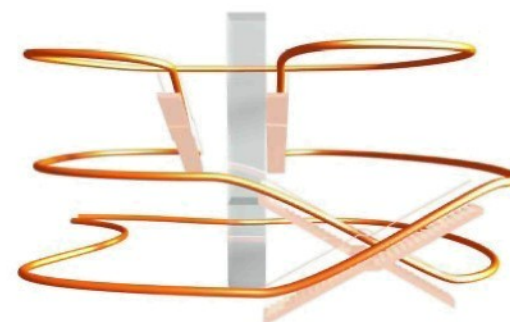
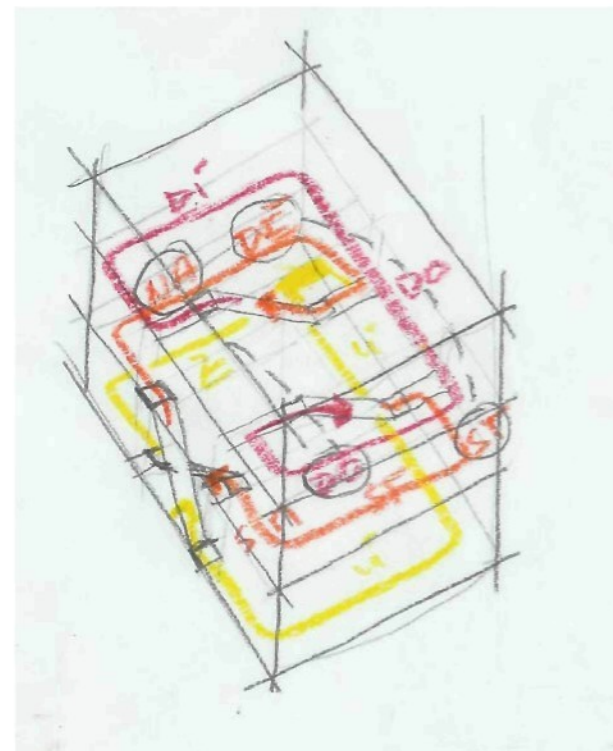
Expozice nabízí návštěvníkům mnoho možností, jak ji procházet. V principu existuje krátká informativní dějová cesta a dlouhá podrobná, objasňující a dokazující cesta. Hlavní součástí obou cest jsou centrální výjevové exponáty, které formou figurín, panoramat a projekcí budou přibližovat vždy určitou významnou událost v Kopčemově životě.

Krátká cesta v principu obchází tyto dějové exponáty doplněné jen nezbytnými a nejdůležitějšími informacemi.

Kromě výjevových zásadních exponátů jsou součástí expozice ještě informativní zákoutí, která doplňují, zpřesňují základní vědomosti, popřípadě předkládají důkazy podporující (či vyvracející) nějakou hypotézu, nebo skutečnost. Tyto doplňkové informace jsou rozdělené do třech kategorií - fakta, spekulace a dílna. Fakta poskytují rozšíření vědomostí, prezentují nálezy, důkazy. Spekulace nabízejí možnost seznámit se i s věcmi, které nejsou doloženy přímými nálezy, ale lze se je domnívat, jedná zejména o zvyky, rituály, různé drobnosti ze života apod. Dílny jsou místa, na nichž si návštěvník může vyzkoušet dovednosti, prokázat vlastní znalosti, nebo zapojit svou vlastní fantazii při předkládání vlastních spekulací.

Každý divák si tak sám určí, kolik a čeho si projde a nastuduje – možností je nepřehledné množství.

Nálezy budou návštěvníkům prezentovány jednak v informativních zákoutích fakta, především však v rámci výjevových exponátů ve skutečných situacích (resp. smyšlených situacích)

IV. Park

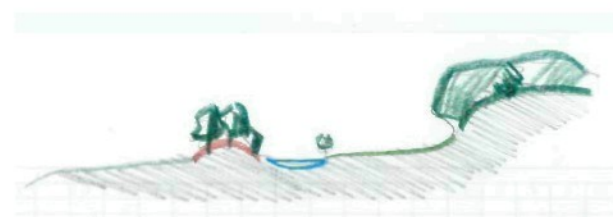
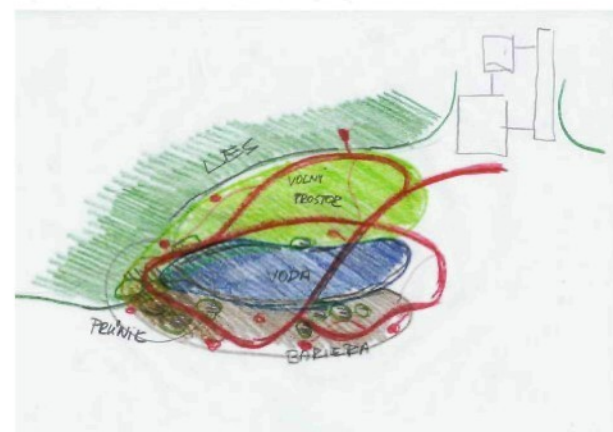
Účel

Odpočinkový park je klidnou, neprůchozí, zónou určenou pro posezení, procházku, nebo poležení v přírodě.

Princip

Koncepčně se zakládá na čtyřech paralelních přírodních elementech, jež se na konci parku prolínají. Jsou jimi: les, volná zatravněná plocha, voda a "bariéra". Bariéra sestává z několika umělých vyvýšenin a ostrůvkové zeleně. Jejím účelem je pohledově a pocitově uzavírat prostor parku od okolních provozů. Ovšem oddělení není neprodyšné, hlavní cesta se skrz ně několikrát krátce prosmýkne, aby nabídla i pohled "na druhou stranu". Na konci odlehlejšího od musea se pak všechny prvky proniknou v umělém mokřadu, který se sporadickými stromy bude nabízet bohatou flóru a snad i faunu.

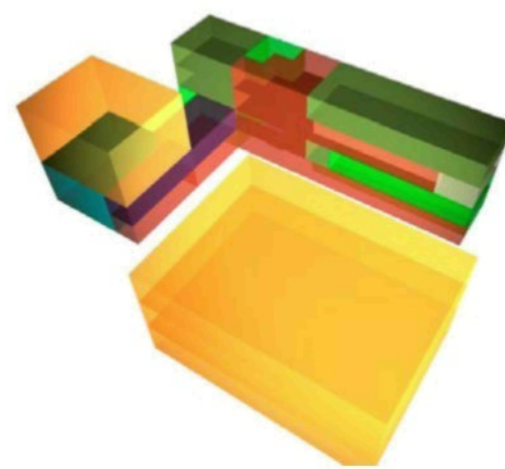
Do parku je z předprostoru musea jeden přístup. Existuje zde hlavní cesta, po níž lze dvěma smyčkami projít v zásadě celý prostor. Doplňkově je zde ještě několik užších, vedlejších cest, které někde tvoří zkratku, jinde nabízejí odbočku k nějakému cíli.

Pro sezení jsou v parku určeny jednak volně stojící lavičky na březích jezírka, jednak proti slunci chráněná místa se stolem a několika lavičkami pro posezení i piknik, případně stolní hru, nebo jinou zábavu.

Naučná cesta

Pro zpestření je v parku také Cesta po stopách dávných lovců, což je série inscenovaných zastavení se smyšlenými a uměle vytvořenými archeologickými nálezy. Divák se, chce-li, může seznámit s tím, co vlastně archeologové nacházejí a z čeho se dozvídají o historii. Tato zastavení doplňují obecné informace, které návštěvníci dostanou v muzeu, a přibližují i jiné nálezy, než které učinili archeologové v Jeongok-ri. Ty si mohou ostatně prohlédnout ve venkovní expozici, kde budou zpřístupněny výkopové jámy se svými příznačnými i přízračnými "hrobečky" pěstních klínů.

V. Průvodní zpráva

Dispoziční a provozní řešení

Provozně je museum rozděleno na dvě části oddělené střední prosklenou halou. Provozní zázemí musea je umístěno ve východním čtyřpodlažním objektu, který je navržen jako konstrukční jednotrakt a v některých částech dispoziční dvojtrakt. Všechna patra propojuje schodiště a rozměrný výtah přibližně ve středu dispozice. V nejvyšším patře je velkoplošné pracoviště kurátorů s nezbytným sociálním zázemím a drobným příručním skladem, odděleně pak pracovna vedoucího kurátorského úseku a dvě další kanceláře. Ve druhém patře se nachází administrativa s jednací místností, laboratoře s vlastní šatnou a také hlavní vstup z horní úrovně centrální haly. Dolní dvě úrovně jsou věnovány skladům a technickému zázemí. Většinu prvního patra zabírá depozitář s badatelnou, v přízemí se pak nachází řada provozních skladů. Sociální zařízení pro zaměstnance je dvojí, v přízemí sloužící pro pracovníky ve vstupní hale (prodej lístků, obchod, kavárna) a ve druhém patře pro administrativní a vědecké pracovníky. Příjezd zásobovacích vozidel je od východu od silnice číslo 3, od lesa na východní straně je taktéž vstup pro zásobování.

Objekt zázemí je jediným ze všech tří, který má okenní otvory. Všechny jsou orientovány na východ do lesa. Jednak se tak nabízí příjemný pohled pro zaměstnance, jednak se zachovává neporušenost objektu směrem do čela musea a vstupní haly. Okna jsou pásová a umístěna do modulu fasády (viz V. Materiály a barvy).

Střední část musea je plně věnována vstupní hale. Příchod k muzeu je po nakloněné rovině do mírného kopce kolem výtvarného prvku, který doplňuje předpolí musea. Za vstupem skrze dvojitou skleněnou fasádu se cesta pouze procházejících návštěvníků odděluje na široké schodiště vedoucí na horní úroveň druhého vstupu. Návštěvníci expozice procházejí po rovině podél schodiště, pod nímž se nachází shluk prodejních pultů s veškerým návštěvnickým servisem. Poté, co si zakoupí lístky případně suvenýry, dojdou návštěvníci až na konec haly, kde je čeká pohled na odkrytou hliněnou stěnu a vstup do expozice či sálu. Prostor pod horní vstupní plošinou je dvoupodlažní a v přízemí využit pro sociální zázemí návštěvníků, v patře pro sklady a dílny údržby objektu.

Objekt expozice je třípodlažní s jediným vstupem i výstupem. Vertikální komunikace se přizpůsobují cestě expozicí, která začíná i končí u vstupního, respektive výstupního otvoru. Jsou navrženy celkově čtyři schodiště tak, aby každé z nich sloužilo pouze jednosměrně. V prostoru expozice jsou dvě pohotovostní toalety pro návštěvníky a nezbytný prostor pro technologie.

Objekt sálu a proměnlivé výstavy je umístěn v zadní části musea. Sál je přístupný z dolní úrovně od odkopané stěny. Pojme 198 diváků a je vybaven drobným zázemím. Vstupy do sálu jsou dva v dolní části vedle pódia. Sál má pro dobrou viditelnost převýšení 30 centimetrů na každou řadu diváků a jeho konstrukční výška je 7,5 metru. V prostoru vstupu a zázemí je vloženo mezipatro přístupné z prostoru údržby v prvním patře objektu zázemí. Mezipatro obsahuje technologie nezbytné pro provoz sálu a proměnlivé výstavy nad ním. Do prostoru proměnlivé výstavy se vchází z horní úrovně střední haly. Prostor je ponechán bez stavebních zásahů, jeho dispozice bude věcí konkrétní instalace. Ve hmotě objektu sálu a výstavy je integrován výtah spojující obě úrovně střední haly.

Materiály a barvy

Museum svým posláním nejen pokladnice vědomostí, ale také místa jejich předávání je pojato jako monument. Prefabrikované desky z jemnozrnného betonu tvoří provětrávanou fasádu, která působí hladce a přesně jak v celku, tak i v detailu. Desky mají dva rozdílné moduly, větší 2650 mm je přisouzen expoziční části, menší 1875 mm kryje budovu zázemí. Desky jsou opatřeny na zadní straně vyčnívající výztuží, za níž se věší na připravené ocelové konzoly. Otvory se přizpůsobují v co největší míře uvedeným modulům. Kromě typických prvků budou vyrobeny i některé speciální, jedná se zejména o dílce přiléhající terénu a proskleným konstrukcím vstupní haly a potom o rohové prvky, které jsou vždy celým modulem na čelní (kratší) straně objektu a polovinou modulu na sousední stěně. Všechny tři objekty mají jednotný vzhled, mají působit společně jako jeden element v kontrastu se skleněným klínem mezi nimi.

Ve střední hale se zcela zřetelně kromě betonových fasád projevují tři další materiály: Sklo jako krycí blána, ocel, která ji nese, a cihla na podlaze. Sklo na střeše a fasádách bude izolační dvojsklo, čiré, propouštějící co možná nejvíce viditelného světla a co možná nejméně tepelného záření, jako výhodný se zdá být systém fólie vložené do prostoru mezi skly (např. Heat Mirror).

Konstrukce nesoucí skleněné elementy bude ocelová a je navržena tak, aby pokud možno zcela minimálně rušila jak výhledy z interiéru do okolí, tak i pohledy dovnitř, do musea. Vazníky jsou kombinací tyčových elementů a táhel s obloukovou dolní stranou. V příčném směru jsou v dolní části propojeny táhly, v horní pak nosníky skleněných tabulí a na koncích zavětrovány. Skleněné vstupní fasády jsou dvojité, vytvářející zádveří, konstrukci mají obě stěny společnou. Střecha má spád 2% ve směru od hlavního vstupu dozadu k hornímu vstupu, kde je umístěn žlab. V místě styku s budovou sálu a výstavy bude odtok vody řešen nástřešně v rámci betonové předsazené fasády.

Na podlahách všech společných prostor leží cihelná dlažba, která tvoří betonovým fasádám podklad a doplněk, v určitém smyslu i kontrast. Vnáší do monumentálního prostoru drobnou kresbu, malé měřítko a přibližuje tak celý prostor návštěvníkovi.

Do prostoru pod schodištěm jsou umístěny prodejní pulty, které jsou rozčleněny do třech funkčních částí - prodej lístků, obchod a kavárna a do dvou vizuálních - vysoké regály obchodu a zázemí kavárny a nízké prodejní části. Základním materiálem je dřevo. Vysoké regály jsou světlé, deska prodejního pultu pak tmavá. Hlavním vizuálním prvkem jsou čelní obkladové desky s natištěnými motivy pravěkých jeskyních maleb, které tak symbolicky při vstupu do budovy zcela zřetelně návštěvníkům naznačují, kde se nacházejí.

Konstrukční a technické řešení

Geologické podmínky staveniště jsou relativně obtížné, vrstva spraší, šikmý čedičový podklad a značné převýšení staveniště budou klást velké nároky na návrh základů. Výkopy ve sprašových zeminách budou zajišťovány pilotovými stěnami a během odtěžování zeminy jištěny zemními kotvami.

Konstrukční systém objektů je stěnový, v objektu expozice pak ve středu se sloupy, z monolitického betonu. Obvodové stěny jsou nosné tloušťky 250 mm. Stropy jsou navrženy jako žebírkové, ve většině prostor se zavěšeným podhledem.

Objekt zázemí je jednotrakt s nosnými fasádami, jednou nosnou příčnou vnitřní stěnou a nosnou betonovou výtahovou šachtou. Rozpon stropů je 8475 mm. Přes osmnáct metrů dlouhé pásové okenní otvory jsou po přibližně 3,5 metru vybaveny nosnými ocelovými sloupky. Ze stěny přiléhající ke střední hale je vykonzolováno schodiště. V místech, kde si to bude provozovatel žádat, budou stropy vybaveny zavěšeným podhledem. Konstrukční výška objektu je 3750 mm, celková výška objektu včetně atiky od podlahy vstupní haly 15 900 mm.

Objekt expozice má stropy také žebírkové, položené na stěnách a průvlacích. Maximální rozpon je 7200 mm. Konstrukční výška je zde 5000 mm, celková výška objektu je shodná s objektem zázemí. Sál a proměnlivá výstava mají stropy uložené ve stěnách s rozponem 12 350 mm. Sál má akustický podhled skrývací technologii, proměnlivá výstava využívá dvojité podlahy. Podlaha výstavního prostoru je v úrovni horního vstupu do musea, Světlá výška 8700 mm umožňuje v případě potřeby vestavět pro výstavu vložené patro.

Skleněná střecha je nesena ocelovými vazníky s rozponem maximálně 13 600 mm. Vazníky jsou kombinací tyčových elementů a táhel s obloukovou dolní stranou. V místě u odkopu jsou vazníky neseny příhradovým nosníkem uloženým mezi objekt expozice a objekt sálu. Zavětrování je realizováno v krajních polích v prostoru zádveří. Ve vhodných místech budou skleněné tabule střechy otvíravé pro lepší větrání celého prostoru.

Střechy jsou jednoplášťové s fóliovou krytinou.

Technologie je rozdělena do jednotlivých objektů, přičemž v objektu expozice a sálu je pouze nezbytné vybavení pro provoz těchto částí, vše společné je umístěno v objektu zázemí.

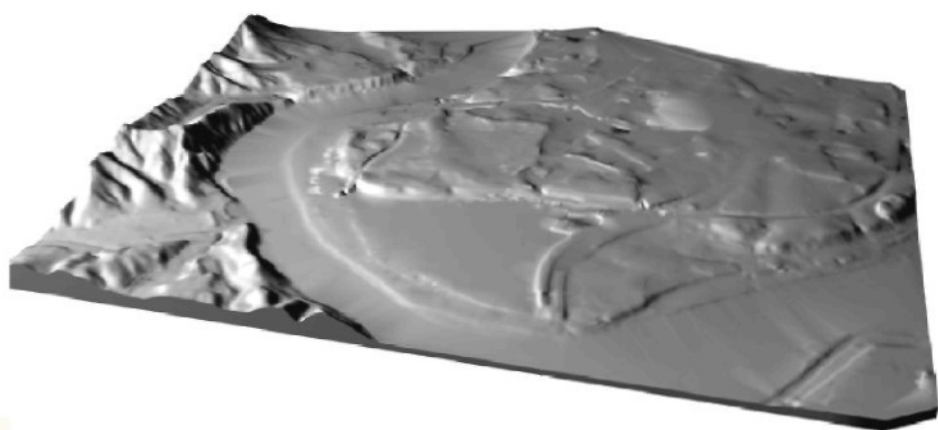
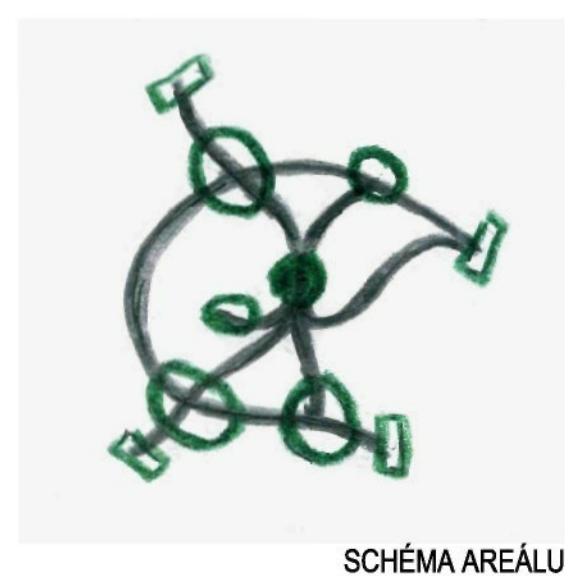
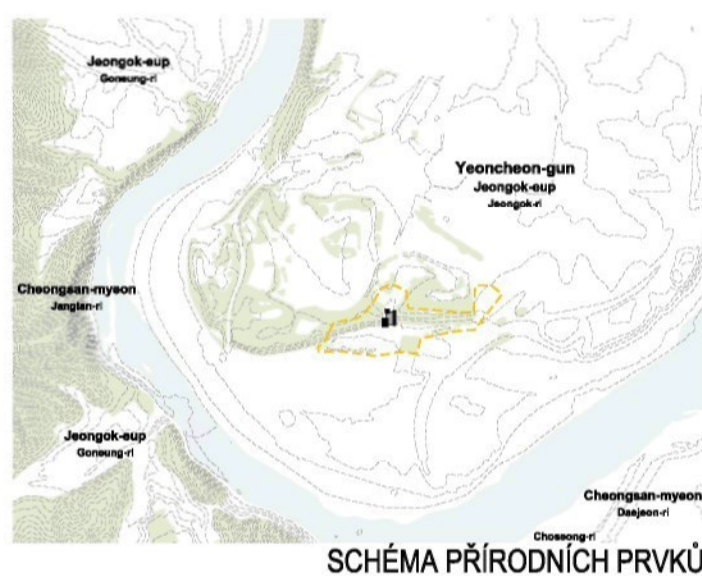
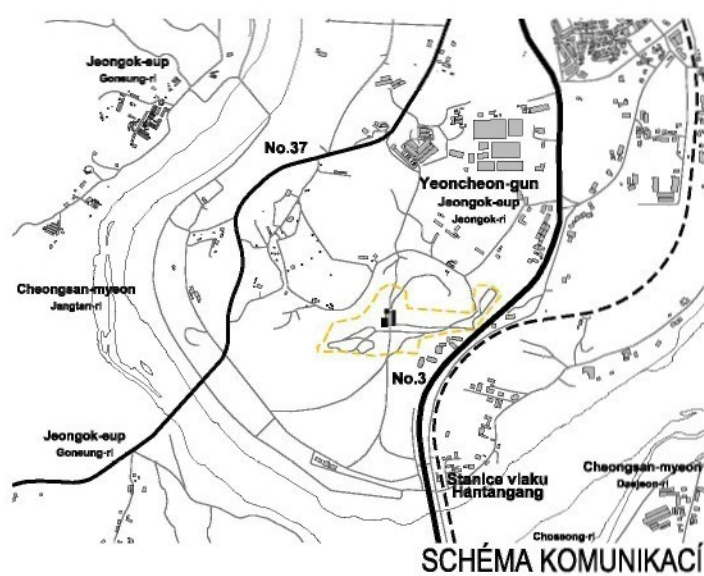
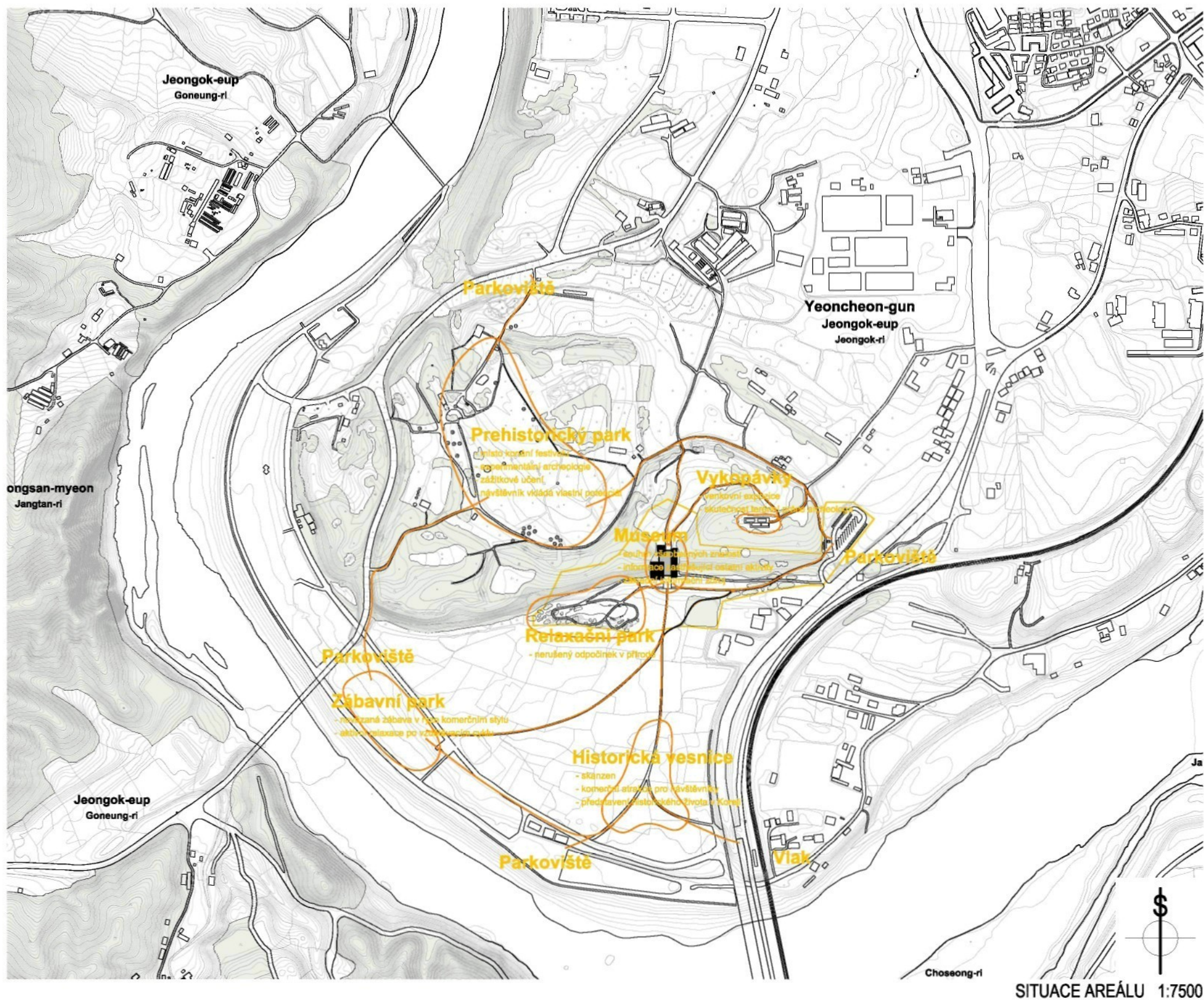

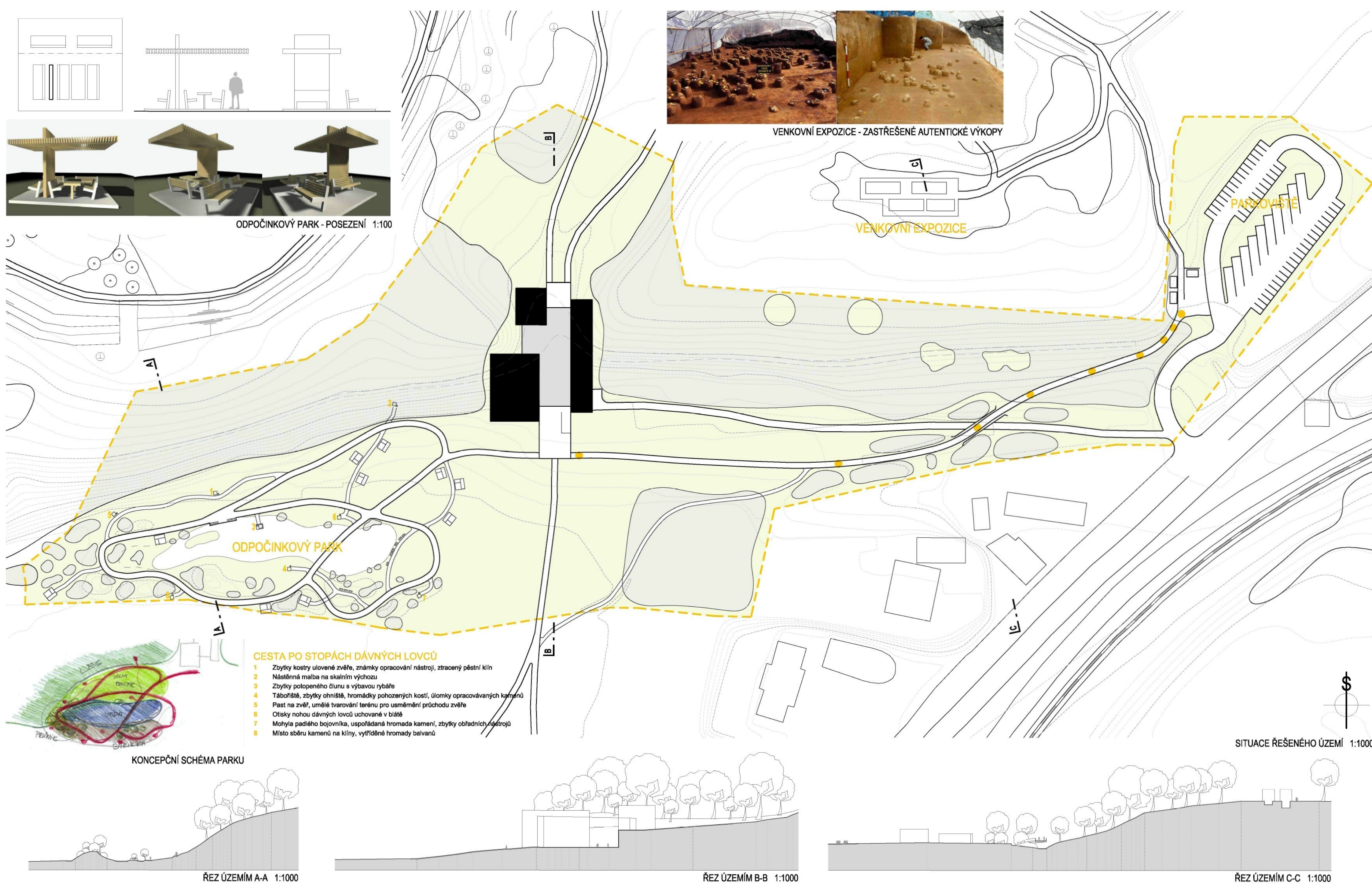
VI. Bilance ploch

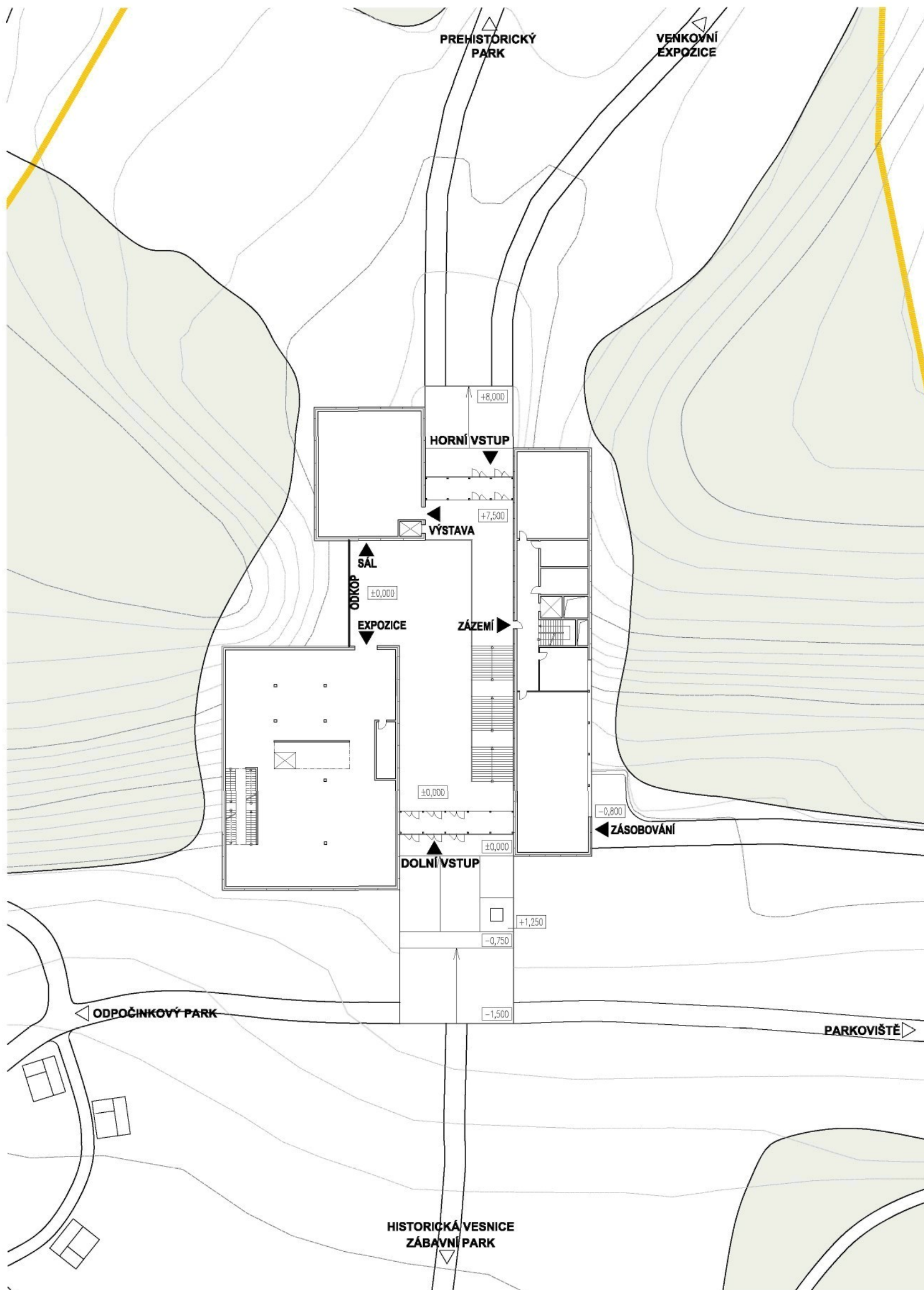
Stálá expozice	1513 m ²	34 %
Proměnlivá výstava (v jednopodlažním uspořádání)	180 m ²	4 %
Sál	150 m ²	3 %
Vstupní hala	756 m ²	17 %
Zázemí		
Sklady	544 m ²	12 %
Technologie	292 m ²	7 %
Administrativa	162 m ²	4 %
Kurátorská část	420 m ²	9 %
Komunikace (včetně WC)	470 m ²	10 %
Celkem	4497 m ²	100 %

VII. Použité zdroje informací

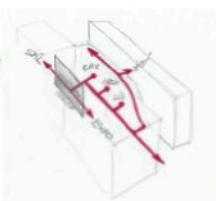
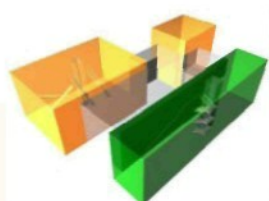
- [1] Korea Data a fakta, Nakladatelství JAN, Praha, 1992
- [2] Svoboda, J., Dvorský, P.: Archeologové na loveckých stezkách, Albatros, Praha, 1994
- [3] Lommel, A.: Pravěk a umění přírodních národů, Artia, Praha, 1972
- [4] Encyklopedie Wikipedia: http://en.wikipedia.org/wiki/South_Korea, <http://en.wikipedia.org/wiki/Gyeonggi-do>
- [5] Jeongok-ri Paleolithic festival: <http://www.ilyc21.net/festival/2005/english/>
- [6] The Smithsonian Institution Human Origins Program: <http://www.mnh.si.edu/anthro/humanorigins/>

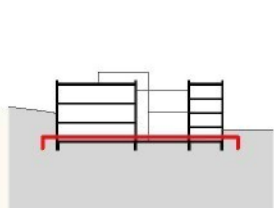
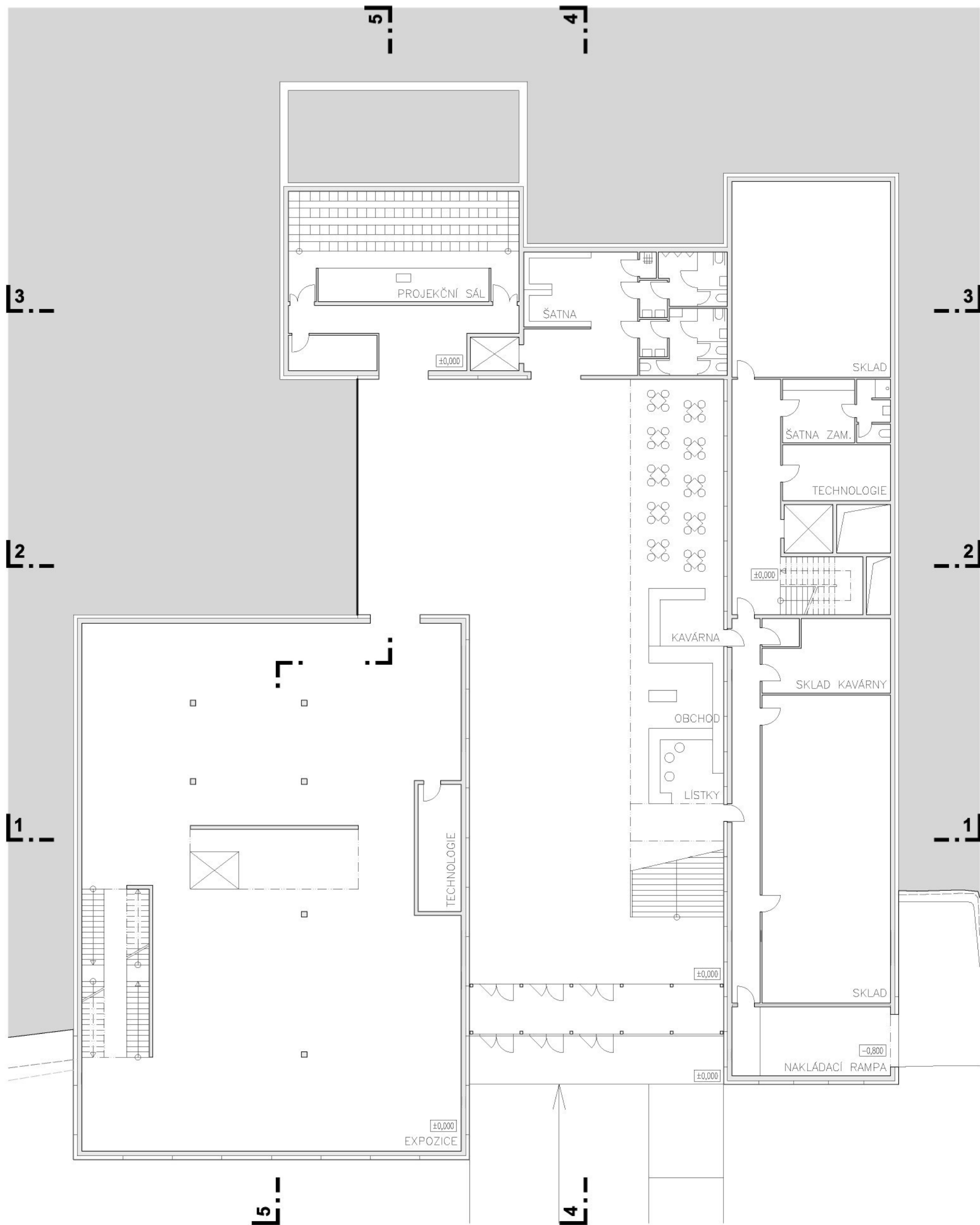
SITUACE MUSEA A SCHÉMA VSTUPŮ 1:500

± 0,000 = 40,000 m.n.m.

SITUACE MUSEA

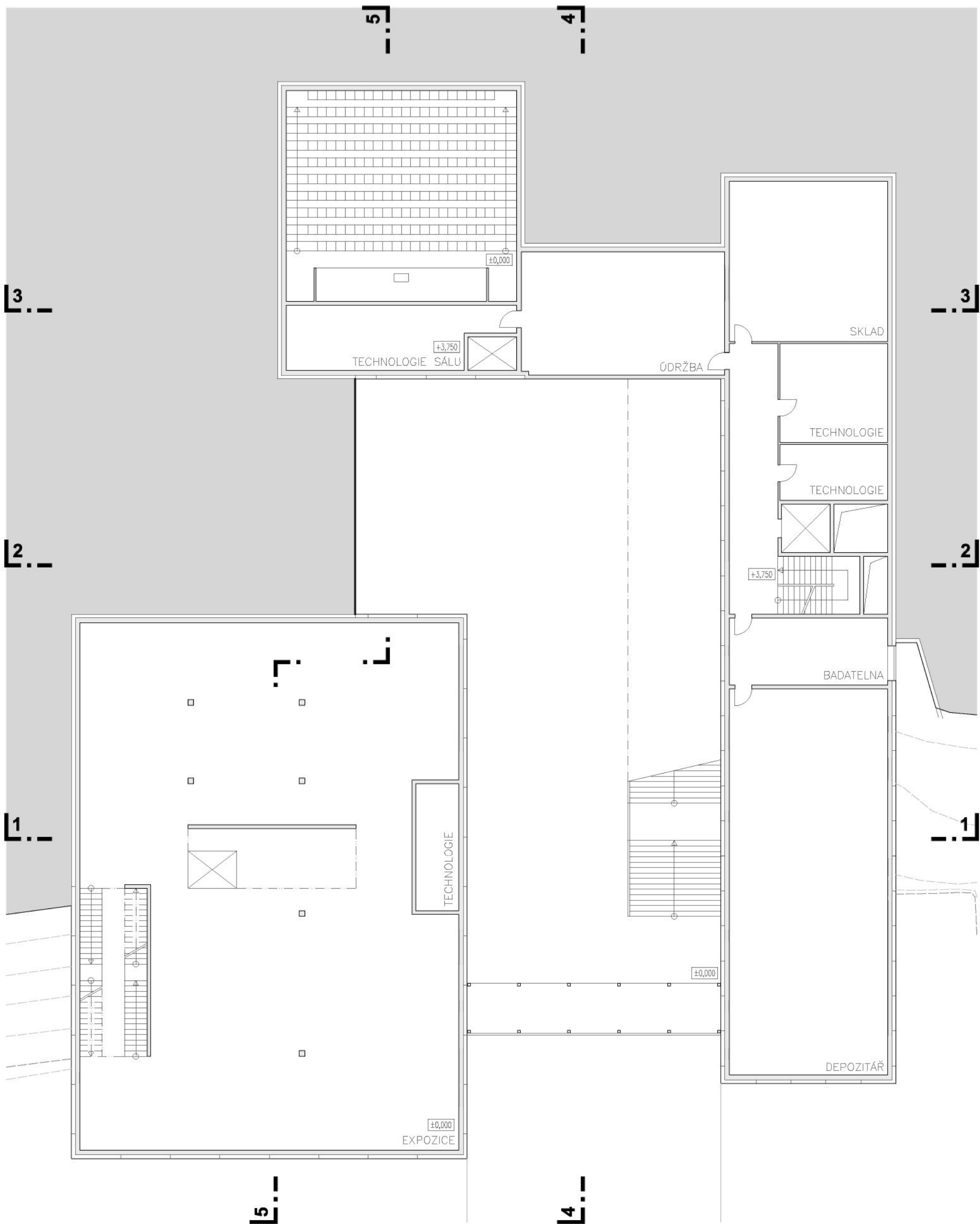

- expozice
- víceúčelový sál
- pracoviště kurátorů
- administrativa
- sklady, depozitář
- technologie
- komunikace

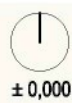

± 0,000 = 40,000 m.n.m.

PŮDORYS PŘÍZEMÍ 1:200

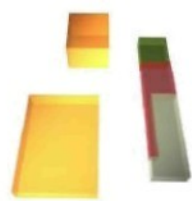
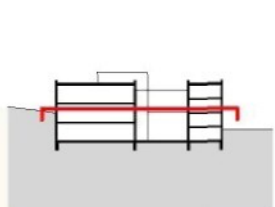
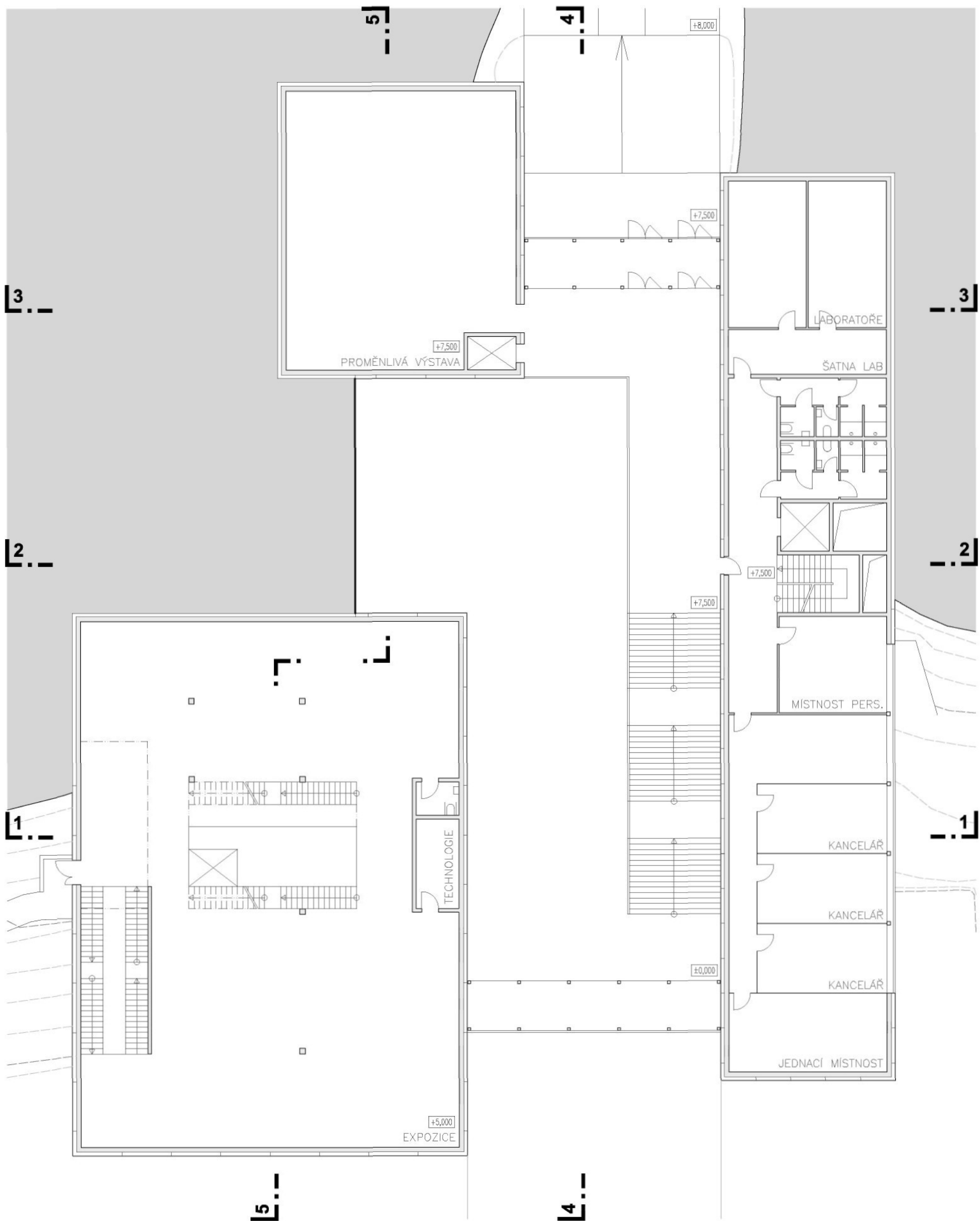
- expozice
- víceúčelový sál
- pracoviště kurátorů
- administrativa
- sklady, depozitář
- technologie
- komunikace

± 0,000 = 40,000 m.n.m.

PŮDORYS 1.PATRA 1:200

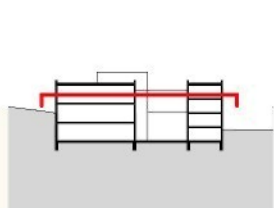
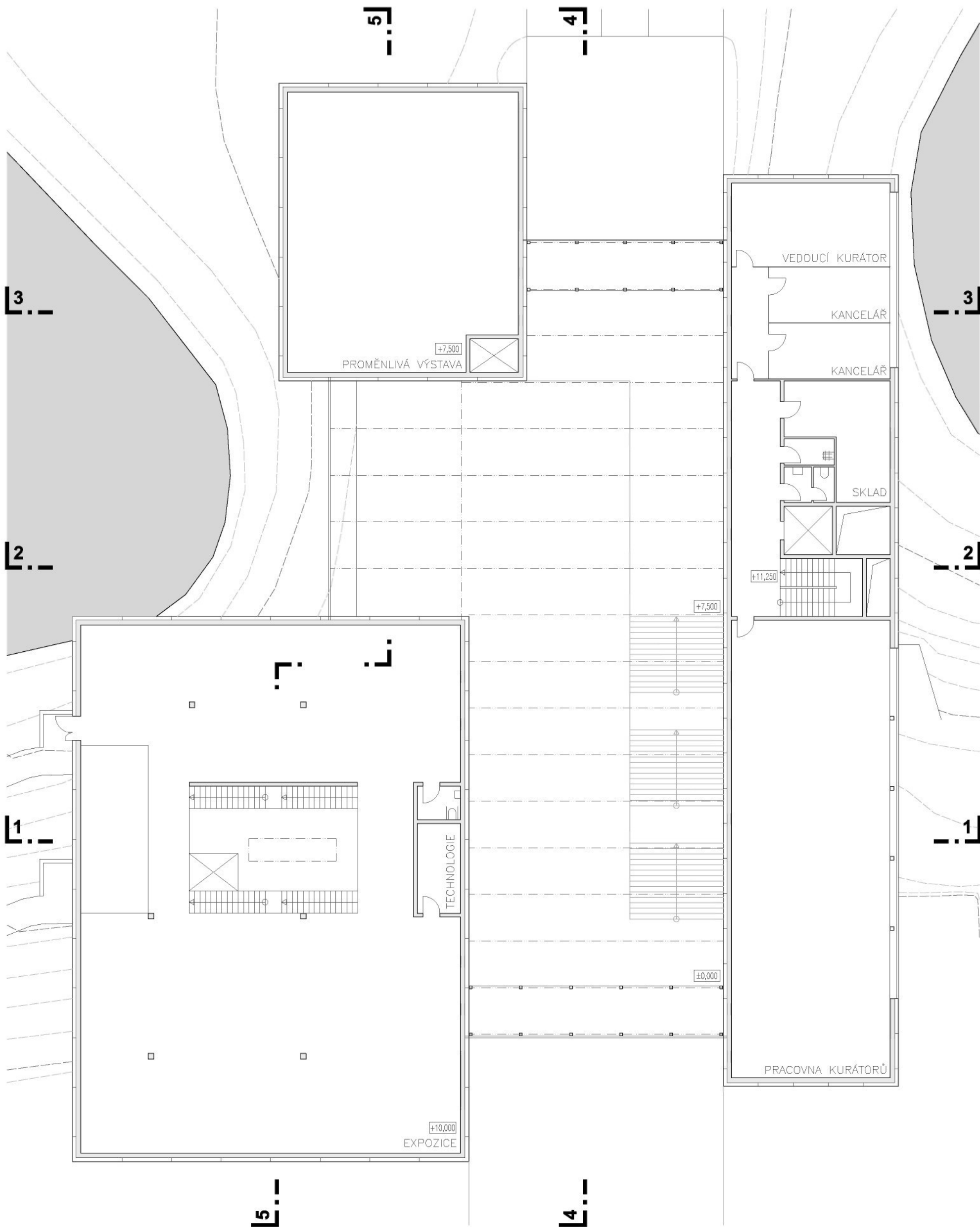
- expozice
- víceúčelový sál
- pracoviště kurátorů
- administrativa
- sklady, depozitář
- technologie
- komunikace

± 0,000 = 40,000 m.n.m.

PŮDORYS 2.PATRA 1:200

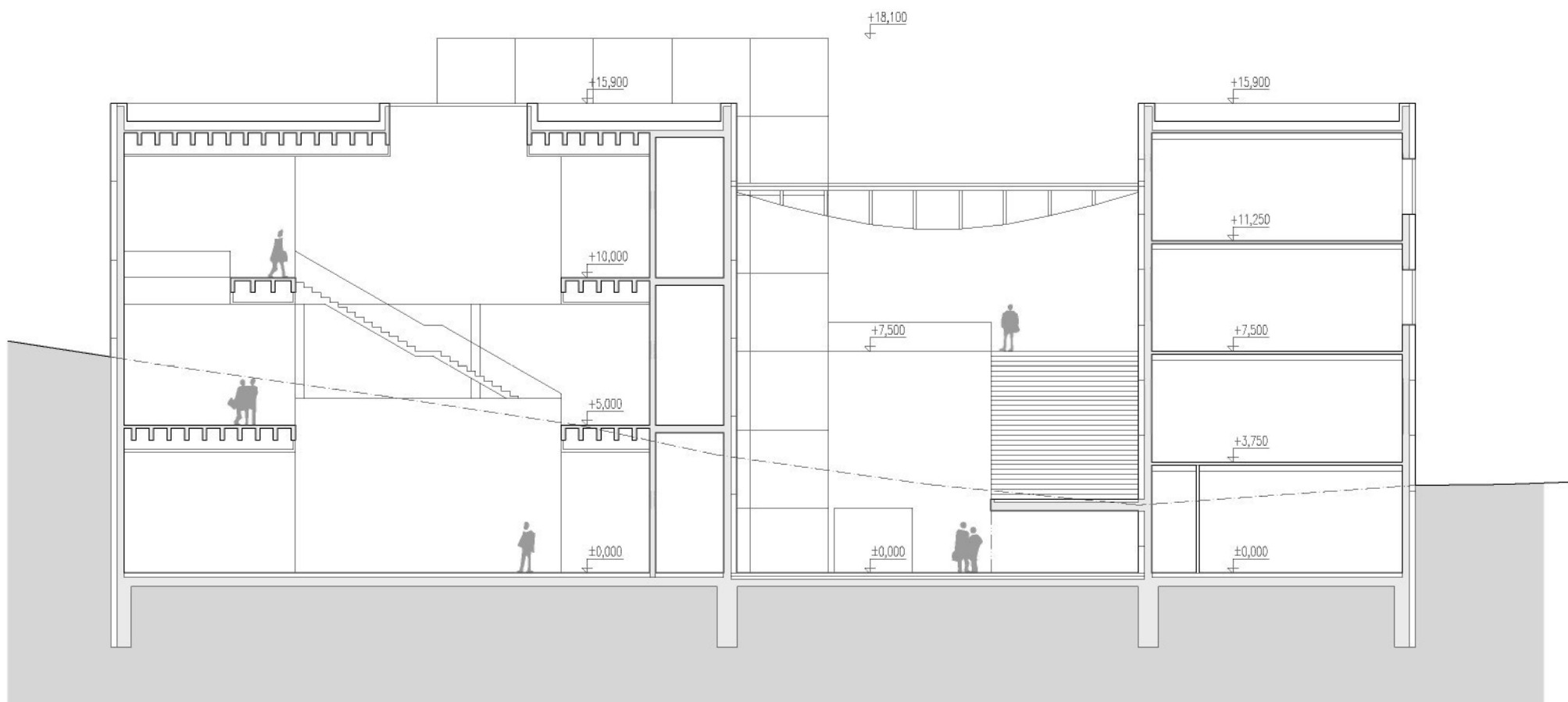

- expozice
- víceúčelový sál
- pracoviště kurátorů
- administrativa
- sklady, depozitář
- technologie
- komunikace

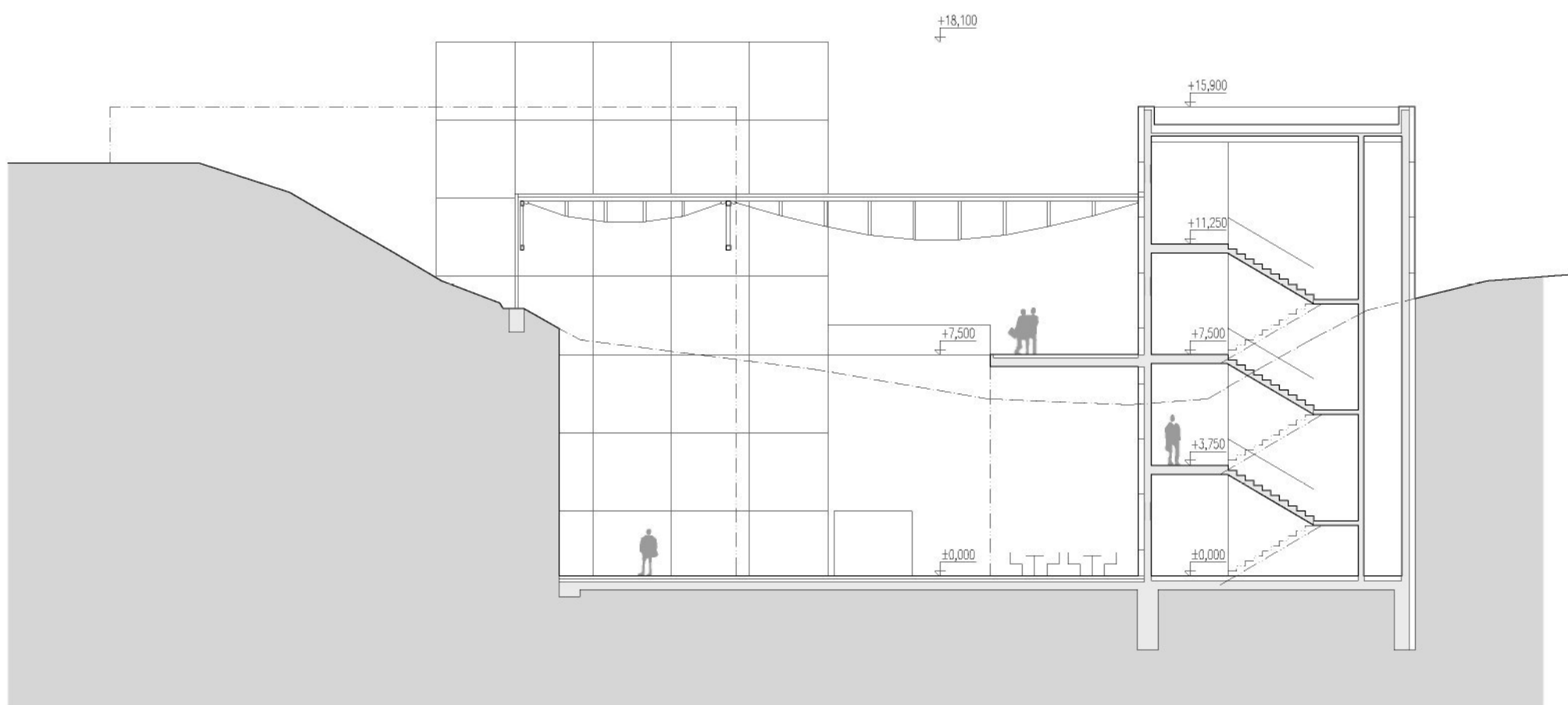
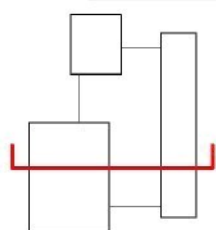
± 0,000 = 40,000 m.n.m.

PŮDORYS 3.PATRA 1:200

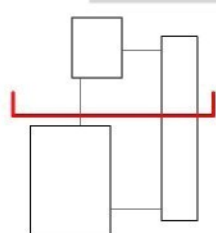

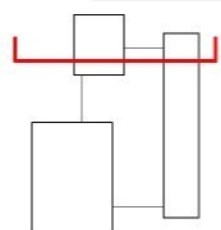
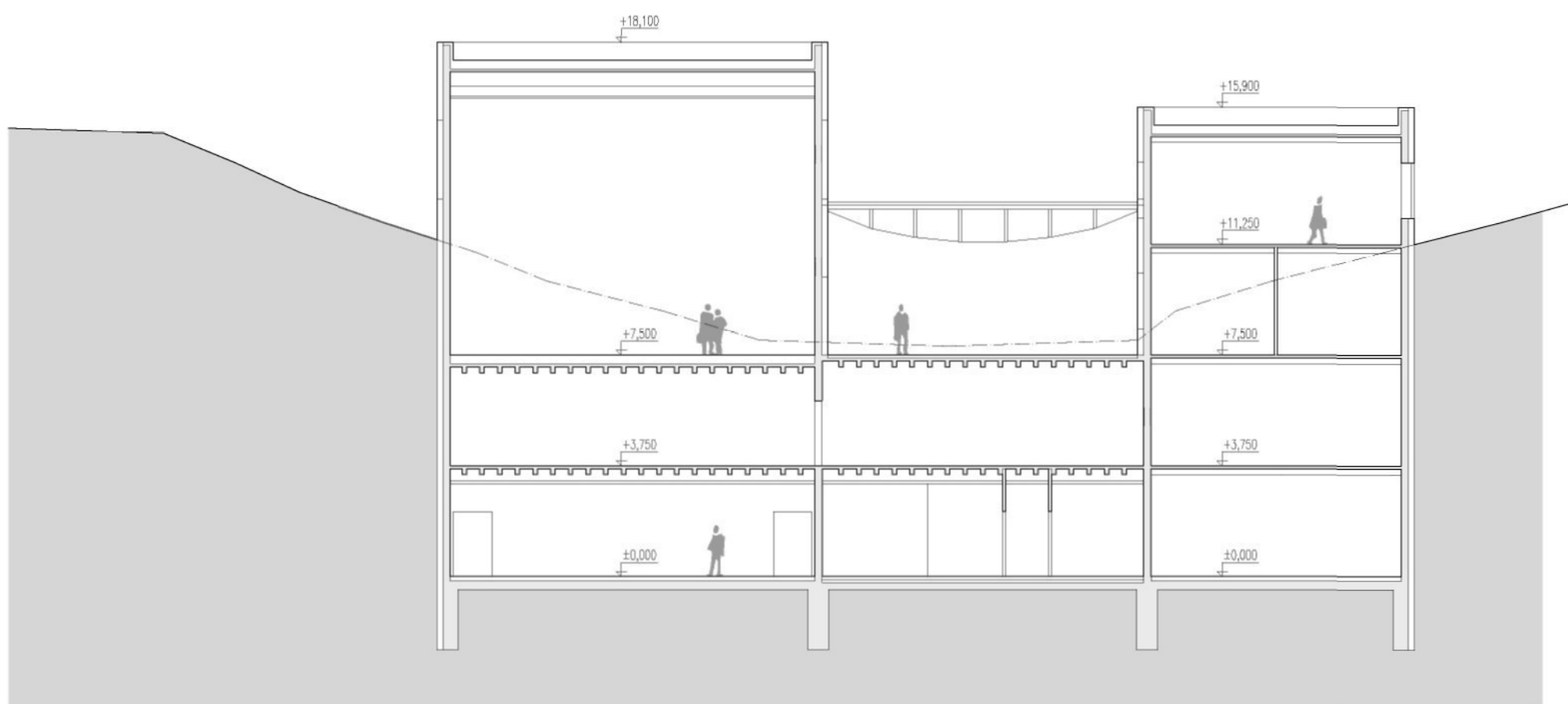

ŘEZ 1-1 1:200

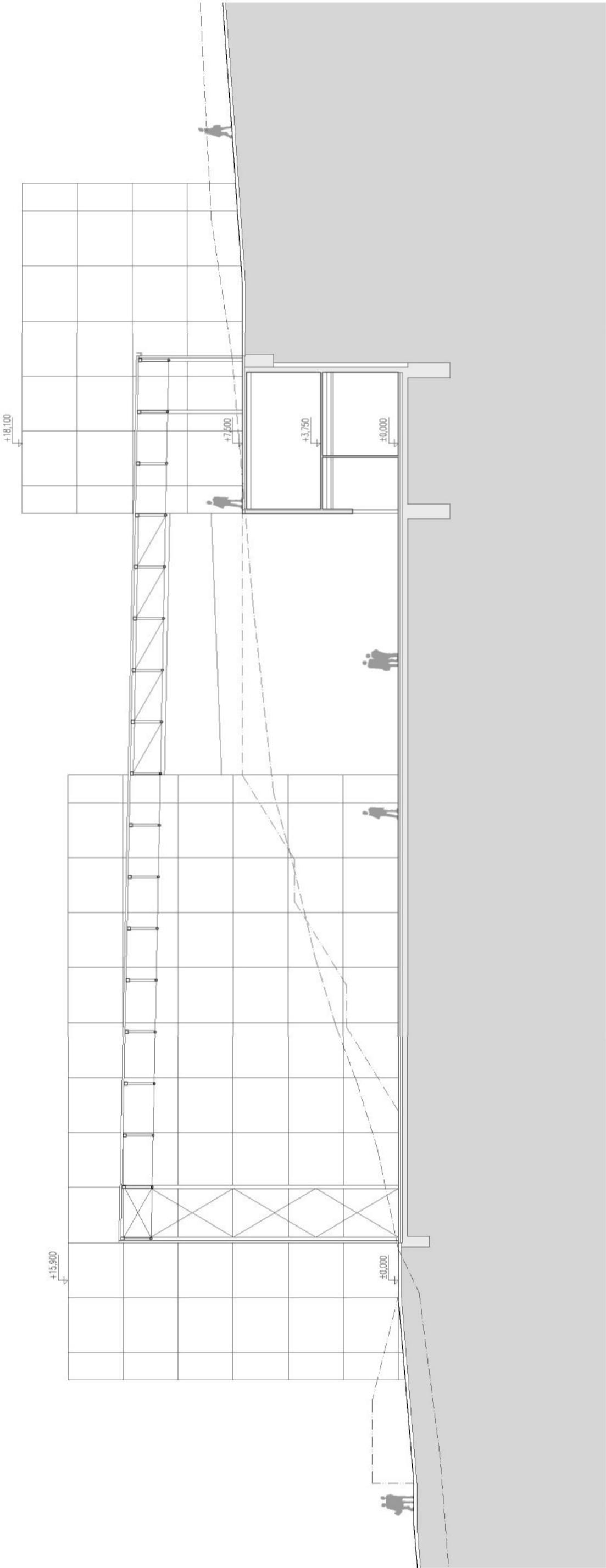

ŘEZ 2-2 1:200

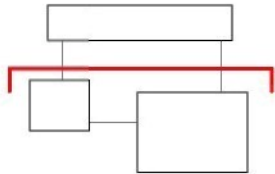

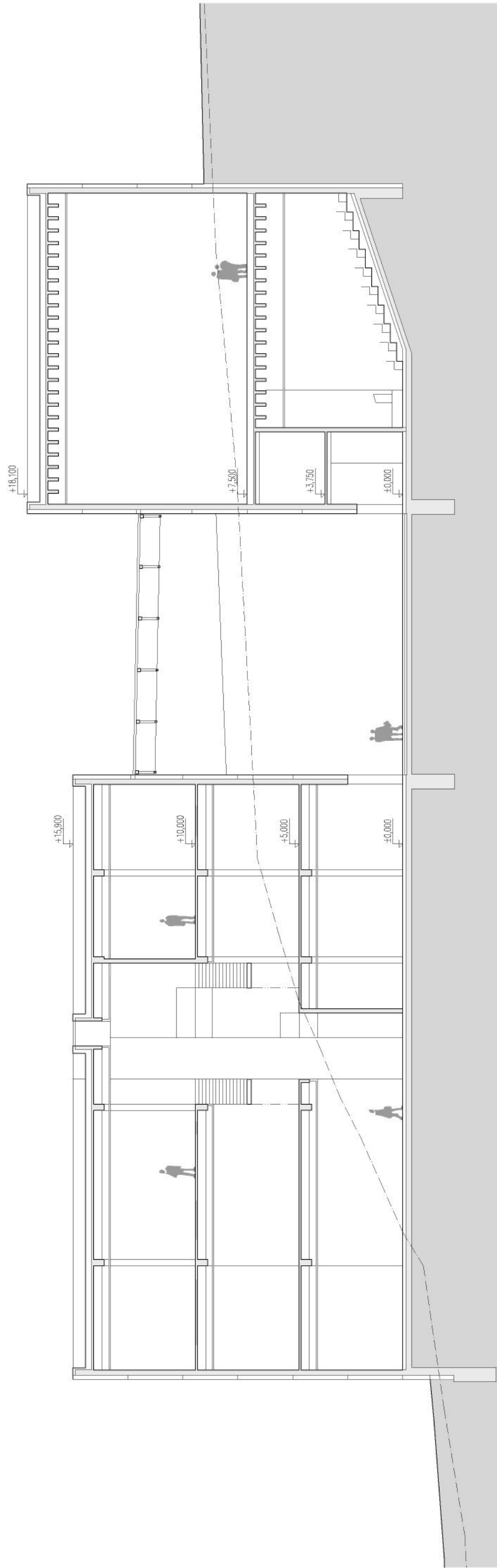

ŘEZ 3-3 1:200

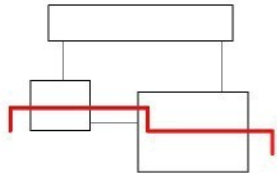

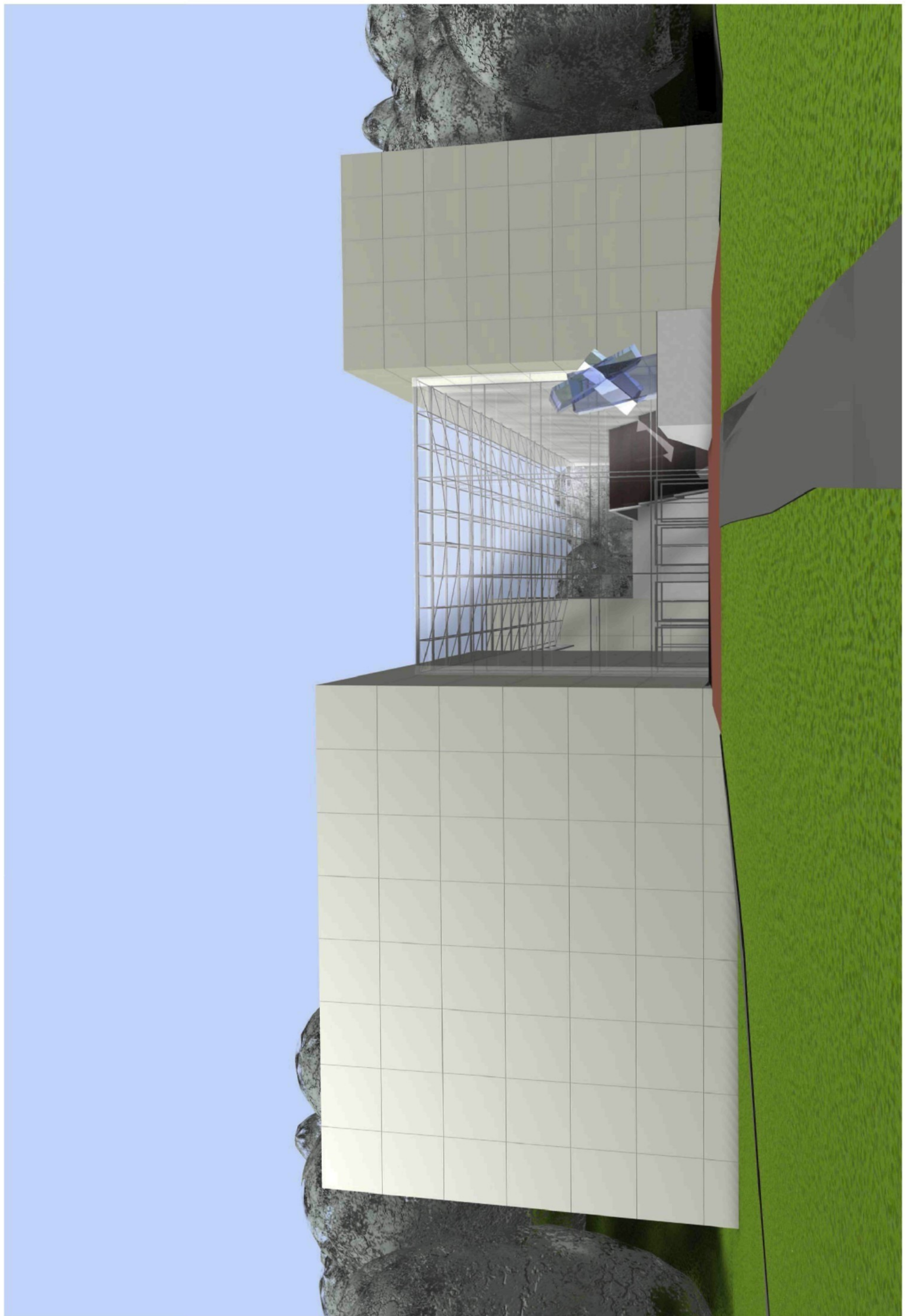
ŘEZ 4-4 1:200

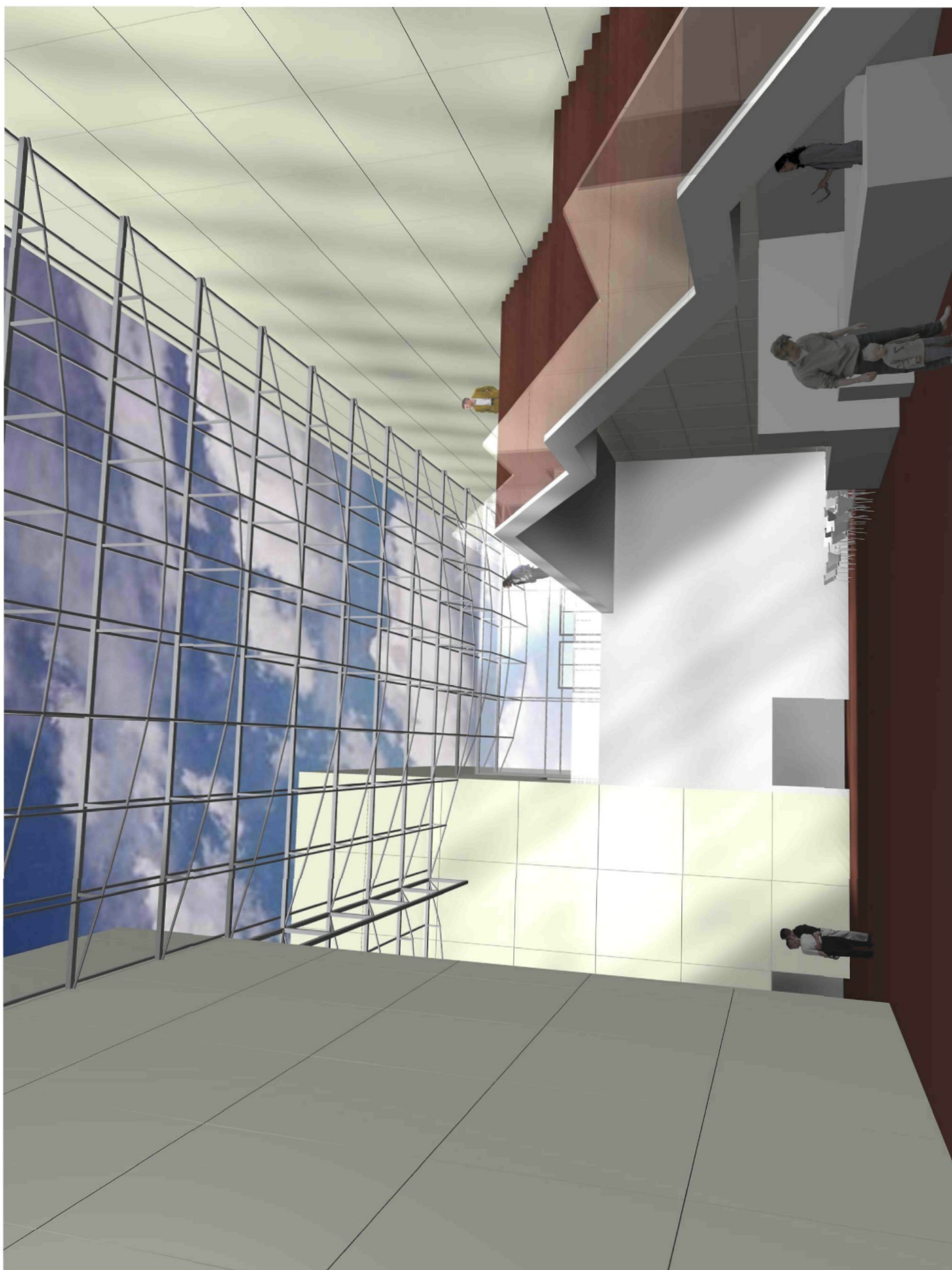
ŘEZ 5-5 1:200

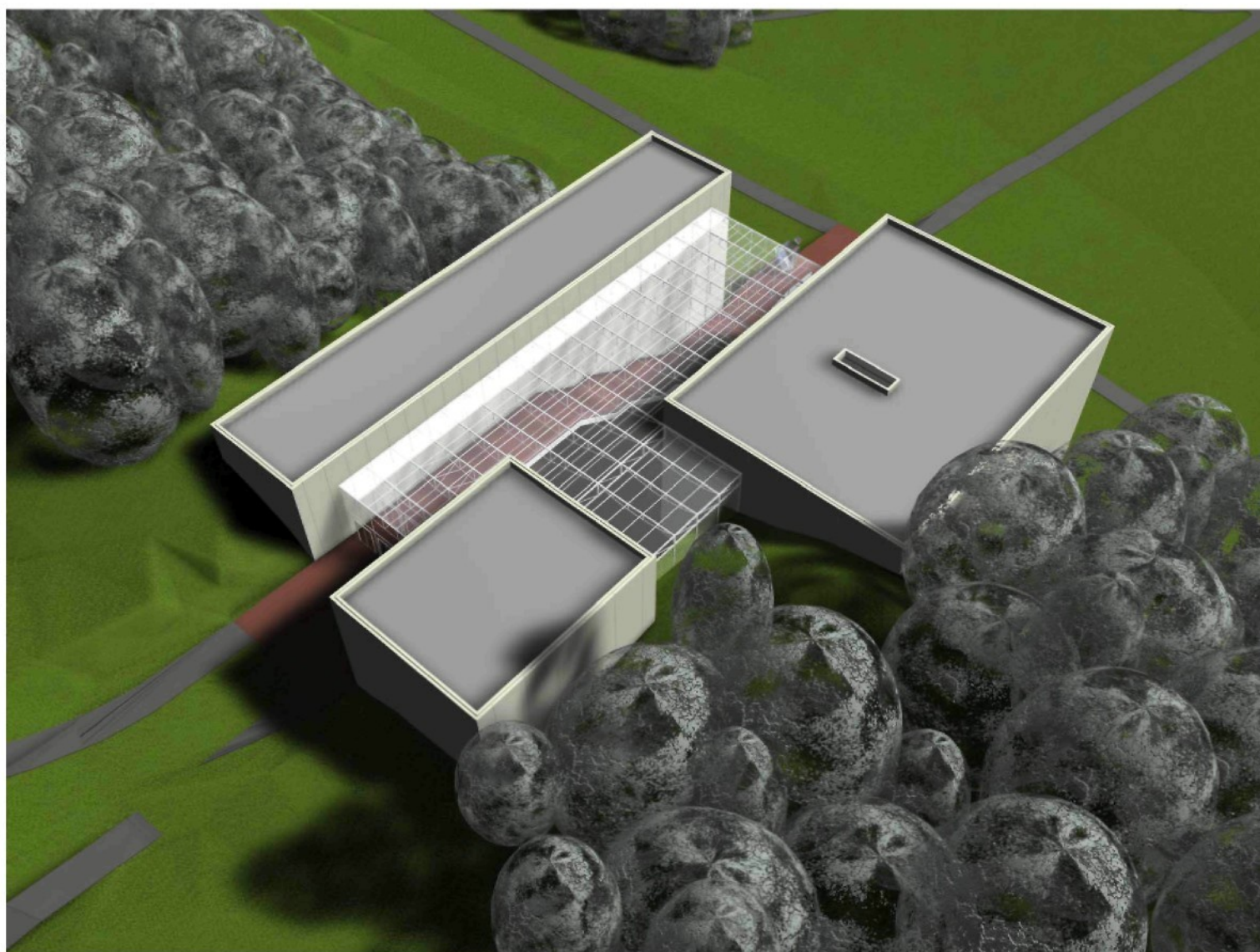

PERSPEKTIVY

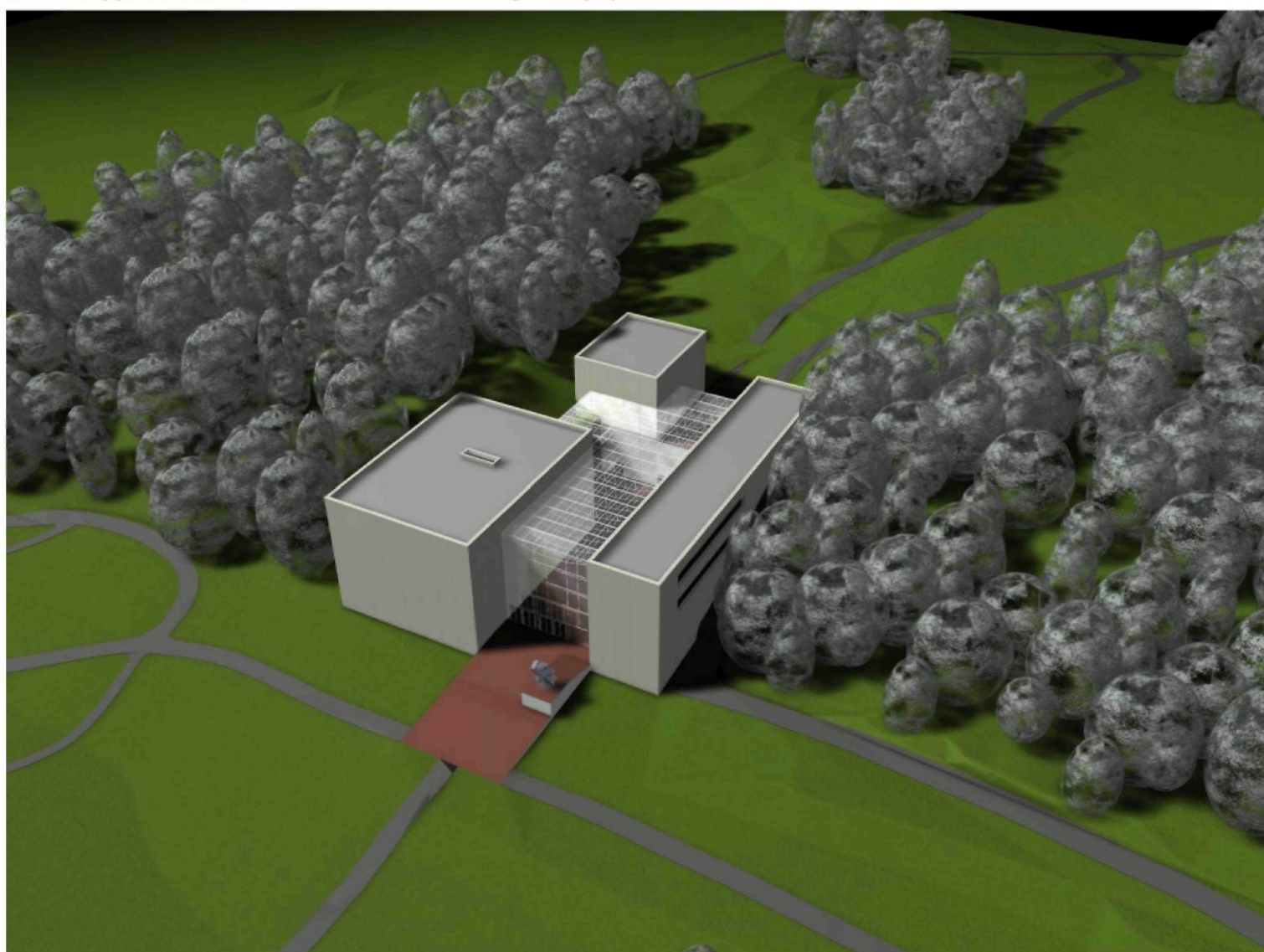

NADHLED OD SEVEROZÁPADU

V srdci prehistorického areálu stojí budova musea vyrůstající z lesa a země a nabízející široké možnosti vzdělání v oblasti dávných dějin lidstva. Budova stojí v přirozeném průchodu strmým svahem, tvoří centrální bod celému areálu a nabízí nejen propojení obou částí celého komplexu ležících na dvou rozdílných výškových úrovních, ale právě i průchod lesem. Hustý les svírá museum ze dvou stran - východní a západní, čela budovy jsou tak pojata jako vstupní brány. Prosklená centrální hala zastřešuje prostory nezbytné pro provoz návštěvníků - prodej lístků, obchod a malou kavárnu. Odtud se vstupuje do všech důležitých částí musea - expozice, sálu, provozního zázemí. Pociť oblohy nad hlavou je důležitou součástí pobytu v této prostotě, stejně jako průhled zvenku dovnitř. Návštěvníci přicházejí k museu do mírného kopce po nakloněné rovině. Před budovou signalizuje vstup také skulptura umístěná na zvýšeném stupni, jehož čelní stěna slouží pro umístění orientačních informací pro přichozí. Kolem výtvarného prvku se návštěvník vyhoupne na vrch a ocitá se ve velkorysém, proskleném dvoraně, na jejímž konci nalézá hladkou hliněnou stěnu archeologického výkopu.

NADHLED OD JIHOVÝCHODU

PERSPEKTIVY

POHLED Z MOSTKU PŘÍSTUPOVÉ CESTY

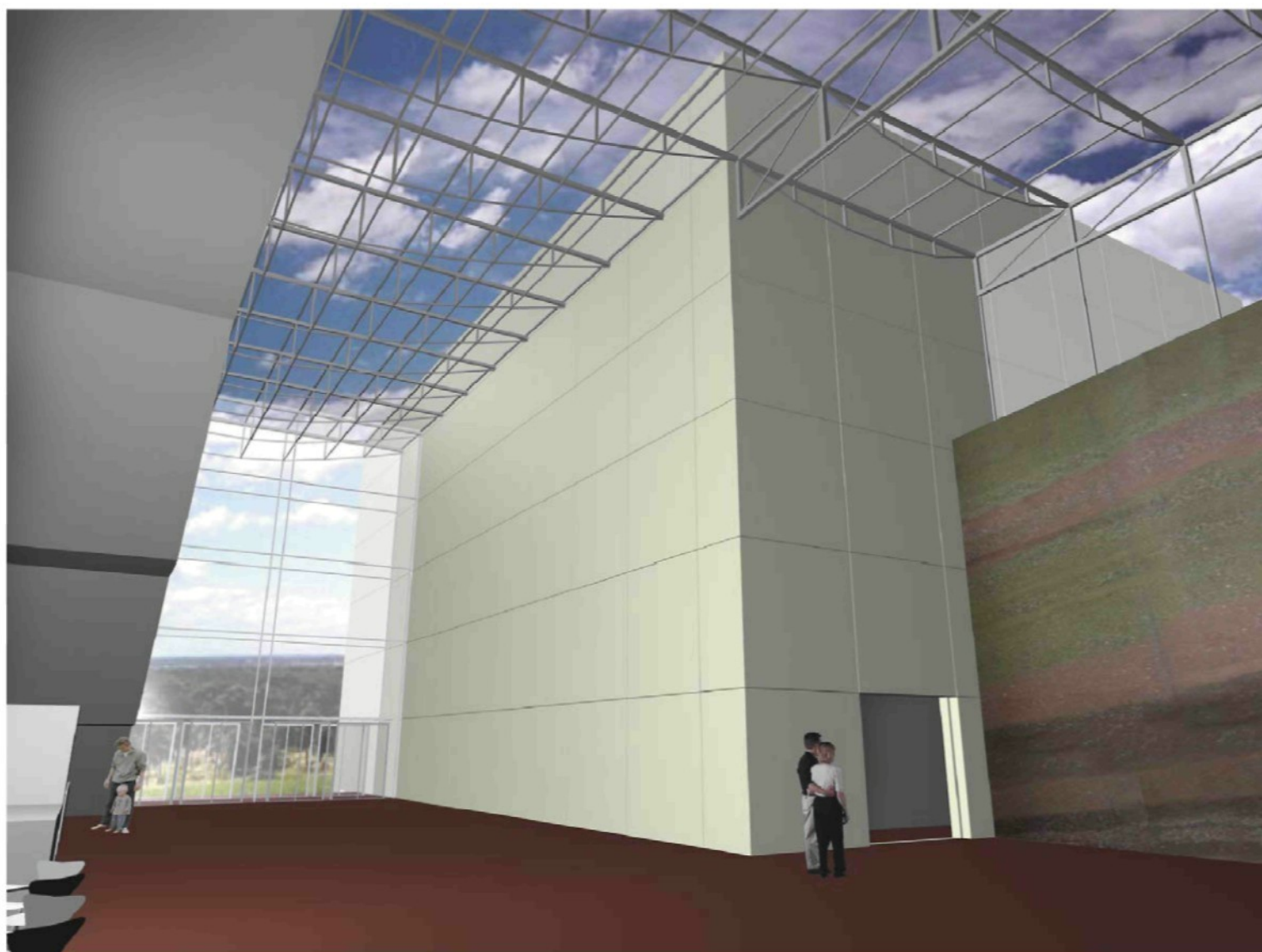
POHLED OD PARKU

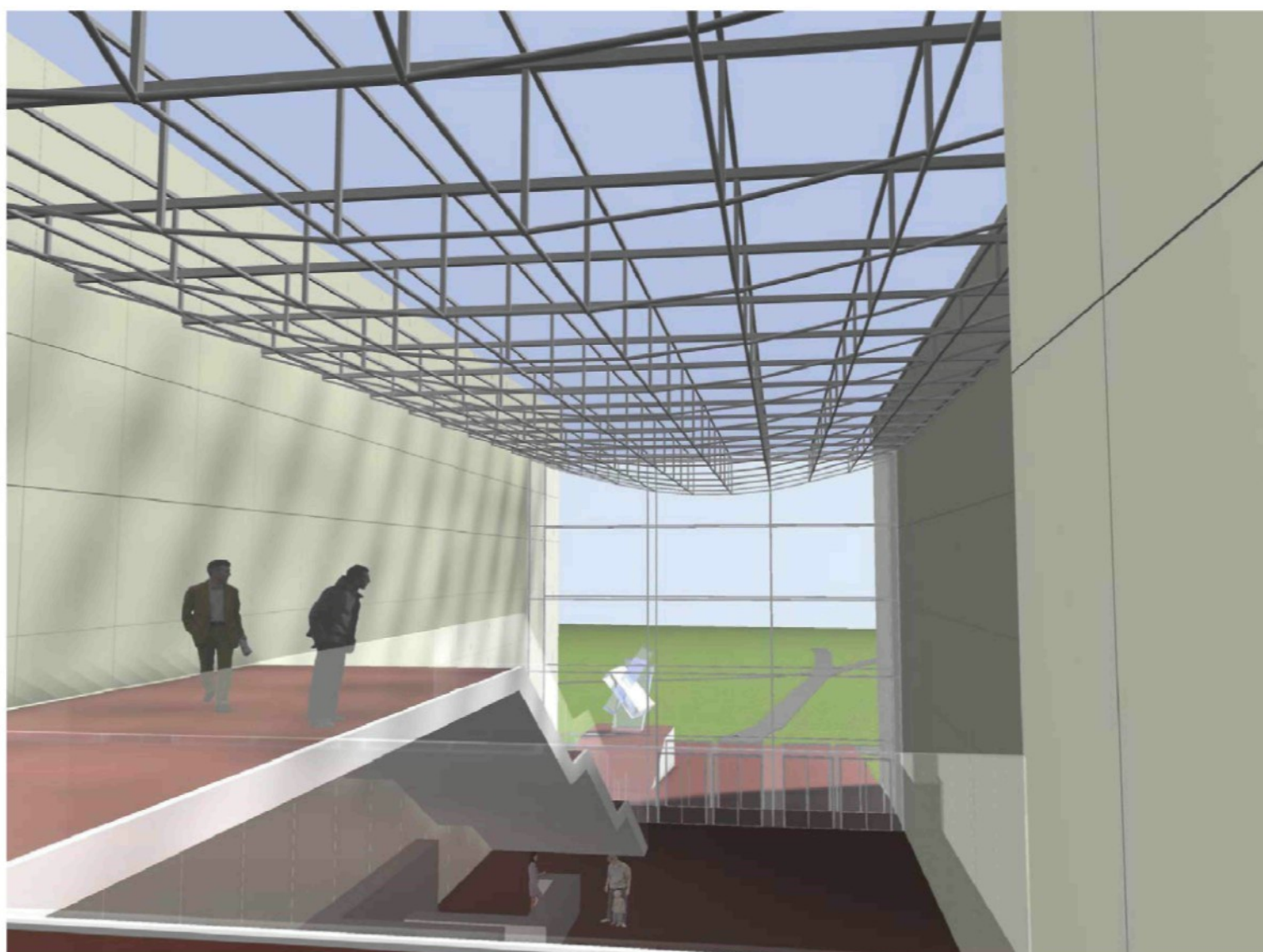
HORNÍ VSTUP

PERSPEKTIVY

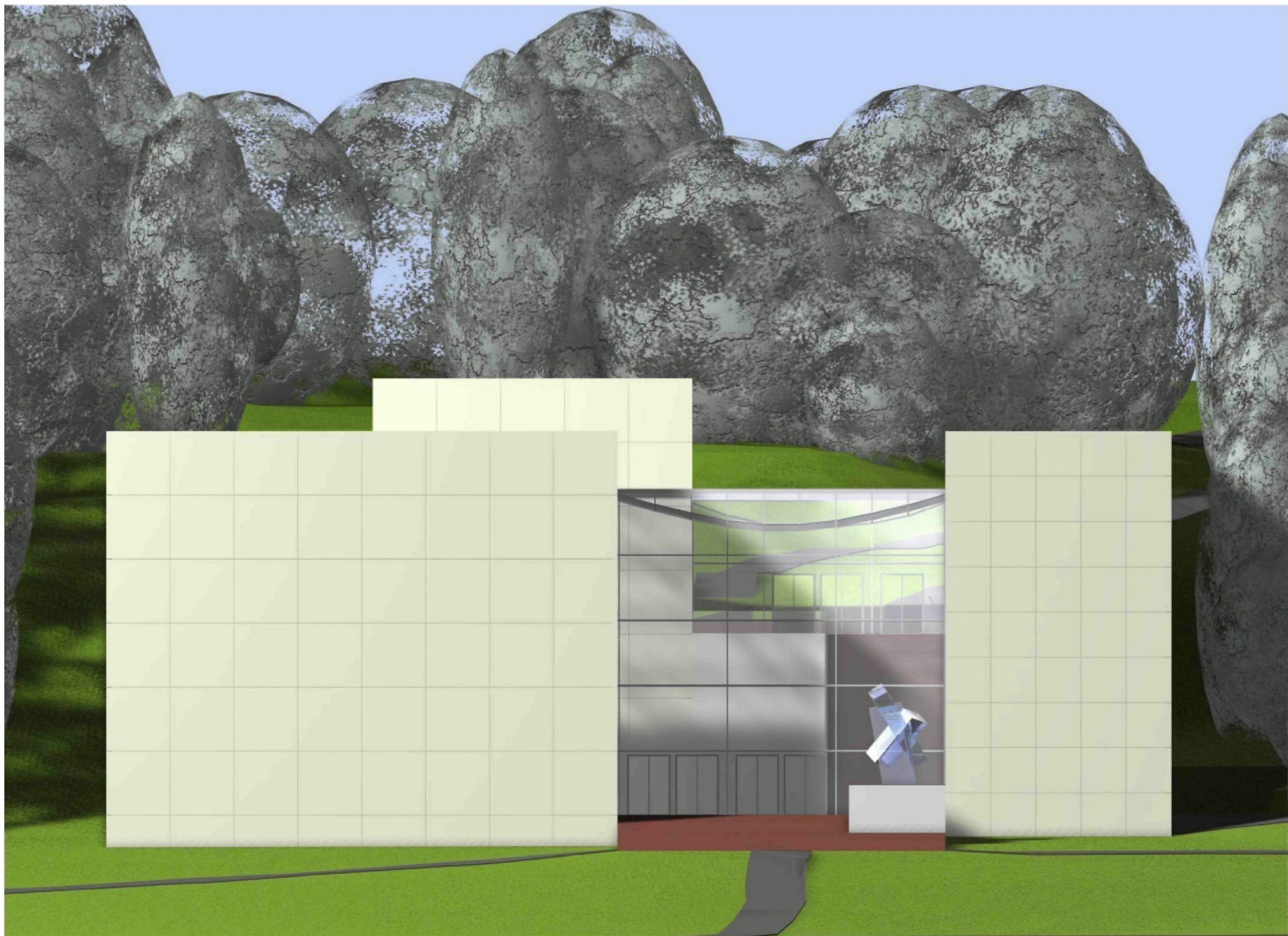
POHLED OD KAVÁRNY NA OBJEKT EXPOZICE

POHLED Z HORNÍ ÚROVNĚ

PERSPEKTIVY

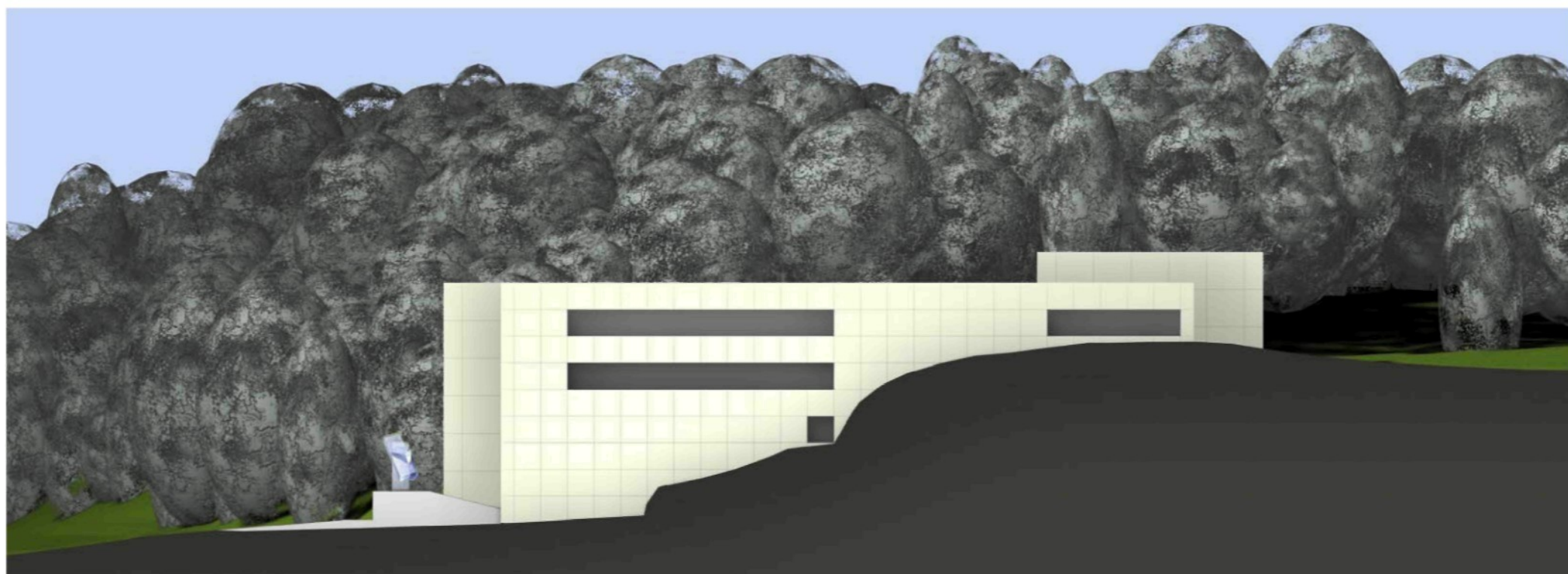

POHLED JIŽNÍ 1:200

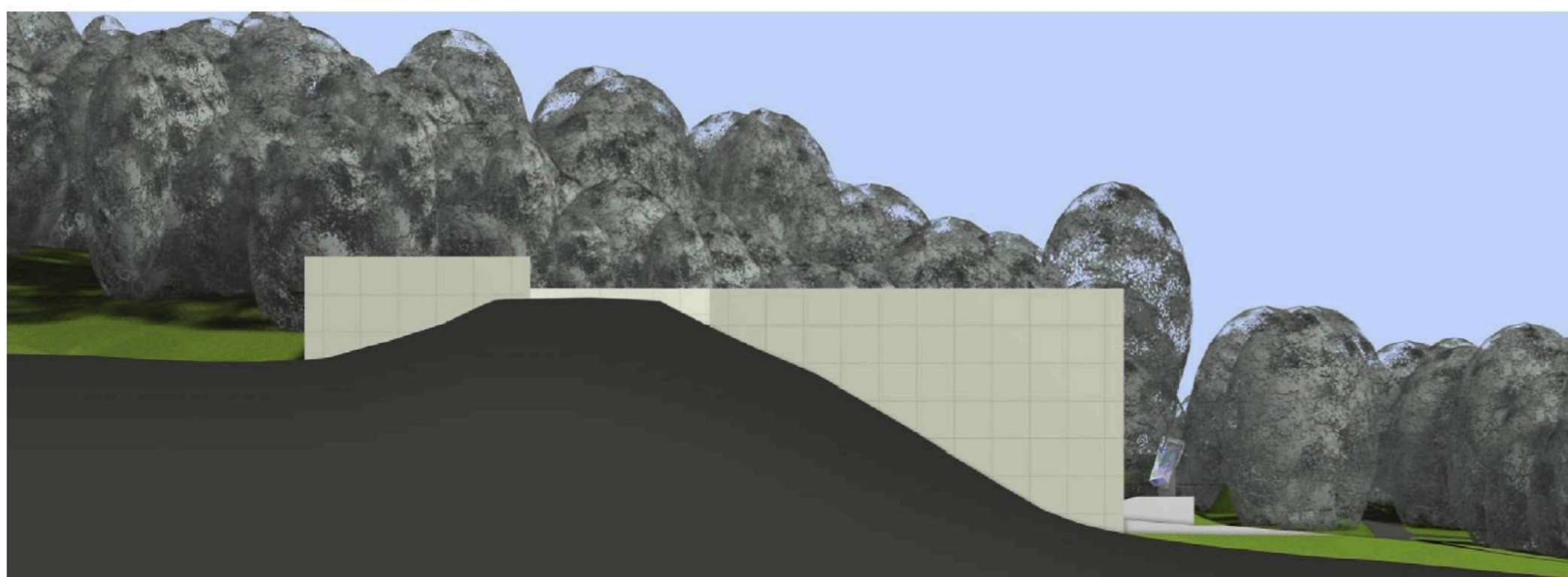

POHLED SEVERNÍ 1:200

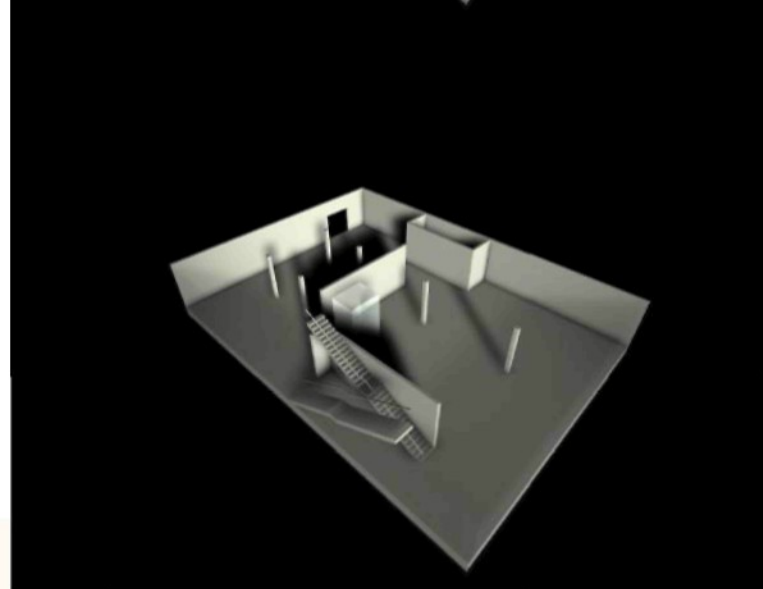
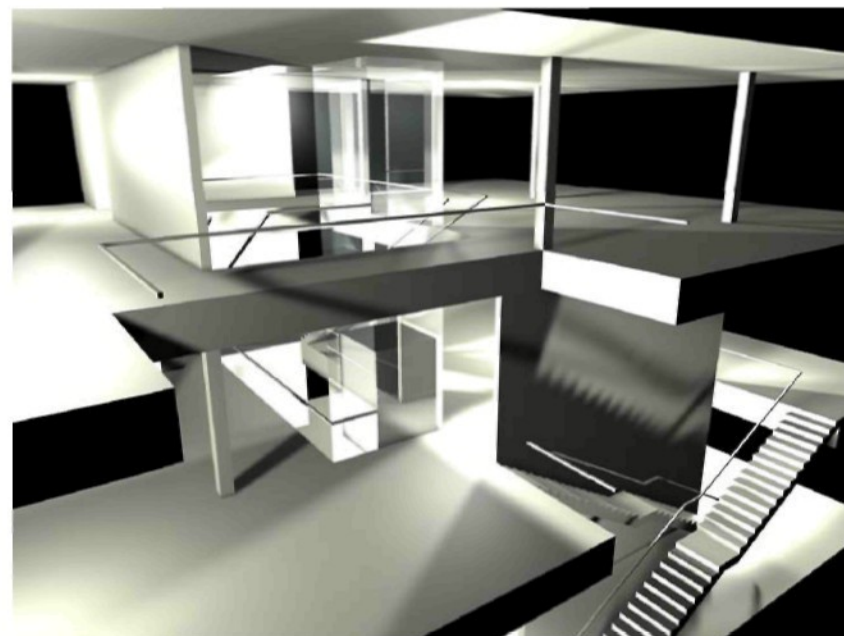
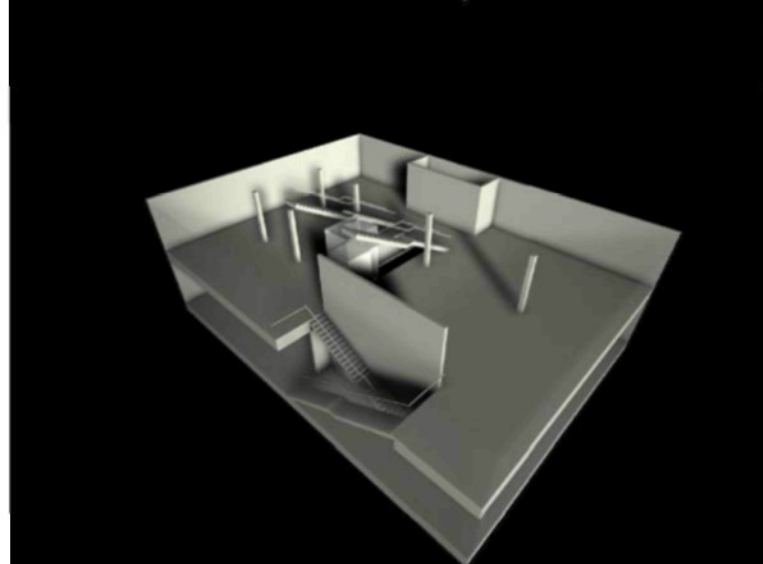
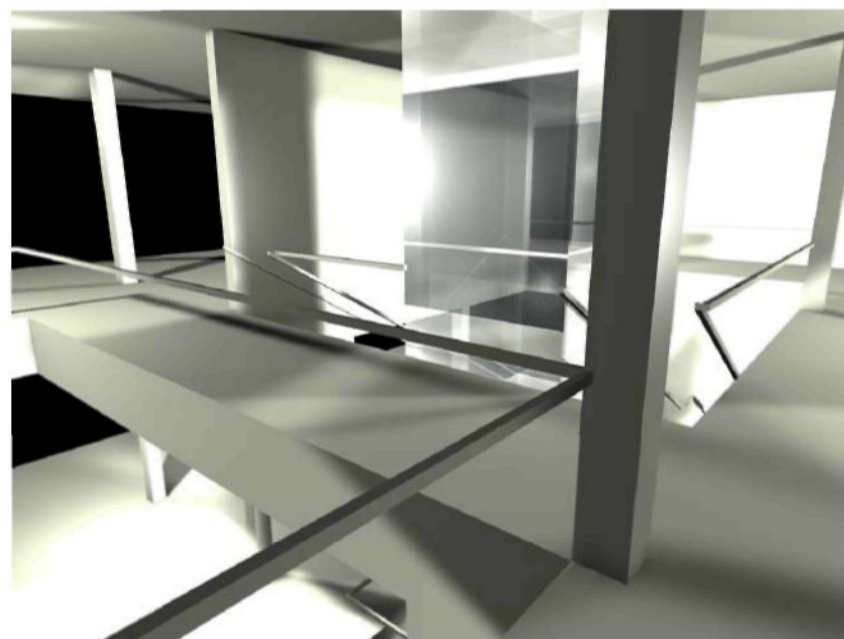
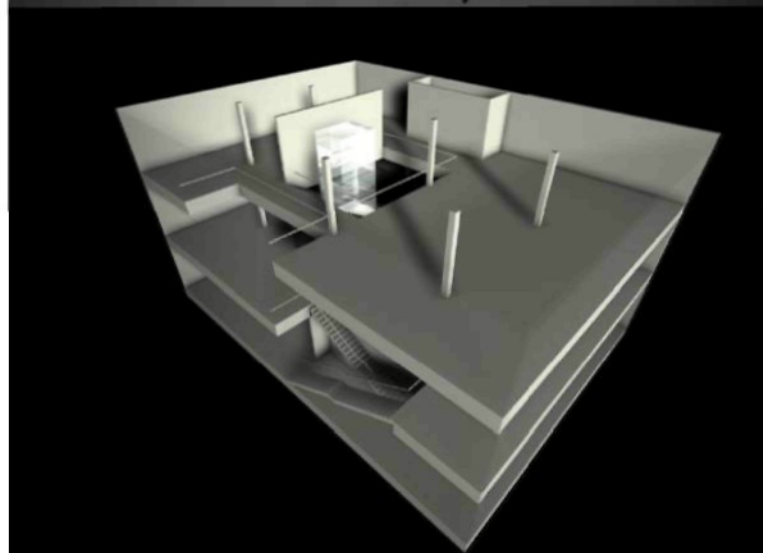
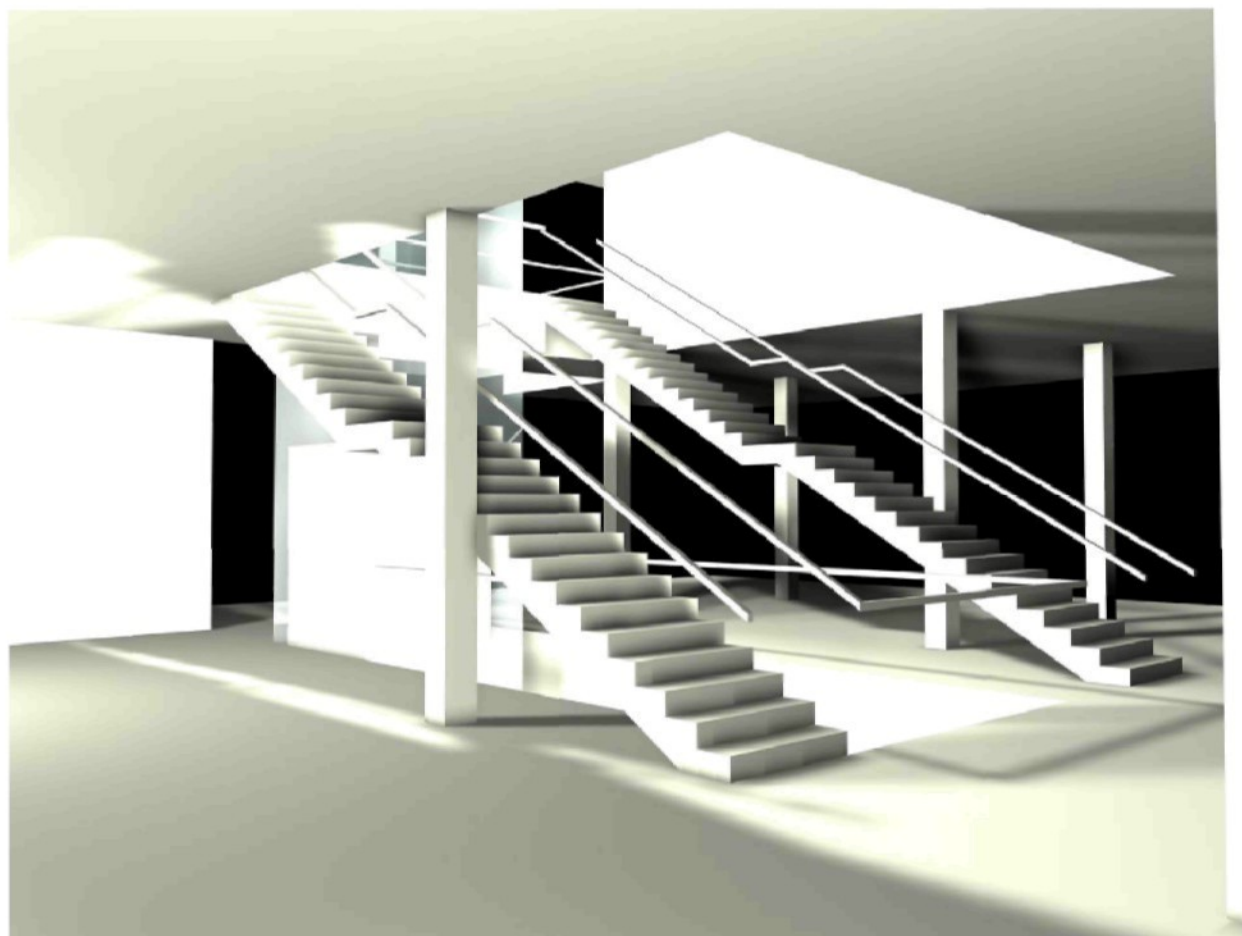
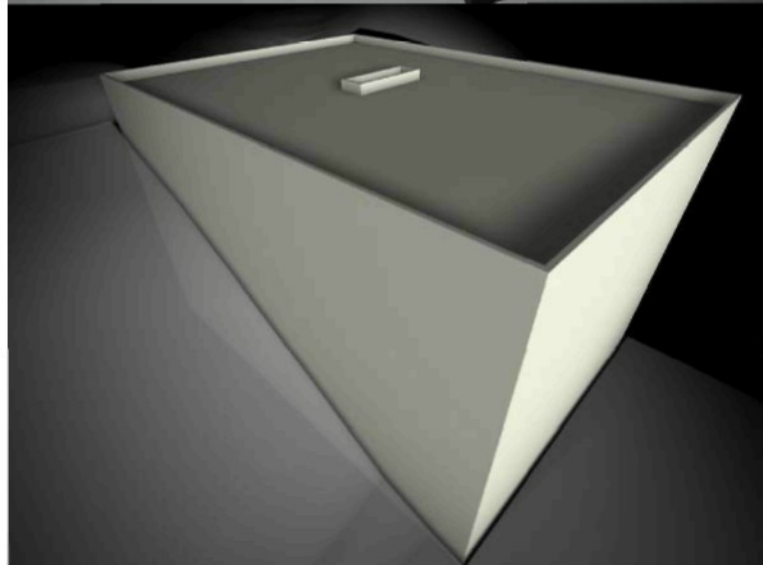
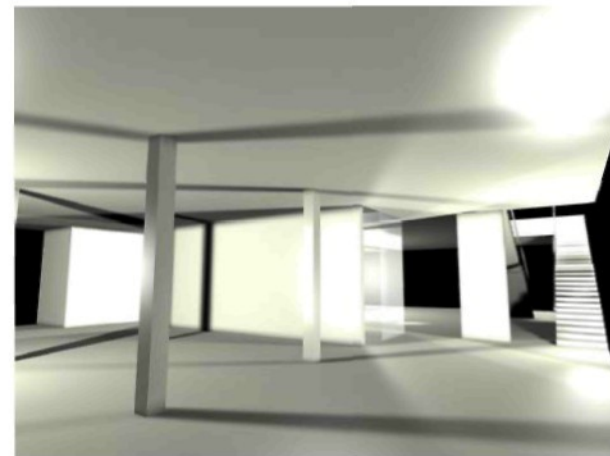
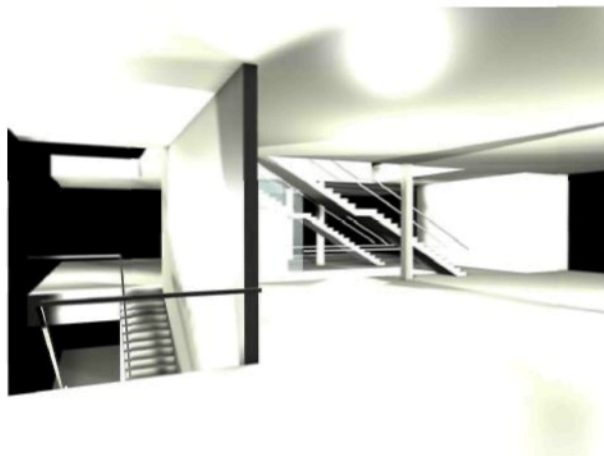

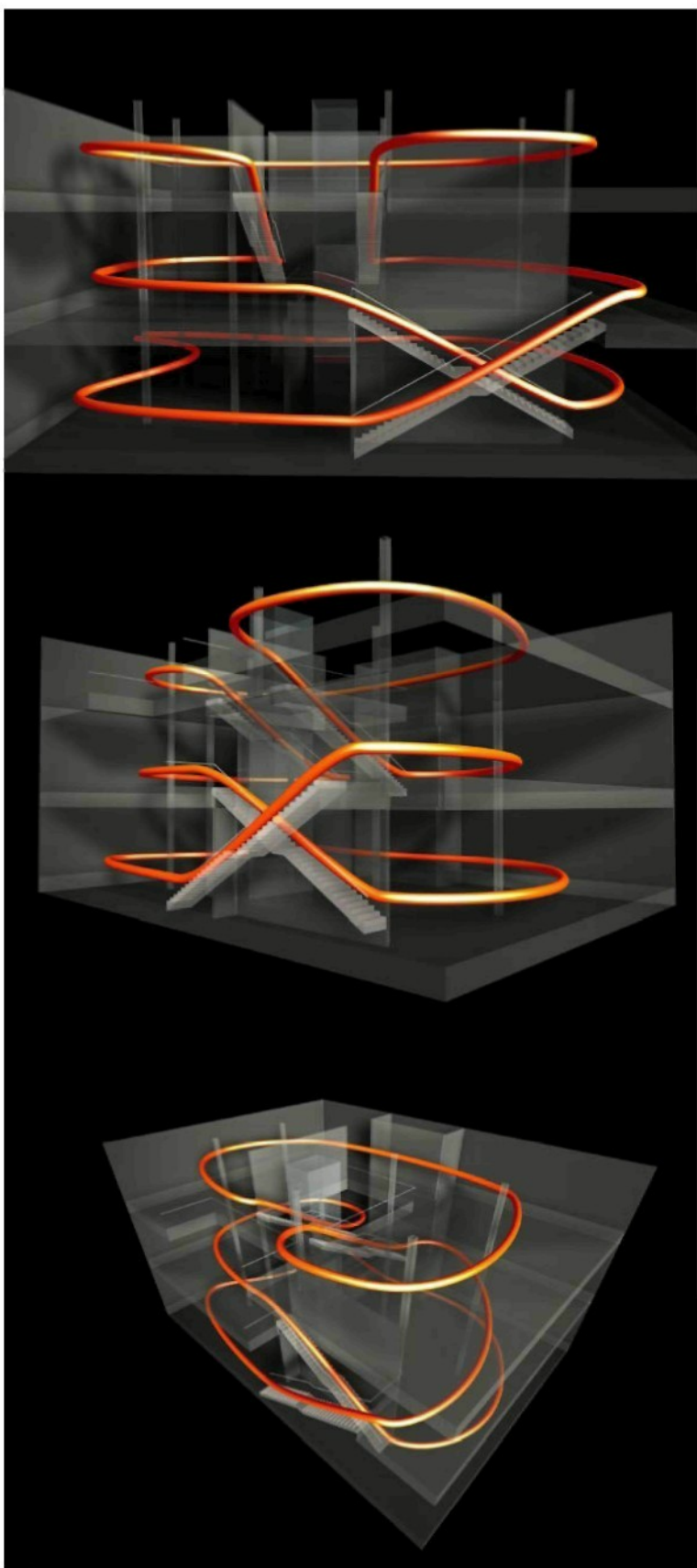
POHLED VÝCHODNÍ 1:400

POHLED ZÁPADNÍ 1:400

Expozice se dělí na tři základní části: všeobecně historický úvod seznamující návštěvníka s obecnými informacemi ohledně prehistorie lidstva a dějin Jeongok-ri, hlavní část představující na osudech jednoho smyšleného člověka život v době kamenné a naučného závěru, který upozorňuje na současné problémy a aspekty a nastoluje otázky pro budoucnost. Největší význam má střední část, v níž návštěvníky provádí smyšlený paleolitický člověk (jakýsi korejský Kopčem) dobou svého života od narození až do smrti. Expozice nabízí návštěvníkům mnoho možností, jak ji procházet. V principu existuje krátká informativní dějová cesta a dlouhá podrobná, objasňující a dokazující cesta. Hlavní součástí obou cest jsou centrální výjevové exponáty, jež doplňují další upřesňující informace rozdělené do třech kategorií - fakta, spekulace a dílna. Divák si tak sám určí, kolik a čeho si projde a nastuduje.

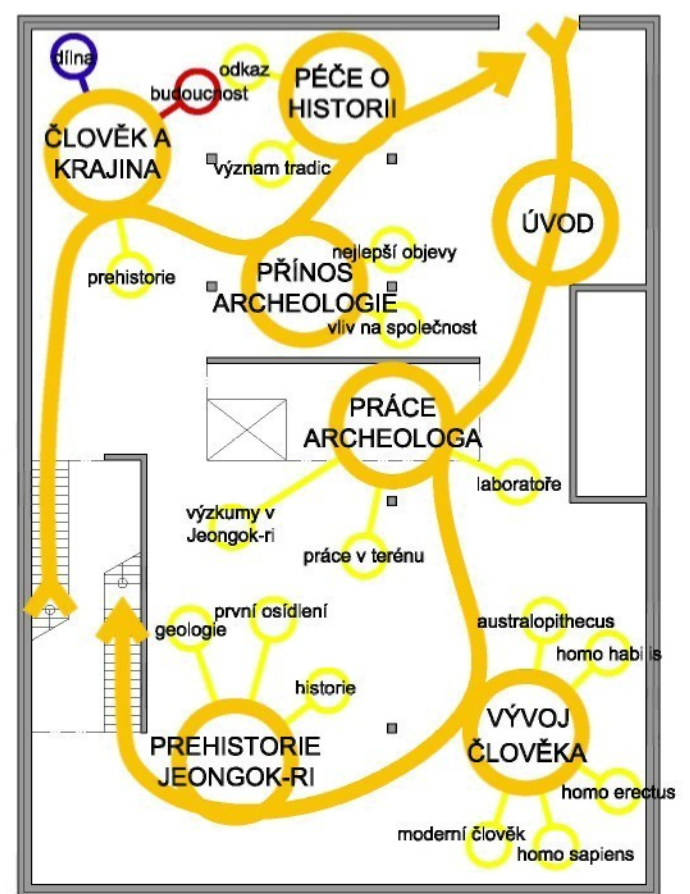
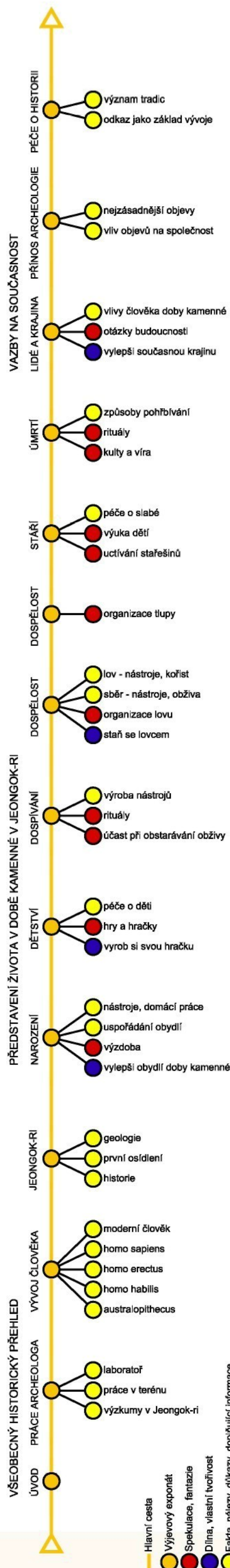
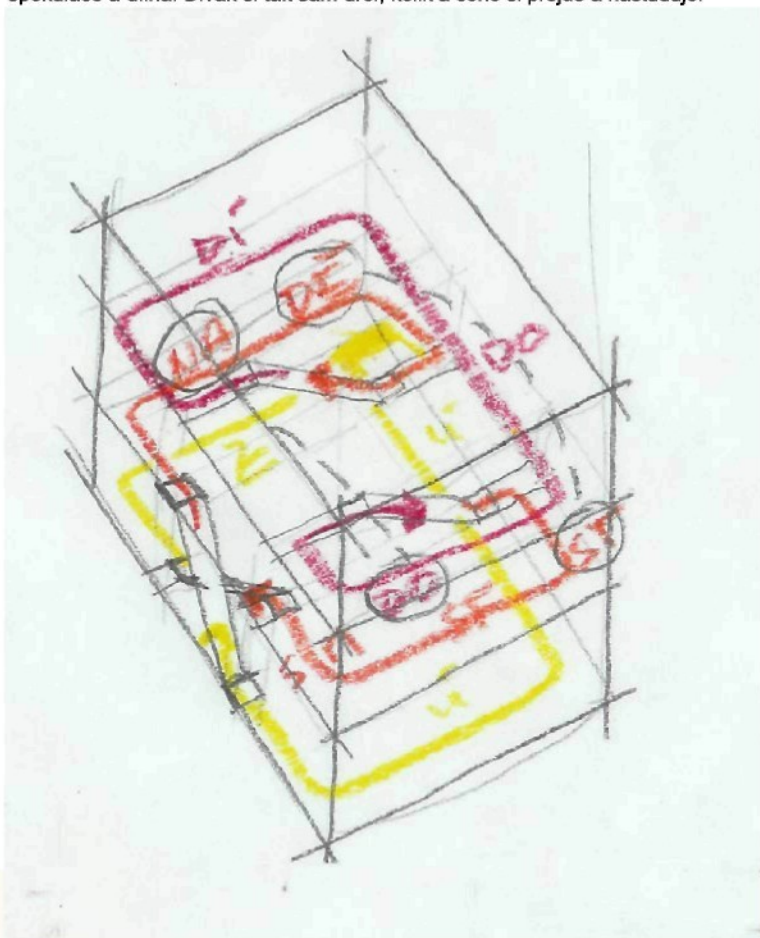

SCHÉMA PŘÍZEMÍ

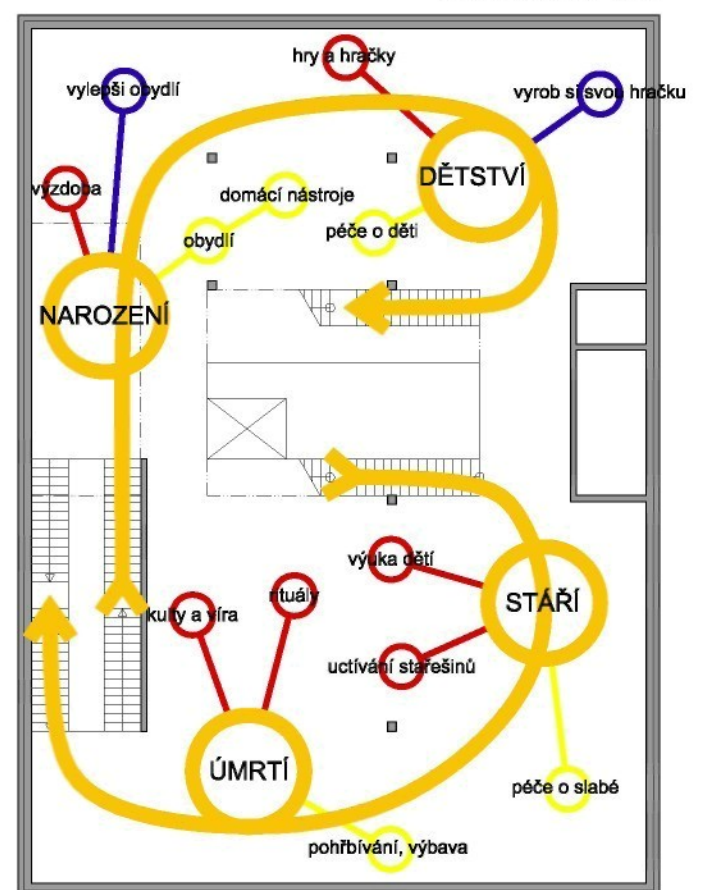

SCHÉMA 1. PATRA

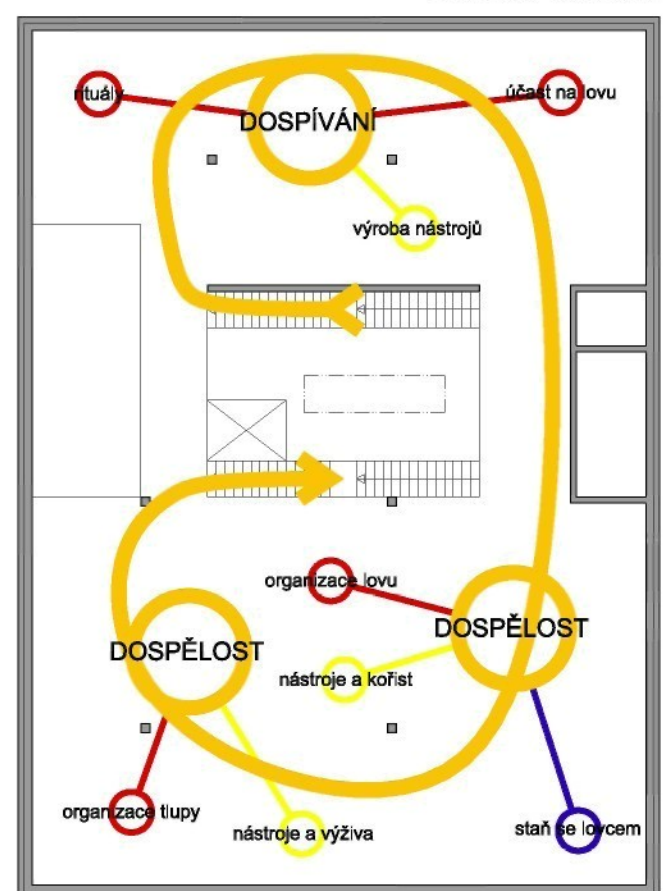
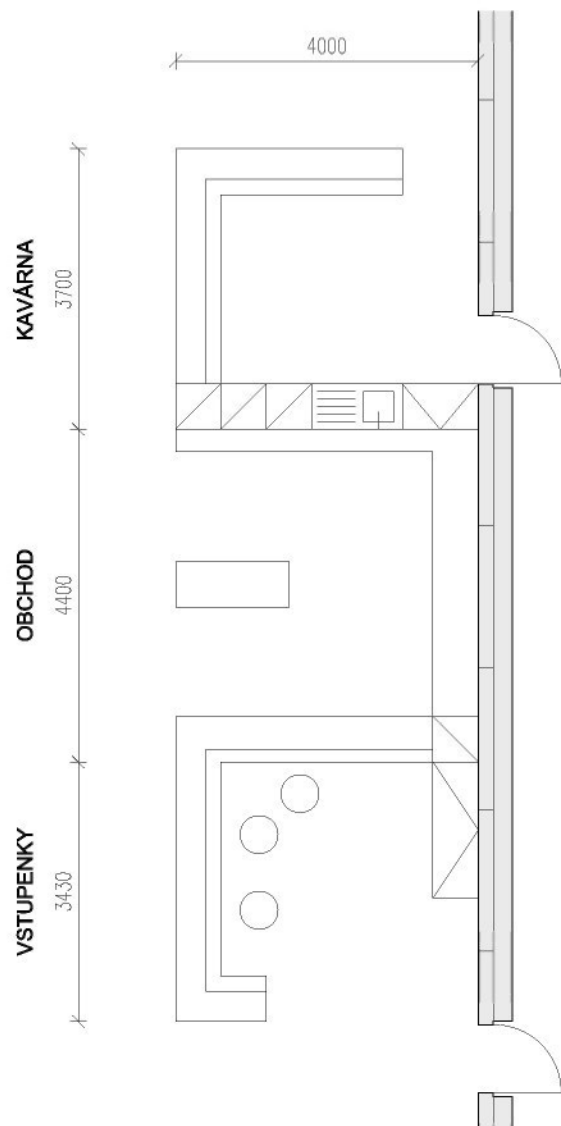

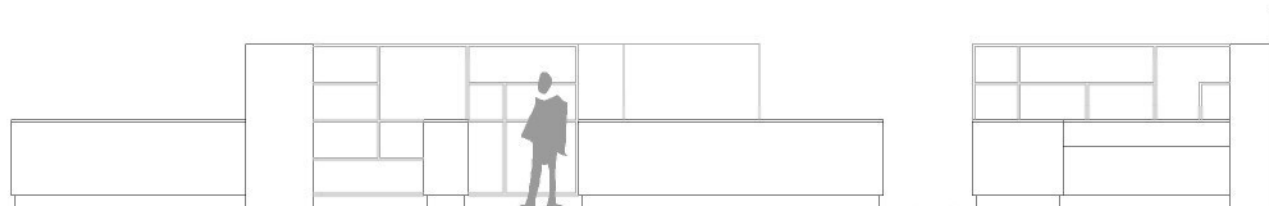
SCHÉMA 2. PATRA

SCHÉMA EXPOZICE

Museum svým posláním nejen pokladnice vědomostí, ale také místa jejich předávání je pojato jako monument. Tomu odpovídá jasné, nekompromisní vzezření. Přesné objemy nesou betonový plášť, který nenechá nikoho na pochybách o bytelnosti a odolnosti této instituce. Prefabrikované desky z jemnozrného betonu tvoří provětrávanou fasádu, která působí hladce a přesně jak v celku, tak i v detailu. Desky mají dva rozdílné moduly, větší 2650mm je přisouzen expoziční části, menší 1875mm kryje budovu zázemí. Desky jsou opatřeny na zadní straně vyčnívající výztuží, za níž se věší na připravené ocelové konzoly. Otvory se přizpůsobují v co největší míře uvedeným modulům. Kromě typických prvků budou vyrobeny i některé speciální, jedná se zejména o dílce přiléhající terénu a proskleným konstrukcím vstupní haly a potom o rohové prvky, které jsou vždy celým modulem na čelní (kratší) straně objektu a polovinou modulu na sousední stěně.

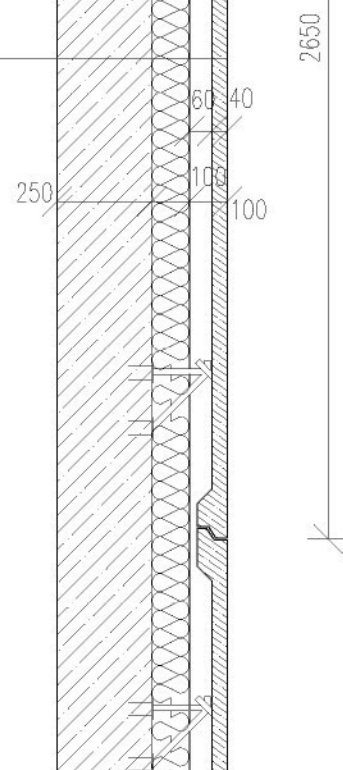

PŮDORYS PRODEJNÍCH PULTŮ 1:100

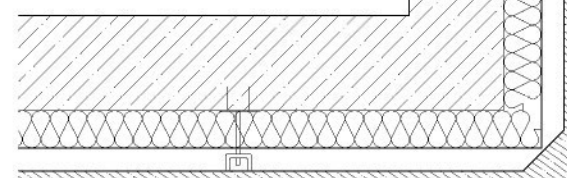

POHLEDY 1:100

NOSNÁ ŽB STĚNA TL. 250 MM
TEP. IZOL. MINER. VLNÁ TL. 100 MM
VZDUCHOVÁ MEZERA
VNĚJŠÍ OBKLAD PREF. ŽB DESKY
ZAVĚŠENÉ NA OCELOVÝCH KONZOLÁCH

DETAILY FASÁDY 1:20

Prodejní pulty jsou rozčleněny do třech funkčních částí - prodej lístků, obchod a kavárna a do dvou vizuálních - vysoké regály obchodu a zázemí kavárny a nízké prodejní části. Základním materiálem je dřevo. Vysoké regály jsou světlé, deska prodejního pultu pak tmavá. Hlavním vizuálním prvkem jsou čelní obkladové desky s natištěnými motivy pravěkých jeskyních maleb, které tak symbolicky při vstupu do budovy zcela zřetelně návštěvníkům naznačují, kde se nacházejí.

DETAILY

21

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

Museum prehistorie v Jeongok-ri
provincie Gyeonggi, kraj Yeoncheon
Jižní Korea

Michal Rosický
kontakt: mrosicky@centrum.cz

diplomní projekt
Fakulta architektury
Technické university v Liberci
květen 2006
vedoucí práce:
Prof. ing. arch. akad. arch. Jiří Suchomel

TEXTOVÁ ČÁST:

I. Situace, zadání

Místo
Terénní konfigurace
Zadání

II. Areál

Náplň areálu současná a budoucí
Přístup
Museum jako centrum
Ostatní části

III. Museum

Pozice musea
Monument vs. jarmark
Průchodnost a rozdělení funkcí
Ukazování a význam odkopu
Princip expozice

IV. Park

Účel
Princip
Naučná cesta

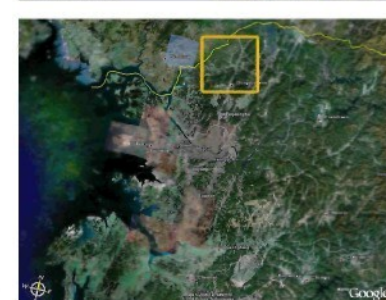
V. Průvodní zpráva

Dispoziční a provozní řešení
Materiály a barvy
Konstrukční a technické řešení

VI. Bilance ploch

VII. Použitá literatura

První náhodné nálezy v oblasti Jeongok-ri učinil jistý americký voják v roce 1978. Odstartoval tak systematický průzkum jedné z nejvýznamnějších východoasijských archeologických lokalit doby kamenné. Nalezené nástroje typu Acheulean v této lokalitě znamenaly jistý průlom v dosavadních teoriích o šíření znalostí v době kamenné. Tak zvaná Moviova linie, která předpokládala jakési rozdělení paleolitického světa na pokročilejší západ a zaostalejší východ, stavěla na zručnosti opracování kamenných nástrojů a uváděla, že na východě zeměkoule se objevují pouze velmi jednoduché nástroje. Nálezy v Jeongok-ri však naznačují obdobnou zručnost při zpracovávání kamenů jako v západní části světa. To je jeden z důvodů, proč je zdejšímu nalezišti přikládán takový význam. Systematické vykopávky započaly na místě hned v roce 1979 a od té doby se na nich vystřídalo mnoho věhlasných nejen korejských archeologů. Do roku 2002 proběhlo celkem jedenáct vědeckých výprav na naleziště Jeongok-ri.

I. Situace, zadání

Místo

Město Jeongok se nachází v samém severním cípu Jižní Koreje, pár kilometrů od demilitarizované zóny okolo hranice s jejím severním sousedem. Provincie Gyeonggi obklopuje hlavní město Soul a sousedí se severokorejským státem. Na jejím severním okraji se rozkládá kraj Yeoncheon, který se vyznačuje velkým množstvím úrodné, obdělávané půdy a bohatou nabídkou přírodních krás. Protékají jím dvě významné řeky - Imjin a Hantan. V severovýchodních partiích se jedná o hornaté území, směrem k západu se krajina vyrovnává a nabízí již zmiňované bohatství zemědělské půdy.

Terénní konfigurace

Území prehistorického areálu se rozkládá v divácky velmi atraktivním meandru řeky Hantan, obklopeném z jihu výraznými zalesněnými pahorky. Plocha uvnitř meandru je terénně rozdělena na dvě výškové úrovně pod zemí ukrytou čedičovou deskou. Čedičový výlev se podařilo spolehlivě datovat na stáří přibližně půl milionu let, což velmi usnadňuje dataci vlastních nálezů. Výškový rozdíl obou úrovní činí přibližně patnáct až dvacet metrů. Čelo desky vytváří v krajině jasně zřetelný na jih orientovaný sráz běžící křížem přes vnitřní plochu meandru od západu k východu. V jednom místě je průchod tímto srázem umožněn přirozeně vytvořenou průrvou. Další výraznější terénní útvary jsou již dílem novodobé lidské činnosti – náspy a zářezy silnic, železnice.

Zadání

Cílem soutěže bylo navrhnout náplň a podobu vytyčeného území a budovu vlastního musea. Území zahrnuje víceméně přístupovou cestu k místu musea podél terénního zlomu a pak celkem velkou plochu na místě současných rodinných domků, které budou odstraněny. Pro vlastní budovu musea je vytyčen čtverec okolo přírodního průlomu svahem.

Museum nemá být pouze samostatnou budovou zprostředkovávající návštěvníkům informace o prehistorii, ale má fungovat i jako centrum všech okolních aktivit týkajících se prehistorie a historie Koreje (o náplni areálu viz II. Areál).

V rámci určeného prostoru pro budovu musea může být umístěna ještě další doplňková konstrukce (stavba), pro účely související např. s venkovní expozicí, pro další provozy pro návštěvníky apod. Kromě území a vlastní budovy musea je úkolem navrhnout také „scénář expozice“, tedy princip, kterým se budou informace sdělovat návštěvníkům.

Na návrh musea a okolí mají vliv následující skutečnosti:

-Existence hrany čedičové desky, kterou zadavatel ve vyznačeném prostoru požaduje odkrýt a na vrstvách spráše nad ní dokumentovat historické kulturní vrstvy. Tím se objasňuje vztah práce archeologa a skutečných pozůstatků a stop historie. Tento „odkop“ je považován za významný exponát a má být prezentován veřejnosti, lhostejno zda uvnitř, či vně musea.

-Expozice má zábavnou a zajímavou formou předvést artefakty objevené na zdejším nalezišti, jedná se výhradně o pěstní klíny, jejich úlomky a suroviny na jejich výrobu. Předmětů jsou přibližně tři stovky a způsob jejich prezentace je ponechán na vůli architekta.

-Návštěvník se dozví nejen obecné historické informace, ale především se podrobně seznámí s kulturou života doby kamenné v oblasti Jeongok-ri

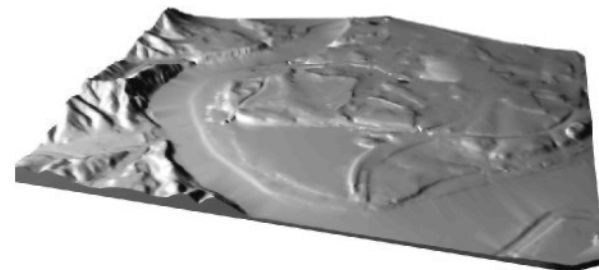
-Bude představen přehled vývoje lidského druhu tak, jak je v současnosti ve společnosti většinově chápán a přijímán

-Budova bude navržena v harmonii s okolním přírodním prostředím, zejména v blízkosti vlastního naleziště budou zásahy do krajiny minimální

Hlavní rozměrová kritéria jsou nastavena následovně (hrubé podlažní plochy):

Výstavní plochy (stálá a proměnlivá expozice)	1650 m ²	33%
Archivy, sklady (depozitář, nakládací rampa, spec. skl.)	500 m ²	10%
Kurátorská část (šéf, kurátoři, výzkumné místnosti)	350 m ²	7%
Administrativa (ředitel, kanceláře, jednací místnost)	150 m ²	3%
Výuka (víceúčelový sál, medialab)	300 m ²	6%
Veřejné prostory (vstupní hala, café, obchod)	250 m ²	5%

Technologie (strojovny, elektro, údržba, úklid)	350 m ²	7%
Komunikace (chodby, schody, záchody)	1200 m ²	24%
Zvláštní funkce (dle návrhu jakýkoli účel)	200 m ²	4%
Součet	5000 m²	

II. Areál

Náplň areálu současná a budoucí

V současné době se v areálu nachází kromě vlastního naleziště a souvisejících provozních budov i místo, na němž se každoročně koná Paleolitický festival. Festival je kombinací zejména masové spotřební kultury, skanzenu a experimentální archeologie. Na programu jsou kromě vystoupení populárních zpěváků také různá divadelní představení povětšinou s historickou tematikou a v neposlední řadě si návštěvníci mohou zkusit na vlastní kůži některé činnosti z doby kamenné.

Kromě těchto dvou aktivit se počítá v okolí musea i s dalšími činnostmi. Celý areál tak bude sestávat ze šesti částí, které, ač v jistých ohledech značně nesourodé, nabízejí pestrý výběr aktivit pro příchozí. Jsou jimi: Museum, Prehistorický park, Venkovní expozice (místo vykopávek), Historická vesnice, Zábavní park a Odpočinkový park. Jednotlivé atrakce jsou ve velké míře samostatné, propojené do jakési sítě pouze pěšími trasami tak, aby návštěvník mohl bez překážek volně přecházet a dle svého vlastního zájmu si vybrat cíl, přitom však stále vnímat budovu musea jako střed všeho dění.

Charakteristika jednotlivých aktivit viz II. Ostatní části.

Přístup

V těsné blízkosti areálu procházejí dvě významné dopravní trasy – silnice číslo 3 vedoucí od Soulu míjí areál na východě a silnice číslo 37 vedoucí víceméně podél demilitarizované zóny přibližně východo-západním směrem, která území obklopuje ze západní a severní strany.

Protože celý komplex je pojat jako síť samostatných aktivit, nebude mít jedinou vstupní bránu. Zábavní park, Historická vesnice a Prehistorický park budou mít vlastní parkoviště ve své blízkosti, čtvrtá parkovací plocha sloužící zejména pro přístup k museu je umístěna u silnice číslo 3 na východě území. Tento přístup je však pojat přeci jen jako významnější. Situace ještě neznalí návštěvníci přijíždějící do areálu jako celku, budou dovedeni právě sem.

Odtud návštěvníci procházejí po stezce – časové ose, která je pomocí jednoduchých informačních bodů symbolicky přivádí do minulosti, do středu areálu – k museu. Jedná se spíše o stručné informace o událostech pro přehled o rozlehlosti časových období, o nichž se budou v museu dozvídat. Veškerá historie se odbude vlastně na prvních dvou metrech stezky, dále se dlouhými místy beze zpráv projeví extrémní nedostatek informací, které o dobách prehistorických jsou k dispozici. Celá stezka má přibližně 280 metrů a má přivádět návštěvníky z přítomnosti do doby před 500 000 lety, kdy erupce nedaleké sopky vytvořila čedičový příkrov. Jeden metr cesty tak odpovídá přibližně 1800 rokům historie. Vstupní část, kde se na prvních pár metrech shromáždí prakticky celá historie, vytváří informační vstupní bránu do areálu.

Po stezce se dostane návštěvník na nástupní rampu musea, po níž vystoupá do vlastní budovy.

Příjezd nouzový a zásobovací je také od východu ze silnice číslo 3.

Návštěvníci mohou na místo dorazit i vlakem, který má stanici v těsném sousedství Historické vesnice.

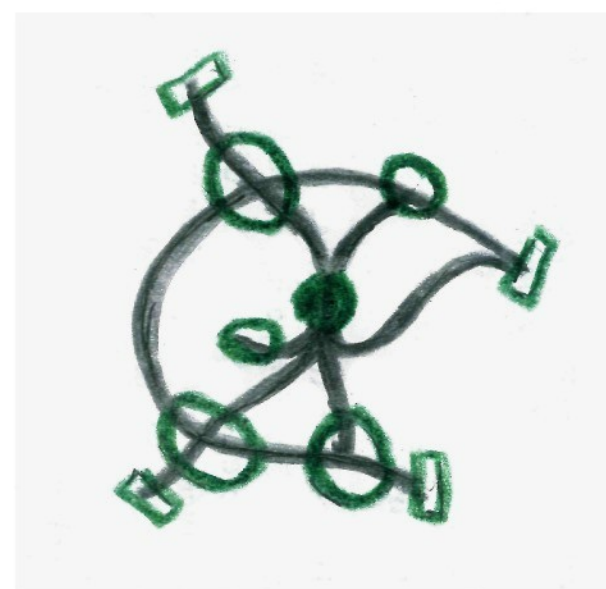
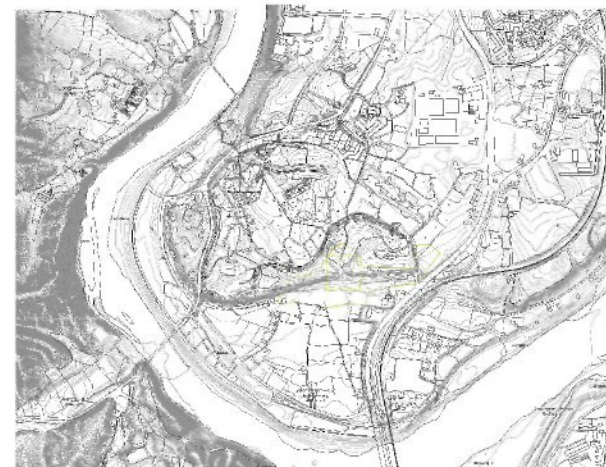
Museum jako centrum

Všem zmiňovaným aktivitám má budova musea tvořit centrum. Srdci areálu koneckonců napovídá i zadaná poloha – nejen geometrickou pozicí, ale i významem přírodního průlomu ve svahu.

Náplň téměř všech částí areálu se týká historie a prehistorie. Ovšem museum je místo, kde se rozličné druhy informací mají sjednocovat a zastřešovat. Okolní aktivity doplňují museum, podporují je a rozvádějí některé dílčí aspekty jím předávaných informací. Budova s tímto výsostným posláním bude tak obklopena dalšími, příbuznými, i když mnohdy nepřilíživě slučitelnými aktivitami. Zmiňovanou skutečnost areálu jako sítě spojující jednotlivá stanoviště a předpoklad značných přesunů návštěvníků v rámci komplexu musí brát budova a její bezprostřední okolí v úvahu. Uvedené skutečnosti mají zásadní vliv na podobu musea, budova zcela jasně artikuluje, že je centrem, že je tím nejdůležitějším bodem celého komplexu.

Ostatní části

Na dolní (jižní) ploše uvnitř meandru Hantangang vznikne „Historická vesnice“ a „Zábavní park“. Historická vesnice bude seznamovat návštěvníky s historií bližší dnešním dnům, jedná se o jakýsi skanzen prezentující kulturní tradice korejského

národa a takzvaný tradiční život. Lze očekávat určitou kombinaci komerčních aktivit, zejména obchod se suvenýry a „tradičními“ výrobky, a kulturních činností, předvádění rozličných historických zvyků a rituálů apod.

Zábavní park bude nabízet zájemcům klasickou poutňovou zábavu se všemi aspekty, které k tomu neodmyslitelně patří: hluk, množství lidí, světelné efekty apod.

Intelektuálně nenáročná lidová odpočinková relaxace sloužící návštěvníkům pro odreagování.

Těsně pod srázem se rozkládá odpočinkový park, jenž nabízí naopak klidnou relaxaci v přírodě – odpočinek bez reflektorů, klaksonů a cukrové vaty (viz IV. Park).

Horní, severní plošina je z velké většiny věnována Prehistorickému parku, který, jak již bylo zmíněno, bude celoročně zasvěcen experimentální archeologii, tedy aktivitám, při nichž návštěvníci mohou vzít fyzicky do ruky některé artefakty (tedy nikoli vzácné archeologické nálezy, nýbrž jejich náhražky) a vykonávat určité činnosti obdobně, jak je prováděli lidé v době kamenné.

Experimentální archeologie je ve světě poměrně rozšířeným způsobem zkoumání života v dobách dávno minulých. Vlastnoruční zkoušení pracovních postupů může často napomoci porozumění, jak člověk doby kamenné používal své nástroje a bojoval o přežití. Kromě toho je to samozřejmě velmi lákavá forma poznávání nejen pro dětské návštěvníky podobných akcí. Vlastní zkušenost tak může výrazně pomoci při vzdělávání.

Pravidelný festival pak všechny tyto aktivity sdružuje a nabízí v rozšířené podobě i s dalšími doprovodnými akcemi. Jeho tématem je popularizovat život doby kamenné a přiblížit prehistorii a vědy ji zkoumající. Jedná se o velkolepou kombinaci zábavy a vzdělání pro široké spektrum návštěvníků. Zájemci mohou zkoušet mnohé činnosti dle receptů doby kamenné. Samozřejmostí je výroba pěstních klínů, nechybí stavba jednoduchého obydlí, práce s hlínou, tvorba nádob a vaků z přírodních materiálů apod. Dokonce je možné i vyrobené kamenné nástroje v praxi použít při pokusném porcování masa a dalších mnohdy poněkud bizarních činnostech. Při prezentaci festivalu nechybí líbiví maskoti, alegorické vozy a nejslavnější hvězdy korejské společnosti.

Festival je významnou krajskou událostí, která je hojně prezentována a podporována v rámci propagace turistického ruchu v kraji Yeoncheon.

Na samém okraji severní plošiny na vrcholu srázu je vlastní archeologické naleziště. Výkopové jámy budou zpřístupněny v rámci venkovní expozice, jejíž náplní je zejména terénní práce archeologa a poznání, co se z dob dávno minulých dochovává do dnešních dnů. Podoba exponátů bude přirozená, nálezy na hliněných podstavcích v hladce vyříznuté obdélníkové jámě. Vše bude pouze chráněno před nepřízní počasí lehkými stanovými konstrukcemi.

III. Museum

Pozice musea

V srdci prehistorického areálu stojí budova musea vyrůstající z lesa a země a nabízející široké možnosti vzdělání v oblasti dávných dějin lidstva. Hustý les svírá museum ze dvou stran – východní a západní, čela budovy jsou tak pojata jako vstupní brány. Budova stojí v přirozeném průchodu strmým svahem, tvoří centrální bod celému areálu. Výjimečná pozice pro výjimečný dům. Jedinečný terénní útvar je podpořen stavbou musea, zdůrazněn jeho význam a jasně označena jeho pozice. Frekventovaný průchod je zregulován a umožněn i méně zdatným návštěvníkům.

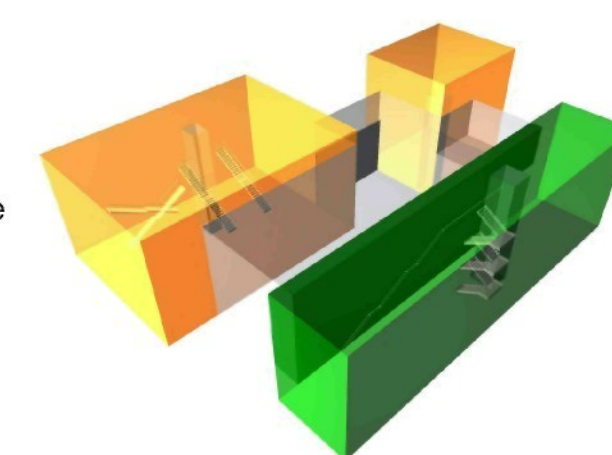
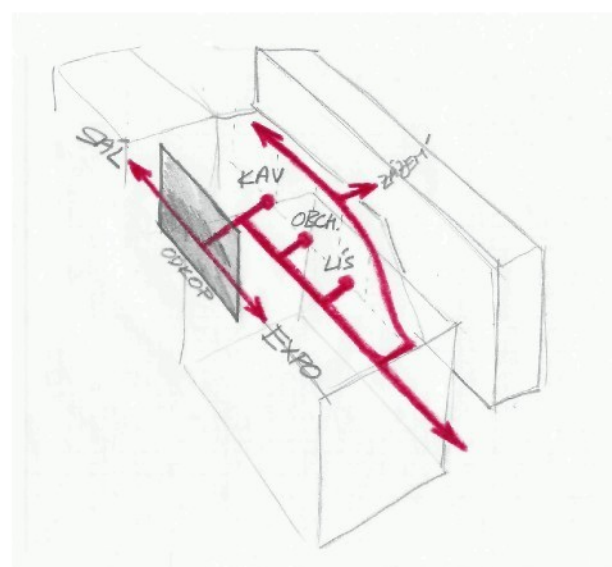
Monument vs. jarmark

Významnost pozice i pojetí musea jdou v principu monumentu. Pojetí jarmarku je ponecháno okolním akcím, zábava a mumraj jsou odcloněny od budovy musea, kde vládne monumentální atmosféra schránky vědomostí a instituce jejího obstarávání. Tomuto principu i odpovídá jasné, nekompromisní vzezření. Přesné objemy nesou betonový plášť, který nenechá nikoho na pochybách o bytelnosti a odolnosti této instituce. Čelní fasády vystupující z lesního masivu fungují jako brány zvoucí do svých útrob přicházející návštěvníky.

Průchodnost a rozdělení funkcí

Přírodní průrva slouží i nadále jako průchod mezi oběma částmi areálu, ovšem je transformována do polointeriérového prostoru centrální prosklené vstupní haly, která rozděluje celou budovu na dvě základní části – západní expoziční rozdělenou do dvou objektů a východní objekt zázemí, který obsahuje kancelářské prostory a vědecké i skladovací zázemí.

Prosklená centrální hala kromě průchodu také zastřešuje provozy nezbytné pro provoz návštěvníků - prodej lístků, obchod a malou kavárnu. Z haly se vstupuje do všech důležitých částí musea – expozice, sálu i provozního zázemí. Pocit oblohy nad hlavou je důležitou součástí pobytu v této prostře, stejně jako průhled zvenku dovnitř. Při průchodu nemá mít návštěvník pocit uzavřenosti, ale v záplavě světla procházet soutěskou musea a buď se přetransportovat do horní části areálu, nebo se ponořit do výkopu a tam nalézt vlastní prehistorii.

Ukazování a význam odkopu

Návštěvníci přicházejí k museu do mírného kopce po nakloněné rovině. Kolem výtvarného prvku se vyhoupnou na vrch a ocitají se ve velkorysém dvoraně, na jejímž konci nalézají hladkou hliněnou stěnu archeologického výkopu. Prezentace hliněné stěny je třetí, ale rozhodně ne nejméně významnou funkcí prosklené dvorany. Odkryv kulturních vrstev na čedičovém základu je zpočátku pohledu zakrytý objektem expozice. Na odkryvu se návštěvníci (ti procházející pouze pohledem shora z druhé strany haly) mohou seznámit s neúprosnou skutečností, která ze všeho, o čem se dozvídají v expozici, zbyla do dnešních dob. Tento dílem obraz dílem dokument je monumentální přes osm metrů vysoká hliněná stěna ve spodní části s hladce odříznutou čedičovou stěnou. Je to naznačující úvod a zároveň zastřešující závěr expozice. Přímo od ní se vstupuje do obou nejvýznamnějších vzdělávacích prostor – expozice a sálu. Stěna funguje jako lákadlo i exponát zároveň. Její monumentální a vznešenou krásu si mohou lidé vychutnávat ze světla otevřeného velkorysého prostoru haly.

Princip expozice

Expozice je pojata jako dějová s jednou základní linkou, po níž návštěvníci procházejí prostorem a dozvídají se všechny důležité informace.

Dějová linka se dělí na tři základní části: všeobecně historický úvod seznamující návštěvníka s obecnými informacemi ohledně prehistorie lidstva a dějin Jeongok-ri, hlavní část představující na osudech jednoho smyšleného člověka život v době kamenné a naučného závěru, který upozorňuje na současné problémy a aspekty a nastoluje otázky pro budoucnost.

Největší význam má střední část, v níž návštěvníky provádí smyšlený paleolitický člověk (jakýsi korejský Kopčem) dobou svého života. Divák sleduje Kopčemovy osudy od narození až do smrti a seznamuje se tak nejen s každodenní snahou jeho tlupy získat dostatek potravy, ale i s výjimečnými událostmi v jeho životě.

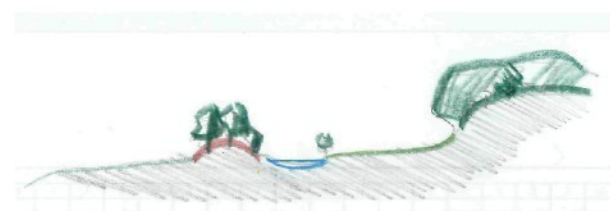
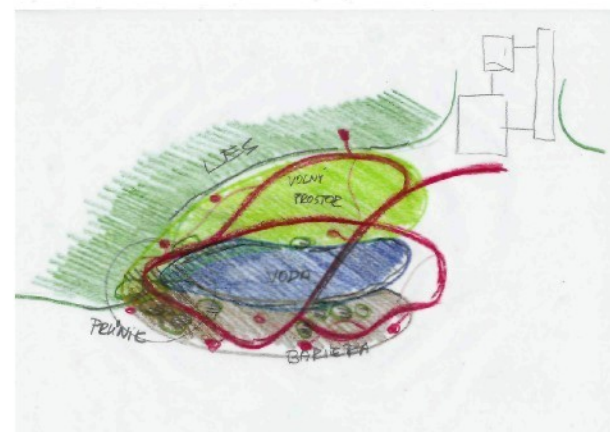
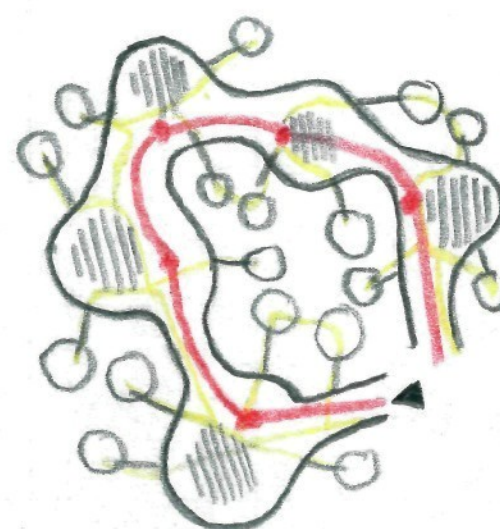
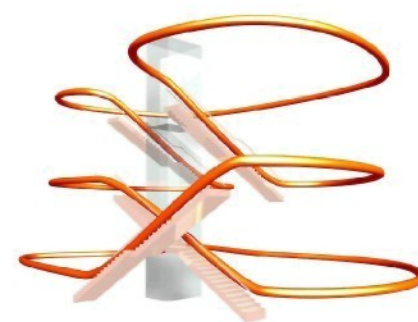
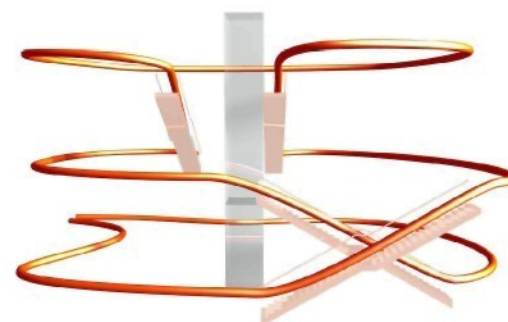
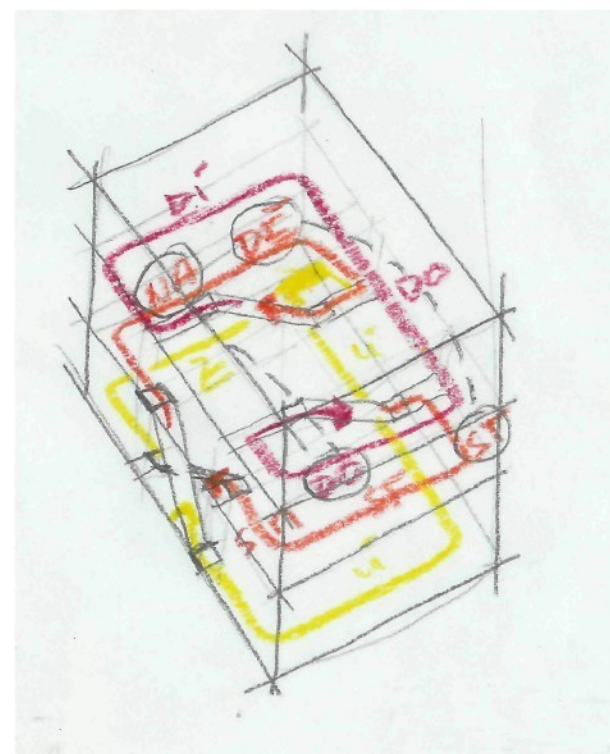
Expozice nabízí návštěvníkům mnoho možností, jak ji procházet. V principu existuje krátká informativní dějová cesta a dlouhá podrobná, objasňující a dokazující cesta. Hlavní součástí obou cest jsou centrální výjevové exponáty, které formou figurín, panoramat a projekcí budou přibližovat vždy určitou významnou událost v Kopčemově životě.

Krátká cesta v principu obchází tyto dějové exponáty doplněné jen nezbytnými a nejdůležitějšími informacemi.

Kromě výjevových zásadních exponátů jsou součástí expozice ještě informativní zákoutí, která doplňují, zpřesňují základní vědomosti, popřípadě předkládají důkazy podporující (či vyvracející) nějakou hypotézu, nebo skutečnost. Tyto doplňkové informace jsou rozdělené do třech kategorií - fakta, spekulace a dílna. Fakta poskytují rozšíření vědomostí, prezentují nálezy, důkazy. Spekulace nabízejí možnost seznámit se i s věcmi, které nejsou doloženy přímými nálezy, ale lze se domnívat, jedná zejména o zvyky, rituály, různé drobnosti ze života apod. Dílny jsou místa, na nichž si návštěvník může vyzkoušet dovednosti, prokázat vlastní znalosti, nebo zapojit svou vlastní fantazii při předkládání vlastních spekulací.

Každý divák si tak sám určí, kolik a čeho si projde a nastuduje – možností je nepřeberné množství.

Nálezy budou návštěvníkům prezentovány jednak v informativních zákoutích fakta, především však v rámci výjevových exponátů ve skutečných situacích (resp. smyšlených situacích)

IV. Park

Účel

Odpočinkový park je klidnou, neprůchozí, zónou určenou pro posezení, procházku, nebo poležení v přírodě.

Princip

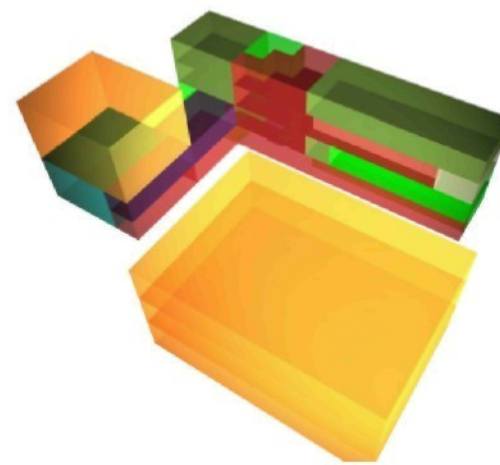
Koncepčně se zakládá na čtyřech paralelních přírodních elementech, jež se na konci parku prolínají. Jsou jimi: les, volná zatravněná plocha, voda a "bariéra". Bariéra sestává z několika umělých vyvýšenin a ostrůvkové zeleně. Jejím účelem je pohledově a pocitově uzavírat prostor parku od okolních provozů. Ovšem oddělení není neprodyšné, hlavní cesta se skrz ně několikrát krátce prosmýkne, aby nabídla i pohled "na druhou stranu". Na konci odlehlejšího od musea se pak všechny prvky proniknou v umělém mokřadu, který se sporadickými stromy bude nabízet bohatou flórou a snad i faunu.

Do parku je z předprostoru musea jeden přístup. Existuje zde hlavní cesta, po níž lze dvěma smyčkami projít v zásadě celý prostor. Doplňkově je zde ještě několik užších, vedlejších cest, které někde tvoří zkratku, jinde nabízejí odbočku k nějakému cíli.

Pro sezení jsou v parku určeny jednak volně stojící lavičky na březích jezírka, jednak proti slunci chráněná místa se stolem a několika lavičkami pro posezení i piknik, případně stolní hru, nebo jinou zábavu.

Naučná cesta

Pro zpestření je v parku také Cesta po stopách dávných lovců, což je série inscenovaných zastavení se smyšlenými a uměle vytvořenými archeologickými nálezy. Divák se, chce-li, může seznámit s tím, co vlastně archeologové nacházejí a z čeho se dozvídají o historii. Tato zastavení doplňují obecné informace, které návštěvníci dostanou v muzeu, a přibližují i jiné nálezy, než které učinili archeologové v Jeongok-ri. Ty si mohou ostatně prohlédnout ve venkovní expozici, kde budou zpřístupněny výkopové jámy se svými příznačnými i přízračnými "hrobečky" pěstních klínů.

V. Průvodní zpráva

Dispoziční a provozní řešení

Provozně je museum rozděleno na dvě části oddělené střední prosklenou halou. Provozní zázemí musea je umístěno ve východním čtyřpodlažním objektu, který je navržen jako konstrukční jednotrakt a v některých částech dispoziční dvojtrakt. Všechna patra propojuje schodiště a rozměrný výtah přibližně ve středu dispozice. V nejvyšším patře je velkoplošné pracoviště kurátorů s nezbytným sociálním zázemím a drobným příručním skladem, odděleně pak pracovna vedoucího kurátorského úseku a dvě další kanceláře. Ve druhém patře se nachází administrativa s jednacím místností, laboratoře s vlastní šatnou a také hlavní vstup z horní úrovně centrální haly. Dolní dvě úrovně jsou věnovány skladům a technickému zázemí. Většinu prvního patra zabírá depozitář s badatelnou, v přízemí se pak nachází řada provozních skladů. Sociální zařízení pro zaměstnance je dvojí, v přízemí sloužící pro pracovníky ve vstupní hale (prodej lístků, obchod, kavárna) a ve druhém patře pro administrativní a vědecké pracovníky. Příjezd zásobovacích vozidel je od východu od silnice číslo 3, od lesa na východní straně je taktéž vstup pro zásobování.

Objekt zázemí je jediným ze všech tří, který má okenní otvory. Všechny jsou orientovány na východ do lesa. Jednak se tak nabízí příjemný pohled pro zaměstnance, jednak se zachovává neporušenost objektu směrem do čela musea a vstupní haly. Okna jsou pásová a umístěna do modulu fasády (viz V. Materiály a barvy).

Střední část musea je plně věnována vstupní hale. Příchod k muzeu je po nakloněné rovině do mírného kopce kolem výtvarného prvku, který doplňuje předpolí musea. Za vstupem skrze dvojitou skleněnou fasádu se cesta pouze procházejících návštěvníků odděluje na široké schodiště vedoucí na horní úroveň druhého vstupu. Návštěvníci expozice procházejí po rovině podél schodiště, pod nímž se nachází shluk prodejních pultů s veškerým návštěvníckým servisem. Poté, co si zakoupí lístky případně suvenýry, dojdou návštěvníci až na konec haly, kde je čeká pohled na odkrytou hliněnou stěnu a vstup do expozice či sálu. Prostor pod horní vstupní plošinou je dvoupodlažní a v přízemí využit pro sociální zázemí návštěvníků, v patře pro sklady a dílny údržby objektu.

Objekt expozice je třípodlažní s jediným vstupem i výstupem. Vertikální komunikace se přizpůsobují cestě expozicí, která začíná i končí u vstupního, respektive výstupního otvoru. Jsou navrženy celkově čtyři schodiště tak, aby každé z nich sloužilo pouze jednosměrně. V prostoru expozice jsou dvě pohotovostní toalety pro návštěvníky a nezbytný prostor pro technologie.

Objekt sálu a proměnlivé výstavy je umístěn v zadní části musea. Sál je přístupný z dolní úrovně od odkopané stěny. Pojme 198 diváků a je vybaven drobným zázemím. Vstupy do sálu jsou dva v dolní části vedle pódia. Sál má pro dobrou viditelnost převýšení 30 centimetrů na každou řadu diváků a jeho konstrukční výška je 7,5 metru. V prostoru vstupu a zázemí je vloženo mezipatro přístupné z prostoru údržby v prvním patře objektu zázemí. Mezipatro obsahuje technologie nezbytné pro provoz sálu a proměnlivé výstavy nad ním. Do prostoru proměnlivé výstavy se vchází z horní úrovně střední haly. Prostor je ponechán bez stavebních zásahů, jeho dispozice bude věcí konkrétní instalace. Ve hmotě objektu sálu a výstavy je integrován výtah spojující obě úrovně střední haly.

Materiály a barvy

Museum svým posláním nejen pokladnice vědomostí, ale také místa jejich předávání je pojato jako monument. Prefabrikované desky z jemnozrnného betonu tvoří provětrávanou fasádu, která působí hladce a přesně jak v celku, tak i v detailu. Desky mají dva rozdílné moduly, větší 2650 mm je přisouzen expoziční části, menší 1875 mm kryje budovu zázemí. Desky jsou opatřeny na zadní straně vyčnívající výztuží, za níž se věší na připravené ocelové konzoly. Otvory se přizpůsobují v co největší míře uvedeným modulům. Kromě typických prvků budou vyrobeny i některé speciální, jedná se zejména o dílce přiléhající terénu a proskleným konstrukcím vstupní haly a potom o rohové prvky, které jsou vždy celým modulem na čelní (kratší) straně objektu a polovinou modulu na sousední stěně. Všechny tři objekty mají jednotný vzhled, mají působit společně jako jeden element v kontrastu se skleněným klínem mezi nimi.

Ve střední hale se zcela zřetelně kromě betonových fasád projevují tři další materiály: Sklo jako krycí blána, ocel, která ji nese, a cihla na podlaze. Sklo na střeše a fasádách bude izolační dvojsklo, čiré, propouštějící co možná nejvíce viditelného světla a co možná nejméně tepelného záření, jako výhodný se zdá být systém fólie vložené do prostoru mezi skly (např. Heat Mirror).

Konstrukce nesoucí skleněné elementy bude ocelová a je navržena tak, aby pokud možno zcela minimálně rušila jak výhledy z interiéru do okolí, tak i pohledy dovnitř, do musea. Vazníky jsou kombinací tyčových elementů a táhel s obloukovou dolní stranou. V příčném směru jsou v dolní části propojeny táhly, v horní pak nosníky skleněných tabulí a na koncích zavětrovány. Skleněné vstupní fasády jsou dvojité, vytvářející zádveří, konstrukci mají obě stěny společnou. Střecha má spád 2% ve směru od hlavního vstupu dozadu k hornímu vstupu, kde je umístěn žlab. V místě styku s budovou sálu a výstavy bude odtok vody řešen nástřešně v rámci betonové předsazené fasády.

Na podlahách všech společných prostor leží cihelná dlažba, která tvoří betonovým fasádám podklad a doplněk, v určitém smyslu i kontrast. Vnáší do monumentálního prostoru drobnou kresbu, malé měřítko a přibližuje tak celý prostor návštěvníkovi.

Do prostoru pod schodištěm jsou umístěny prodejní pulty, které jsou rozčleněny do třech funkčních částí - prodej lístků, obchod a kavárna a do dvou vizuálních - vysoké regály obchodu a zázemí kavárny a nízké prodejní části. Základním materiálem je dřevo. Vysoké regály jsou světlé, deska prodejního pultu pak tmavá. Hlavním vizuálním prvkem jsou čelní obkladové desky s natištěnými motivy pravěkých jeskyních maleb, které tak symbolicky při vstupu do budovy zcela zřetelně návštěvníkům naznačují, kde se nacházejí.

Konstrukční a technické řešení

Geologické podmínky staveniště jsou relativně obtížné, vrstva spraší, šikmý čedičový podklad a značné převýšení staveniště budou klást velké nároky na návrh základů. Výkopy ve sprašových zeminách budou zajišťovány pilotovými stěnami a během odtěžování zeminy jištěny zemními kotvami.

Konstrukční systém objektů je stěnový, v objektu expozice pak ve středu se sloupy, z monolitického betonu. Obvodové stěny jsou nosné tloušťky 250 mm. Stropy jsou navrženy jako žebírkové, ve většině prostor se zavěšeným podhledem.

Objekt zázemí je jednotrakt s nosnými fasádami, jednou nosnou příčnou vnitřní stěnou a nosnou betonovou výtahovou šachtou. Rozpon stropů je 8475 mm. Přes osmnáct metrů dlouhé pásové okenní otvory jsou po přibližně 3,5 metru vybaveny nosnými ocelovými sloupky. Ze stěny přiléhající ke střední hale je vykonzolováno schodiště. V místech, kde si to bude provozovatel žádat, budou stropy vybaveny zavěšeným podhledem. Konstrukční výška objektu je 3750 mm, celková výška objektu včetně atiky od podlahy vstupní haly 15 900 mm.

Objekt expozice má stropy také žebírkové, položené na stěnách a průvlacích. Maximální rozpon je 7200 mm. Konstrukční výška je zde 5000 mm, celková výška objektu je shodná s objektem zázemí. Sál a proměnlivá výstava mají stropy uložené ve stěnách s rozponem 12 350 mm. Sál má akustický podhled skrývací technologii, proměnlivá výstava využívá dvojité podlahy. Podlaha výstavního prostoru je v úrovni horního vstupu do musea, Světlá výška 8700 mm umožňuje v případě potřeby vestavět pro výstavu vložené patro.

Skleněná střecha je nesena ocelovými vazníky s rozponem maximálně 13 600 mm. Vazníky jsou kombinací tyčových elementů a táhel s obloukovou dolní stranou. V místě u odkopu jsou vazníky neseny příhradovým nosníkem uloženým mezi objekt expozice a objekt sálu. Zavětrování je realizováno v krajních polích v prostoru zádveří. Ve vhodných místech budou skleněné tabule střechy otvíravé pro lepší větrání celého prostoru.

Střechy jsou jednoplášťové s fóliovou krytinou.

Technologie je rozdělena do jednotlivých objektů, přičemž v objektu expozice a sálu je pouze nezbytné vybavení pro provoz těchto částí, vše společné je umístěno v objektu zázemí.

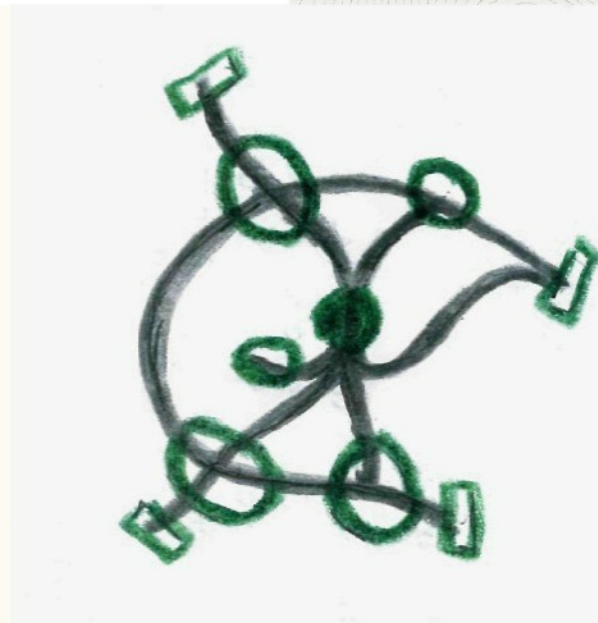
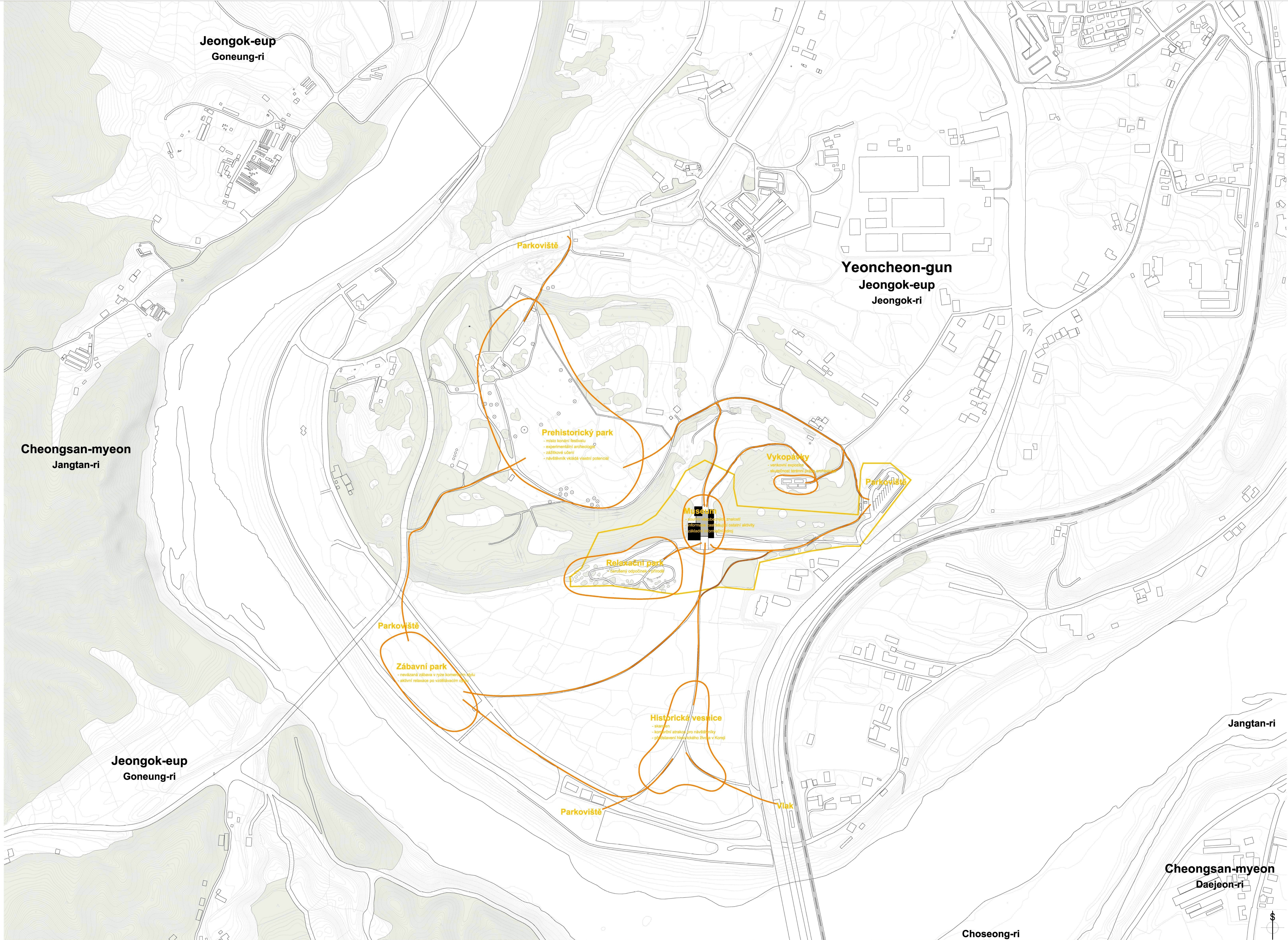

VI. Bilance ploch

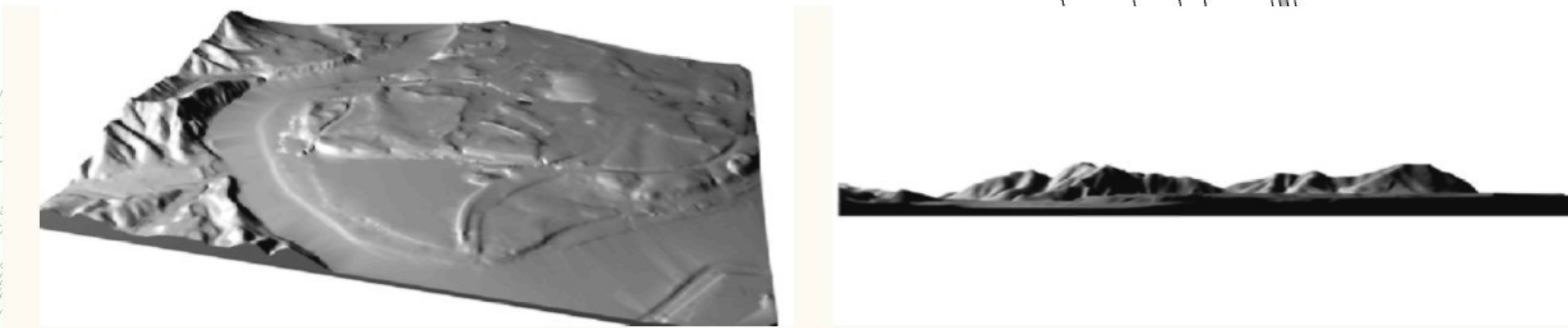
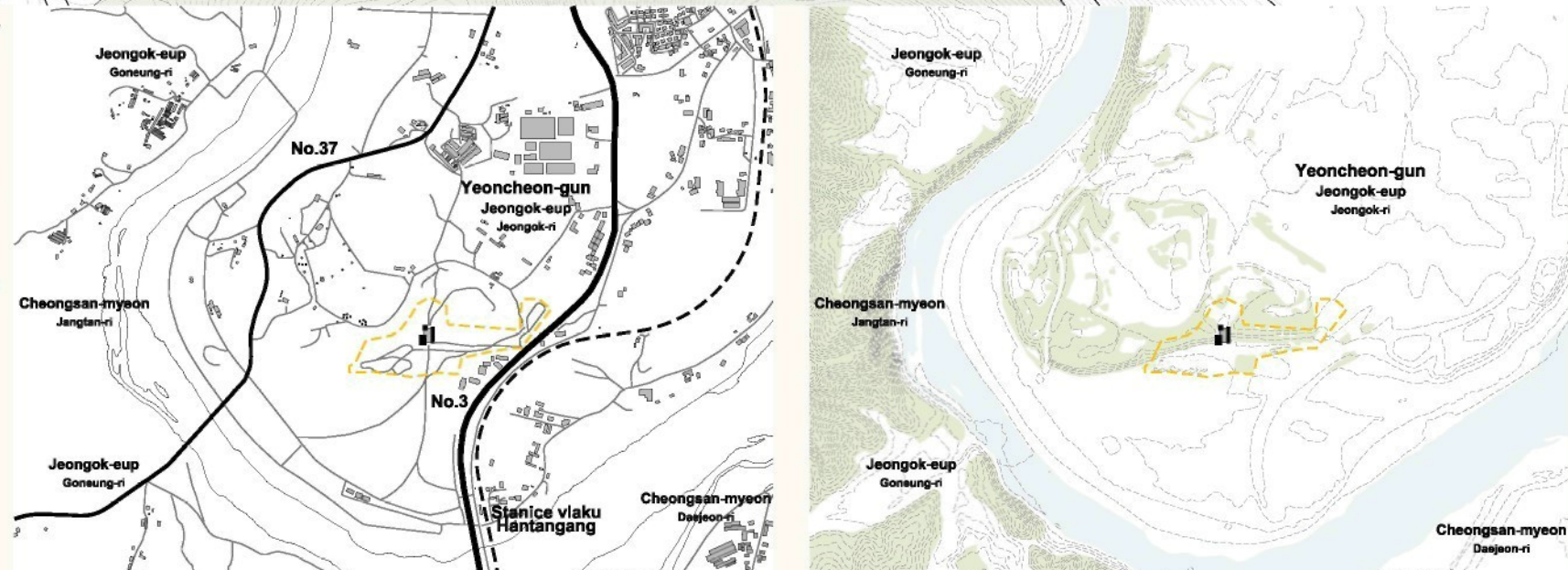
Stálá expozice	1513 m ²	34 %
Proměnlivá výstava (v jednopodlažním uspořádání)	180 m ²	4 %
Sál	150 m ²	3 %
Vstupní hala	756 m ²	17 %
Zázemí		
Sklady	544 m ²	12 %
Technologie	292 m ²	7 %
Administrativa	162 m ²	4 %
Kurátorská část	420 m ²	9 %
Komunikace (včetně WC)	470 m ²	10 %
Celkem	4497 m ²	100 %

VII. Použité zdroje informací

- [1] Korea Data a fakta, Nakladatelství JAN, Praha, 1992
- [2] Svoboda, J., Dvorský, P.: Archeologové na loveckých stezkách, Albatros, Praha, 1994
- [3] Lommel, A.: Pravěk a umění přírodních národů, Artia, Praha, 1972
- [4] Encyklopedie Wikipedia: http://en.wikipedia.org/wiki/South_Korea, <http://en.wikipedia.org/wiki/Gyeonggi-do>
- [5] Jeongok-ri Paleolithic festival: <http://www.ilyc21.net/festival/2005/english/>
- [6] The Smithsonian Institution Human Origins Program: <http://www.mnh.si.edu/anthro/humanorigins/>

Oblast archeologických nálezů je ve výrazném meandru řeky Hantan. Na vnější straně zákruty se tyčí relativně vysoké zalesněné pahorky, které tak celou oblast výrazně pohledově ohraničují. Vnitřní plocha meandru je čedičovým přítkovem starým přibližně půl milionu let, respektive jeho čelní strmou stěnou, rozdělena na dvě výškové úrovně. Svahy mezi nimi je velmi příkrý a má převýšení asi 20 metrů. Prehistorický areál v Jeongok-ri sestává ze šesti částí, které dohromady, až v jistých ohledech, nesourodě, nabízejí pestrý výběr aktivit pro příchozí. Jednotlivé atrakce jsou ve velké míře samostatné, propojené pouze pěšími trasami tak, aby návštěvník mohl bez překážek volně přecházet dle svého vlastního zájmu. Středem nejen geometrickým, ale i významovým je budova vlastního muzea. Nižší jižní plošina obsahuje Historickou vesnici a Zábavní park, těsně pod svahem je ukryt Odpočívkový park. Na horní severní rovině se nalézá Prehistorický park a na samém okraji srázu vlastní nálezště nyní Venkovní expozice. Na terénním zlomu obou oblastí v místě přirozeného průchodu stojí budova muzea, která tak vytváří hrdlo, jímž prochází hlavní, nikoli však jediná, spojnice severní a jižní části.

Michal Rosický

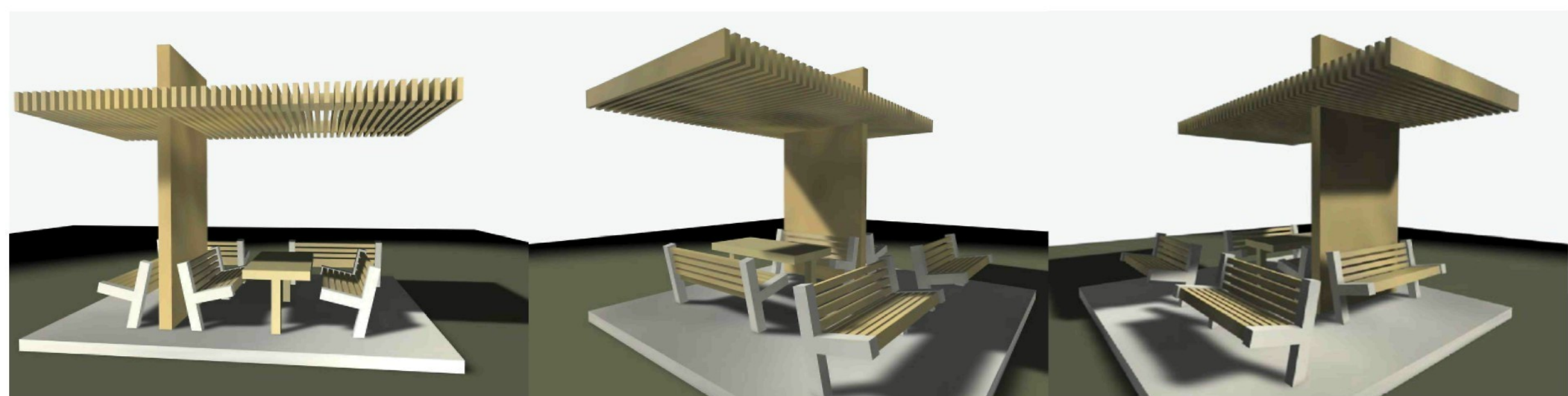
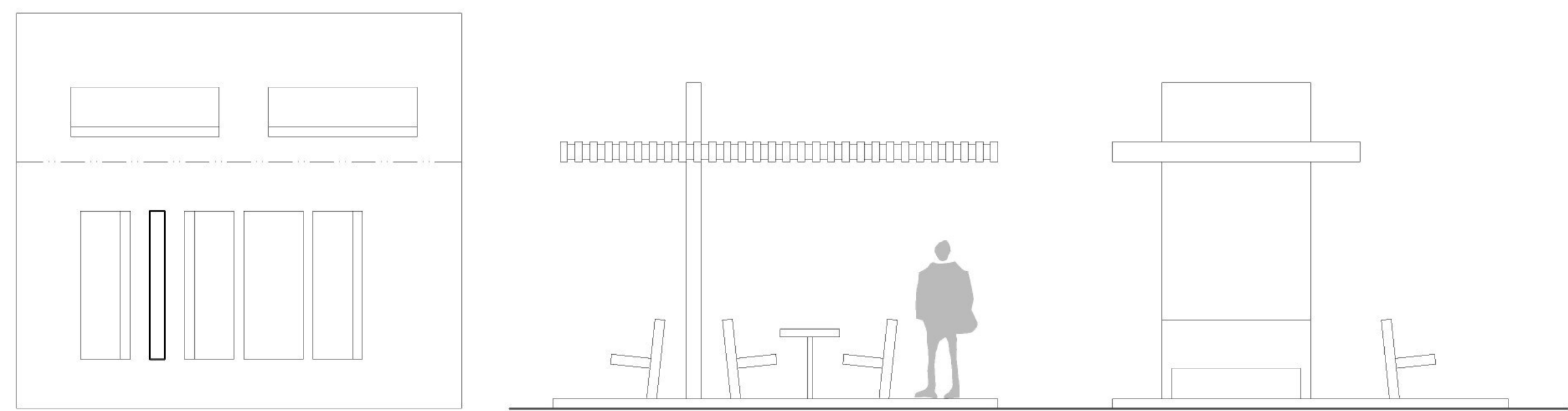
diplomní projekt - Fakulta architektury TUL - květen 2006 - vedoucí práce: prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

SITUACE CELÉHO AREÁLU 1:2000

1

ODPOČINKOVÝ PARK - POSEZENÍ 1:50

VENKOVNÍ EXPOZICE - ZASTŘEŠENÉ AUTENTICKÉ VÝKOPY

SITUACE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ 1:500

CESTA PO STOPÁCH DÁVNÝCH LOVCŮ

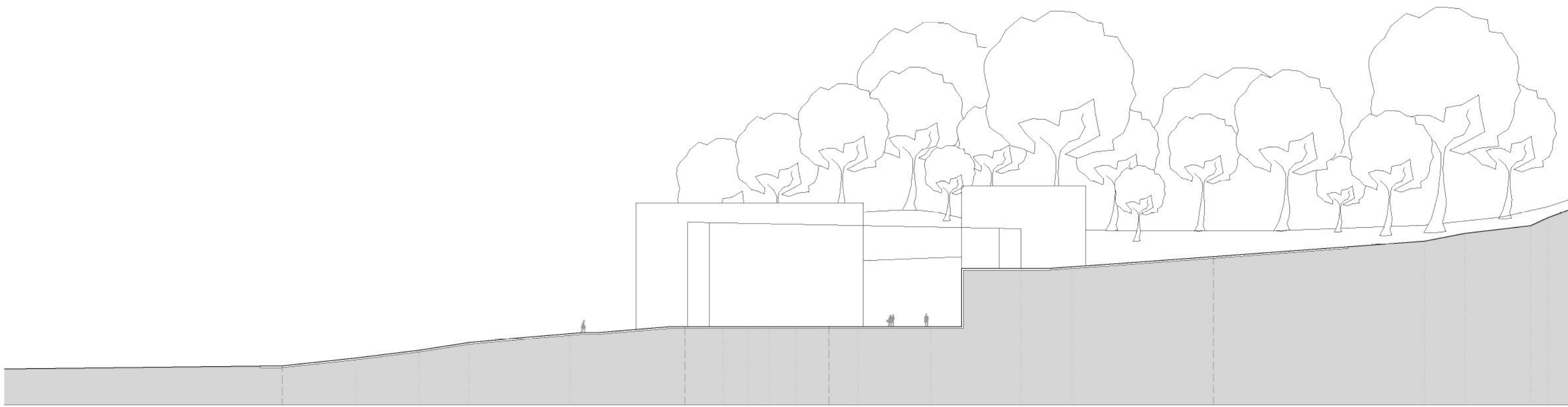
- 1 Zbytky kostry ulovené zvěře, známky opracování nástrojů, ztracený písečný klín
- 2 Nástěnná malba na skalním výchozu
- 3 Zbytky potopeného člunu s výbavou rybáře
- 4 Tábořiště, zbytky ohniště, hromádky pohozených kostí, úlomky opracovávaných kamenů
- 5 Past na zvěř, umělé tvarování terénu pro usměrnění průchodu zvěře
- 6 Otisky nohou dávných lovců uchované v blátě
- 7 Mohyla padlého bojovníka, uspořádaná hromada kamení, zbytky obřadních nástrojů
- 8 Místo sběru kamenů na klíny, vytříbené hromady balvanů

ČASOVÁ OSA DO PREHISTORIE

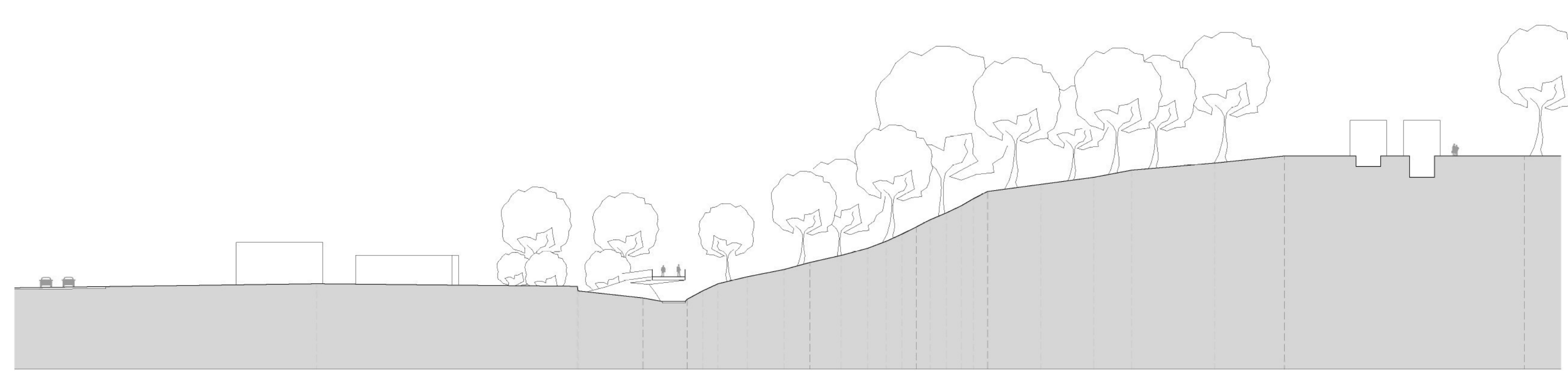
- Návštěvník postupuje ze současnosti parkoviště do prehistorie musea
- Vzdálenost 280 metrů = 500 000 let historie od čedičového výlevu
- 1 metr cesty odpovídá 1800 roků historie
- Prvních několik metrů bude tvořit informační bránu do celého areálu
- Návštěvníci postupně musí téměř vyhledávat jednotlivé události v nám neznámé historii
- Cesta končí před museem - 500 000 let zpět, kdy došlo k erupci a vyhlití čediče

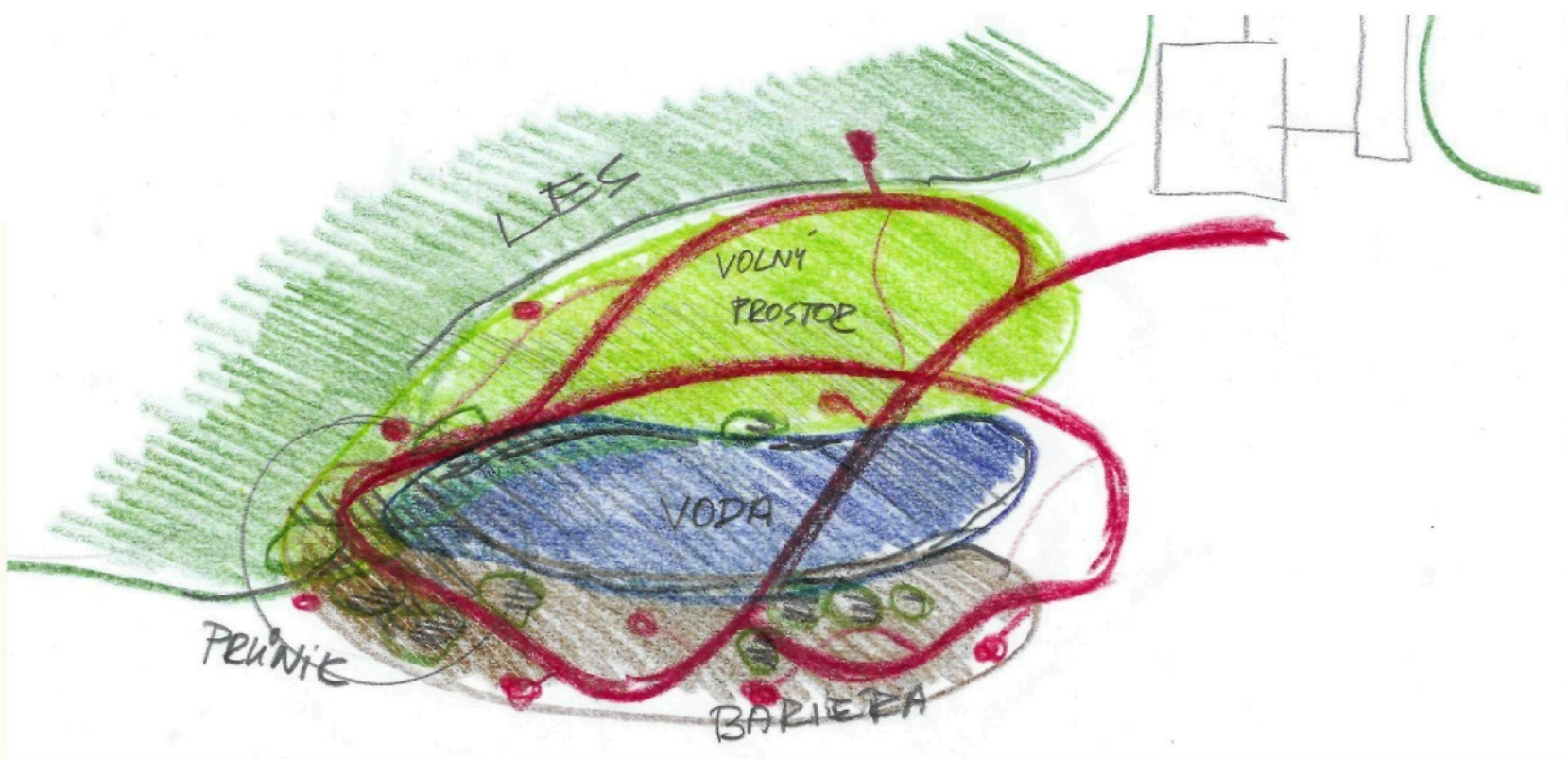
ŘEZ ÚZEMÍM A-A 1:500

ŘEZ ÚZEMÍM B-B 1:500

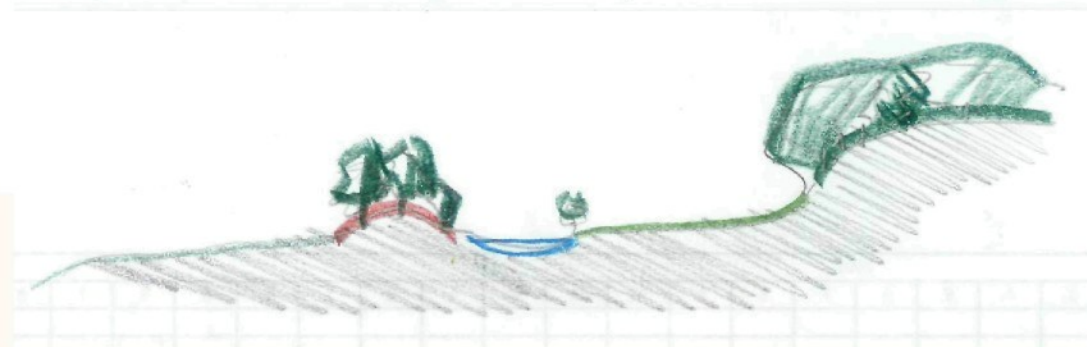

ŘEZ ÚZEMÍM C-C 1:500

Přístup do území je zejména z parkoviště na východě. Příjezd vozidlem je ze státní silnice číslo 3. Návštěvníci pak procházejí po stezce - časové ose, která je pomocí jednoduchých informačních bodů symbolicky přivádí do minulosti. Jedná se spíše o jednoduché informace pro přehled o rozlehlosti časových období, o nichž se budou v museu dozvídat. Veškerá historie se odbude vlastně na prvních dvou metrech stezky, dále se dlouhými místy beze zpráv projeví extrémní nedostatek informací, které o dobách prehistorických jsou k dispozici. Po stezce se dostane návštěvník na nástupní rampu musea, po níž vystoupá do vlastní budovy, případně odbočí za jiným cílem.

Odpočinkový park je klidnou, neprůchozí, zónou určenou pro posezení, procházku, nebo poležení v přírodě. Skládá se ze čtyř paralelních elementů, jež se na konci parku prolínou. Jsou jimi: les, volná zatravněná plocha, voda a "bariéra". Bariéra sestává z několika umělých vyvýšenin a ostrůvkové zeleně. Jejím účelem je pohledově a pocitově uzavírat prostor parku od okolních provozů. Ovšem oddělení není neprodyšné, hlavní cesta se skrz ně několikrát krátce prosmykne, aby nabídla i pohled "na druhou stranu". Na konci odlehle od musea se pak všechny prvky proniknou v umělém mokřadu, který se sporadickými stromy bude nabízet bohatou flóru a snad i faunu. Pro zpestření je v parku také Cesta po stopách dávných lovců, což je série inscenovaných zastavení se smyšlenými a uměle vytvořenými archeologickými nálezy. Divák se, chce-li, může seznámit s tím, co vlastně archeologové nacházejí a z čeho se dozvídají o historii. Tato zastavení doplňují obecné informace, které návštěvníci dostanou v museu, a přibližují i jiné nálezy, než které učinili archeologové v Jeongok-ri. To si mohou ostatně prohlédnout ve venkovní expozici, kde budou zpřístupněny výkopové jámy se svými příznačnými i příznačnými "hrobočky" písečných klínů.

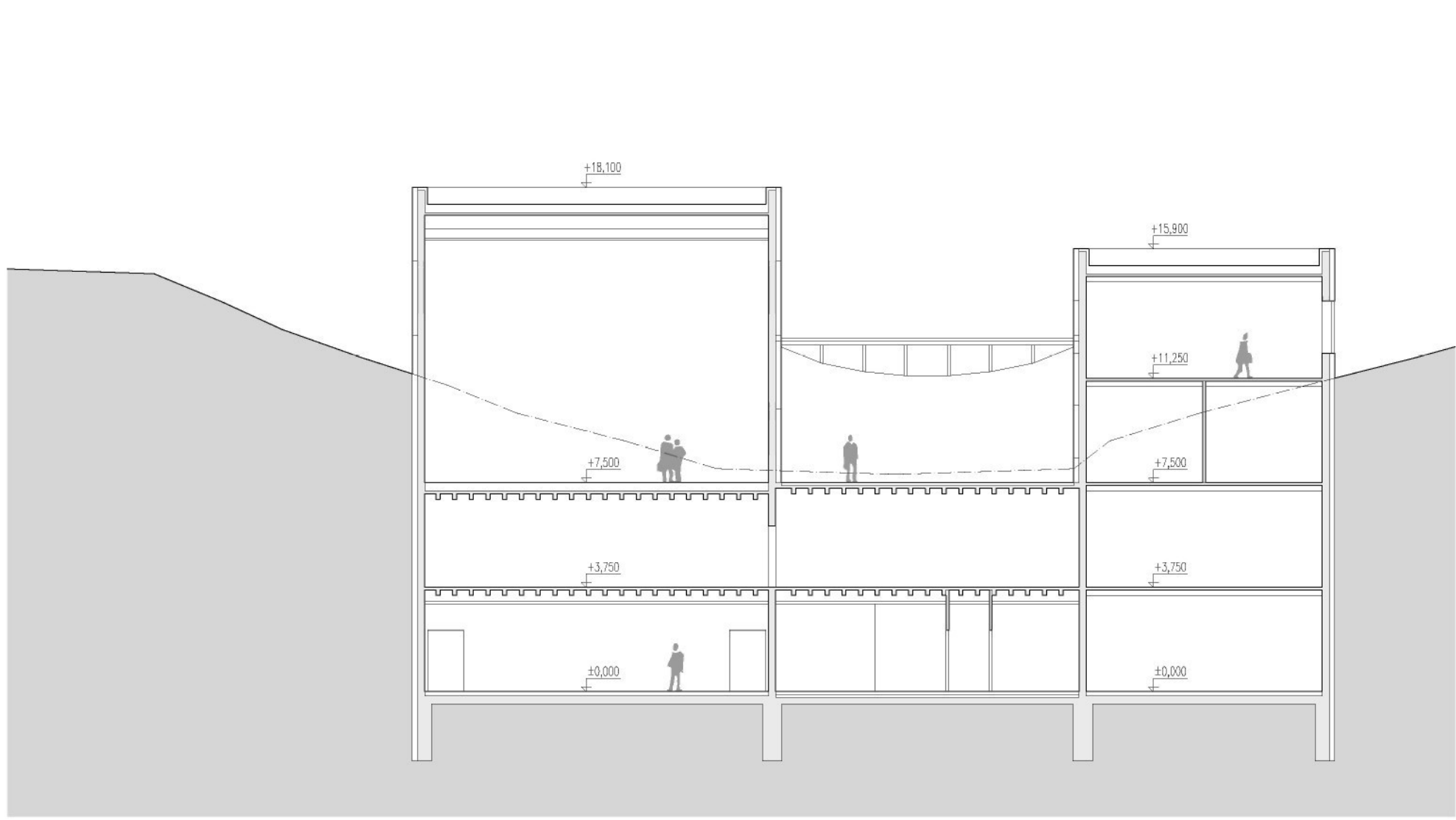
Michal Rosický

diplomní projekt - Fakulta architektury TUL - květen 2006 - vedoucí práce: prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

SITUACE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

2

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

ŘEZ 3-3 1:200

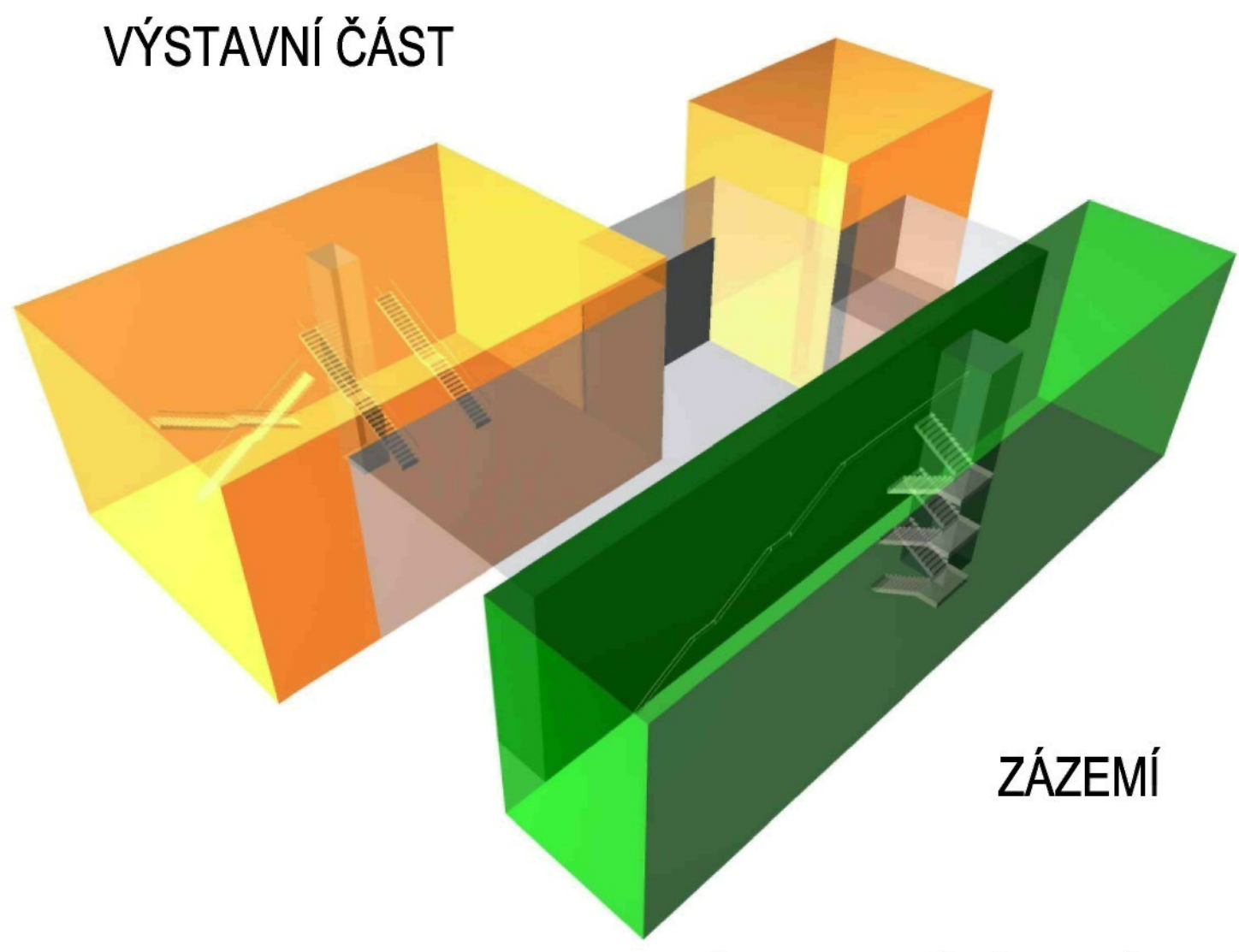
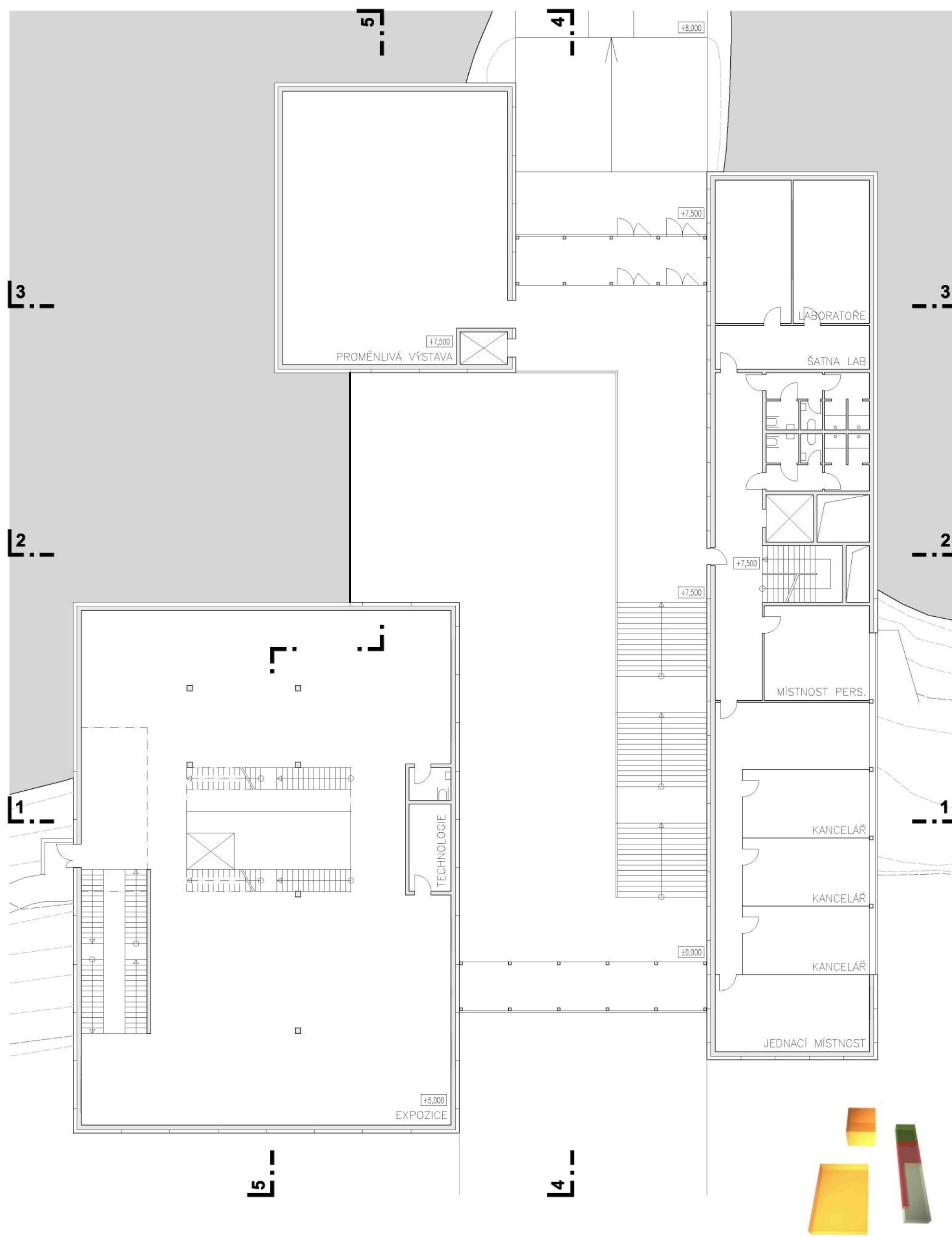
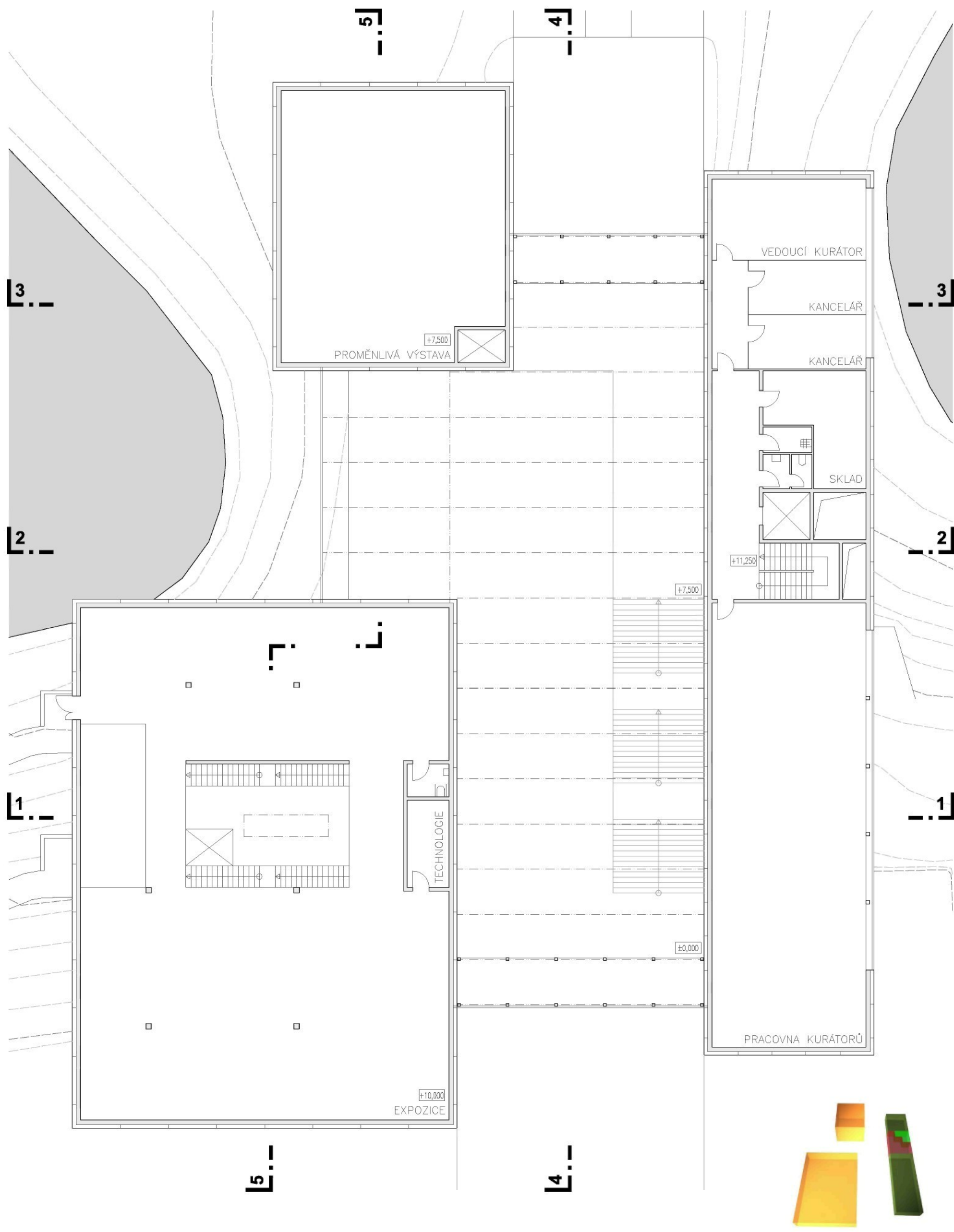

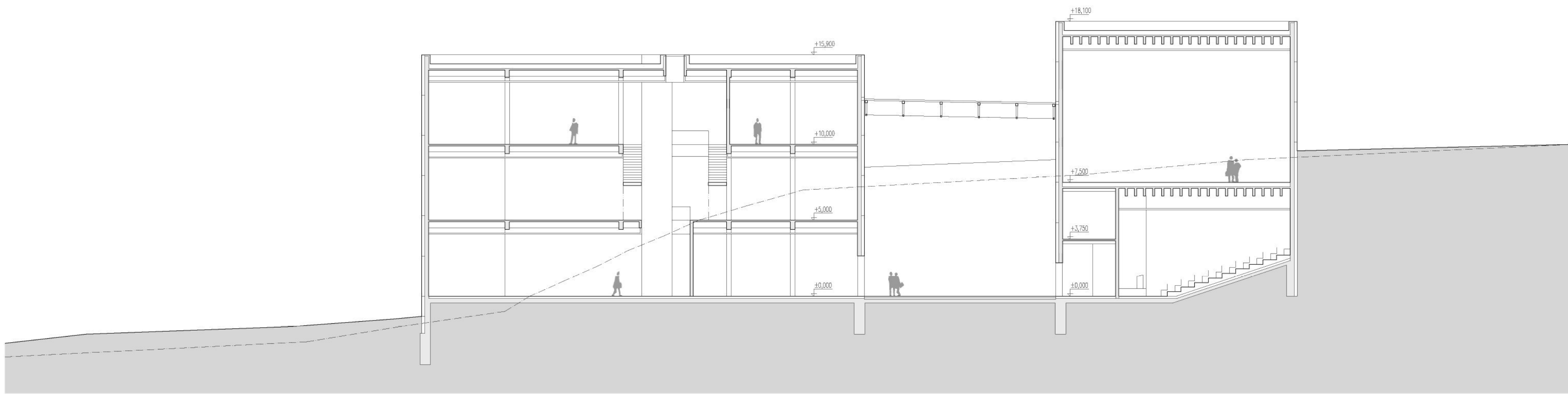
SCHÉMA FUNKČNÍHO DĚLENÍ

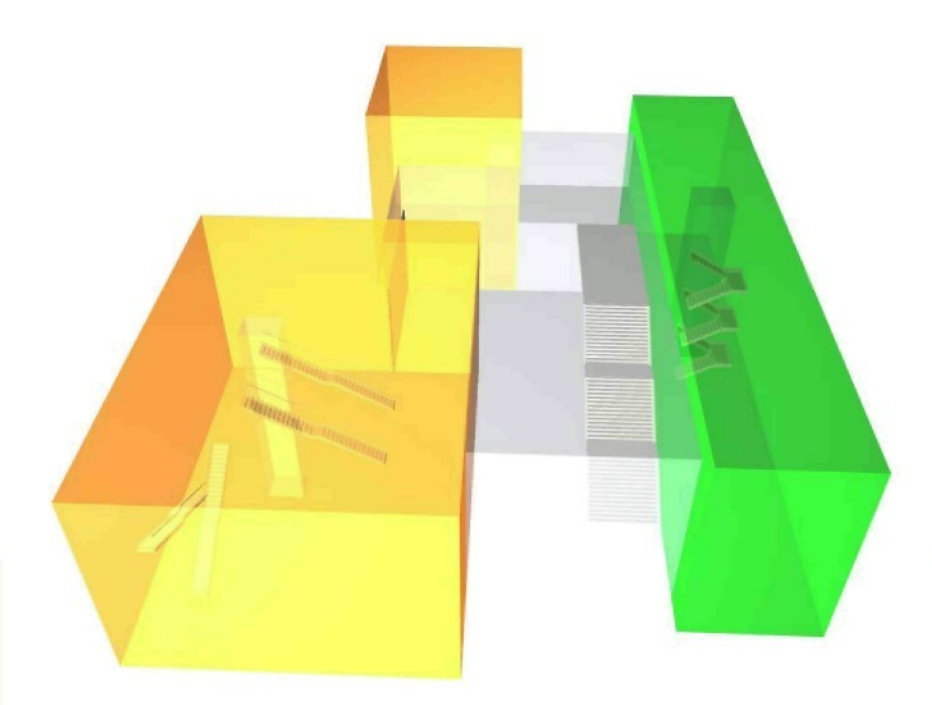
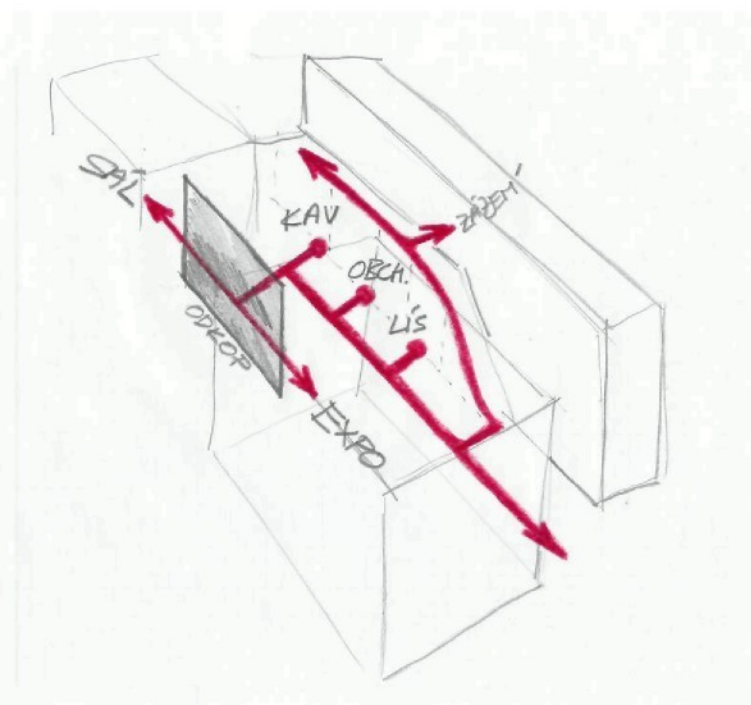
PŮDORYS 2. PATRA 1:200

PŮDORYS 3. PATRA 1:200

ŘEZ 5-5 1:200

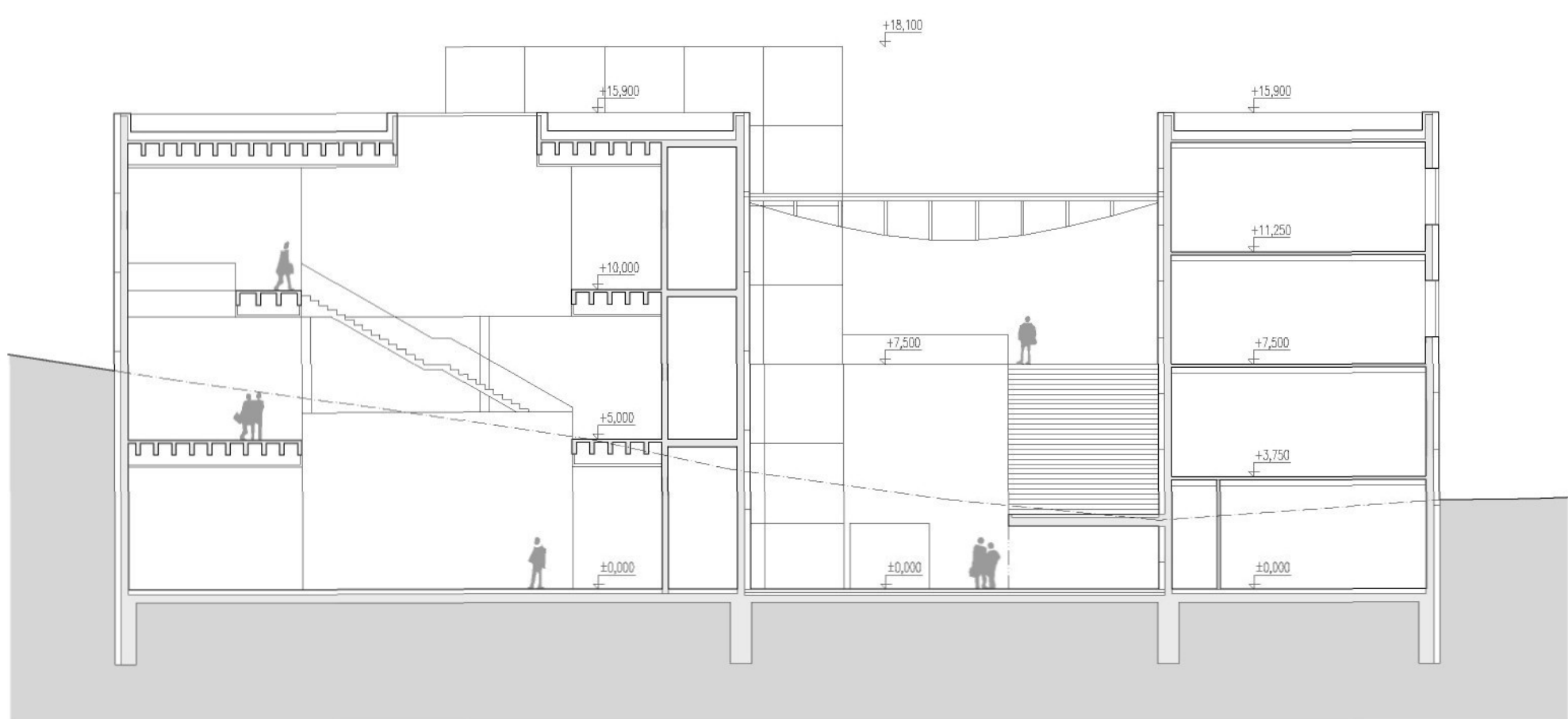
Museum tvoří srdce celého areálu. Stejně jako srdcem prochází i všichni návštěvníci historického areálu Jeongok-ri museem. Museum je halou, vstupní i transitní zároveň, rozděleno na dvě části. V té menší (východní) je umístěno veškeré zázemí, ve dvou objemech na západ od haly jsou expozice a víceúčelový sál. Po vstupu do haly je proud pouze procházejících návštěvníků odkloněn po velkorysém schodišti nahoru na vrchní terénní úroveň, lidé jdoucí do musea postupují halou do hlubiny svahu. Na konci haly je pak čeká zpočátku pohledem skrytý odkryv kulturních vrstev na čedičovém základu. Zde se návštěvníci (procházející pouze pohledem shora z druhé strany haly) mohou seznámit se neúprosnou skutečností, která ze všeho, o čem se dozvídají v expozici, zbyla do dnešních dob. Tento dílem obraz dílem dokument je monumentální přes osm metrů vysoká hliněná stěna ve spodní části s hladce odříznutou čedičovou stěnou. Je to naznačující úvod a zároveň zastřešující závěr expozice. Přímě od ní se vstupuje do obou nejvýznamnějších vzdělávacích prostor - expozice a sálu. Hala je kompletně prosklená, při průchodu nemá mít návštěvník pocit uzavřenosti, ale s oblohou nad hlavou procházet soutěskou musea a buď se přetransportovat do horní části areálu, nebo se ponořit do výkopu a tam nalézt vlastní prehistorii.

PŮDORYSY A ŘEZY 3

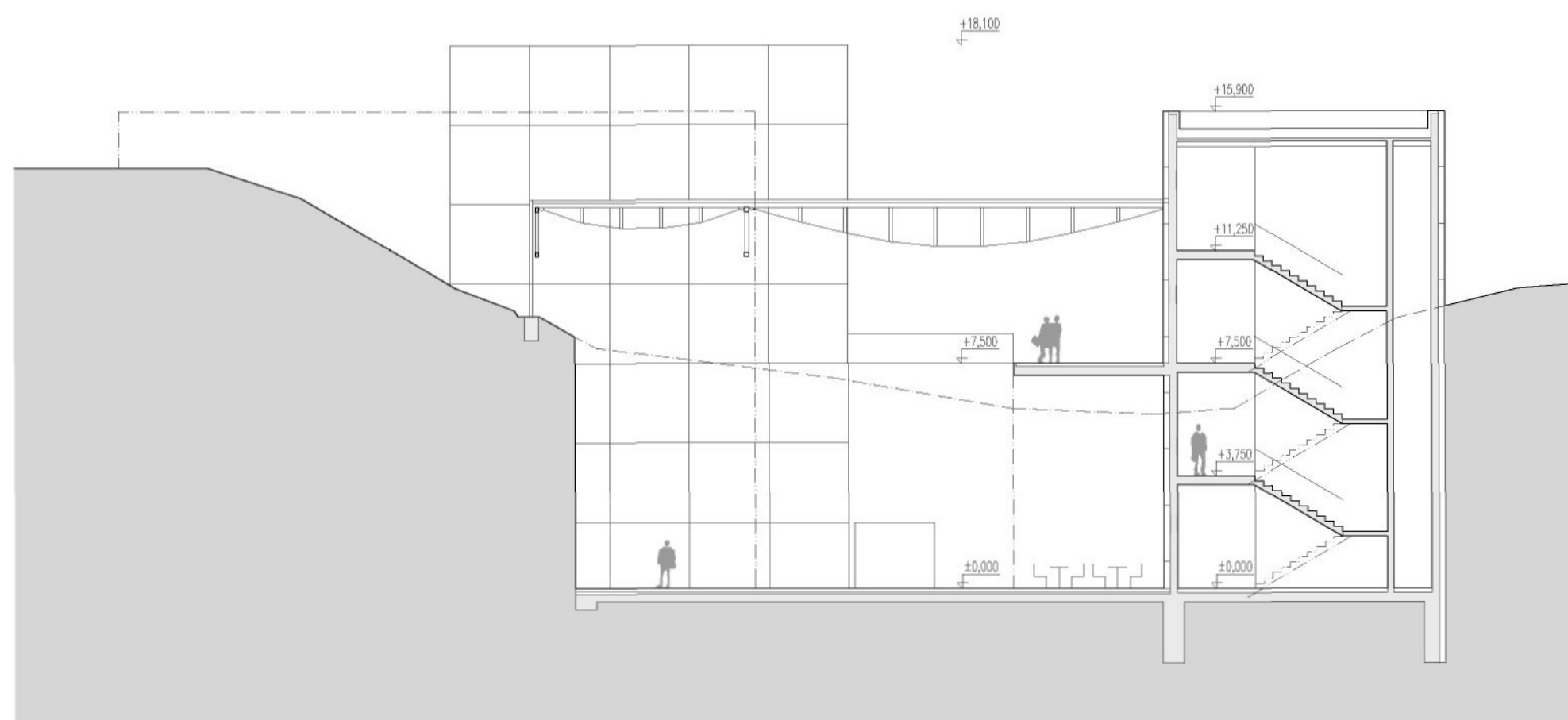
Michal Rosický

diplomní projekt - Fakulta architektury TUL - květen 2006 - vedoucí práce: prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

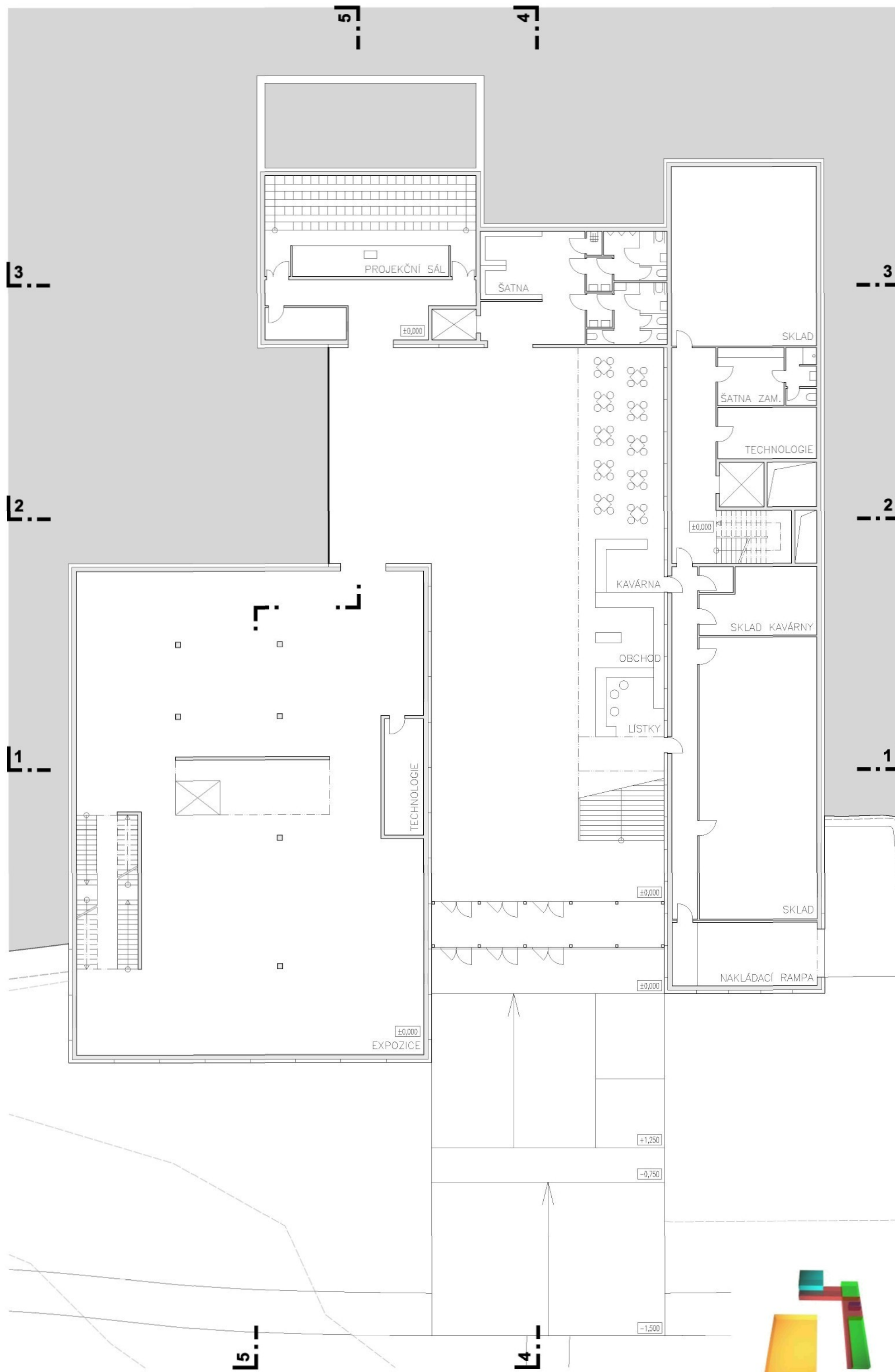
Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

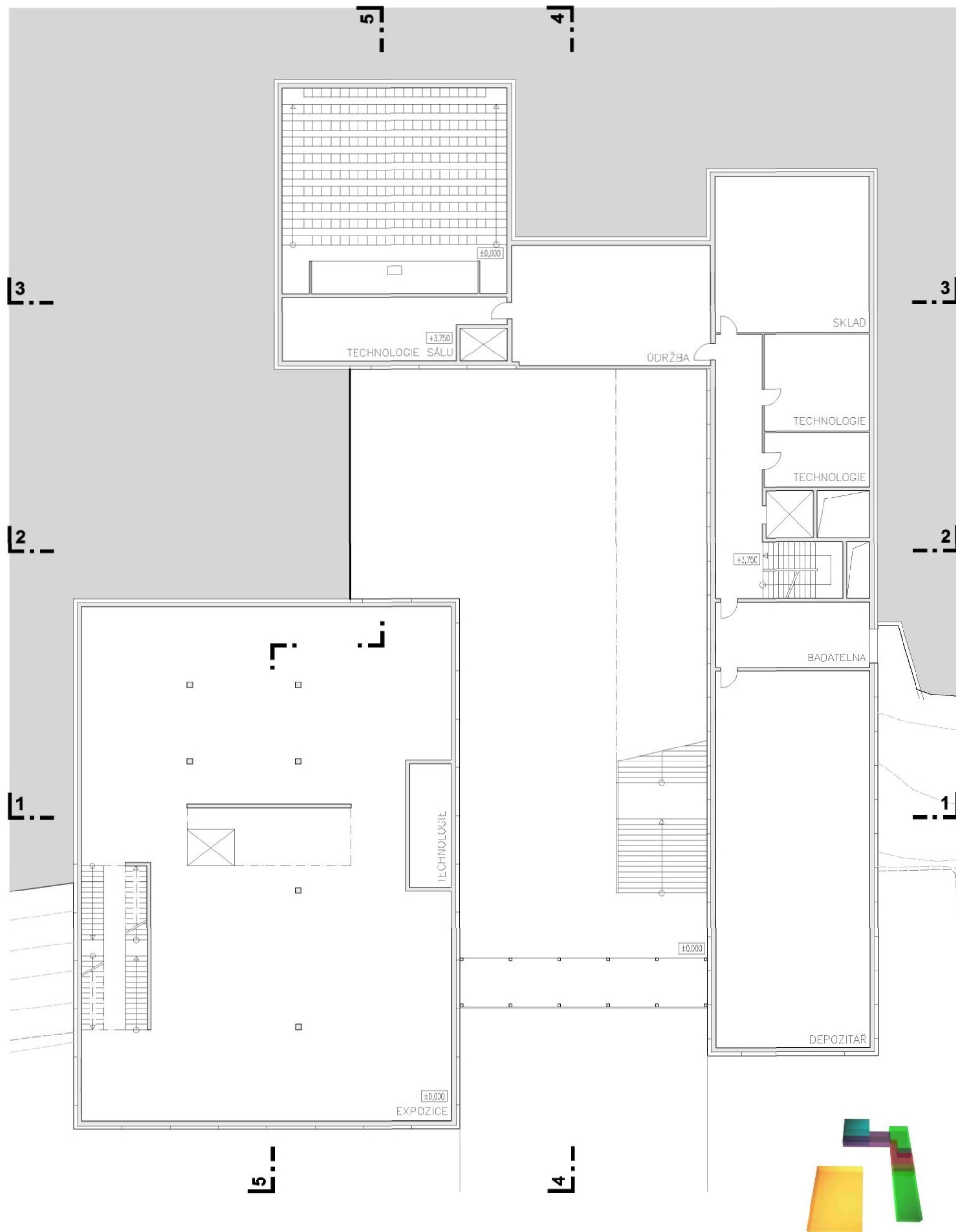
ŘEZ 1-1 1:200

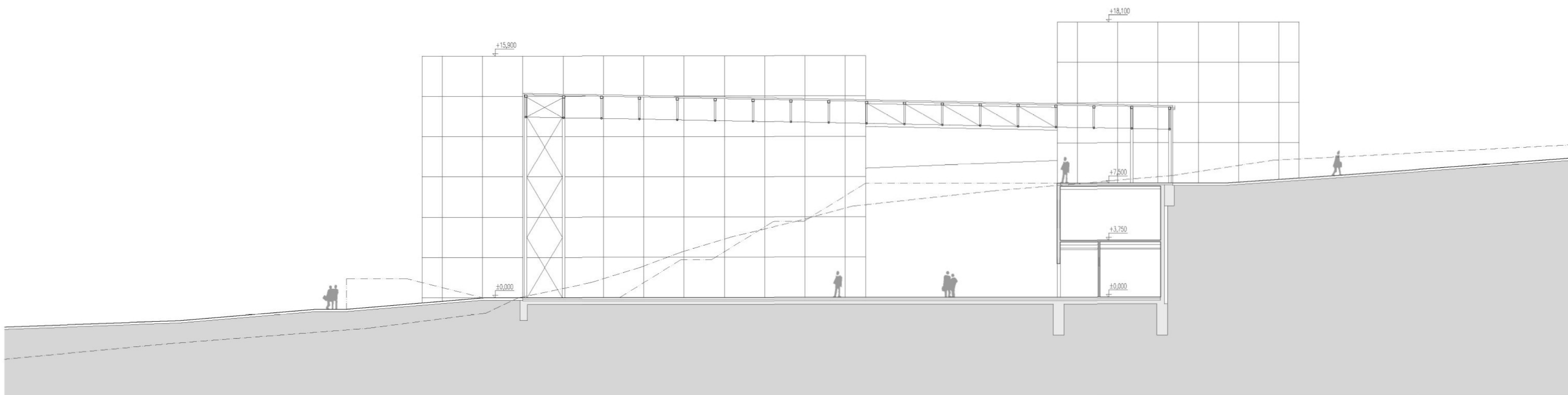
ŘEZ 2-2 1:200

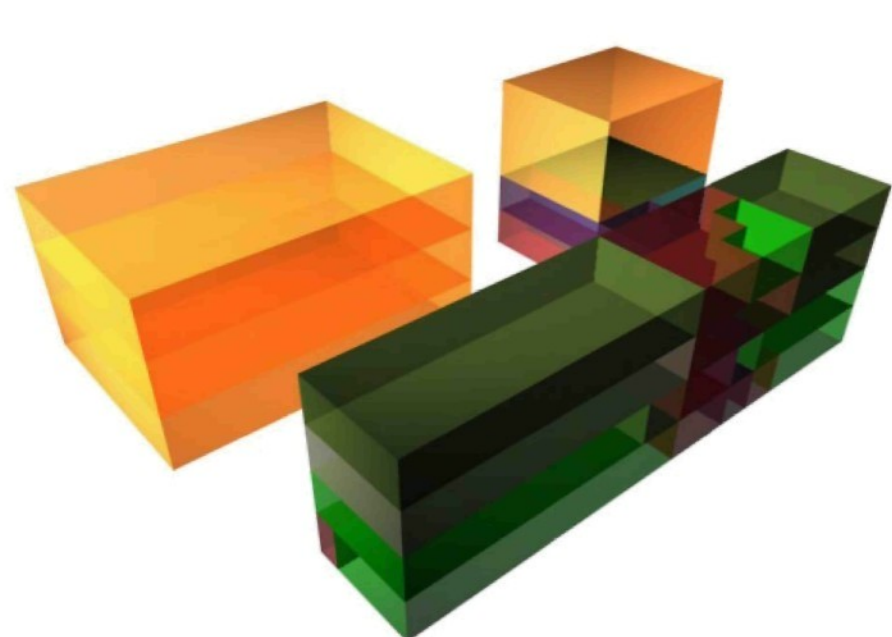
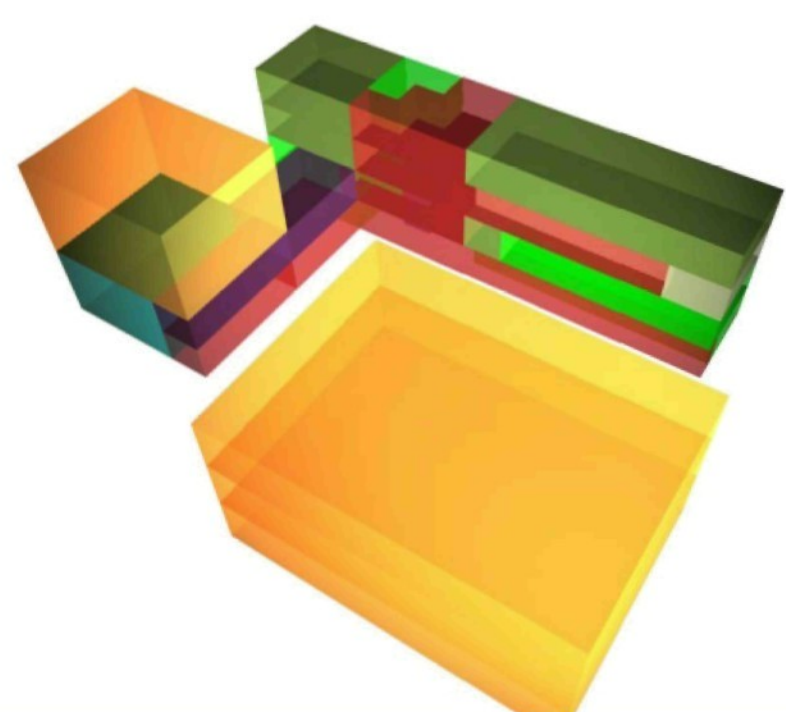
PŮDORYS PŘÍZEMÍ 1:200

PŮDORYS 1. PATRA 1:200

ŘEZ 4-4 1:200

- expozice
 víceúčelový sál
 pracoviště kurátorů
 administrativa
 sklady, depozitář
 technologie
 komunikace

LEGENDA FUNKCÍ

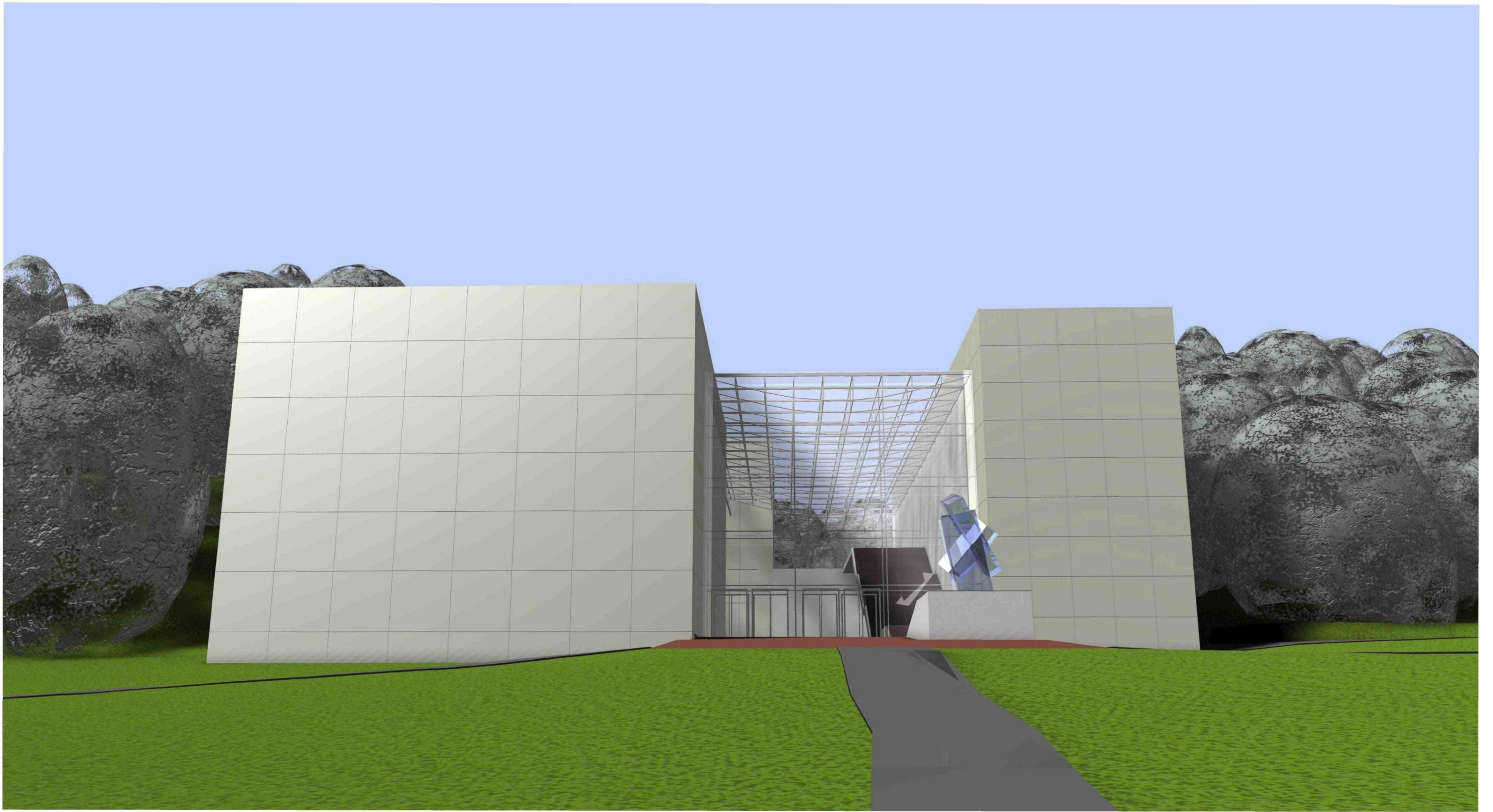
PŮDORYSY A ŘEZY

4

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

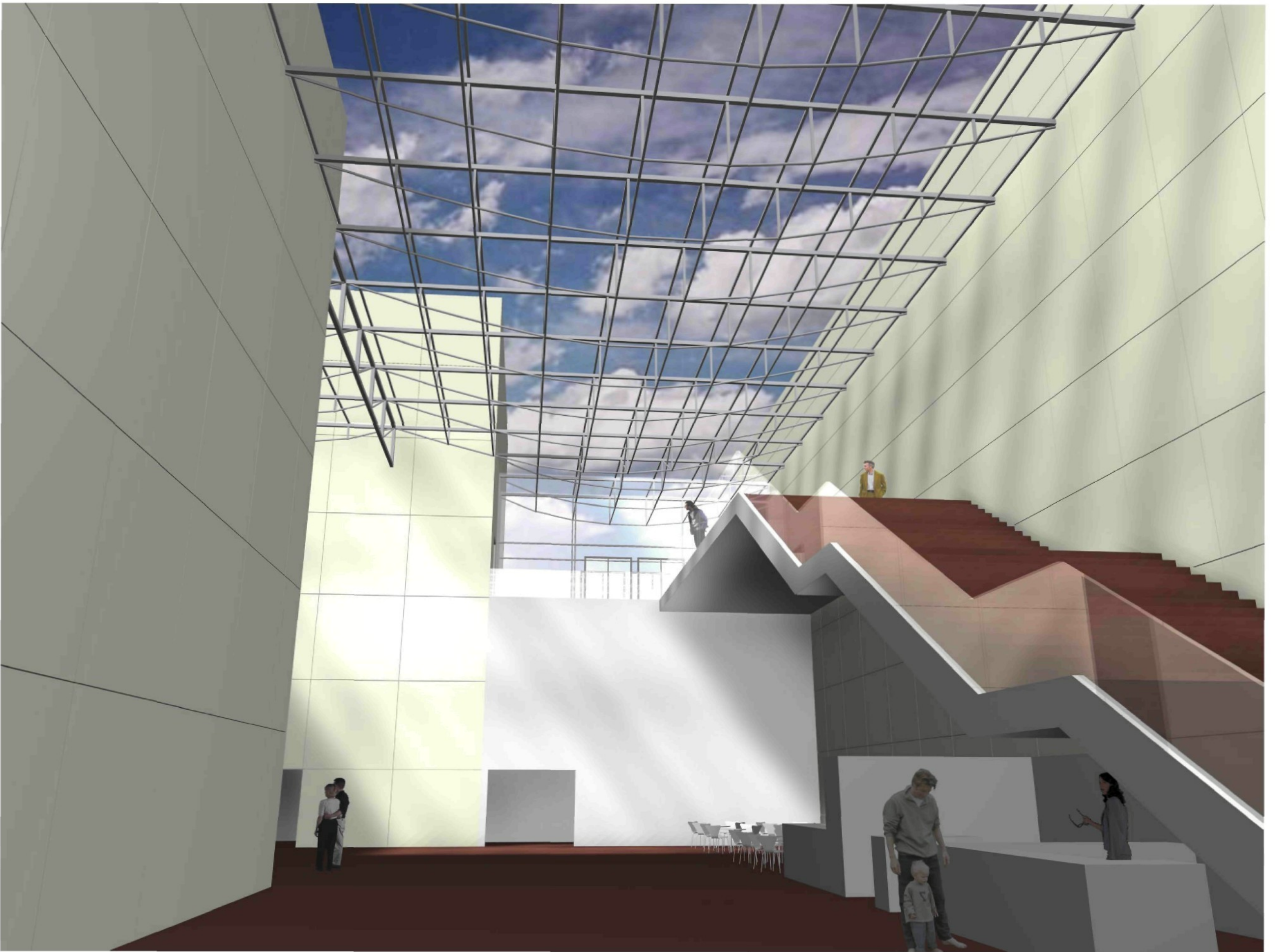
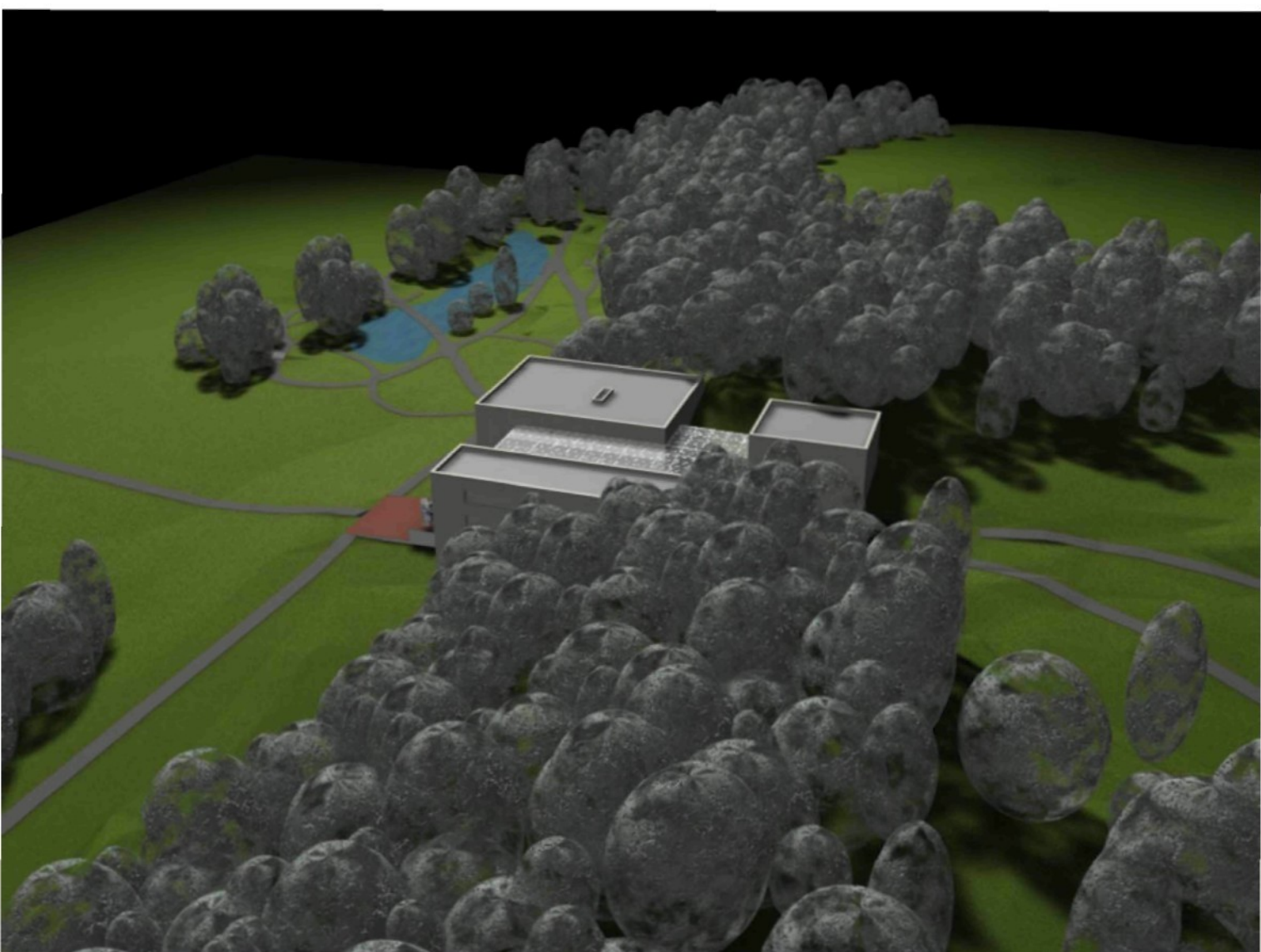
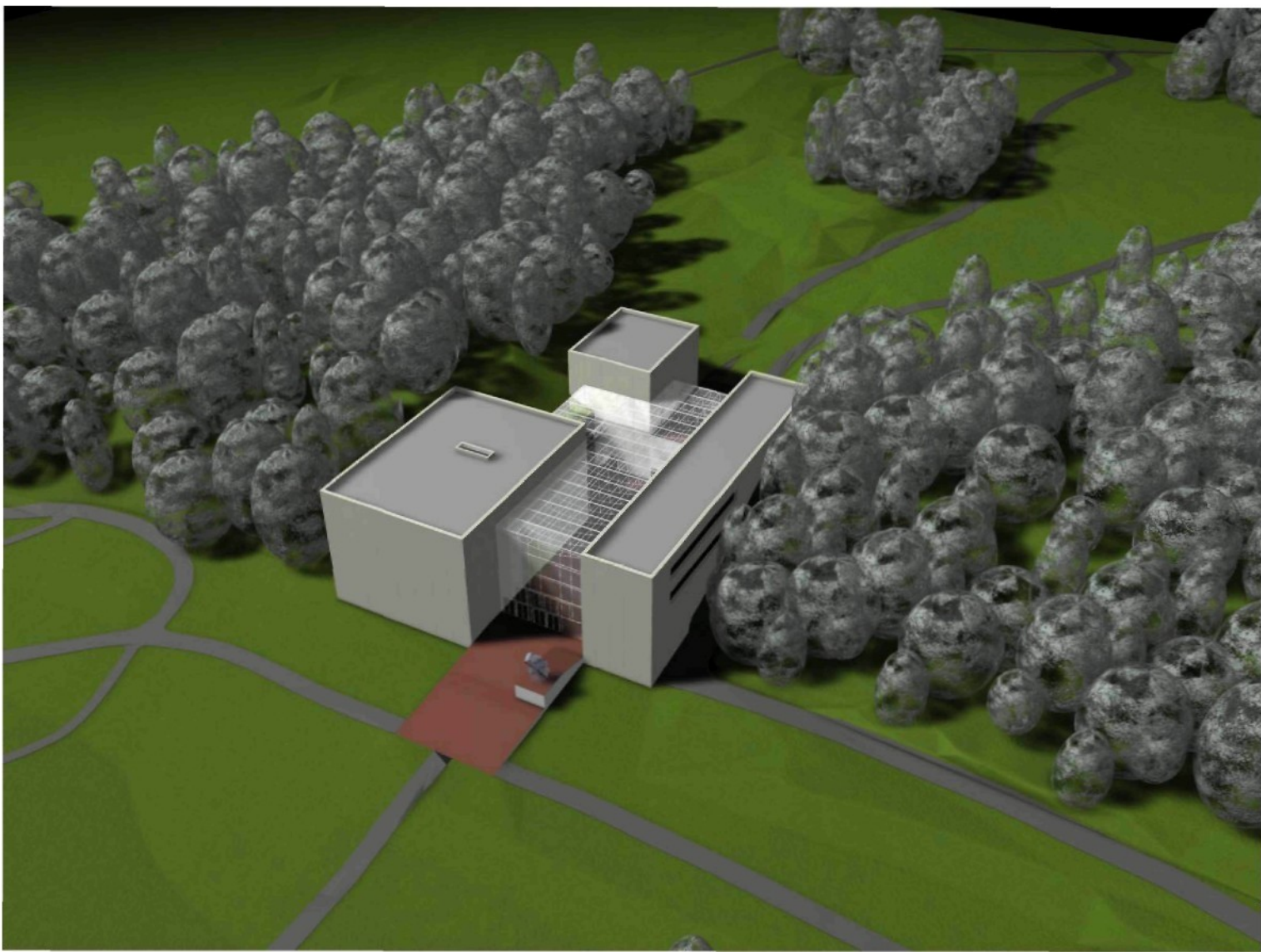
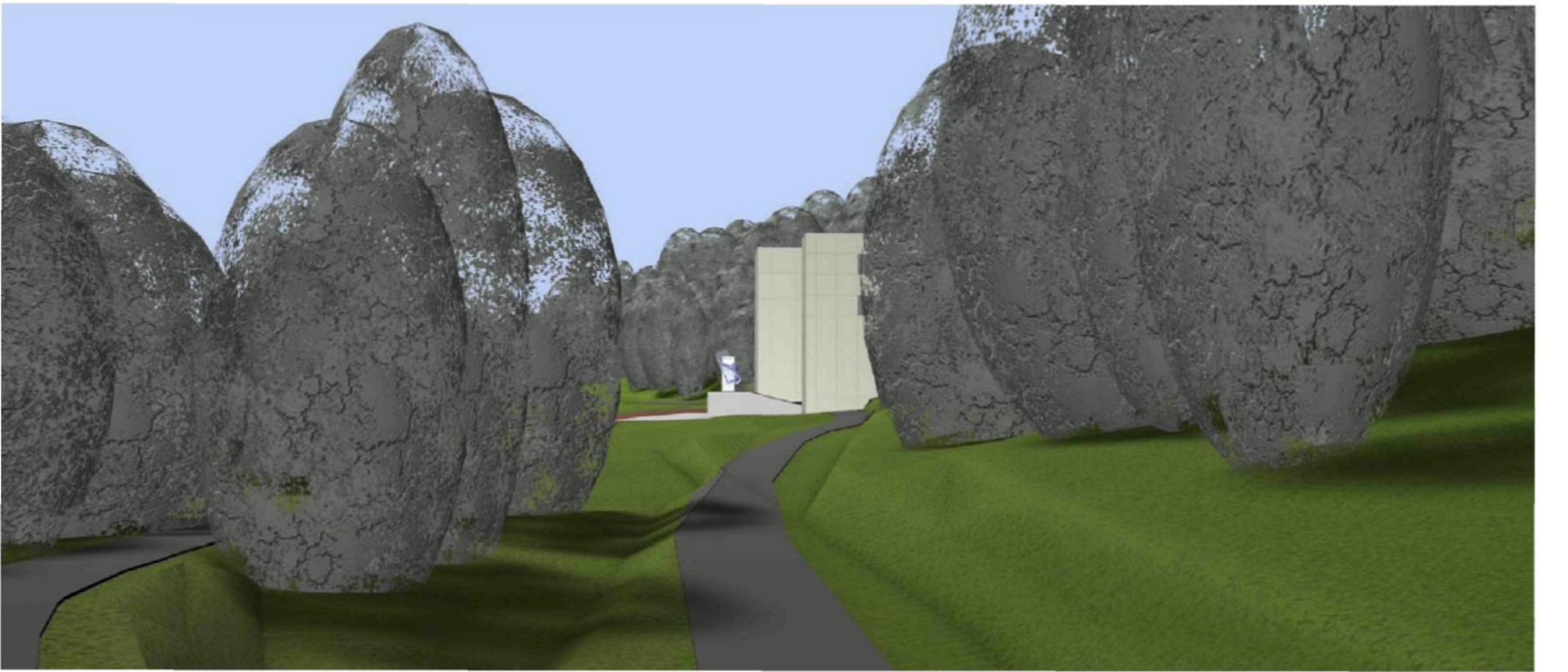
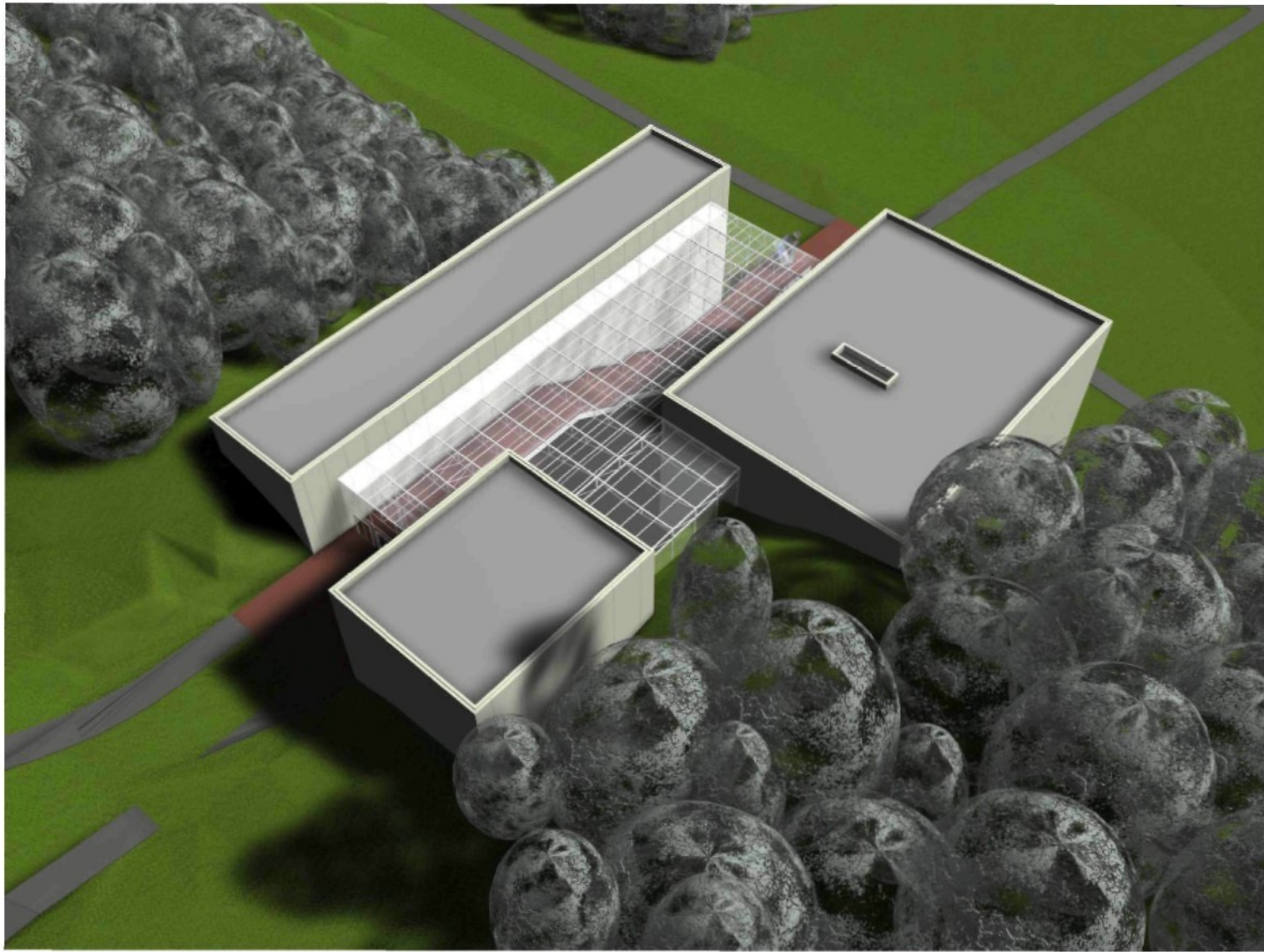
Michal Rosický

diplomní projekt - Fakulta architektury TUL - květen 2006 - vedoucí práce: prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

V srdci prehistorického areálu stojí budova musea vyrůstající z lesa a země a nabízející široké možnosti vzdělání v oblasti dávných dějin lidstva. Budova stojí v přirozeném průchodu strmým svahem, tvoří centrální bod celému areálu a nabízí nejen propojení obou částí celého komplexu ležících na dvou rozdílných výškových úrovních, ale právě i průchod lesem. Hustý les svírá museum ze dvou stran - východní a západní, čela budovy jsou tak pojata jako vstupní brány. Prosklená centrální hala zastřešuje prostory nezbytné pro provoz návštěvníků - prodej lístků, obchod a malou kavárnu. Odtud se vstupuje do všech důležitých částí musea - expozice, sálu, provozního zázemí. Pocit oblohy nad hlavou je důležitou součástí pobytu v této prostře, stejně jako průhled zvenku dovnitř.

Návštěvníci přicházejí k museu do mírného kopce po nakloněné rovině. Před budovou signalizuje vstup také socha umístěná na zvýšeném stupni, jehož čelní stěna slouží pro umístění orientačních informací pro příchozí. Kolem výtvarného prvku se návštěvník vyhoupne na vrch a ocitá se ve velkorysé, prosklené dvoraně, na jejímž konci nalézá hladkou hliněnou stěnu archeologického výkopu.

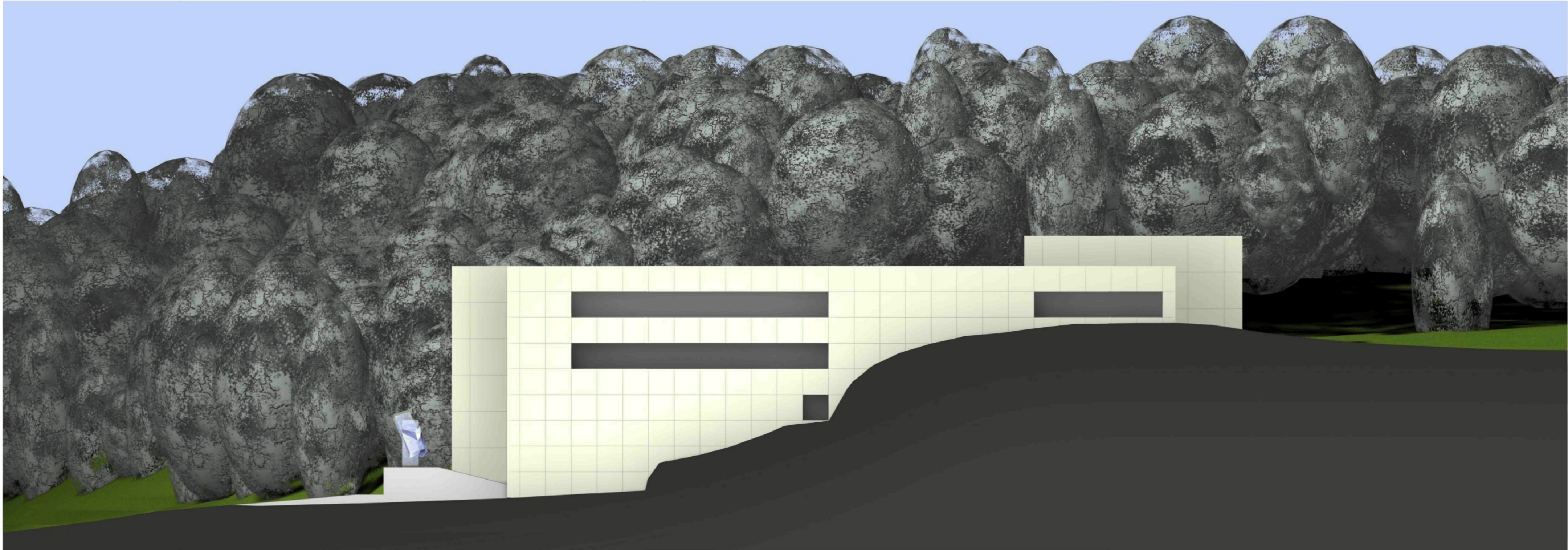
PERSPEKTIVY

5

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

Michal Rosický

diplovní projekt - Fakulta architektury TUL - květen 2006 - vedoucí práce: prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

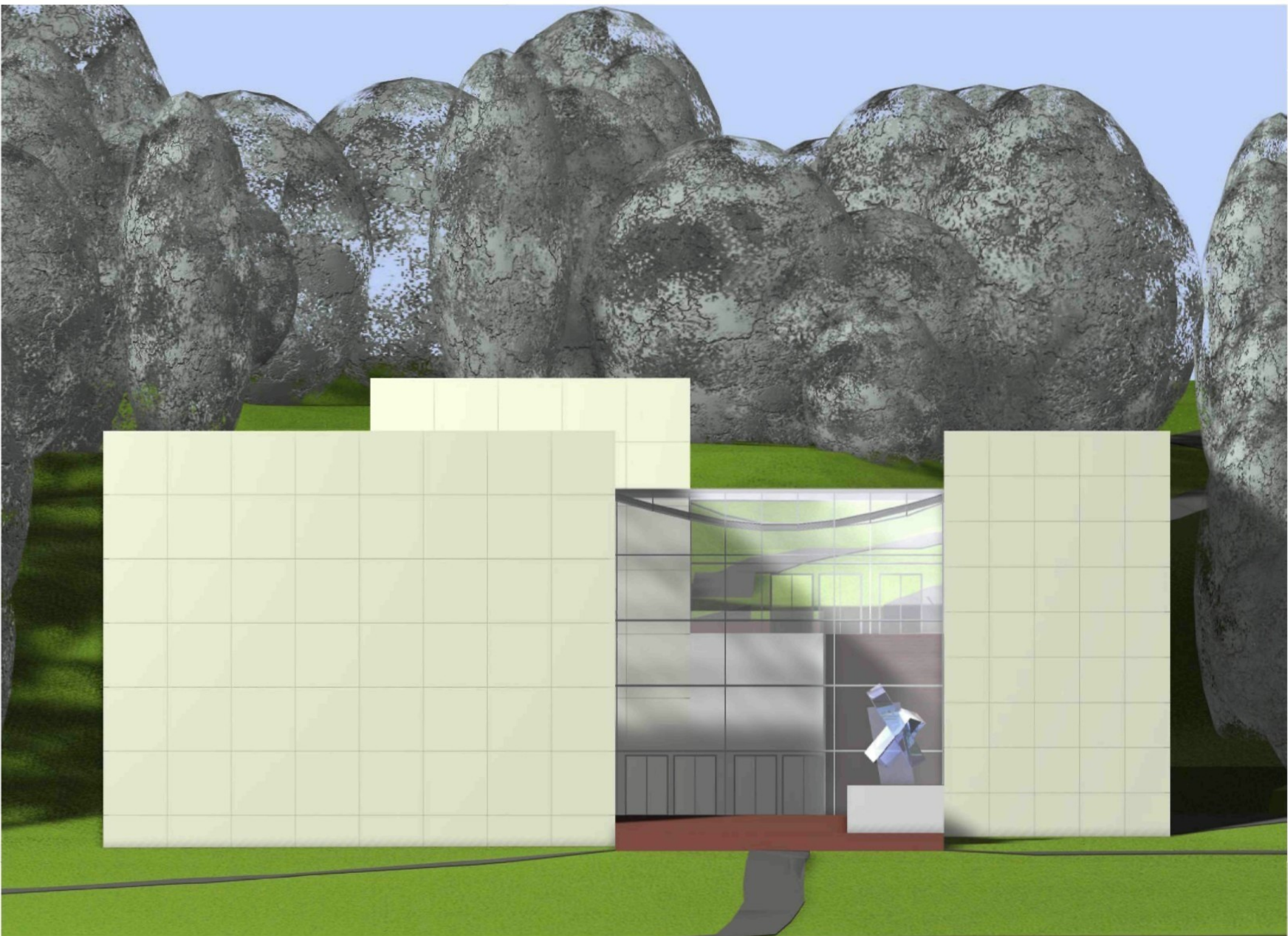

POHLED VÝCHODNÍ 1:200

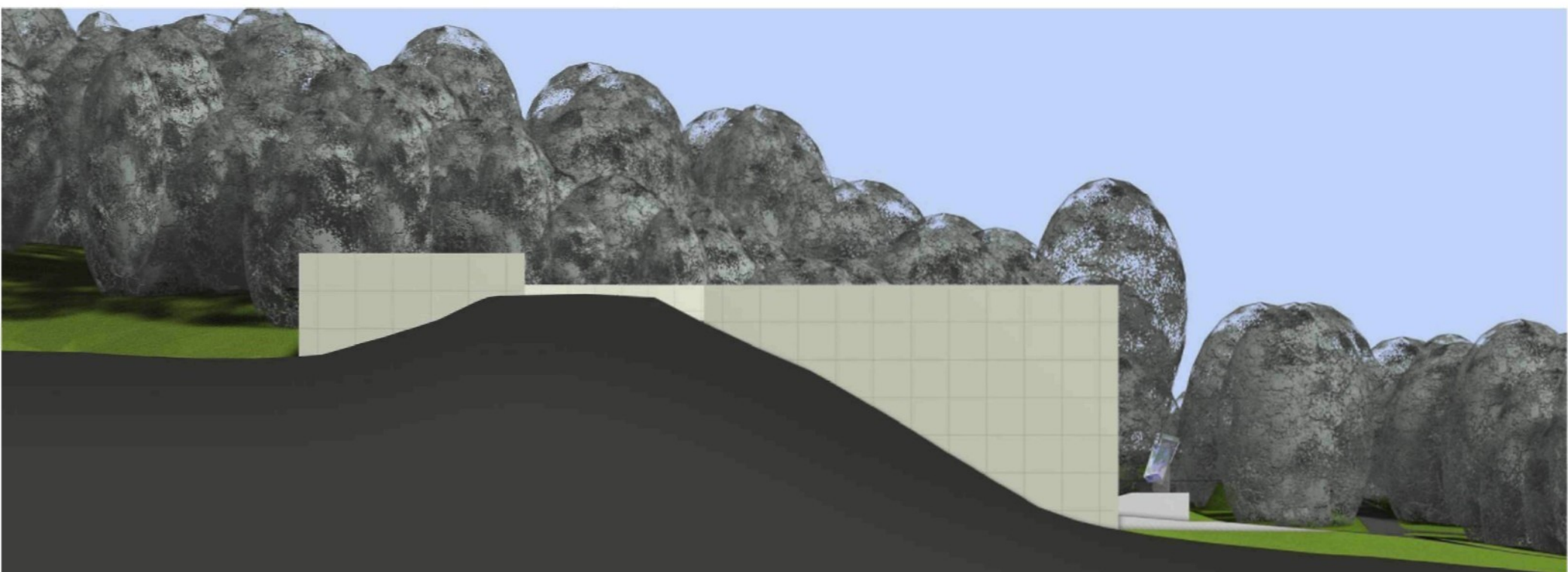
Značnou pozornost veřejnosti poutá pravidelný paleolitický festival konaný v areálu nalezistě. Tématem celé akce je víceméně popularizovat život doby kamenné a přiblížit prehistorii a vědy ji zkoumající. Jedná se o velkolepou kombinaci zábavy a vzdělání pro široké spektrum návštěvníků. Hlavní náplní je tzv. experimentální archeologie. Zájemci tak mohou zkusit mnohé činnosti dle receptů doby kamenné. Samozřejmostí je výroba pěstních klínů, nechybí stavba jednoduchého obydlí, práce s hlínou, tvorba nádob a vaků z přírodních materiálů apod. Dokonce je možné i vyrobené kamenné nástroje v praxi použít při pokusném porcování masa a dalších mnohdy poněkud bizarních činnostech. Při prezentaci festivalu nechybí líbiví maskoti, alegorické vozy a nejslavnější hvězdy korejské společnosti. Festival je významnou krajskou událostí, která je hojně prezentována a podporována v rámci propagace turistického ruchu v kraji Yeoncheon.

FOTO Z FESTIVALU

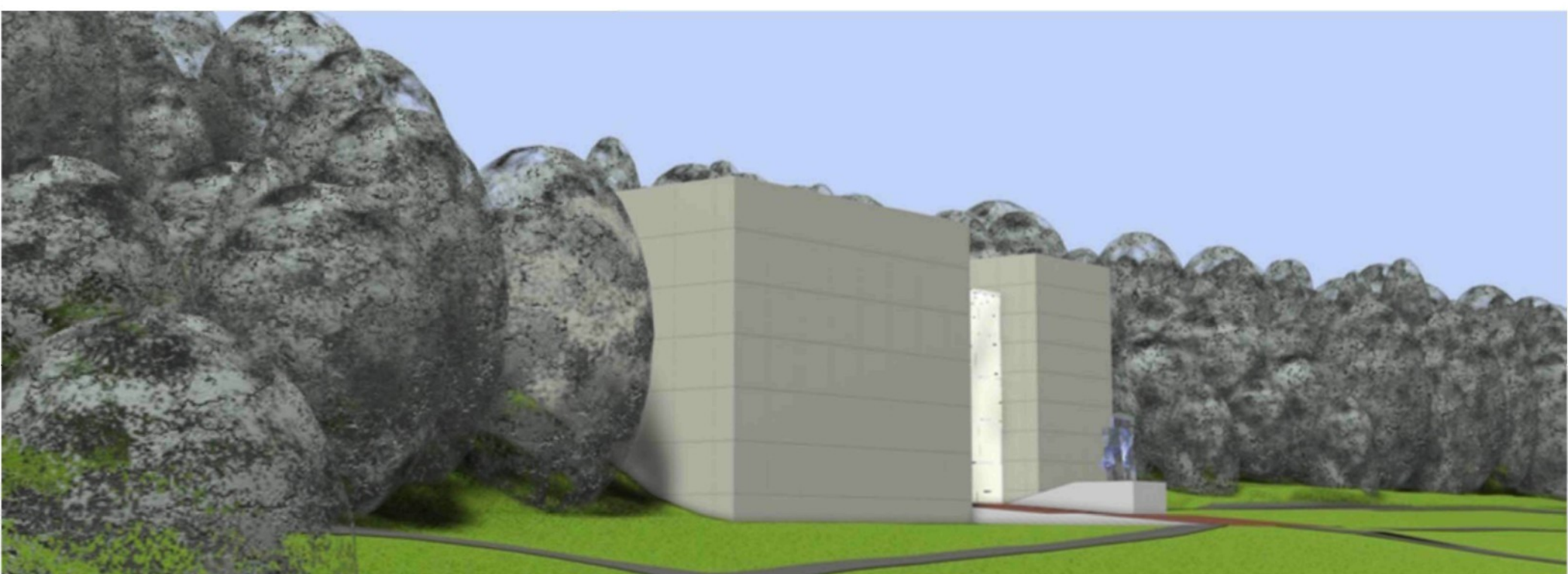
POHLED JIŽNÍ 1:200

POHLED ZÁPADNÍ 1:400

POHLED SEVERNÍ 1:200

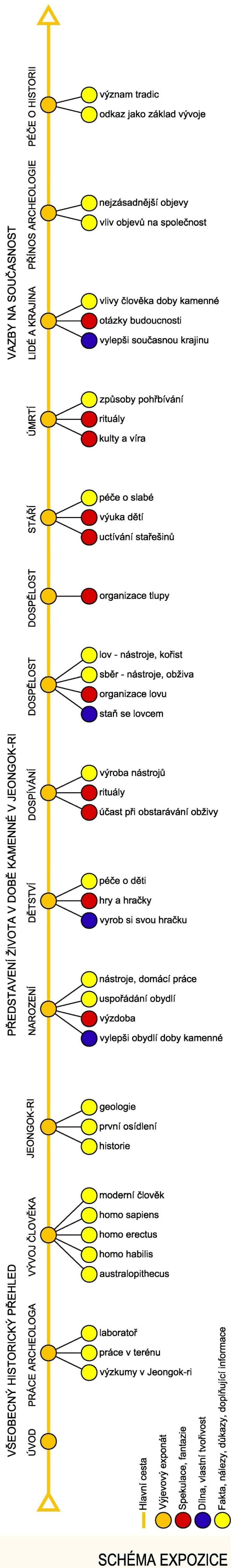
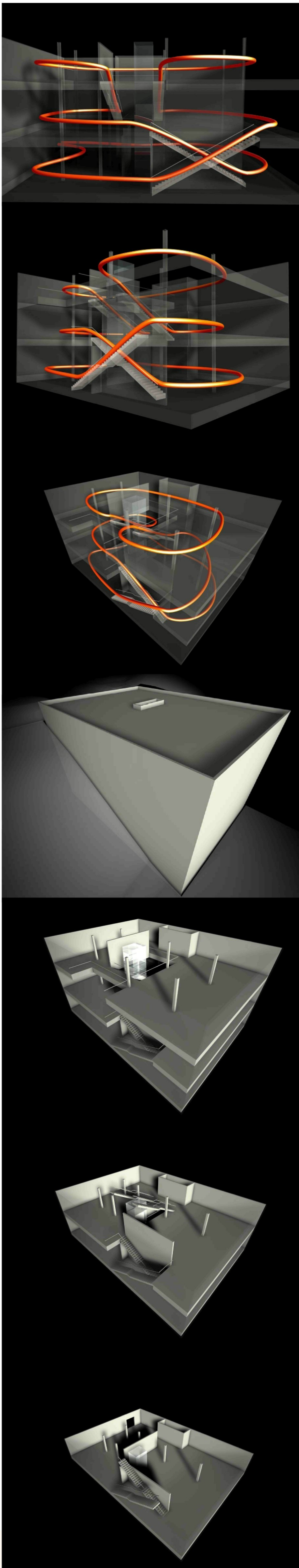
POHLEDY

6

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

Michal Rosický

diplomní projekt - Fakulta architektury TUL - květen 2006 - vedoucí práce: prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

Expozice se dělí na tři základní části: všeobecně historický úvod seznamující návštěvníka s obecnými informacemi ohledně prehistorie lidstva a dějin Jeongok-ri, hlavní část představující na osudech jednoho smyšleného člověka život v době kamenné a naučného závěru, který upozorňuje na současné problémy a aspekty a nastoluje otázky pro budoucnost. Největší význam má střední část, v níž návštěvník provádí smyšlený paleolitický člověk (jakýsi korejský Kopčem) dobou svého života. Divák sleduje Kopčemovy osudy od narození až do smrti a seznamuje se tak nejen s každodenní snahou jeho tlupy získat dostatek potravy, ale i s výjimečnými událostmi v jeho životě. Expozice nabízí návštěvníkům mnoho možností, jak ji procházet. V principu existuje krátká informativní dějová cesta a dlouhá podrobná, objasňující a dokazující cesta. Hlavní součástí obou cest jsou centrální výjevové exponáty, jež doplňují další upřesňující informace rozdělené do třech kategorií - fakta, spekulace a dílna. Divák si tak sám určí, kolik a čeho si projde a nastuduje.

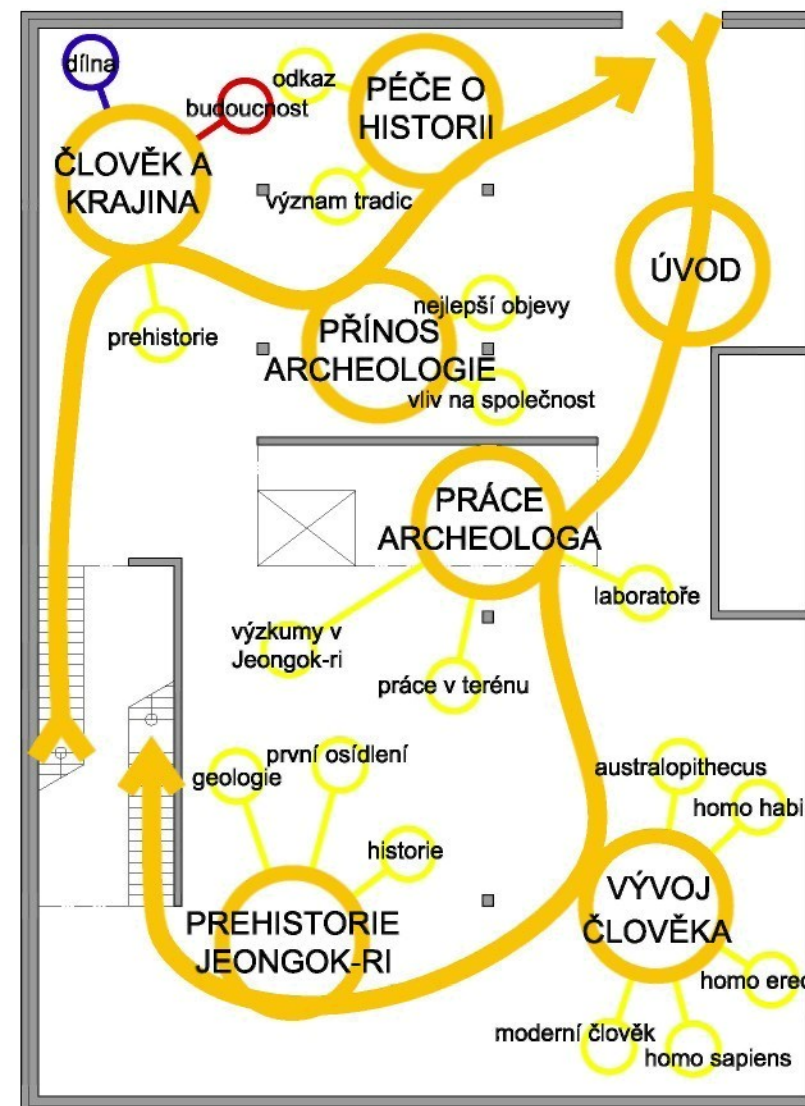

SCHÉMA PŘÍZEMÍ

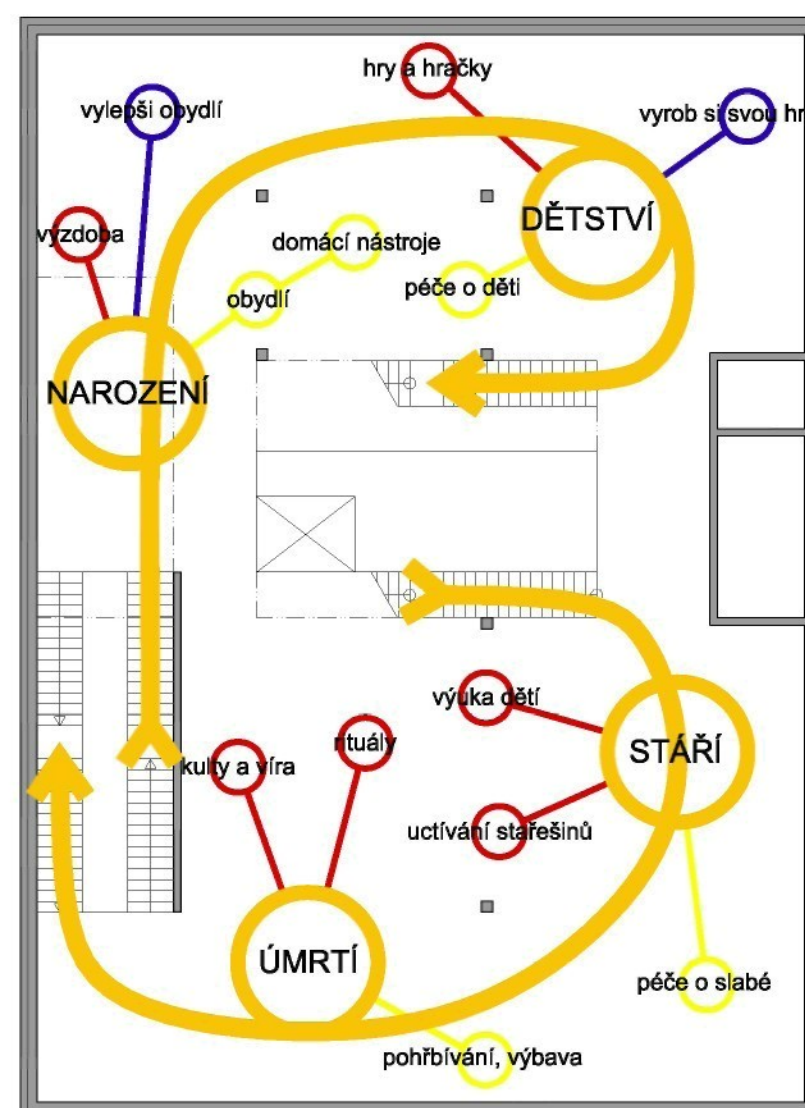

SCHÉMA 1. PATRA

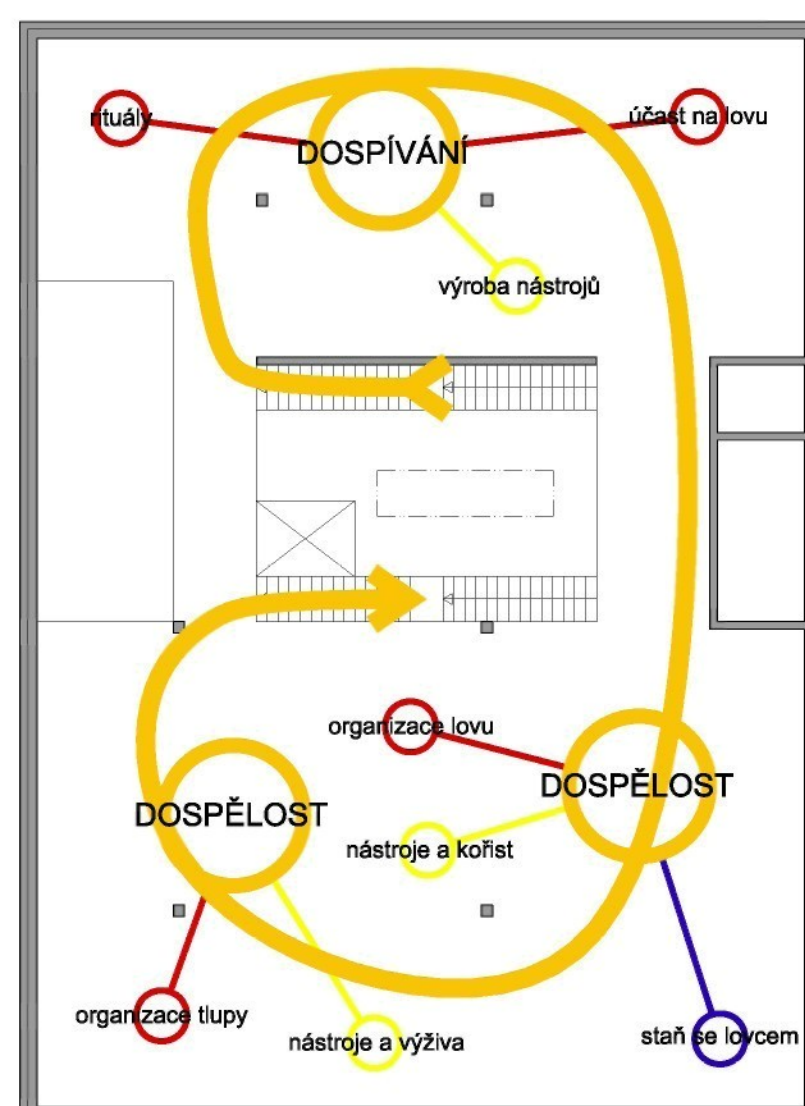
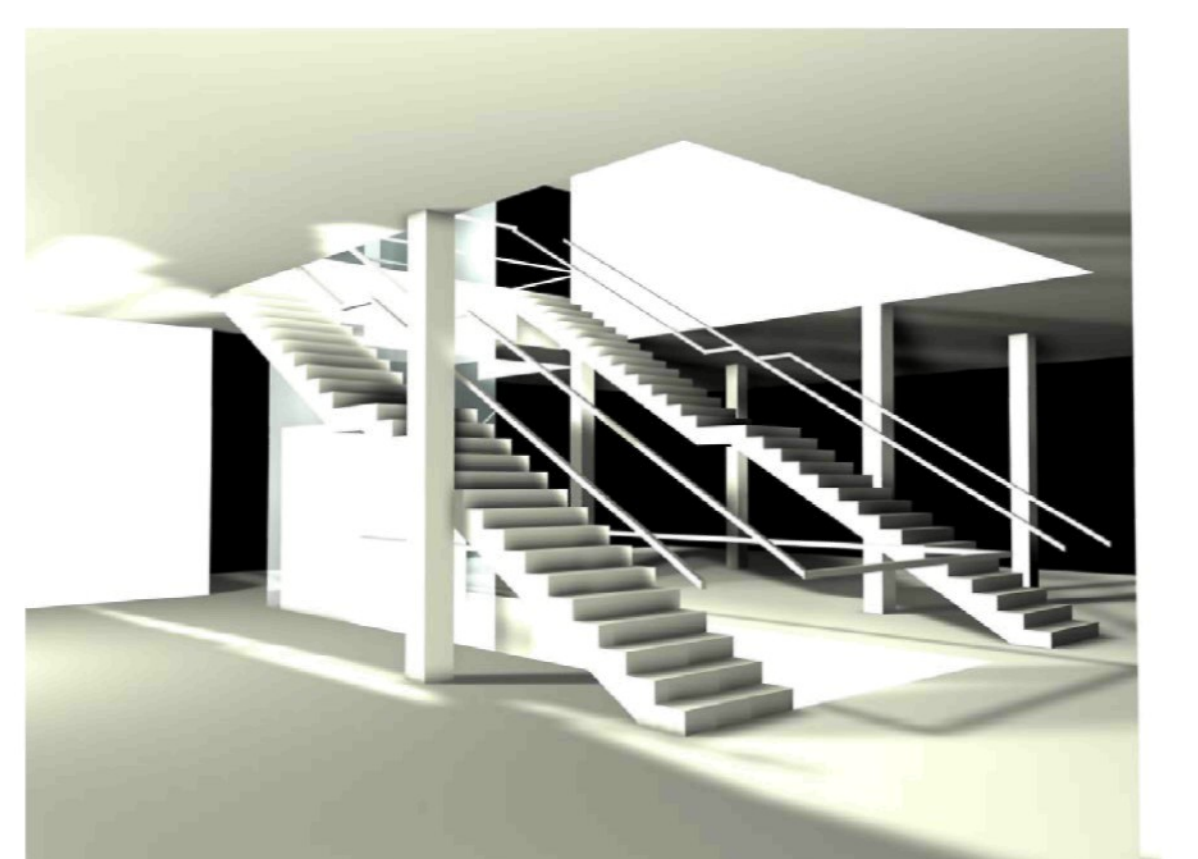
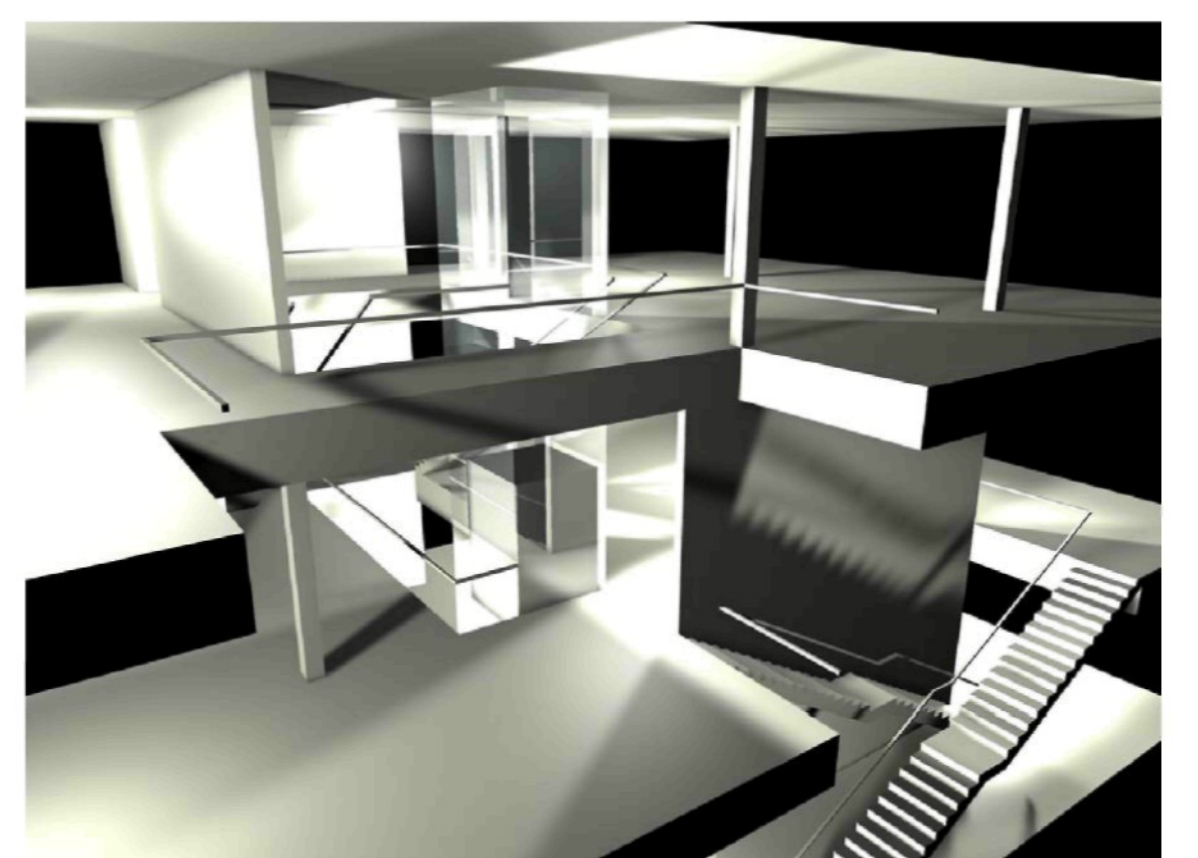
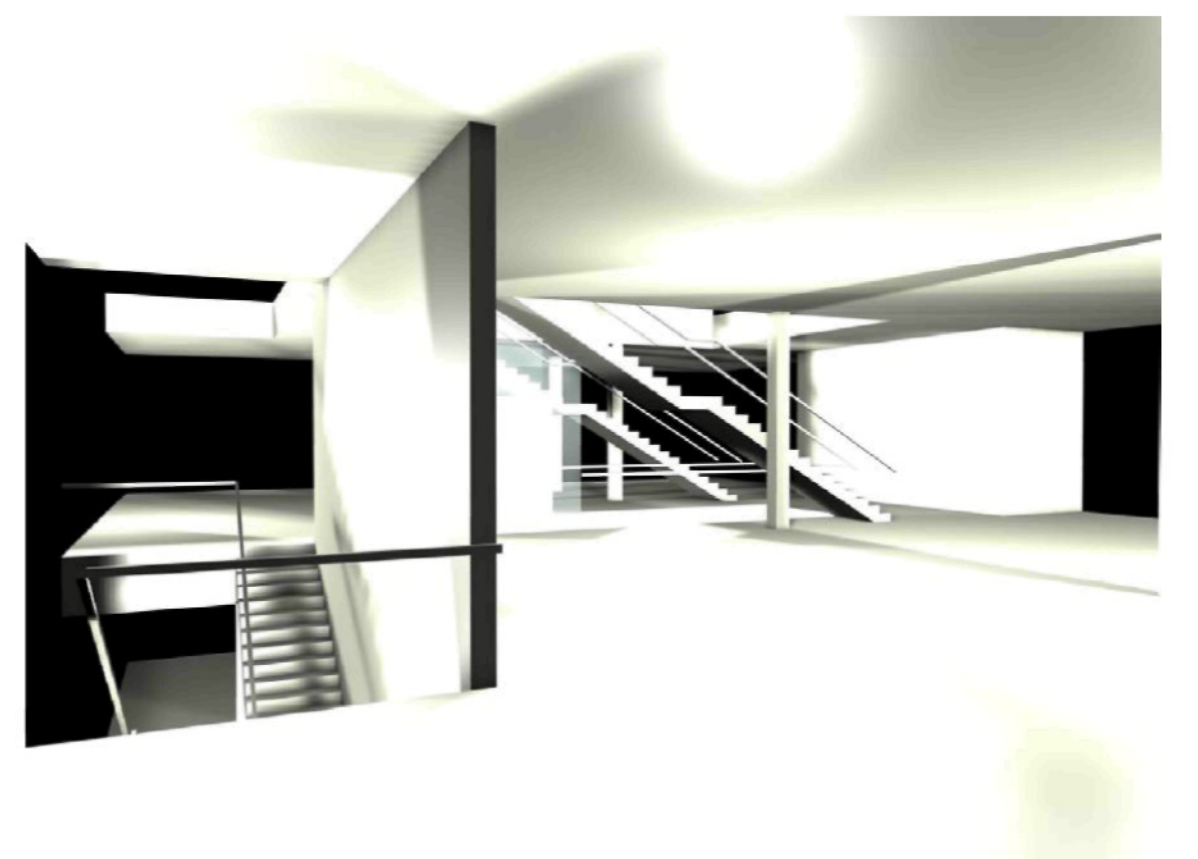
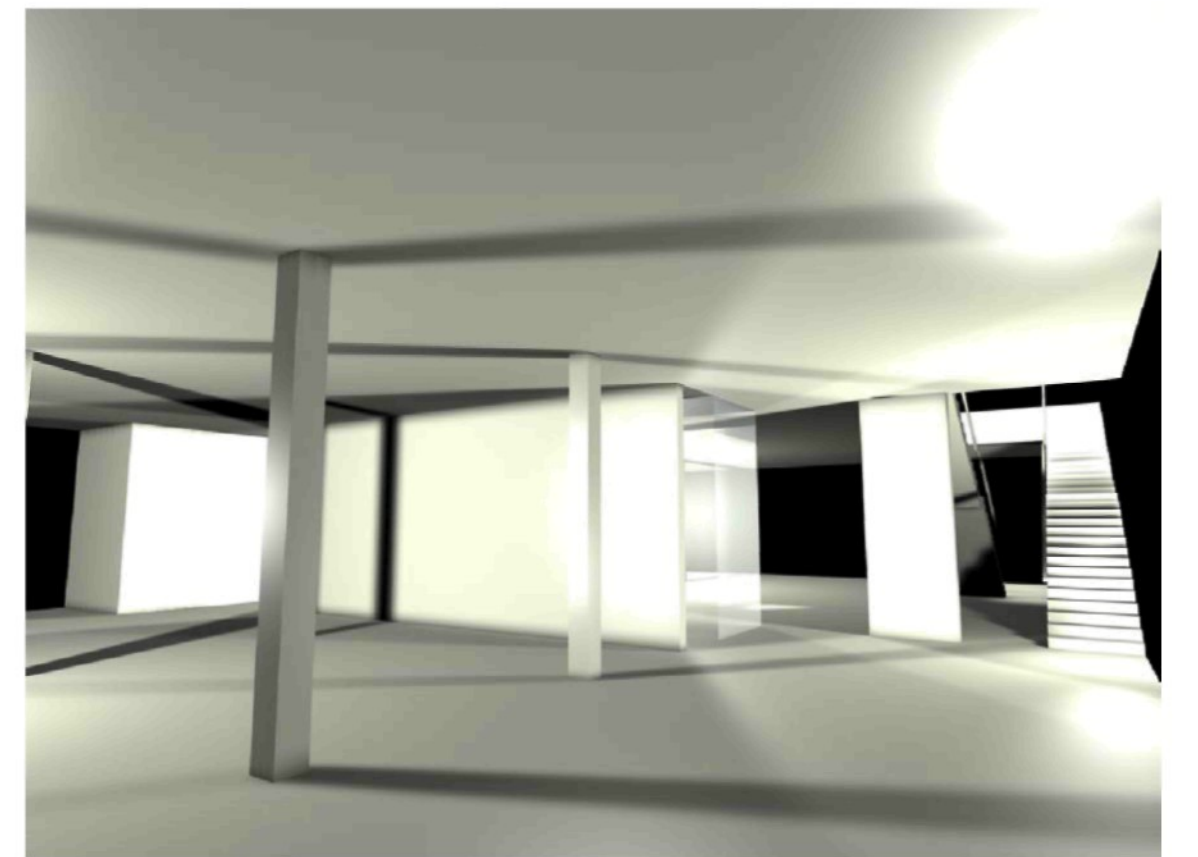
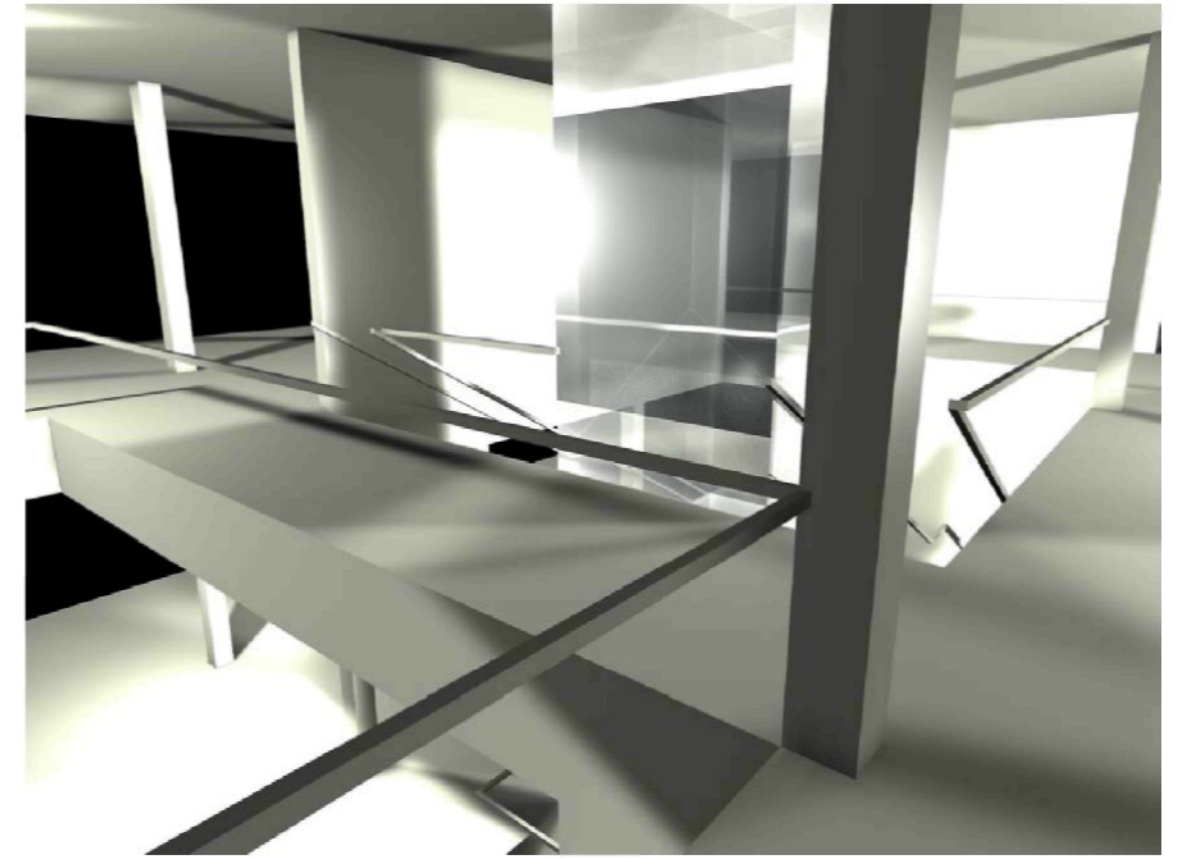
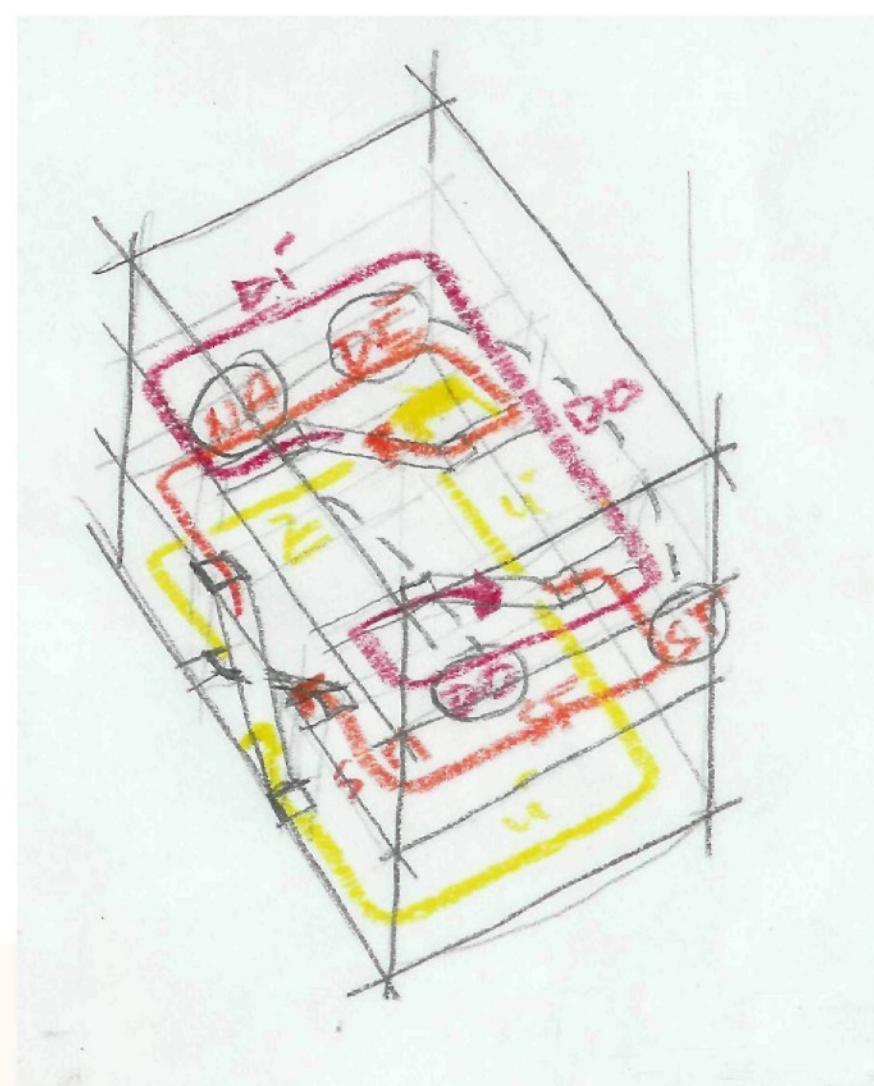

SCHÉMA 2. PATRA

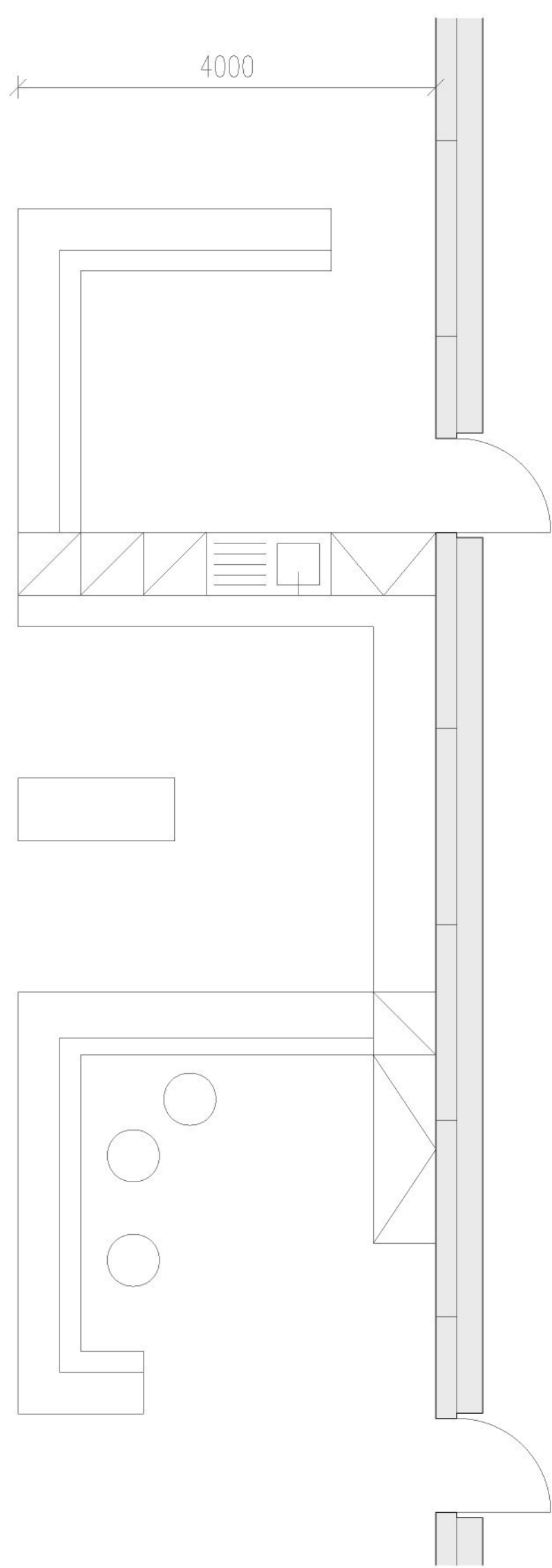
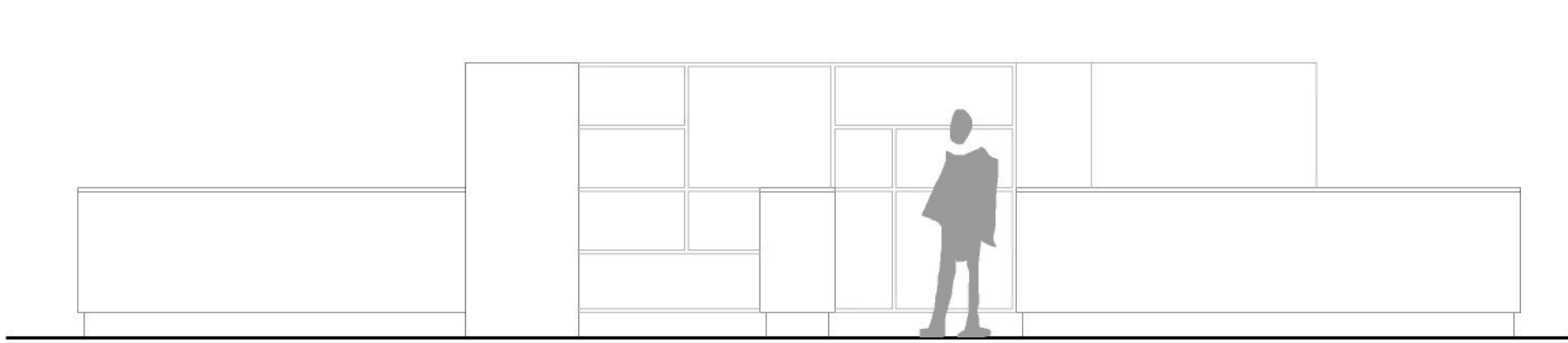
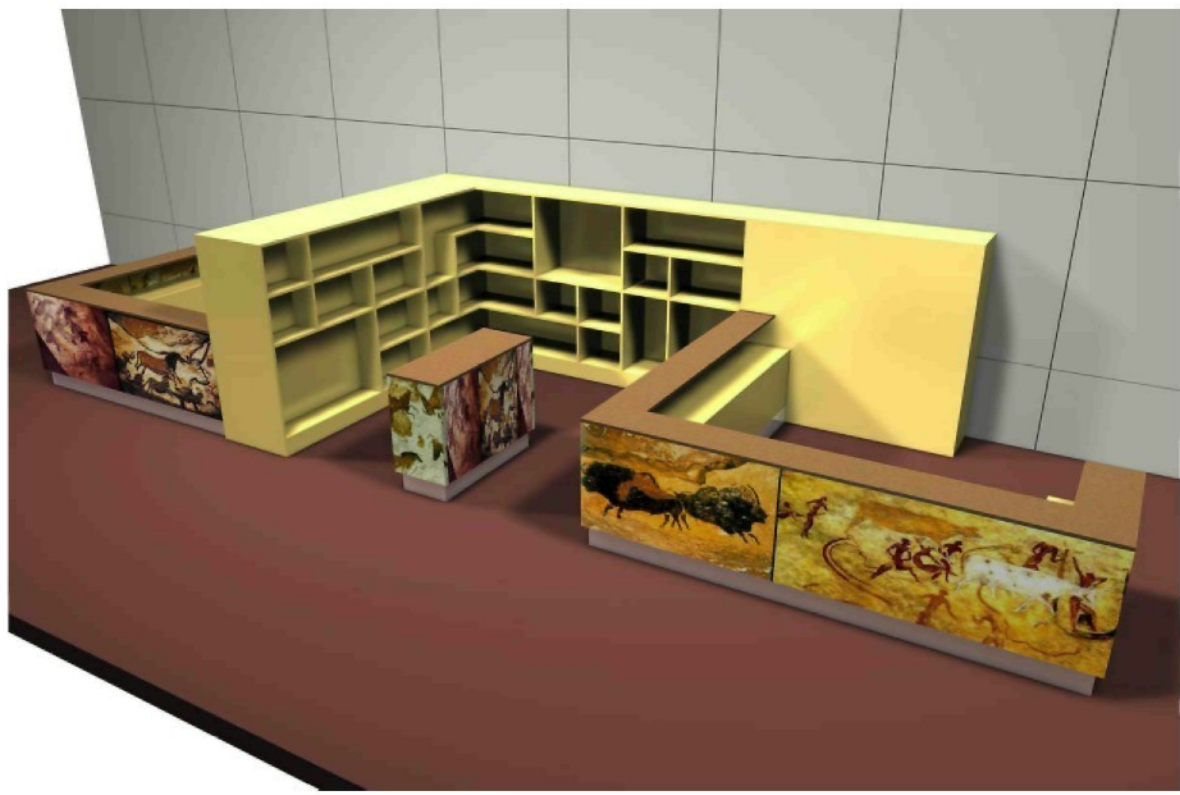
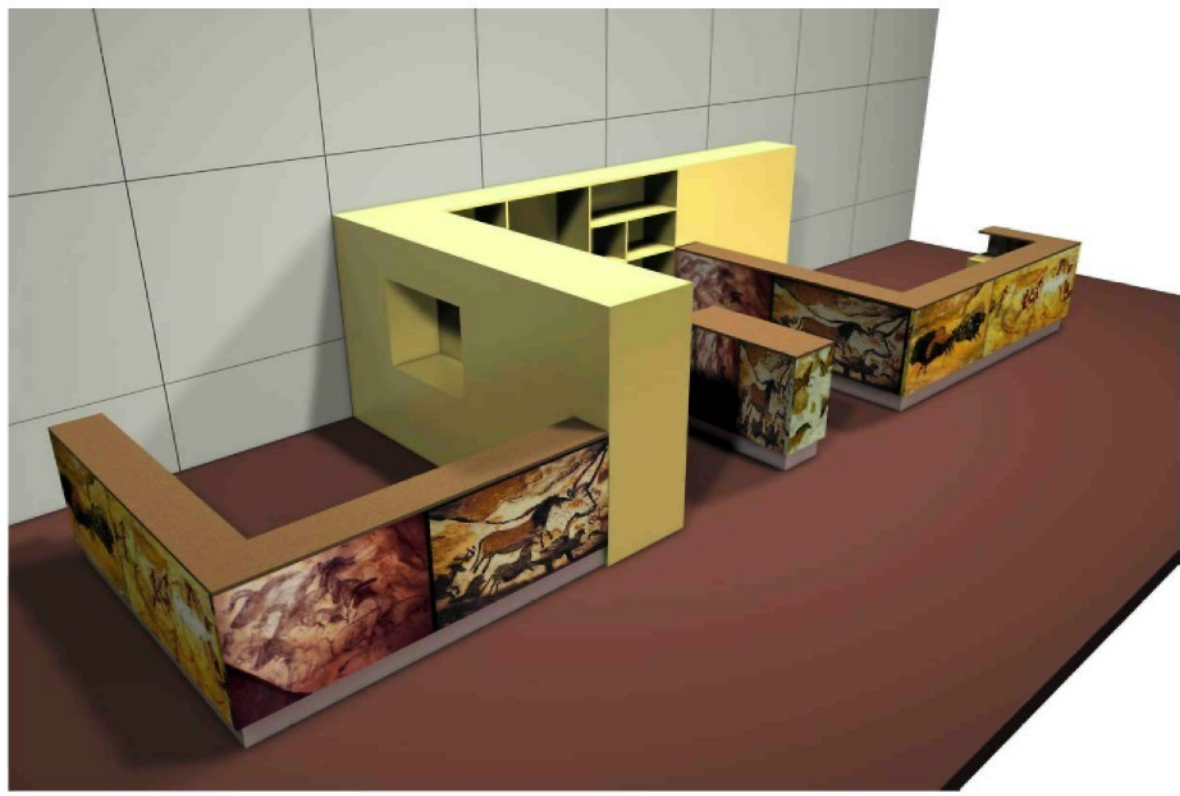

EXPOZICE
7

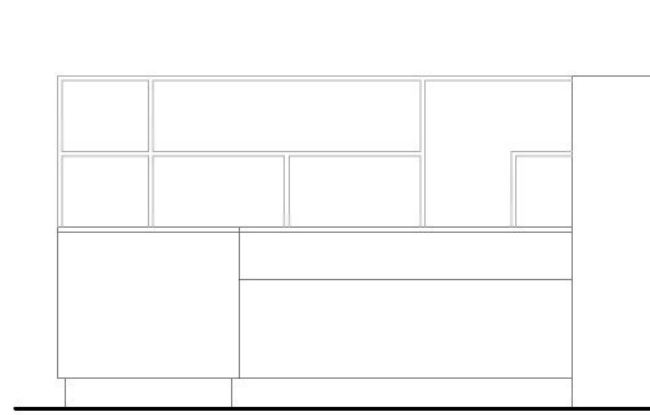
Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

Michal Rosický

diplomní projekt - Fakulta architektury TUL - květen 2006 - vedoucí práce: prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

PŮDORYS PULTU 1:50

POHLED 1:50

KAVÁRNA
3700

OBCHOD
4400

VSTUPENKY
3430

DETAIL UKOTVENÍ NOSNÍKU 1:10

Museum svým posláním nejen pokladnice vědomostí, ale také místa jejich předávání je pojato jako monument. Tomu odpovídá jasné, nekompromisní vzezření. Přesné objemy nesou betonový plášť, který nenechá nikoho na pochybách o bytelnosti a odolnosti této instituce. Prefabrikované desky z jemnozrného betonu tvoří provětrávanou fasádu, která působí hladce a přesně jak v celku, tak i v detailu. Desky mají dva rozdílné moduly, větší 2650mm je přisouzen expoziční části, menší 1875mm kryje budovu zázemí. Desky jsou opatřeny na zadní straně vyčnívající výztuží, za níž se věší na připravené ocelové konzoly. Otvory se přizpůsobují v co největší míře uvedeným modulům. Kromě typických prvků budou vyrobeny i některé speciální, jedná se zejména o dílce přiléhající terénu a proskleným konstrukcím vstupní haly a potom o rohové prvky, které jsou vždy celým modulem na čelní (kratší) straně objektu a polovinou modulu na sousední stěně.

Prodejní pulty jsou rozčleněny do třech funkčních částí - prodej lístků, obchod a kavárna a do dvou vizuálních - vysoké regály obchodu a zázemí kavárny a nízké prodejní části. Základním materiálem je dřevo. Vysoké regály jsou světlé, deska prodejního pultu pak tmavá. Hlavním vizuálním prvkem jsou čelní obkladové desky s natištěnými motivy pravěkých jeskyních maleb, které tak symbolicky při vstupu do budovy zcela zřetelně návštěvníkům naznačují, kde se nacházejí.

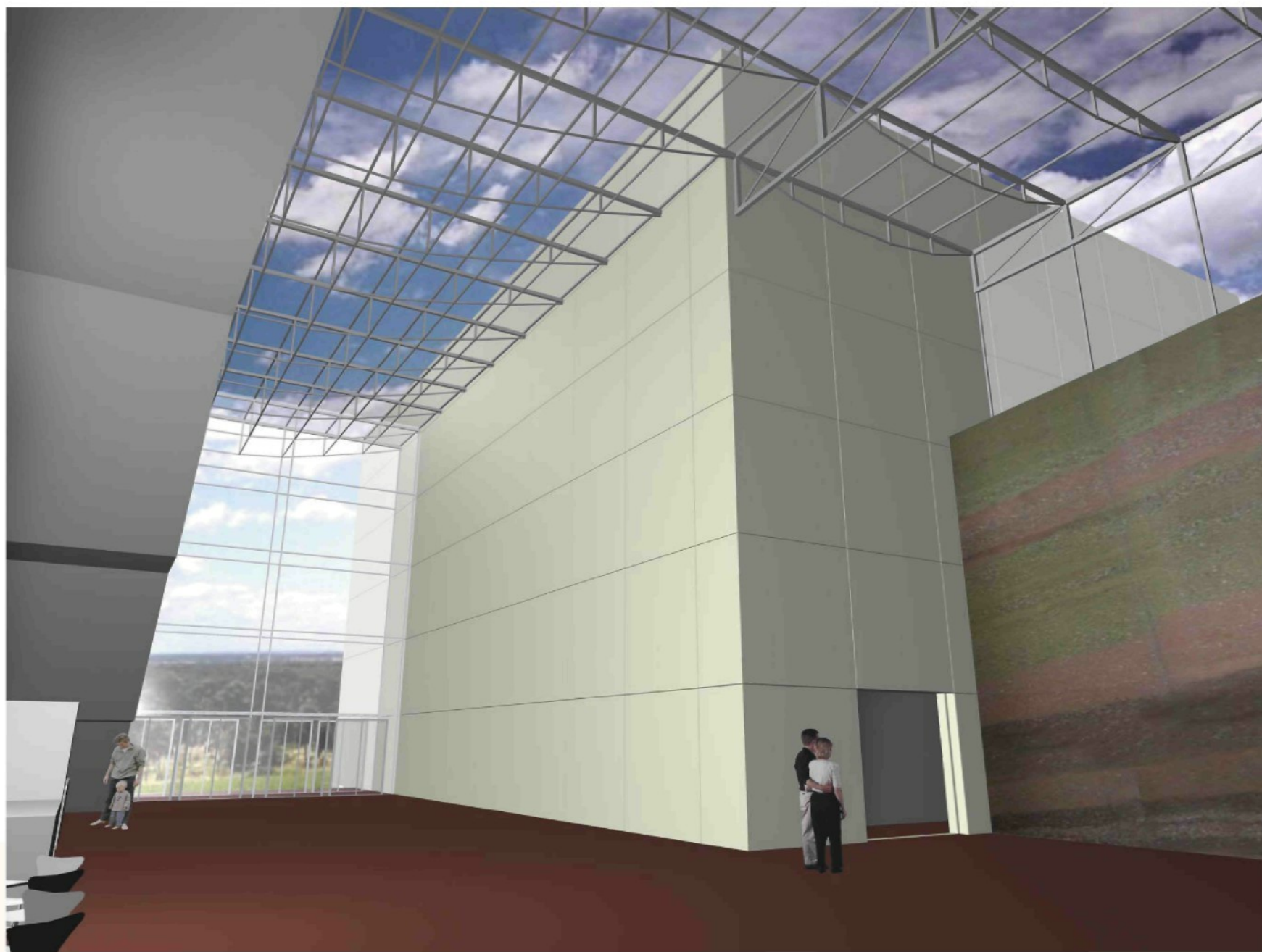
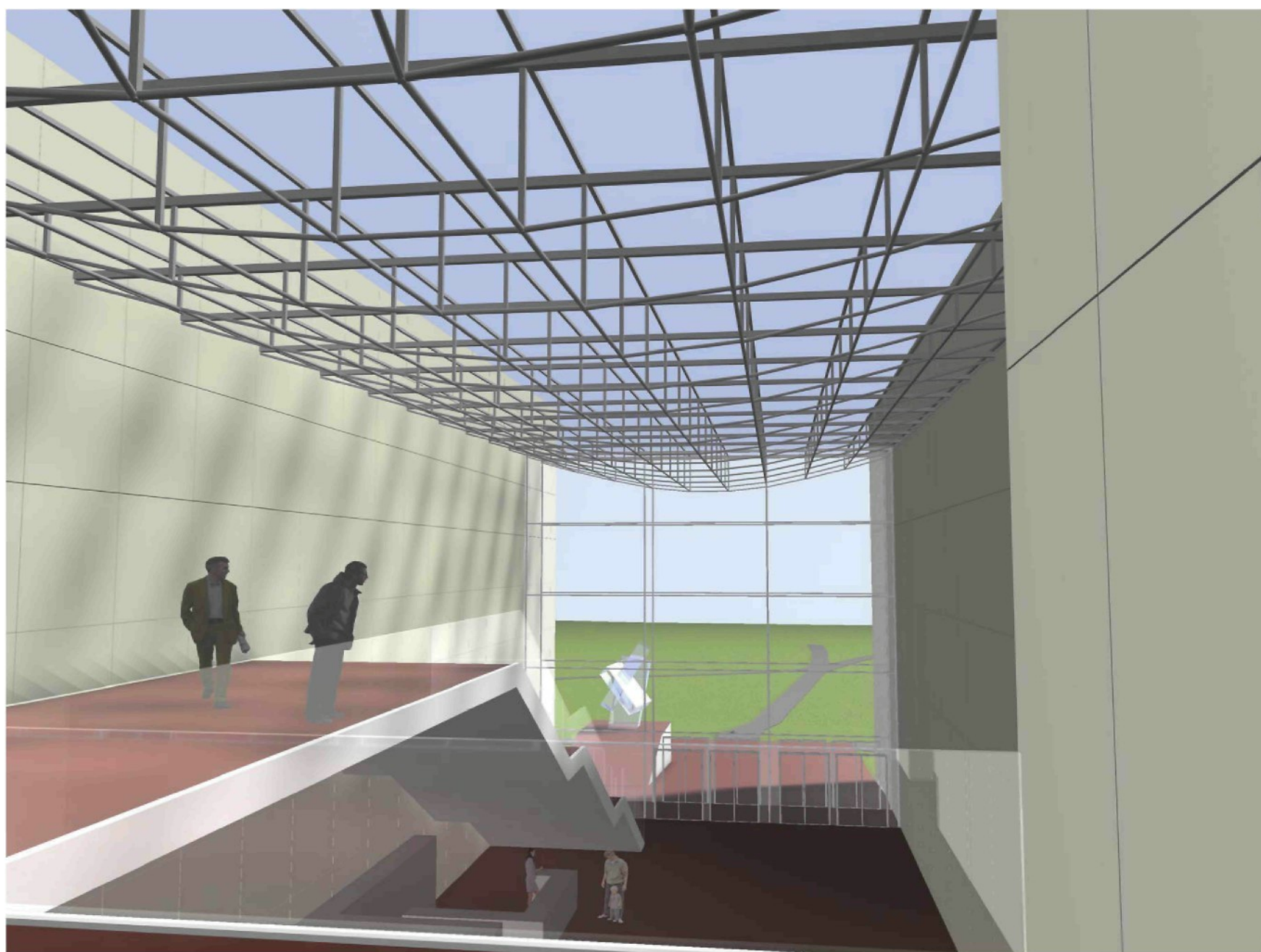

Vizuálně jsou hlavními materiály použitými na budově musea beton, cihla a sklo. Beton definuje v podobě prefabrikovaných desek na fasádě tři základní objemy. Cihla na podlaze mu tvoří podklad a doplněk, v určitém smyslu i kontrast. Vnáší do monumentálního prostoru drobnou kresbu, malé měřítko, přibližuje tak celý prostor návštěvníkovi. Oba tyto materiály doplňuje prosklení haly a přirozená odkrytá stěna výkopu.

NOSNÁ ŽB STĚNA TL. 250 MM
TEP. IZOL. MINER. VLNA TL. 100 MM
VZDUCHOVÁ MEZERA
VNĚJŠÍ OBKLAD PREF. ŽB DESKY
ZAVĚŠENÉ NA OCELOVÝCH KONZOLÁCH

DETAIL FASÁDY 1:10

DETAIL NÁROŽÍ 1:10

PERSPEKTIVY INTERIÉRU, DETAILS

8

Gyeonggi-do Jeongok Prehistory Museum

Michal Rosický

diplovní projekt - Fakulta architektury TUL - květen 2006 - vedoucí práce: prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

